

9036

HAFTAROT.

HAFTAROT WITH TARGUM.

YEMEN: [18--]

YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ארי הוא יכלי ויתכנישון גלותא ממערבא יחרדו כצפור ממצלים וביוגד
מארץ אשור והו שבתים על בתיהם נאם יהוה כעופא דאתי בגלאי כין
יתון דגלו לאו דמצר וכיונה דתיכא לגו שובכה כין יתובון דאטלטרו
לא דאתור ואתיבנון בשלם לבתיהון ומימרי יהי בסעדהון אמר ישי
סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עוד
רד עם אל ועם קדשים נאמן אפגיאו קדמי בכדבין בית אפרים ובנבלין
בית ישראל ודבית יהודה הוון מתקפין בפלחני עד דגלא עמא דאהא מארעיון
זאנון דהוון פלחין בבית מקדשא מתקרין עמא קדישא בכין הוון קימין אפרים
רעה רוח ורדף קדים כל היום כזב ושר ירבה וברית עם אשור וכלתו ושמן
למצרים ובל בית ישראל דמן לדלוח זרע ועל עול חצור כל יומא כדבין
ובזא מסגן זקים עם אתוראה אקימו וקרבנא למצרים מובלין וריב
ליהוה עם יהודה ולפקד עלי עקב כדרכין כמעלליו ישיב לו ודינא קד ישי
עם דבית יהודה ולאסערא על יעקב כאורחתיה כעוצדוהי תקנא יתיב ליה
בבטן עקב את אחיו ובאנו שרה את אלהים נביא אימר להון הא יעקב
אכובון עד לא אתיליד אמיר דיסגי מן אחוהי ובתוקפיה אתררב עם מלאכא
וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנקלו בית אל ומצאנו ושם ידבר עמנו
זאת רב עם מלאכא ויכל בכה ובעא מנית בית א אתגלי עלוהי ודכמן
ימליל עמנא ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו ישי אהי צבאות אתגלי על
אברהם יצחק ויעקב וכמא דאמיר על ידי משה ישי דכרניה לכל דר ודר ואתר
באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקנה אל אלהיך תמיד זאת בפלהנא דאהך
תתקת חסדא ודינא טר וסכר לפרהנא דאהך תדינא כנען כידן מאזני מרמה
לעשב אהב לא תהון כתגלין דבידיהון מוזנזון דנכל למינס דחמין ויאמר
אפרים אך עשרתי מצאתי את לי פלגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטאת
זאמרו דבית אפרים ברם עתנא אשכחנא אונים לנא נביא אימר לך וך
הא כל עתריכו לא יתקיים לכון כיום תשלמת חובין ואנכי יהוה אלהיך
מארץ מצרים עוד אושיבך באהלים כמי מועד זאנא ישי אהך דאפיקתך
מארעא דמצרים עוד אותיבנך כמשכנך כיומי קדם ודברתי על

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה ומלילית עם נביא ואנכי
נבואן אסגיתו וביד עבדי נבייא שלחית אסגלעד און אך שוא היו בגלגל
שורים זבחו גם מזבחתם בגלים על תלמי שדי אס בגלעד חו אנוסין ברם
בכית גלגלא תורין לטען דבחו אף איגוריהון אסגיאן כיגריין על תחומי תבלין
ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר נביא אימר להון
הא יעקב אלוכין אזל לחקלי ארם ופלה ישראל באתתא ובאיתתא נטר ענא
ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר זאת כד נרודו
אבהתכין למצרים נביא שלח ישאסיק ית ישראל ממצד ועל ידי נביא אתנטר

הפטרת וישלח בתרי עשר

חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לארום שמועה שמענו מאת יהוה וציר
בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה נבואת עובדיה כדנן אמר יסאהים
לארום בסורא שמענא מן ביני ואזגר בעממיה שליח קומו ונתעתד עליה
לקרבא הנה קטן נתתך בגוים בזוי אתה מאד הא חלש יהבתך בעממיה
בסר אתלחדא זרון לבך השיאך שכני בחגויסלע מרום שבתו אמר
בלבו מי יורידני ארץ רשע לבך אטעיך דאת דמי לנשרא דשרי בשני
כיפא ברומא מותביה אמר בלביה מן יחתינני לארעא אסתגביה פנשר
ואסביין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה אס תרים כנשרא
זאם ביני כוכביא תשווי מדורך מתמן במימרי אחתינך אמר יש אס
גנבים באולך אס שודדי לילה אין נדמיתה הלא יגנבו דים אסבצרים
באו לך הלוא ישאירו עללות אס גנבין אתו עלך אס בזוזי ליליך
איכדיך הויתא דמוך עד דגנבו מיסתהון אס חטופין כלטופין אתו עלך
הלא משארין לך עוללך אין נחפשו עשו נבעו מצפוננו איכדין אתבניש
עשו אתגליו מטמורהי עד הגבול שלחוק כל אנשי בריתך השיאוך
יכלולך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתין אין תבונה בו
מן תחומא אגליוך כל אנש קיימך אטעיך יכלולך אנש שלמך אכלי
פתולך שויאו תקלא תחותך מדלית כך סוכלתנו

לרשת את ארץ האמרי ואת אסיקית יתכון מאר דמצודות יתכון
 במדברא ארבעין שנין למידת ית ארע אמוראה וואקים מבעכס לנביאים
 ומבחרים לנזירים האם איזאת בני ישראל גאם יהוה וואקמית מבניכון
 לנביי ומעורמיכון למלפין האם לית דא בני ישראל אמר שיושבון אר
 הנזירים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו וואטעיתון ית מלפיןכון חמא
 ועל נבייא פקידתון למימר לא תתנבון נבואה הנה אנכי מעיק תחתים כאטר
 תעיק העגלה המלאה לה עמיר והאנא מית עליכון עקא ומעיק לכון
 באחרכון כמא דפיקא עגלתא דטעיא לה עמורא ואבד מנוס מקל וחזק
 לא יאמץ כחן וגבור לא ימלט נפשו וזיכר בית עירובי מדקליל ודתקית לא
 יחסיז חיליה וגבור לא ישיזיב נפשיה ותפש תלשת לא יעמד וקל ברגלי
 לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו וואחיד קשתא לא יקום ודקליל בתלתי
 לא ישתזב זלביב סוסא לא ישיזיב נפשיה וואמיץ לבו בגבורים ערום
 ינוס ביס ההוא גאם יהוה ודתקית לביה בגבריא ערטי ללאה דלא זין יערוב
 ביומא ההוא אמר ש
 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה
 עליכם בית ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר
 קבילו ית פתגמא דדין דגזר ית עליכון בית ישראל על כל זרעיתא דאסיקית
 מאר דמצודות למימר ורבן אתכם ירעתי מכל משפחת הארמה עלכן אפקד
 עליכם את כל עונתיכם לחוד בלון אתרעית מכל זרעית אר על כין אסעד
 עליכון ית כל חוביכון תילכו שנים יחדו בלתי אסנו עדו היהכון תרין
 כחרא אלהין אס אדמנו הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קור
 ממענתו בלתי אס לכר והנהום אריא בחורשא ציד לית ליה דזרים בר
 אריון קליה ממרבו עיתיה אלהין אס אחר התפול צפול עלפח הארץ ומוקש
 אין לה היעלה פח מן האדמה ולכור לא ילכוד התפול צפול בקולא עלאר
 זצויד לית לה הישור קולא מן אר ומיחוד לא ייחוד אס יתקע שופל בעיר
 ועם לא יתודו אסתה ידעה בעיר ויהוה לאעשה אס יתקע שופל א
 בקרתא בלתי זמניה ועמא דבה לא יזעון אס תהי בשתא בקרתא זמן קין
 לא אתעבדות כילא יעשה אדני יהוה דבר כי אס גלה סודו אל עבדיו
 הנביאים

ארי לא כשרין סתגמין דמתעבדין מן קיש אהים אהין גלי רזיה לעבדוהי
כבויא: אריה שאג מו לא ירא ארע יהוה דבר מי לא עבא אריא נהים
מן לא ידחל יש אהים מליל מן לא זקביל כבואתא
דויהו מקץ במלכים וייקץ שלמה והנה חלום נבא ירושלם
ויעמד לפני ארון ברית יהוה ויעל עלות
ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו ואתער מלכא שלמה והא
חלמא זאתא לירשלים זקם קדם ארון קימא דינ זאסיק עלון זנכיס נכסת
קד שינ זענד משתא לכל עבדוהי אז תבאנה שותים
נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו בכין אתא תרתין צשין פונדקין
למדן קדם מלכא זקמא קדמוהי ותאמר האשה האחת בי אדני אני
והאשה הזאת ישבות בבית אחד ואלך עמה בבית זאמלת אתתא
חדא כבעו לבוני אנא זאתתא חדא זתכן בביתא חדא וילידת עמך
בביתא ויהי ביסם השלישו ללדתי ותלך גם האשה הזאת ואנחנו יחדו
אין זר אתנו בבית זולתי שותים אנחנו בבית זהוה ביומא תליתא
למילדי וילידת אף אתתא הדא זאנחנא כחדא זכאין לית נוכרא עמנא
בביתא אהין תרתין אנחנא בביתא וימת כן האשה הזאת לילה אשר
שכבה עליו ומית בר אתתא הדא כליליא דשכיבת עלוהי ותקם
בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתל ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת
בנה המת השכיבה בחיקי וזקמת כגו ליליא זנסיבת ית כרי מלותי זאמתך
דמלא זאשכיבתיה זזתה זית כלה מיתא אשכיבת לותי ואתקם
בבקר להניק את בני והנה מת זאת בזונן אליו בבקר והנה לא היה
בני אשר ילדתי זקמית בצפלא לא זנכא ית כרי זהא מית זאסתכלית
ביה בצפלא זהא לא הוה כרי דילודית ותאמר האשה האחרת לא
פי סיבני החי זבנך המת זזאת אמרת לא פי כנך המת זבני החי
ותדברנה לפני המלך זאמלת אתתא אחזנתא לא כין כרי חיליא
זכריך מיתא זדא לדא אמלא לא כין כריך מיתא זכרי חיליא זדיינן קדם
מלכא

ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובניך המלת וזאת אמרת לא פי בנך המת
 ובני החי ואמר מלכא דא אמלא בין כרי חויה וכריך מיתא ודא אמלא לא בין בניך
 מיתא וכרי חויה ויאמר המלך קחולי חרב ובין או חרב למניב מלך דאמר מלכא
 איתא לי הרבא ואתיא חרבא לקרס מלכא ויאמר המלך גזרן אתה ילוד החי
 לשנים ותנו אתה צי לאחת ואתה צי לאחת דאמר מלכא פסוקן את לבא חויה
 לתרין גזרין זהבו פלגא לחא ופלגא לחא ויאמר האשה אשר בנה החי לה מלך
 פתמך חמיה על בנה ותאמרי כי אדני תגולה אתה ילוד החי והמת אלתמתו
 וזאת אמרת גסלי גסלך לא יהיה גזרן ואתת אתתא דכרה חויה למלכא אר
 אתגוללו לחמהא על כרה ואתת כבעו רבועי הכו לה ית לבא חויה ונמקטל לא
 תקטלוניה דא אמלא אף דיליאף דילך לא יהי פסוקן וישן המלך ויאמר תגולה
 אתה ילוד החי והמת לא תמיתהוה יא אמו ואתנב מלכא ויאמר הכו לה ית לבא
 חויה ונמקטל לא תקטלוניה חויה חויה וישמעו כל ישראל אתה משפט אשר
 שפט המלך ויראו מפני המלך פיראו פיה כמת אלהים פקרבנו לעשות משפט
 ושמעו כל ישראל ית דינא דא מלכא ודחורו מן קרס מלכא אר חויה חויה
 מן קרס עיב מעוהי למעבד דינא ויהי המלך שלמה מלך ישראל ויהי
 מלכא שלמה מלכא על כל ישראל

דויגש ביהזקאל ויהי דבר יהוה אלי לאמר

27/28

והזהפתכם נבואה מן קרס עי עמי למימרה ואתה בן אדם קח עץ אחד וכפס
 עליו ליהודה ולבני ישראל חבירו ולקח עץ אחד וכתוב עליו לבני ישראל
 כל בית ישראל חבירו ואת בר אדם סכ לך לוח אחד וכתוב עליו שיבטח
 לבני ישראל אחיהו וסכ לוחא חדא וכתוב עלוהי שיבטח דיוסף דהוא שובט
 דאפרים וכל בית ישראל אחיהו וקרב אתם אחד אל אחד לך עץ אחד ויהי
 לאחדים בירך ואת קריב יתהון חד לות חד לך לוח אחד ויהון לחד בירך וכתב
 אמרו אל לבני עמך לאמר הלו אתמך לנומה אלה לך וכפד יימך לך כפד
 מימר הלא תחוי לבא מה אין לך דבר אליהם פה אמלא דני יהוה חנה אבן ספיר
 ות עץ יוסף אשר ביר אפרים ושבט ישראל חבירו ונתת אותם עליו את עץ

יהי עשיתם לעץ אחד והיו אחד בידו אתנבי להון כדנן אמר יי אהים האנא
מקריב את שבטא דיוסקה דהוא שבטא דאפרים דשבטי ישראל אהיהון ואחבר
יתהון עלוהי את שבטא דיהודה ואעבר יבון דעמא חד ויהון חד קדמיי והיו ה
העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם ויהון לוחא דתכתוב עליוהון כידך
לעיניהון ודבר אליהם כה אמר אנני יהוה הפהאני לקח את בני ישראל מנין הגנים
אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם ואתנבי להון
כדנן אמר יי אהים האנא מקריב ית בני ישראל מצני עממיא דאתנביא דלתמן
ואכניש יתהון מסחור סחור ואעיל יתהון דארעהון ונעשיתי אתם לגוי אחד בארץ
בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד
לשתי ממלכות עוד ואעביד יתהון לעמא חד בארעא כפוד קודשא דישאל
ומלכא חד יהי לכלהון למרוי מלכא זלא יהון עוד לתרתין מלכוין ולא יתפלגין עוד
לתרתין מלכוין עוד ולא יטמאין עוד בגליליהם ובשוקציהם ובכל פשעיהם והושע
והושעתי אתם מפל מושבתיהם אשר חטאו בהם וטהרתג אתם והיולי לעם
ואני אהיה להם לאהים ולא יסתאבון עוד בטעותהון ובשוקציהון ובבל מהדיהו
ואמרו יתהון מכל מותבנהון דחכו קדמי בהון ואדפי יתהון ויהון קדמי לעם ואנא
אהוי להון לאה ויעבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו
והקתי ישמרו ועשו אותם ויעבדי דוד מלכא עליהון ופדנס חד יהי לפולהון ופ
זבדי יתהון וקיימי וטרון ויעבדון יתהון וישבו עלה ארץ אשר נתתי לעבדי
לישק אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה חמה ובעהם ובעי בניהם עד עון
ודור עבדי גשוי להם לעולם ויתבון על ארעא דיהבית לעבדי ליעקב דית
בה אבהתכון ויתבון עליה אימך ובעי בניהון ובעי בניהון עד עלמא דדוד עבדי מל
להון לעלם וברתי להם ברית שלום ברית עולם ויהי אתם ונתתים והרבות
אתם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם ואגדר להון קייס שלום קייס על כל
יהי עימון ואבליכיון ואסני יתהון ואתני יתמקדשי בנינהון לעלם והיו
משפטי עליהם והיותו להם לאהים וחמה יהיולי לעם ואשרו שיביתני
ואהוי להון לאה ואינו יהון קדמי לעם ויד עניהון ספיאני יהוה מקדשי אר

שראל בזהות מקדשי בתוכם לעולם וידעו כי עממיא ארי אנא שי מקדשי וית
ישדא במהווי מקדשי כינניהו לעלם

דיוחי יעקב במלכים ויחזקאל

דוד למותו ויצו את שלמה בנו לאמר וקרבו וימיו דוד לממת ופקיד את שלמה
בריה למימר אנכי הלקי בדרך פלה ארץ וחדקת והיית לאיש יאנא אזיל באוהת
כל ארעא ותתקח ותהילגבר דהילחטאין ושמרת את משמרת יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו לשמר חקתיו ומצותיו ונשפטיו ועדותיו כפתוב בתורת מ
משה למען תשפיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תסנה שם ותיטור ית
מטרת מימלא דשי אהר למחך באורחך דתקנן קדמוהי למיטר קיימאוי פיקודיו
ודינוהו וסדרותיה כמא דכתוב באוהיהא דמשה ברזל דתצלח ית כל דתעבוד
ית כל אהר דתתפנ לתמן למען יקום יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם
ישמר בניך את דרכם ללכת למע באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא
יברת לק איש מעל פסא ישראל בדיל די קייס שי יתפתגמוהי דמליל על
למימא אם יטרון בניך יתאורחון למחך קדמי בקשוט ככל לכהון זכב
נפשהו ללמימא לאיפסוק לק גבר מעל כורסי מלכותא דישוטי ונכ אחי ודעת
את אשר עשה לי וואב פן צדוניה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאנוג
בגבר ולעמשא בידתל ווהרגם וישט דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה ב
בחגדתו אשר במתנו ובנעלו אשר בהגליו וואה אתיר עתא ית דעבר לוי וא
בד צדוניה ית דעבר לתלין רבנן חיל ותא דישדא לאבנר בר נר ולעמסא בר ית
דקטו לחמן כפרי מטתה ודמיד יתחשוב עלוהי כדבת כדרי קרבא ויתפלחון
בכמנת שלמא וואשור דמהון באיספנקי דבחרציה ודש כטול יתא דבתא
ועשית בחכמתך ולא תורד שיבתו בשלום שאל ותעציד כחכמתך ור
תחית סיבתיה בשלמא לשאול ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו כרב
שלחנך פיקן קדבו אלי בבדחי מפע אנשלוס אחור ולבני ברזלי גלעדי
למעביר טיבו ויהון באכלי פתורא דאימון ספיקו צודפי במערוקו מוקדס
עחור והנה עמד שמעי בגברא בן הימינ מבהדיס והוא חלל

אמר ויהי עתה כדבר אשר יאמר ה' אל ישראל ויהי עתה כדבר אשר יאמר ה' אל ישראל ויהי עתה כדבר אשר יאמר ה' אל ישראל

ביום לפני מחננס והוא עבד לקראת הורדן ואשבע לו ביהודה לאמר אסאמיתך
בחרב וזה עמך שמעי כל פלא כל שבטא שבנימן מעולימת זהו לטני
מדין כיומא דאזלית למחננס והוא נחת לקדמותי לידרנא זקנימית ליה במימלא
דיני למימר דלא אקטלינך בחיבא ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה
ידעת את אשר תעשה לו והנרדת את שובתו בדם שאול ובעך לא תזכיעה
אלו גבר חכים את תידע יתדתעביר ליה ותחית ית סיבתיה בקטלא לשאון
ושפב דוד עם אבותיו ויקבל בעיר דוד ושכיב דוד עם אבותיה ואתה כל
בקרית הדוד ותימיט אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחגרון
מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנים וזמא דמלך
דוד על ישראל ארבעין שנין בחגרון מלך שבע שנין ובירושלם מלך
תלתין ותלת שנין וישלמה ישב על כסא דוד אביו ותפן מלכותו מאד
ושלמה יתב על כורסי מלכותא דדוד אביו ואתקינת מלכותה לחדא

דואלה שמורת בירמיה

דברני ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בע
בעטות בארץ בנימן שתגמינבואת ירמיה בר חלקיה מן רישי מטרת
בהניא מן אמר כלא דהון בירושלם גברא דקביל אחסנתיה בענתות צידע
שיבט בנימן אשר היה דבר זהוה אליו בימי יאשיהו בן צמון מלך יהודה
בשלוש עשרה שנה למלכו זהוה פתגם נבואה מן קדם ישי עימיה ביומי
אשיה בר אמון מלך שבטא דבית יהודה בתלת עסרי שנין לממלכיה
יה בימי ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחג
חמישי זהוה ביומי יהויקים בר יאשיה מלך שבטא דבית יהודה עד דאתא
אבד נצר מלכא דבבלוצר על ירושלם תלת שנין ואגלי עמא דבנה בירחא
מישאה ויהי דבר זהוה אלי לאמר זהוה פתגם נבואה מן
קדם יאשיהו מלך שבטא דבית יהודה עד דאתא אבד נצר מלכא דבבלוצר
על ירושלם תלת שנין ואגלי עמא דבנה בירחא מישאה ויהי דבר זהוה אלי
לאמר זהוה פתגם נבואה מן קדם יאשיהו מלך שבטא דבית יהודה עד דאתא
אבד נצר מלכא דבבלוצר על ירושלם תלת שנין ואגלי עמא דבנה בירחא

וַיֹּאמֶר אֲבוֹהַ אֲרֻעַ יְהוָה הִנֵּה לֹא יֵרַד עִתִּי דְבַר כִּינְעַר אֲנִכִּי וְאָמַר קְבִיל נְעוּתִי
וְיִלְחָם לִי אֱלֹהֵי אֲנִי יִדְעֵה לְאֵת נְבִיאָהּ אֲדִיר לְכִי אֲנִי אֲמַשְׁרִי יוֹתִי עָקָה וְגִלּוֹ אֲנִי
מִתְנַבֵּא עַל עַמִּי אֲהַדְדִּין וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי אֵלֶּה אֲמַר נְעַר אֲנִכִּי כִּי עַל כָּל
אֲשֶׁר אֲשַׁלְחֶךָ תֵּלֵךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָ תַּדְבֵּר וְאָמַר יְיָ לִי לֵאמֹר רַבִּי
אֲנִי אֲדִיר לְכָל אֶתְךָ דֹּא שְׁלַחֲנִיךָ תִּהְיֶה וְיֵת כָּל דֹּא פְקִידֶיךָ תִּתְנַבֵּי אֵלֶּי תִּכְרַח
מִפְּנֵיהֶם כִּי אֶתְךָ אֲנִי לֵה צִלְךָ נְאֻם יְהוָה לֵאמֹר הֲלוֹ מִן קִדְמֵי הוֹן אֲדִיר בְּסַעֲדֶךָ
מִימַר לִי שִׁיזְבוּתְךָ אֲמַר יְיָ וְיִשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָדוֹ וְיִגַע עַל מִי וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלֵי הִנֵּה נִתְּנִי דְבַר בְּכִיף וְשִׁלַּח יְיָ יֵת פְּתֻגְמֵי נְבוּאָתֶיךָ וְסִדְרֵי בְּמוֹמֵי וְאָמַר
יְיָ לִי הֵא שְׁוִיתִי פְּתֻגְמֵי נְבוּאָתֶי בְּמוֹמֶיךָ וְרָאָה הַמַּקְדֵּשׁ הַיּוֹם הַזֶּה עַל הַגִּיּוֹס וְעַל
הַמַּמְלָכוֹת לְנִתְּשׁוֹלְנָתוֹן וְלִהְיוֹת לְבָנוֹת וְלִנְטוּעַ חַיִּים מִנִּתְךָ יוֹמָא
הַדִּין עַל כָּל מַמְלָכָא וְעַל מַלְכוּתָא לְמַעַקֵּד וְלִתְּרַעַא זְלַתְרַעַא וְלִפְגָּרָא וְעַל בֵּית
יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי וְלִקְיוּמָא

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלֵי לֵאמֹר מַה
אַתָּה רֹאה יִרְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר מִקַּל שִׁקְדָא אֲנִי רֹאה יְהוָה פְּתֻגְמֵי נְבוּאָה מִן קִדְמֵי
יְיָ עַמִּי לְמִימַר מַה אֵת חֲדֵי יִרְמְיָהוּ וְאָמַר יֵת מֶלֶךְ דְּמוֹחֵי לֵאמֹר שֵׁא אֲנִי חֲדֵי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי הִי טַבַּת לְרֹאוֹת כִּי שִׁקְדָא אֲנִי עַל דְּבַרִּי לַעֲשׂוֹתִי וְאָמַר יְיָ לִי
יְאוֹת הַדִּינָא אֲדִיר מוֹדֵי אֲנִי עַל כְּתֻבֵי לְמַעַבְדֵי וְיְהִי
דְּבַר יְהוָה אֵלֵי שְׁנִית לֵאמֹר מַה אַתָּה רֹאה וַיֹּאמֶר סִיר נְפוּחָא אֲנִי דֹא הוֹפְטוּ
מִפְּנֵי צְפוּנָה וְהוּוּ פְּתֻגְמֵי נְבוּאָה מִן קִדְמֵי יְיָ עַמִּי תִּנְעוּת לְמִימַר מַה אֲרַח
חֲדֵי וְאָמַר יֵת מֶלֶךְ דְּרֵתַח כְּדוּר אֲנִי חֲדֵי וְפִי קוֹס מִשְׁרִיתֵיךָ דְּמַדְבָּרִין וְאֵתִין
יִמְרַע צִיפּוֹנָא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי מִצְפּוֹן תִּפְתַּח הַרְעָה עַל כָּל יְשׁוּבֵי הָאָרֶץ
אֲמַר יְיָ לִי מִצְפּוֹנָא תִּשְׁרִי בִישְׁתֵּי לְמִיתִי עַל כָּל יֵתִי אֲרַעַא פִּי הַבְּנֵי
קִרְא לְבַב מִשְׁפַּחוֹת מִמְלָכוֹת צְפוּנָה נְאֻם יְהוָה וּבֵאוּ וְנִתְּנוּ אִישׁ כְּסָחוֹן פְּתַח
שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל בְּלַחַמְתֵּיהֶם סָבִיב וְעַל בָּל עֲרֵי יְהוּדָה אֲדִיר אֲנִי מִכְּלֵי
לְכָל זְרַעֵי מַלְכוּת צִיפּוֹנָא אֲמַר יְהוָה וְיִיתוּן וְיִרְמֹן גְּבַר כּוֹרְסוּהִי לְקַבֵּיל תְּדַעוּ
דְּזִשְׁרָם וְעַל כָּל שׁוֹרְהָא סְחוֹר סְחוֹר וְעַל כָּל קְרֻנָא דְּבֵית יְהוּדָה וְדְבַרְתֵּי מִשְׁנֵי
זוֹתָם עַל כָּל רַעְתָּם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי וְיִקְטְרוּ רֵאלֹהִים אַחֲרַיִם וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לִי

יהיה אמריל מור ענות דיני מנהון על כל בישותהון דשבקן פולחני דאסיקון
בוסמין לטעות עממיה ואשת עבדיך לעובדי דיהון ואתה תאזור מתנקה
ונמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוה אל תחת מסעיהם פן אחתך לט
לפניהם ואת תתקה הרצף ותקום ותתנכי להון יתכל דאנא ממקור לך לא תתמנע
מלאופחותהון דלמא את בניך קדמיהון ונאני הנה נתת דיוס לעיר מבצר ול
ולעמוד ברזל ולחונמת נחשת על פל הארץ למלכיה הודה לשריה לכהניה ולעם
תארץ ונאני הא יהבתך ונמא דין תקוה כקדמא כריכא וכעמוד דברזל וכשור
דנחש לאשקאה כסדר לט לכל יתבי ארעא למלכיה דבית יהודה לר ברברה
לכהניה ולעמא דארעא ונלחמו ואלו ולא יובלו לך פיא תקדמני נאם יהוה
לה צולך ויהון דיניני ומניהון לקיבלך למסתך יתסתגמי נכונתך ולא יכלין
לך ארי בסעודך מימרי אמר יני לטוידבותך ויהי דבר

יהוה אלי לאמר יהוה פתגם נבואה מן קדם יני עמי למימר הלך וקראת ב
באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורך אהבת פלולתך
לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה איזול ותתנכי קדם עמא דבירושלים
למימר כדמ אמר יני דכוננא לכון טבות יומי קדם רחמת אבהתכון דהימיני
במימרי ואזלו בתך תלין שליחו בתך משה אהרון במדבנא אדבעין שנין בלא
זוודין בארעא לא מדדדעא קדש ישראל ליהוה ראשית תבובותה פל
אכליו יאשמו דעה תבא אליהם נאם יהוה קדישא אינון בית ישראל קדם יני
על בזיהון כדימעא ארמות עללא דמן אכיל מנה חייב לממת וכשירי הוצד
עומר ארמותא דעד לא מהקרבין מנה כהנא בני אהרן קורבנא על מדבח
כל דאכול מנה מתחייב אף פין כל בדזיהון דבית ישראל יתחייבון דין
דקטול ובישתא תותי עליהון אמר יהוה

דוארא ביחדקא

ולא יהיה עוד לבית ישראל
סלון ממאיר וקוס מכא
מכל סבובתם השאטים אתם וידעו פיאני ארבי יהוה דלא יהי עוד לבית
מלך מבא שושלתון מעוץ מכל סחלבניהון דבזדין יתהון זוודע
אפי

אלי אנה עישראלים

כה אמר ארני יהוה בקבצי את בית ישראל

מן רעמים אשר נפצו פס ונקר שתי בם לעיני הקוים וישבו על אדמתם אשר נמתי
כדנן אמר יי אלהים כד מפניש ית בית ישראל מפני עממיה דאיה כד דו לתמן לעצמי לעקב
ואתקדש בהון לעיני עממיה ויתכון על ארעהון דיה בית לעבדו לזעקב
וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו פרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים
בכלה שאטים אותם מסככותם וידעו פיאני יהוה אלהיהם ויתכון עליה
לרוח צן וזבנון בתין ויצבון פרמין ויתכון לרוח צן כד אעביד פודינות דינין
מכל דבדזין יתהון מסחרניהון וידעון אלי אנה יי אלהון בשנה

העשירית פעשורי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר בשנתא
עשיריתא פעשיראה בתלי עסר לידחא הוה מתגס נבואה מן קדם יי עמי
למימרי בן אדם שים פנק על פדעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים
כלה בר אדם קביל נבואה על פדעה מלכא דמצרים ואתנבי עלוהי ועל
מצראי כולהון רבר ואמרת פה אמר ארני יהוה הגני עליך פדעה מלך מצרני
התגס הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יאריו ואני עשיתני אתנבי
ותימר כדנן אמר יי אלהים הא אנה שלח רוגזי עלך מלכא דמצרים דאת דמי
לתנא דבא דישרי בגו פדעתי דאמר דילי מלכותא ואנא כבשית

ונתגס חיים כלמיני והדבקה דגת יאריר בקשקשתך והיגליתך מתוך
יאריר ואת כל דגת יאריר בקשקשתך תדבק ואתין שירין בלי סתך
ואקטול שלטוני תוקמך עם גיבך ואכטלינך ממלכותך ויתכל שלטוני
תוקמך עם גיבך ותקטלון ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריר
על פני השדה תפול לאת אסקה ולא תקנץ לחות הארץ ולעוף השמים
לאכלה וארטי שינך למדברה יתך ויתכל שלטוני תוקמך על אפי הרלא
תתדמי נבולתך לאת תכני שזלא תתקבר לחית ארעא ולעופא דשמא מסגמ
לאשת יצאה וידעו כל יושבי מצרים פיאני יהוה יענה היותם משענת קנה
לבית ישראל וידעון כל יתני מצרים אלי אנה יי חלק דהו דמך קניא ל
עינא לבית ישראל בתמשוכך בפסך תלוץ ובקעת לה פלכתה ובה שענם

עליך תשבר והעמדת להם פלמתיים ובהתפניותהון בך ביום מלך הקוף ת
תמסר ויבד בית רוח צליון וכאסת מכותהון עלך תתבר ולא תהי להון לבית
לכן פה צמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכדתי
מאד אדם ובהמה בכין כדנן אמר יני אהיס הא אנה מיתי עלך דקטילין בהרבא
ואשי צימיעך אבשא ובעילא והיתה ארץ מצלים לשממה וחרכה וידעו כי
אני יהוה יען אמר יחד לי ואני עשיתי וזהו אדעא דמצרים לא שאתמא
א וידעון ארי אנה יע הלך דאמסר מלכותא דילי ואנא פבשית לכן הנני אליך ואו
יארך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד גדול פוש
בכין הא אנה שולח רוגזי עלך ועל מלכותך ואתיך ית אדעא דמצרים לחורב
צדו ואישתממו ממגדל סונה ועד תחום פוש לה תעבר בה דגל אדם ורקל
בהמה לאת עבר בה ולא תשב ארבעים שנה לאת עבר בה דגלא הנשא ורגלא
דבעירא לאת עבר בה ולא תתיב ארבעין שנין ונתתי את ארץ מצרים שממה
בתוך ארצות נשממות ועריה בתוך ערים מתדמת תדיין שממה ארבעים שנה
והפצתי את מצרים בגוים וקדיתם בארצות ואתיך ית אדעא דמצרים צדו כנן
מדינן צדין וקרוהא בגו קרוין דהואה חורבן הוין דצדו אדבעין שנין ואגלו
ת מצראי לביני עממא ואבד דינון במדינתא
פי פה אמר
אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נמצאו
שמה ארי כדנן אמר יע אהיס מסוף ארבעין שנין אפנש ית מצראי מ
מפיני עממא דא תכדון לתמוי ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם
ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה ואתיב ית בלות מצרי
ואתיב יתהון לארע פתרוס על אדעתות בותהון ויהון תמן מלכוה לשא
מן הממלכות תהיה שפלה ולא תנשא עוד על בגוים והו סותים לבלתי
דלות בגוים מן מלכוותא תהי חלשא ולא תחרב עוד על עממא ואזערינון
בדיל דלא ימלהון בעממא ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון ב
כפנותם אחרים וידעו כי אני אדני יהוה ולא יהון עוד לבית ישראל לאת דא
עליהון לאדברא חובין בהתפניותהון בתליהון וידעון ארי אנה יש אלהים

ויהי

ויהי בִּעֶשְׂרִים וּשְׁבַע שָׁנָה בְּרֵאשִׁוֹן בְּחָמֵד לַחֲדָשָׁה יְהוּדָה דָּבַר יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר זֶה הוּא בְּעֶסְרִין וּשְׁבַע שָׁנִים בְּקִדְמָאָה בְּחֹד לִירְחָהּ הַזֶּה תִּתְּנֶם בְּכֹוֹאֵה מִן
קִדְמֵי יְיָ עַמִּי לְמִימְרֵי בְּרֵאשִׁוֹן נְבוּכַדְנֶצַּר רֹאצֵר מֶלֶךְ בָּבֶל הֵעֲבִיר אֶת חֵילוֹ עִבְדֵי
בְּדֹלָה אֶרְצָה פִּלְרָשׁ מִקְּחָה וְכָל כֶּתֶף מְרוּפָה אֲשַׁכֵּר לַאֲהִיָּה לֹו וְלִחֵילוֹ מֵצַר עַל
הָעֲבָדָה אֲשֶׁר עֲבַד עֲלֵיהֶם בְּרֵאשִׁוֹן נְבוּכַדְנֶצַּר רֹאצֵר מֶלֶךְ בָּבֶל אֶפְלַח יְהוָה אֲשֶׁר יִתֶּנֶה

מִוֹלָחַן רַב עַל צוֹר כָּל סַעַר דִּישִׁגְתָּר וְכָל כֶּתֶף אֶת מַרְיֹוֹ וְאִגְר לַאֲהוּהָ לִיהוּ וְלִחֵילוֹ וְלַמְשֻׁרֵתִי
מֵצוֹר עַל פֹּלְחָנָהּ דְּאֶפְלַח עֲלֵיהֶם

לְבָן כִּהָאֵמֵר אֲדַעֲיִי הוּא הִנֵּנִי נָתַן
לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם וְנִשְׂאָה מִנֶּה וְשׁוֹל שׁוֹלָה וְנִצַּז בְּזָרָה
וְהִיתָה שֹׁכֵר לְחֵילוֹ בְּבִין כְּתָבֵי אֵמֵר יְיָ אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲנִי יְהוֹיָכִן נְבוּכַדְנֶצַּר רֹאצֵר מֶלֶךְ בָּבֶל
דְּבָבֵל יִתְּרָהּ עַם דְּמִצְרַיִם וְיִשְׁבִּי אֶתְלָגוֹ שִׁתְּלָגוֹ בְּזָרָה וְיַעֲרִי עֲדָהּ וְהִיא אִגְר
לַמְשֻׁרֵתִי הַפְּעֵלְתוֹ אֲשֶׁר עֲבַד כִּהָנְתִּי לֹו אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לִי
נָאֵם אֲדַעֲיִי הוּא אֲגִלִּיהָ דְּאֶפְלַח בְּהַיְבִיתָ לִיהוּ יִתְּרָהּ עַם דְּמִצְרַיִם דְּהַבּוֹ קְדָמִי לִי
לְאֶתְרָעָה מִנְהוֹן אֵמֵר יְיָ אֱלֹהֵי בְּיוֹם הַהוּא אֶצְמִיחַ קִדְוֹן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְלִךְ אֶתְנָן
פְּתוּחֹן כִּהָ בְּתוֹכֵם וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה בְּיוֹמָהּ הַהוּא אֵתִי מוֹדֵקֵן לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְלִךְ אֶתְנָן
מִכְתָּח פֹּמָא בְּכֹוֹאֵה בִּינְהוֹן וְיִדְעוּ אֵלַי אֲנִי יְיָ

דְּכִי אֲנִי חֲכַבְדַּתִּי בִישְׁעֵיהָ מִשָּׂא מִצְרַיִם
הַגֵּת יְהוָה רֶכֶב עַל עַבְדֵי לֹוֹנָה מִצְרַיִם

וְנָעוּ אֵלַי מִצְרַיִם מִמְּנֵוֹ וְלִבְבֵי מִצְרַיִם יִמָּס בְּקִרְבּוֹ מִטְרַל פֶּסֶד לֹוֹט לְאִשְׁחָהּ
יִתְּמָצְרַיִם הַחַיִּי מִתְּגִלִּי בְעֵנִן זְקֻדָּה לְאֶתְרָעָה מִמִּצְרַיִם וְיִתְבַּרְוּן טִעוֹת
מִצְרַיִם מִן קְדָמוֹהוֹ וְלִבְבֵי מִצְרַיִם יִתְמָסוּ בְּמַעֲוִהוֹן וְסִכְסִכְתֵּי מִצְרַיִם בְּ
בְּמִצְרַיִם וְנִלְחַמוּ אִישׁ בְּאֶחָיו וְאִישׁ בְּרַעְיוֹ עִיר בְּעִיר מִמְּלִכָה בְּמִמְּלִכָה
וְאִגְרֵי מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְיִגִּיחוּן קֶלֶב גִּבְרָה בְּאֶחָוֵיהֶם וְגִבְרָה בְּחֵבְרֵיהֶם קְדָמִי בְּקִרְבֵי
הֵם כֹּחַ מִלְכָן וְנִבְקָה רֹוַח מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ וְעַצְתוֹ אֶבְלַע וְדָרְשָׁה אֶת
הָאֵלִילִים וְאֶלְחָטִים וְאֶלְהָאֲבוֹת וְאֶלְהֵי דְעֵנִים וְיִתְמָסוּ רֹוַח דְּמִצְרַיִם
בְּמַעֲוִהוֹן וְחַפְּיִמִּיהוֹן אֶסְלַעֵם וְיִתְכַעֲוּ מִן טִעוֹן מִן חֵישִׁין וְמִן בְּדִין וְנִמְנָ
בְּזוֹרוֹ וְסִכְרֵתִי אֶתְמָצְרַיִם בְּיַד אֲדָנָם קֶשֶׁה וְמִלֵּךְ עַד יִמְשֻׁלְבָם נָאֵם יְיָ

הארון יהוה צבאות ואמסר את מצראי ביד רבון קשי ומלך תקוף ושלוט
בהן אמר ריבון עלמא יני צבאות ונשתומים מהים ונהר יחרב ויבש
ויצרון מיא מימא ונהר דהון וחרב ויבש והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי
מצור קנה וסוף קמלוי ויצרון נהרותהון ויבשו וחרבון נהריהון עמיקיא
קפי ובומא לא עסקון עדות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור יבש נדה
ואיננו ייבש רוביה דנהרא יהו כפיסיה וכל בית מזרע נהרהון ויבש יחרב
ולא יצלה ואנו הרגים ואבלו פלמשליכי ביאור חפה ומרשי מכמת על
פנימם אמללו ויצרון צידינונא ויתאבלון פלדהון למן בנה לא חפתי
ומרשי מצרן על אפי מיא יצרון ויבשו עברי פשתים שריקות וארגים חרי
ויבהתון מרחי כתנאר סרקין ומחן מנה מצרן והי שותתיה מדפאים כל
עשוי שכר אגמינפשי ויהי אתר בית שתי מחא פבישין אתר דהון עבדין
סיכרא וכנשיין מיא גבר לנפשיה אדאולים שרי צען חכמי יועצו פ
פרעה עצה נבערה אידתאמרו אל פרעה פן חכמים אנכי בן מלכי קדם
ברס אטפשו רברבו טאניס חכמיא דמלכיהו למדעה מילך דטעו א
איכדין תימרון לפרעה בני חפימין אנחנא ואת בר מלכין דמלקדמין אים
אמא חכמיך ויגידו נח לך וידעו מהיעץ יהוה צבאות על מצרים אן אנן
חכימד ויחיון כעין לך וידעון מא מלך יני צבאות על מצרים נואלו שרי
צען נשאו שרי נקהתעו את מצרים פנת שבטיה אטפשו רברבי טאניס
טעו אנשי מפוס אטעיו ית מצראי רבני מלכא יהוה מסך בקרבה רוח
עזים והתעו את מצרים בכל מעשהו כהתעות שפור בקיאן ויערמא
ביניהון רוח דטעו ואטעיו ית מצרים בכל עובדיהון כמא דטעי רויא
ומדשדש בתובה ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראשונב
כמה ואגמון ולא יהי למצרים מלכא דמלך לישואגמון שלטון ואיינון
בזס ההוא יהיה מצרים פנשים וחרד ופחד מפעלתנפת יד יהוה צבא
אשר הוא מעוף עליו בעידנא ההוא יהון מצראי חלשיין כנשיא וידוען
ויתברון מז חרס ארמות גבורתא דיני צבאות דהוא מרים על יהון

והיתה ארצות יהודה למצרים כל אשר יזכיר אתה ארץ יסכך מפני
עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו ותהי ארעא דבית יהודה למצרים
לרחלא זכר ידכר יתה ליהודיע מן קדם מלכא דיני צבאות יהוה מלך
עליון ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות
שפת פנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר הדרס אמר לאחת בעידנא ההוא
יהוין חמש קרוין בארעא דמצרים ממלך ממלך פנענא יהוין בשמא
דיני צבאות קרתא בית שמשי רעתורא למיחרב יתאמר היא חלא מנהון
ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה
בעידנא ההוא יהי מזבח מתקן קדם יני בגו ארעא דמצרים וקמתא בסטר
תחומה קדם יש ויהיה לאות ולעד ליהוה בתוך צבאות בארץ מצרים כפי צעקו
אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורבוה צילם ויהי לאת ולסדוד קד
יני צבאות בארעא דמצרים ארץ צלון קדם יש מן קדם דהקיהון דישראל להיון
מריקודין ויש זביון ונודע יתה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא
ועבדו זבח ומנחה ונדרו גדר ליהוה ושלמו ותתגלי נבורתא דיני לאוטבא ל
למצראי וידעו מצראי למרחל מן קדם יע בעידנא ההוא ויפלחון בנכסת
קודשין ובקורבנין ונדרון נדרין קדם יש ושלמו ונקה יהוה את מצרים נקה
ורכמו ושבועי יהוה ונעתק להם ורפאם וימחי יש ית מצרים מהאויס ויתבון
לפולחנא דיני ויקבול צלותהון ויסו יתהון ביום ההוא יהיה מסלה ממצרים
אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור
בעידנא ההוא יהי אודח כפישא ממצרים לאתור ויגיון אתוראוי למצראי
ומצראי באתוראוי ויפלחון מצראי ית אתוראוי ביום ההוא יהיה
שראל שלושיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ בעידנא ההוא
הוי ישראל ליתא לה למצראי ולאתוראוי ברכה בגו ארעא אשר ברכו
הוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלת ישראל
יכיה יני צבאות לאמר ברוך עמי דאסיקות ממצרים דעל דאבן קדמי
וצלית יתהון לאתור וכוון דתבו מתקדן עמי ואחסנת ישראל

והיתה ארצות יהודה למצרים כל אשר יזכיר אתה ארץ יסכך מפני
עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו ותהי ארעא דבית יהודה למצרים
לרחלא זכר ידכר יתה ליהודיע מן קדם מלכא דיני צבאות יהוה מלך
עליון ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות
שפת פנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר הדרס אמר לאחת בעידנא ההוא
יהוין חמש קרוין בארעא דמצרים ממלך ממלך פנענא יהוין בשמא
דיני צבאות קרתא בית שמשי רעתורא למיחרב יתאמר היא חלא מנהון
ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה
בעידנא ההוא יהי מזבח מתקן קדם יני בגו ארעא דמצרים וקמתא בסטר
תחומה קדם יש ויהיה לאות ולעד ליהוה בתוך צבאות בארץ מצרים כפי צעקו
אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורבוה צילם ויהי לאת ולסדוד קד
יני צבאות בארעא דמצרים ארץ צלון קדם יש מן קדם דהקיהון דישראל להיון
מריקודין ויש זביון ונודע יתה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא
ועבדו זבח ומנחה ונדרו גדר ליהוה ושלמו ותתגלי נבורתא דיני לאוטבא ל
למצראי וידעו מצראי למרחל מן קדם יע בעידנא ההוא ויפלחון בנכסת
קודשין ובקורבנין ונדרון נדרין קדם יש ושלמו ונקה יהוה את מצרים נקה
ורכמו ושבועי יהוה ונעתק להם ורפאם וימחי יש ית מצרים מהאויס ויתבון
לפולחנא דיני ויקבול צלותהון ויסו יתהון ביום ההוא יהיה מסלה ממצרים
אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור
בעידנא ההוא יהי אודח כפישא ממצרים לאתור ויגיון אתוראוי למצראי
ומצראי באתוראוי ויפלחון מצראי ית אתוראוי ביום ההוא יהיה
שראל שלושיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ בעידנא ההוא
הוי ישראל ליתא לה למצראי ולאתוראוי ברכה בגו ארעא אשר ברכו
הוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלת ישראל
יכיה יני צבאות לאמר ברוך עמי דאסיקות ממצרים דעל דאבן קדמי
וצלית יתהון לאתור וכוון דתבו מתקדן עמי ואחסנת ישראל

והיתה ארצות יהודה למצרים כל אשר יזכיר אתה ארץ יסכך מפני
עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו ותהי ארעא דבית יהודה למצרים
לרחלא זכר ידכר יתה ליהודיע מן קדם מלכא דיני צבאות יהוה מלך
עליון ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות
שפת פנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר הדרס אמר לאחת בעידנא ההוא
יהוין חמש קרוין בארעא דמצרים ממלך ממלך פנענא יהוין בשמא
דיני צבאות קרתא בית שמשי רעתורא למיחרב יתאמר היא חלא מנהון
ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה
בעידנא ההוא יהי מזבח מתקן קדם יני בגו ארעא דמצרים וקמתא בסטר
תחומה קדם יש ויהיה לאות ולעד ליהוה בתוך צבאות בארץ מצרים כפי צעקו
אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורבוה צילם ויהי לאת ולסדוד קד
יני צבאות בארעא דמצרים ארץ צלון קדם יש מן קדם דהקיהון דישראל להיון
מריקודין ויש זביון ונודע יתה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא
ועבדו זבח ומנחה ונדרו גדר ליהוה ושלמו ותתגלי נבורתא דיני לאוטבא ל
למצראי וידעו מצראי למרחל מן קדם יע בעידנא ההוא ויפלחון בנכסת
קודשין ובקורבנין ונדרון נדרין קדם יש ושלמו ונקה יהוה את מצרים נקה
ורכמו ושבועי יהוה ונעתק להם ורפאם וימחי יש ית מצרים מהאויס ויתבון
לפולחנא דיני ויקבול צלותהון ויסו יתהון ביום ההוא יהיה מסלה ממצרים
אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור
בעידנא ההוא יהי אודח כפישא ממצרים לאתור ויגיון אתוראוי למצראי
ומצראי באתוראוי ויפלחון מצראי ית אתוראוי ביום ההוא יהיה
שראל שלושיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ בעידנא ההוא
הוי ישראל ליתא לה למצראי ולאתוראוי ברכה בגו ארעא אשר ברכו
הוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלת ישראל
יכיה יני צבאות לאמר ברוך עמי דאסיקות ממצרים דעל דאבן קדמי
וצלית יתהון לאתור וכוון דתבו מתקדן עמי ואחסנת ישראל

אשר יצאנו ממצרים ואת כל אשר עשה לנו ייחד ויאמר לפני ה' אלהינו כי ה' הוא אלהינו
אשר יצאנו ממצרים ואת כל אשר עשה לנו ייחד ויאמר לפני ה' אלהינו כי ה' הוא אלהינו

ויהי בשלה בשמים

ויכנע אלהים פניו והוא את ירכין מלך

פניו לכנע בעיני ישראל ויתברך ישו כי יזמא ההוא יתרכין מלכא רכנעין מן

קדם בני ישראל ויתברך יד בני ישראל לך וקשה עלי ירכין מלך רכנעין ער

אשר הכרית את ירכין מלך רכנעין והאלהת יד בני ישראל אלה את קמא על

רכין מלכא רכנעין ער דשיעראו יתרכין מלכא רכנעין

ושבחת רכורה זכרה קבר אבינו עם ויתשר רכורה רכין אכינעם ביום

על ניסא וסוד קנא דאת עבירן והוא לאמר כמר עפר עות כישור

לוישראל ביום מאה הוא למימר רכין בהתנדב עם רכין יהוה

מדרו בנת ישראל באוריתא חתו שמעו מלכין האדינו

עליהן עממיא וטרונן מקדויהן לזנים אנכי ליהוה אנכי

זכרתו למעבד אוריתא חתברו אשירה אזמר ליהוה

איון על בעלי רכין ויתרכין מלך מלך ישראל יהוה בצאתך

מכלת חוס ארעא דוישראל בכין משעיר בצעוד משורה

על פוד ענות תבר סיסרא ובר אדום ארץ רעשה גם

משוריתיה על ניסא וסוד קנא ומתל אום שמים נטפסו גם ענים

דאת עכירא להון לוישראל בכין תנו נטפסו מים בליל בדי

חבימיא למת ככתי בני שתא ולא יתע יתעו זה סיני מפני יהוה

ברוש גלי וליפא ית עמא פתגמי אלהי ישראל ביום שימא

אוריתא בכין בר יכו ואורי קר יתו בוענת פימי ועל חרלו כלום

שמעו מלכיא דאתו עם סיסרא ארחות ורולי מנפלין

לקרבא ואציתו שלטונא אמרה רכין ילכו ארחות עקלקלות

כנבואה קדישי אנא משבחא מודיא ומכר כח קר יש אהא דוישראל

דיהבת להון לוישראל כר עכרין עלה שלטין בהון עממיא וכר תייכין לה מתגברין

איון על בעלי רכין יש ביום את כליון תר למתנה משעיר בהון אתגליתא בכין

ויתברך על תחומי אדום ארעא דעת אה שמיא מכון אה ענניא נכדו מפני

זעון מן קר יתו טורא דתכור טורא דחומון וטורא דכדמלא מתגשין

אמר עלו אשורי שכונתהוילי חזיא אורין לדין אמל עלי תשלי שכינתה ולי חזיא

על טורא דסיניא אהלש וזעיר ככל טורא דדין סיני כמתגיה ומתגיש

לך

בני ישראל אשר ירדו מצרימה והיו מלכות חזקה ויגזרו עליהם חוקים וכל מי יעבד אל זר יהיה לנכבד וכל מי יעבד את ישראל יהיה לנבדל
ועתה עמיתנו אשר עבדנו וכל מי יעבדנו יבדלנו וכל מי יעבד את ישראל יהיה לנכבד וכל מי יעבד את ישראל יהיה לנבדל

פרקי אבות
ביומא כד חכוביומי שמגר בר ענת כיומי יעד

ביומא כד חכוביומי שמגר בר ענת כיומי יעד

ביומא כד חכוביומי שמגר בר ענת כיומי יעד

ביומא כד חכוביומי שמגר בר ענת כיומי יעד

כסמו עדי אורחן דהון מהלפין בשפולין דתקנין

כסמו עדי אורחן דהון מהלפין בשפולין דתקנין

תכולמהוי ארלין באורחן מזנפין הרובא קרוי

תכולמהוי ארלין באורחן מזנפין הרובא קרוי

כצהיא דהון יתבין בארעא דישורא מצפדיאה

כצהיא דהון יתבין בארעא דישורא מצפדיאה

ואפילו דהון ערדא שתלהית אמר דבורה

ואפילו דהון ערדא שתלהית אמר דבורה

אשתלהית לאתנפאה על בית ישראל פד אתעיא

אשתלהית לאתנפאה על בית ישראל פד אתעיא

בני ישראל למפלה לטעוותא חדתן פתח דמקריב

בני ישראל למפלה לטעוותא חדתן פתח דמקריב

אתעבידא דלא אתעסקו בהון אכפתון ארתו

אתעבידא דלא אתעסקו בהון אכפתון ארתו

ברכוי יהוי עליהון עממיא אפרדונן מקרוויהון זכרתו

ברכוי יהוי עליהון עממיא אפרדונן מקרוויהון זכרתו

למעבר אוריתא לאיכולו להון עד דאתגברו וסליק עליהון סיסרא סנאה ומעיקא בארבעין

למעבר אוריתא לאיכולו להון עד דאתגברו וסליק עליהון סיסרא סנאה ומעיקא בארבעין

אלפין רישוי משרון בהמשיין לפין אחרוי תריסין בתמנן לפין מהצני גירא בר מתשע

אלפין רישוי משרון בהמשיין לפין אחרוי תריסין בתמנן לפין מהצני גירא בר מתשע

מאהרתיכין דבר דלא דהוו עמיה ורתיכיהו כל לפין לפוא וכל לפין משריתא לא יכיוו למקב

מאהרתיכין דבר דלא דהוו עמיה ורתיכיהו כל לפין לפוא וכל לפין משריתא לא יכיוו למקב

קדם ברחוק דקדס עסר דלא לפין גברא דעמיה אמרת דבורה בנפואה אמר שליחאל שכח

קדם ברחוק דקדס עסר דלא לפין גברא דעמיה אמרת דבורה בנפואה אמר שליחאל שכח

לסמרי ישראל דכרהזת עקתא היהיא לא פסקו מלמדש באוריתא וכדו יאי להון דירבין

לסמרי ישראל דכרהזת עקתא היהיא לא פסקו מלמדש באוריתא וכדו יאי להון דירבין

בבתי כנשתא כרישגלי ומלפין ית עמא סתגמי אוריתא ומכרבין ומורן קדישי דהא

בבתי כנשתא כרישגלי ומלפין ית עמא סתגמי אוריתא ומכרבין ומורן קדישי דהא

מכפולין עסקוהון רכיבין על אנתא רחשיקן בכל מינוי צורין ומהלפין בכלתחום אדעא

מכפולין עסקוהון רכיבין על אנתא רחשיקן בכל מינוי צורין ומהלפין בכלתחום אדעא

דושרא ומתחברין למתב על דינא דהון ארלין באורחתהון ומשתען על גבורן דאתעבדי

דושרא ומתחברין למתב על דינא דהון ארלין באורחתהון ומשתען על גבורן דאתעבדי

להון בארעא דישורא מאת דרגו אנסין להון ונסבין מה דבורהון בית מבעבדי אפיו

להון בארעא דישורא מאת דרגו אנסין להון ונסבין מה דבורהון בית מבעבדי אפיו

ומתו בכתבוסין על גבי בית שוקא דמיא לאת דהון נסקן בנתחדי ישראל לממלי מיא דנא

ומתו בכתבוסין על גבי בית שוקא דמיא לאת דהון נסקן בנתחדי ישראל לממלי מיא דנא

הואה יכדין לאשמעא קל פדרפת סרסת דגליהון מקוד כנאה ומעיקא תמן יורן על זכותא

הואה יכדין לאשמעא קל פדרפת סרסת דגליהון מקוד כנאה ומעיקא תמן יורן על זכותא

עיו ועל דכותיה דותעברו כיצחוא בארשא דישורא בכין נחתו מכרכיית חקמא למית בבקרו

עיו ועל דכותיה דותעברו כיצחוא בארשא דישורא בכין נחתו מכרכיית חקמא למית בבקרו

צחוא קדי עמיה דיעין ליה רבבי אתתת כסלא רבוי צחרות ישבי על מדין

צחוא קדי עמיה דיעין ליה רבבי אתתת כסלא רבוי צחרות ישבי על מדין

מחצים פון משאנים לא שם צדקות יהיה צדקות צדקות

מחצים פון משאנים לא שם צדקות יהיה צדקות צדקות

פרדוני בושראל אנרדו יעד עם צד עידי

פרדוני בושראל אנרדו יעד עם צד עידי

בבית המדרש... וכן נראה... וכן נראה... וכן נראה...

עבדך שבתך דבורה שבתך זאורי
מלולית ושבתך קום בלך ושבי נ
שכך כל בנינון אזי בכין נהות
חד ממשרות ושדת תכל תקנה
גיבור עממא הא לא מגבורא
דלהון הות לא להין עי תבר קום
עמיה תקנה גיבורי סנאיהון מע
מדבית אמרים קום יהושיע כל נון
קדמתא אגיה קרבא בדבית עמלק
בתרוהי קום מלכא שאול מדבית
בנמן קטילית דבית עמלק קאניח
קרבא בשאר עממא דבית מכיר
נחתו סמל שמין בקרבא ומשיבט
זבולן בתכין בקולמוס ספר חד
ודבריו ששכר משתמעין למוני
דבורה ושאר שבטא דיש שכר משמשין
קדם בלך משתלחין בקרוי מישרא לכל אתר דצריך לתמן
בתישלתיה אדלין בדרעית ראובן סגיאין נכלי לבא למה למא תבתון ממשרות
קרבא למתב כון תחומיא בפלשתא ורחא למשמע בשורתה לא מן דא לבחך
אתון אמרין דילך אנהנא לסיסרא אתון אמרין דילך אנהנא למשמע בשורתא
למדע אודא גמא משרי יתא נצחא בקרבא למהוין עמה אוכרין כשור למעבר לכ
דבית ראובן הלא דרעתון דקדמוהי גלין מחשבת ליבא גלעד דבית גלעד בעבר
דודנא שרין דבית דין גזו עבדו ירדנא ושויאו נכסיהון כספונן דבית אשר עב
א שרין קרוי עממא דמגלו תכונן ותיבובתון זבולן דבית זבולן לקניול
על תחומי מסדו נכסיהון לקטלא אנון דבית נפתלי על כין ישבחונן כל
זעו מן קואו למה ישבת בין הנמשפטים לשבמע שתיקות אתו

עורי עור דבורה לקולך עור עור דברי
שיר קום בלך ושבתך שכך לא תעשין
באבינועם אנהנא שושב פל יוס
לאדירים עם יהוה ירד לו אים כל הישר
בנבורים בעל אפודא
שרשם בעמלק אחרין
בנמן בעממין מני מכיר ירדן אמ
מחוקקים ומזבולן משכום
בשכט סופר ושירי ביש שכר
עמדברה ויש שכר פן בלך
בעמק שלח בגליון פמלגות
ראובן גדולים חקק ילב
גלעד בעבר הירדן שכין ירדן
למה גור אנוס אשר ישב
לחוק ימים ועל מסד ציון ישכון
זבולן עם חרה נכשו למות ונפתלי
על מרומי שדה קדם בלך משתלחין בקרוי מישרא לכל אתר דצריך לתמן
בתישלתיה אדלין בדרעית ראובן סגיאין נכלי לבא למה למא תבתון ממשרות
קרבא למתב כון תחומיא בפלשתא ורחא למשמע בשורתה לא מן דא לבחך
אתון אמרין דילך אנהנא לסיסרא אתון אמרין דילך אנהנא למשמע בשורתא
למדע אודא גמא משרי יתא נצחא בקרבא למהוין עמה אוכרין כשור למעבר לכ
דבית ראובן הלא דרעתון דקדמוהי גלין מחשבת ליבא גלעד דבית גלעד בעבר
דודנא שרין דבית דין גזו עבדו ירדנא ושויאו נכסיהון כספונן דבית אשר עב
א שרין קרוי עממא דמגלו תכונן ותיבובתון זבולן דבית זבולן לקניול
על תחומי מסדו נכסיהון לקטלא אנון דבית נפתלי על כין ישבחונן כל
זעו מן קואו למה ישבת בין הנמשפטים לשבמע שתיקות אתו

ואמר עליו תיבב... וכן נראה... וכן נראה...

אם יצא שם ה' אלהינו
אלה בדרך חסדן עליו שמואל צדק לפני חסדן

באו מלכים נלחמו

אדגלח מן מלכיו

אתו מלכיו אדהו עכס סיסרא חאניח

כנען בתענד עלמי מגדו בצע

קדבא בכין אגיוח קדבא בכין מלכיו

משמים נלחמו

כסה לא לקחו

כנען בתענד הווי שרדז משין ערל

הכובבים ממסלותם נלחמו עם

מי מגדו פמזין רבקה לא חכילו

גרפס נחל

סיסרא נחל קישון

מן שמיא איתגח עמהון קרבא

קדומים נחל קישון תדרכו נכשי עזו

מאתר דנמקין כוכביא מכנשי

קוס מדקרות

אזהלמו עקבי

רבליהון תמן איתגח קרבא עם

דהרות אביריו אורו מדוז אמר

מלאך יהוה

סיסרא נחל נחל דקישון תבנינן

אורו מדוז ישיביה

נחלא דאיתע פירז ביה ניסין וגבורין

פילאבא ולעזרת יהוה בגבורים

מלקדמין לוישרא הוא נחלא דקישון

חברתקוני

תכרך מנשים יעל אשת

תמן דושושות נכשי קטילוי גנדיהון

מנשים באהל תכרך מיס שאר

בתקוף אזי בכין אשתלמא טופרו

אדירום הקריבה

חלב נתנה בסמל

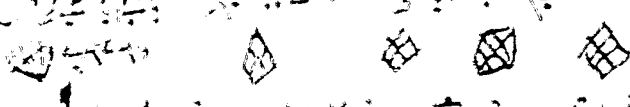
סוסותהון מפינוכא דהוה מפכרך

חמאה

קדסרתיוכי גבורה אורו לופיו מ

מלוד אמר ברקנביא דשי לוטו ותכרו ית יתבהא אריל לא אתו לסעודין עמא דנין ל
לסעודין עמיה ריזע כד אגיוח קרבא בניבריא ותנוק תתכרך מברכת נשיא טבתא
יעל אתת הכר שלמאה כחלא מנשיא דמשמשין בבתי מדרשין תתכרך מיס מיא
שאו למינה סיסרא רשי עא הלכא אשי קיאת יתיה למידע אם איתר עיונוהי עלוהו
בפנילו גיבוריא קריבת לקדמוהי שמין מלכ דגובנן ידה פופתא יעל אתת הכר
יעל אתת הכר שלמאה כחלא מנשיא דמשמשין בבתי מדרשין תתכרך מיס מיא
שאו למינה סיסרא רשי עא הלכא אשי קיאת יתיה למידע אם איתר עיונוהי עלוהו
בפנילו גיבוריא קריבת לקדמוהי שמין מלכ דגובנן ידה פופתא יעל אתת הכר

סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה דקתו
טובתא יעל אתת הכר שלמאה דקיימת מאד כתיב בספר אודיותא דמשה לא
יהויתקון זין דגבר על אתתא ולא יתקן גבר בתיקוני אתתא להין ידה לכיפתיא
זלעית וימינה לארזפתא דנכחין למתכר רשי עיון ואנוסין מהתניד
יעל אתת הכר לוישוה כצעת מוהיה אעברת סוכתא בצר עבירה

בשבת בשבת אעפ"י זאיכו ביום מוליד היום גתחייב בנפשו סקילה או מכתחייב כולקות עליוס
בכל מקום גוסס לטחוט חוזק מן לעזרה שאין אסחני

בין רגליה פרע

נמל שכב בין רגליה

בין רגלהא כדענמל שכיב בין

פרע נמל באשר כד צעוס

רגלהא כדענמל באתר דכדענתמן

נמל שדוד

בעד החזק שנקמה

נמל שצא בזוא סיסרא בעד

אתיבב אס סיסרא בעד האשעב

מין חרבא אסתכניאת ומדיקח אמיה

מדוע בשש

דככולכוא מדוע אחלו

דסיסרא מצוע אעלתא אמרה מא

פעמי מרפכותיו חכמות שרותיה

דין אחרא דתיכוחי דסיסרא כרי

תענה אף

היא תשיב אמריה לה

מלמיתי מא דיך אתעבבו לה פיא

הלא ימצאו יחלקו שלל רחם

דהוון מיתן ליה איגרת ניצחנין חכני

רחמתים לראש

גבר שלל צבעים

חכימת כד סיותהא מעעין לה

לסיסרא שלל צבעים דקמה

אף היא בחוכמה מתיבא חכמה

צבע רחמתים

לצוארי שלל בין

למימר הלא הלא מדמשכחין

יאברו פלאי ביד יהוה ואהבין כצאת

ממלגין ביזתה יהבין ככר וביתיה

השמש פגברתו ותשקט

הארץ ארבעים

כל חרדוחד ביזא סגי קד סיסרא

שנה ביזת ציורי צבעונין על צוריה נכסי עתילא זמני חמודא קדם גיברוהי

כסיסרא בין ייבדון כל סנאי עמך יקיר חמוהי יחון עתידין לאזהרה כד יהור

יקריה על חד תלת מאה ארבעין ותלת במינך שמשא בגבורתיה ושדוכת חדעא

דועל מלעבר קרנא ארבעין שנין דוישמעיתרון בישעיה

בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אחדני ישב על

פסא רסונשא ושולין מלאים אתהיכלו בשת ארחת כנעבה מלכא עזיה

אמר נביא חזיתי ית יקרא דיץ שרי על כורסי רס ומנטל בשמי מרוכבא

ומזון יקריה אתמלי היכלא שורפים עמדים ממעל לו שש פנסים שש

פנסים לאחד בשתים וכסה פניו ובשתים וכסה רגליו ובשתים ישמח

שמשין קרישין ברונמא קרמוהי שתא גפין שיתא גפין לחד בתרון מנט

אכורה רילא חדי ובתרון מכסו גותיה רילא מתחדי ובתרון משמייע

זה ארזה ואמר קדש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא בלה ארץ ח

מגוון פירושים ופירושים שונים על המילים הנ"ל, כולל פירושים של רש"י, חזקוני, וכו'.
לפי פירוש רש"י...
לפי פירוש חזקוני...

והשם הזה לא יקרא בשם אלהים אלהים אחרים
ולא בהמה נחיה בלעד לאכל לחם אדם

מגיד דין מדיון ואמרין קדיש בשמי מרומא עולה בית שכוניתיה
מער ארעא עובד כבודתיה קדיש לעלם ולעלמי עלמאי יש צבאות
דין כל ארעא זיו יקריו ויגעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא
עשן וזען אילות ספי היכלא מקל מלולא זכות מהדשא אתמלוי אמיפותא
ואמר אוילי פתדמיתי כי איש טימא שפתים אנכי ובתך עם טימא שפתים
אנכי ישב כי אתה מלך יהוה צבאות ראו עיני ואמרית זיו לי ארי חבית ארי
כבר חייב לאוכחא אנא ובגו עמא דמגעל בחובין אנא יתיב ארי יתיקר שכונית
מלך עלמאי יני צבאות חזאה עינינו ויעקא לי אחד מקה שרפים וכידו רצפר
במלקחים לקח מעל המזבח ואשתדלו לותיחד מין שימשיא ובטומיה ממלך
דקביל מין קדם רשכיתיה עלכורכו יקרא בשמי מרומא עיל מין מדבחה ויגע
על פיו ואמר הנה נגע זה על שפתך וסר עונך וחטאתך תכפר וסדר במומו ואמר
כאשויתי כתגמינכו אתי בפומך ויערון חובך מאך וחטאך יתבפרון ואשמע
אתקול אדני אמר אתמי אשר לאומי ולך לנו ואמר הנני שלחני ושמעית ית
קלמי מדא רשי דאמר יתמן אשלה לאתנבאה ומן ייזיל לאפואמרית האנא
שלחיתני ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמועי ואלתפינו וראו ראות
תדעו ואמר אויל ותימר לעמא דיין דשמעין משמעו ולא מספגו מסתכלין
וחזן מהזא ולא ידעין יה שמן לב העס הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פקדארה
בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו עיון ושוב ורפא לו פמיש ליבוה דעמא דיין ואודנוו
יקר ועיניו פומטיס דלמא יחזון בעיניהון ובאודניהון ישמעון ובלבון יסתכלון
ויתובון וישתבוק להון ואמר עדמת אדני ויאמר עד אשר אסשו ערס מאין
יושב ובתים מאין אדם והארמה תשאר שממה ואמרית עד אימת יגיאמה עד
דיצרון וקרויא מבלי יתיב ובתנא מבלי אנשוא ארעא תחרוב ותצדי ורחק יהוה את
האדם ורבה העזובה בקרב הארץ וידחיק ישית בני אנשוא ותסגי צדיותא כגוה דאני
ועוד בה עשירה ושכה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלבת מצבת פכי
זרע קדש מצבתה וישתארון בהוד מן עסר צדיותא ויתובון ויהון לצר בא בניד
אורבלו טאד במתה טרכה ודמין ליבושיו ועד כען אינון רטיבין לקיטמא מנהויה

אמרית עד

ביום הזה יאמר יי אלהים למלך יהוה ואתמול בנפשו סקילה או כנתתייב מלקות עליו
בדרך זמנו בכל מקום מונח לשחוטו חוץ מן לעזרה שאין שוחטין

בין רגליה פרע

נפל שכב בין רגליה

בין רגליה כדע נפל שכיב בין

כדע נפל באשר כדע נפל

כדע נפל באשר כדע נפל

רגליה כדע נפל באשר כדע נפל

נפל שדוד

בעד החרש שוקמה

נפל שלום בקוץ סיסרא בעד

אתיבב אם סיסרא בעד האטעב

מן הרבא אסתכניאת ומדיקח אמיה

מדוע בשעש

רובולכוא מדוע אחור

דסיסרא מנעו אעלתא אמרה מא

פעמי מרפכותיו חכמות שרותיו

דין אהלא דתיכונה דסיסרא כרי

תענה אף

היא תשיב אמריה לה

מלמיתו מא דין אתעבבו לה פוא

הלא ימצאו יחדקו שלל רחם

דהו מיתק לי אגדת ניצחני חני

רחמתים לראש

בכר שלל צבעים

חכימת כדסיותהא מעני לה

לסיסרא שלל צבעים דקמה

אף היא בחוכמה מתיבא חכמה

צבע רחמתים

לצוארו שלל כן

למימר הלא הלא מדמשבחין

יאבדו פלאיבך יהוה ואהביו כצאת

מפלגין ביזתה יהבין בכר וביתנה

השמש בגברתו ותשקט

הארץ ארבעים

כל החרוחר ביזת סגי קד סיסרא

שנה ביזת ציורי צבעוני על צוריה נכסי עתילא זמנ המורא קדם גיברוה

ביזת ציורי צבעוני על צוריה נכסי עתילא זמנ המורא קדם גיברוה

כסיסרא בין יובדון כל סנאי עמך יניח חמוהי יחון עתידין לאזהלא כדיוהור

יחריה על חר תלת מאה ארבעין ותלת במיפק שמשא בגבורתיה ושדוכת הדעא

דושלל מלגבד קרנא ארבעין שנין דוישמע ביתרו בישעיה

בשנת מותה מלך עדיהו ואראה את אדני ישב על

פסא רסונשא ושולין מלאים אדהיכל בשווא דחתננע בה מלכא פזיה

אמר נביא חזיתי ית יקרא דיץ שרי על כורסו רס ומנטיל בשמי מרוכמא

ומזון יקריה אתמלי היכלא שורפים עמדים ממעל לו שש פנסים שיע

בגפוס לאחד בשותים וכסה פניו ובשותים וכסה רגליו ובשותים יעוסה

שמשיין קרושיין בדונמא קרמורו שתא גפין שיתא גפין לחר בתלון

אפודי רילא חזי ובתלון מכסו גותיה רילא מתחזי ובתלון משמיע

זה ארזה ואמר קרוש קרוש קרוש יתוה צבאות מלא כלה ארצו

אמר קרוש קרוש קרוש יתוה צבאות מלא כלה ארצו

לוי דיין מדיון ואמרין קדיש בשמי מדומא עילאה בית שבונתיה
על ארעא עובד כבודתיה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא שי צבאות
כל ארעא זיוי קריהוי ויגעו נאמות הספים מקול הקורא והבית ימלא
עשן וזעו אילות ספי היכלא מקל מלולא זבית מהדשא אתמליא מיטותא
ואמר אוילי פידמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים
אנכי ישב כי אתה מלך יהוה צבאות ראו עיני ואמרתי לוי לי ארי חבית ארו
כבר חייב לאזכחא אנא ובגו עמא דמגעל בחובין אנא יתיב ארו יתיקר שכינת
מלך עלמיא יני צבאות חזאה עינני ויעק אלי אחד מקד שרפים ובירור צפר
במלקחיים לקח מעל המזבח ואשתדלוותיחד מן שמישיא זכטמיה ממלך
דקביל מן קדם רשכיתיה עלכורסו יקרא בשמי מדומא עילא מן מדבחה ויגע
על פיו ואמר הנה נגע זה על שפתך וסר עונך וחטאתך תכפר וסר במומא ואמר
כא שויתי פתגמי נבואתי בפומך ויערוך חובך מןך וחטאך יתכפרון ואשמע
אתקול אדני אמר אתמי אשר לאומי ילך לנו ואמר הנני שלחני ושמעיתית
קלמי מהרשי דאמה ותמן אשלה לאתנבאה ומן יזיל לאפואמרית האמה
שלחיתני ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואלתפינו וראו ראו ואלת
תדעו ואמר אידילו ותמר לעמא דדין שמעין משמעו ולא מספג מסתכלין
וחזן מהזא ולא ידעין והשמן לבהעס הזה ואזניו הכבד ועיניו השיע פקדאה
בעיניו ובאזניו ישמע ולבנו יבון ושב ורפא לו טפיש ליביה רעמא דרין ואודנוו
יקר ועיננהו פמטיס דלמא יחזון בעיניהון ובאודנהון ישמעון ובלבון יסתכלון
ויתובון וישתבוק להון ואמר עדמת אדני ויאמר עד אשר אפשו עדים מאין
יושב וכתום מאין אדם והאדמה תשאה שממה ואמרית עד אימת יקראמה עד
די צרון וקריא מבלי יתיב זבתא מבלי אנשא ארעא תהרוב ותצרי ורחק יהוה את
האדם ורבה העזובה בקרב הארץ וירחיק ית בני אנשא ויתסגי צדיותא כגוה דאלו
ועוד בה עשיריה ושכה והיתה לבעד באלה וכאלון אשר בשלכת מצבת פכ
זרע קדש מצבתה וישתארוך בה חד מן עסלא צפיה ויתובון ויהון לצר באב
וכבלו פאד במתה טרמיה דמין לזבושין ועד כען אינון רטיבין לחיתא מנתון

נעתי צכותל והעביר דנאזי קת טלום
למעלה נסכין למעלה טאס היה עזאר הבהמה

כין גלות אר שש ותכנשו ויתוכוך לאר עהון אר די דרעא דקוד שוא נ
כילד ולד לנובן נתן לנו ותהיה משרה על שכמך ויקרא שמו פלא יוש
גבור אביעד שר שלום אמר נביא לבית דוד אר לכו אתו לילד לנו ברא
לנא חביל אוריתא עלוהי למפרה ואתקדי שמיה מן קדם מפליא עי צה אלהא
גיברא קיום עלמא משיחא דשלמא וסגד עלנא ביומוהי למרבה חשורה
ולשלום אין קץ על כסא דרור ועל מלכות לה בין אתה ולפערה במשפט ונ
ובצדקה מעשה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת סגד רבו לעבדי אוריתא
ולנפרי שלמא לית סוף על כורסו דוד ועל מלכותיה להתקנא יתה ולמנטב דינא
ובזכותא מכעין ועד עלמא במימלא דינן צבאות תת עבד דא

דאלה המשפטים בירמיה

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי בוא המלך צדקיהו ברית את ע
העם אשר בירושלם לקרא להם דרור פתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם
בתר דגדר מלכא צדקיה קום עם כל עמא דבירו שלם למקדי להון חורו ולשא
איש את עבדו ואיש את שפחתו העבדי ודעבדיה חפשים לבלתי עבד עב
ביהודי אחיה ואיש יד שלחא גבר ית עבדיה וגברית אמתיה בר ושורט ובת ישור
בני חורין בריל דלא יפלחון בהון גבר באחור יהודיה וישמעון פלה שורים וכל
העם אשר באו בבית לשלחא איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי
עבד עם עוד וישמעון ושלחון ושמעון כל רב רבוא וכל עמא דעלן בקומא לשלחא
גבר ית עבדיה וגברית אמתיה בני חורין בריל דלא יפלחון בהון עוד וקבילו ושלחון
וישובו אחר כון ושיבו אתה עבדים ואתה שפחות אשר שלחון חפשים ויכבישום
לעבדים ולשפחות ותכו בתר בין ואתיכו ית עבדין וית אמחן דפטרו בני חורין וב
וכפשונון לעבדין ולאמחן

ויהי דבר זהו אל ירמיהו מאת

יהוה לאמר יהוה פתגם נבואה מן קדם יעי עסירמיה מן קדם יעי למימר בה אמר
שמתיח אלהי ישראל אנכי בלתי את אבותיכם ביום הוצאתי אתם מארץ מצ
אפיה צרים מבית עבדים לאמר כדנאמר יש לא דשורט אנא גרית קום עם
זה אל יתכוין ביום מאד אפיקית יתהון מאר עמ צדים מבית עבדות אל מימר

מח
מח
מח

מִקֵּץ שִׁבְעֵי שָׁנִים תִּשְׁלַח אוֹישׁ אֶת אַחִיוֹת עִבְדֶיךָ אֲשֶׁר לָךְ וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
וְשִׁלַּחְתָּ חֲפְשֵׁי מְעַמְךָ וְלֹא שָׂמְעוּ וְזָבֹתֶינָם אֵלַי וְלֹא בָטוּ אֶת אָזְנֵם מִסּוּף שִׁבְעַת
שָׁנֹת שִׁלְחֹן גִּבְרֵי יְתֵי אַחוֹהֵי בְרִי וְשִׁלַּח דִּי דְבָן לְךָ וְיִבְלְמוּךָ שִׁית שְׁנֵין וְתַפְטְרֵנִיה
בְּרֵי חוֹרֵין מְעַמְךָ וְלֹא קָבִילוּ אֶבְהַתְכוּן לְמִימְרֵי וְלֹא אֲדַכְּנוּ יְת אֶתְהֻן וְתַשְׁבוּ
אִתָּם יוֹסֵם וְתַעֲשׂוּ אֶתְהֵיְשָׁר בְּעֵינַי לְקַרְדָּר וְרֹר אִישׁ לִרְעָה וְתַקְתוּ בְרֵית לַמֶּנִּי
בְּבֵית אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלוֹן וְתַכְתּוּן אַתּוּן יוֹמָרִין וְעַבְדְּתוּן יִתְדָכֶם קְדָמִי
לְמַקְרֵי חִירֵי גִבְרֵי לְחֶבְרִיה וְגִדְתּוּן קֵיס קְדָמִי בְּבֵית אֲדַתְקֵי שְׁמִי עֲלוֹהֵי וְתַ
וְתַשְׁבוּ וְתַחְלֵלוּ אֶת שְׁמִי וְתַשְׁבוּ אִישׁ אֶתְעַבְדוּ וְאִישׁ אֶתְשַׁפְּתוּ אֲשֶׁר שִׁלַּחְתֶּם
חֲפְשִׁים לִנְפְשוֹת כְּבָשׂוּ אֲתֶם לְהֵי יוֹת לָכֶם לְעַבְדֵיכֶם וְלְשִׁפְחוֹת וְתַכְתּוּן וְתַחְלֵלוּ
יְת שְׁמִי וְתַכְתּוּן גִּבְרֵי יְת עַבְדִּיה וְגִבְרֵי יְת אַמְתֵּיה דְּפְטְרֵתוּן בְּנֵי חוֹרֵין לִנְפְשֵׁהוּן
וְכַבְשׁוֹתוֹן יְתֻהּ לְמַהוֹי לְכוֹן לְעַבְדִּין וְלַאֲמַהוּן לְבֵן כַּרְעָמֵךְ

וְהוֹרְתֶם לֹא שָׂמְעַתֶם אֵלַי לְקַרְדָּר אִישׁ לְאַחוּי וְאִישׁ לְרֵעָה וְהַנְנִי קָרָא לָכֶם
דְּרֹר גָּאִס וְהוֹר אֵל הַחֲדָב אֵל הַדְּבָר וְאֵל הַרְעָב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזוּעָה לְכָל מַמְלָכוֹת
הָאָרֶץ בְּכִין כֹּדֵן אֲמַר יְיָ אֲתוּן לֹא קָבִילְתּוּן לְמִימְרֵי לְמַקְרֵי חִירֵי גִבְרֵי לְאַחוֹהֵי וְגִבְרֵי
וְגִבְרֵי לְחֶבְרִיה אֲנִי מְכַלֵּלְכֹן חִירֵי אֲמַר יְיָ מִן הַדְּבָר וּמִן מוֹתָא וּמִן כַּפְנֵי וְאֲתוּן
וְתַכּוּן לְזֵיעַ לְכָל מַלְכוֹת אַרְעָא וְנָתַתִּי אֶתְהַאֲנְשֵׁי הַעַבְדִּים אֶתְכֶם אֲשֶׁר לֹא
הִקִּימוּ אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְפָנַי אֲשֶׁר לְשַׁנִּים וְיַעֲבְרוּ בֵּין
בְּתַרְוֵי וְאֲתַקֵּן יְת גִּבְרֵי אֲדַעֲבָךְ עַל קִימֵי דְלֹא קִימוּ יְת פְּתָגְמֵי קִימָא דְגִבְרֵי קְדָמִי
עִיגְלָא דְפֶסְקוּן לְתַרְוֵי וְעַבְדֵי בִין סְלָבוֹהֵי שִׁירֵי וְהוֹרָה וְשִׁרֵי יוֹרוּ וְשַׁלְּטֵם הַסְּרָקִיס וְהַ
וְהַפְּהֵנִים וְכָל עַם הָאָרֶץ הַעַבְדִּים בֵּין בְּתַרְוֵי הָעַגְלֵי דְבְּרֵי יְהוּדָה וְדְבְּרֵי יוֹרוּ שֶׁרֵם
וְדְבְּרֵי אֲוֵפְתָנָא וְכָל עַמְּא דְאַרְעָא דְעַבְדוּ בֵּין סְלָבֵי עִיגְלָא וְנָתַתִּי אֶתְכֶם בְּיַד אֲוֵבִיהֶם
וּבִיד מִבְּקַשׁ וְנִפְשֶׁם וְהִיתָה נִבְלָתֶם לְמִאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִבְהֵמַת הָאָרֶץ וְאֲמַסְרָ
יְתֻהּ בִיד בְּעֵלֵי דְבְּכִי הוּן וּבִיד דְבְּעַן לְמַקְטְלֵהוּן וְתִהְיֶיהָ נִבְלַתְהוּן מִשְׁגוּא לְמִיכְרַל
לְעוֹפֵי שְׁמַיָא וְלְבְּעִירָא דְאַרְעָא וְאֲת צַדְקֵיהוּן מְלָךְ יְהוּדָה וְאֲת שִׁרְיוֹן אַתְנָן בִיד
יְוֵיהֶם וּבִיד מִבְּקַשׁ וְנִפְשֶׁם וּבִיד חֵיל מְלָךְ פְּכֵלָה עֲלוֹס מְעַלֵּיבֶם וְזוֹת צַדְקִיהָ
אֲחַד עִבְדֵי דְבֵית יְהוּדָה וְזוֹת לְבָבוֹהֵי אֲמַסְרָ בִיד בְּעֵלֵי דְבְּכִי הוּן וּבִיד דְבְּעַן לְמַקְטְלֵהוּן

Handwritten text at the top of the page, likely a title or introductory passage, partially obscured by the main text.

ובידי משדות נולכא דבכל דאסתלקא מנכון יהנע מצוה נאסדהוה והשבתים אל
העיר הזאת וגלחמו עליה ולבדוה ושרפה באש ואת עירי יהודה אתן שממה מאין
ישב והאנא מפקוד אמר פזאתי בנין עלהרתא הדא ויגיוון קרבא עליה ונכשוניה
ויקרונה בפולא וית קרבא דבית יהודה אתן לצרו מכלי יתב כהאמר יהוה אם
לא בריתי וזמסו לילה חקות שמים וארץ לא שמתי כדנן אמר יג כמא דלית אפשר
דיבטל קוי מידא קימית עם יממא ועסליליא בין גזרת שמיא וארשא לא שווית בנין
דעדין גסזרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזדעו משלים הלזרע אבדהם
אשיב ושחקו יעקב פיא שוכ את שבותם ורחמתים יא דזרעא דיעקב ודוד עבדי לא
ארהיק מלקרבא מבניהון עבדין שולטין עלזרעיה דאברהם יצחקו יעקב אדו אתיב
יתגלוותהון וארחס עליהון

דו יקחו לי תרומה במרכים

ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר
שלם בין חירס ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם ויגיה הכחוכמתא לשלמה
כמאר מליל ליה והוה שלמא בין חירס ובין שלמה וגזרו קיים תדויהון וועל
המלך שלמה מס מכל ישראל ויהו המס שלשים אלה אושו ומנע מלפא
שלמה מסקי מסין מבלישרא וזהו מסקי מסין תלתין לפין גברא וישלחם
לבנונה עשהת אלפים בחדש חליפות חדשי יהוין בלבנון שנים חדשים בבירתו
ואדנידם עלהמס ושולחינון ללבנון עסלא לפין ירחא משתנך ירחא הון בלבנון
תלין ירחין גבר בביתיה ואדנידם ממנע על מסקי מסין ויהוה
לשלמה שבעים אלה נשא סבל שבעים אלה הצב בהד וזהו לשלמה ש
שבעין לפין דנפולין בכתפא ותמנן לפין דפסלין בטורא לבד משרי הנצפים
לשלמה אשר עלה מלאכה שלשת אלפים ושלש מאותהרדום פעסהעשים
במלאכה בד מרבני אסטר פייגוא דממנן על עבדותא דשלמה תלתא לפין
ותלת מאה דמפלחין בעמא דעבדין בעבדותא ויצוה מלך ויסעו אנכים
גדלות אנכים יקרות ליסד הבית אנכ גזית ופקוד מלכא ויעקרו אנכין רבדי
אנכין יקרו לשכללא ביתא אנכין פסילין ויפסלו בני שלמה ובע חירוב
והגבלים ויכיננה עיסותא בעם לבנותה בית ופסלו ארדיכלי שלמה

Vertical marginal notes on the right side of the page, providing commentary or additional text.

Handwritten text at the bottom of the page, likely a continuation or a separate note.

ואחד וכלי חירום ואדגובליא ואתקינו אע"י ואכנעא למבני ביתא
בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה
הרביעית בחדש זה הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית
ליהוה והוא בארבע מאה ותמנן שנין למיפק בני ישראל מארץ מצרים
בשנת רביעית ברח דיו נצניא הוא ירח את ענא לממלך שלמה על ישראל
ובנא ביתא קדם יגין והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארך
ועשרים רחבן ושלושים אמה קומתו וביתא דבנא מלכא שלמה קדמין שתין
אמין אורפיה דעמדין פותיה ותלתין אמין רומיה והאולם עלפני היכלה בית
עשרים אמה ארך עלפני החנה בית עשר באמה רחבן עלפני הבית ואולם
על אפיה יכלא דביתא עסקין אמין אורפיה על אפיה פותא דביתא עשר אמין
פתא על אפיה ביתא ויעשו לבית ולוני שקפים אטומים ועבד
לביתא פוין פתיחן מלבנו וסתומן מלכא וחפין פלינסא בית אבהת רישוי שדות
אדזיא ויבן עלקיר הבית וצטע סביב את הקירות הבית סביב להיכל ולדביר מעש
צלעות סביב ובנא על כותלי ביתא זיזא סחור סחור להיכל ולבית כסודי ועבד
מחיצא סחור סחור ויצוע התחונה חמש באמה רחבה והתיכונה שש
באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה פי מגרעות נתן לבית סביב
הוצה לבלתי אחז בקירות הבית מחיצתא אדעיתא חמישאמין פותיה
ומציעתא שית אמין פותיה ותליתא שבע אמין פותיה אדרי נפקתא עבד
לביתא סחור סחור אדבלא מן מחיצא למחוי רישוי שריתא נוחין על זיזא ולא
תהוויין שריתא מעברין בכותלי ביתא והבית בהבנתו אבן שלמה מסע גננה
זמקכות והגרזן פלפלו ברזל ראש שמע בפנת בהבנתו וביתא באתבנותיה
אבני שלמן מטקס אתבנו וארזובין וחולילין כל מהן דברדל לא אשתמע
ביתא באיתבנותיה פתח הצלע התיכונה אדפתח הבית הומנית ובלולים עמו
על דהתיכונה ומן התיכונה אלה שלשים תבשאר דמה יצתא אדעיתא פותיה
יתא מימינא ובמסכתא פלקין מן אדעיתא לעיליתא באורח מציעתא ויבן פרו
באת הבית ויכלהו ויספן את הבית גמלים ושררת בארזים ובנאות ביתא ושכלירין

ויהו

ויבן ביתא קדם יגין והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארך ועשרים רחבן ושלושים אמה קומתו וביתא דבנא מלכא שלמה קדמין שתין אמין אורפיה דעמדין פותיה ותלתין אמין רומיה והאולם עלפני היכלה בית עשרים אמה ארך עלפני החנה בית עשר באמה רחבן עלפני הבית ואולם על אפיה יכלא דביתא עסקין אמין אורפיה על אפיה פותא דביתא עשר אמין פתא על אפיה ביתא ויעשו לבית ולוני שקפים אטומים ועבד לביתא פוין פתיחן מלבנו וסתומן מלכא וחפין פלינסא בית אבהת רישוי שדות אדזיא ויבן עלקיר הבית וצטע סביב את הקירות הבית סביב להיכל ולדביר מעש צלעות סביב ובנא על כותלי ביתא זיזא סחור סחור להיכל ולבית כסודי ועבד מחיצא סחור סחור ויצוע התחונה חמש באמה רחבה והתיכונה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה פי מגרעות נתן לבית סביב הוצה לבלתי אחז בקירות הבית מחיצתא אדעיתא חמישאמין פותיה ומציעתא שית אמין פותיה ותליתא שבע אמין פותיה אדרי נפקתא עבד לביתא סחור סחור אדבלא מן מחיצא למחוי רישוי שריתא נוחין על זיזא ולא תהוויין שריתא מעברין בכותלי ביתא והבית בהבנתו אבן שלמה מסע גננה זמקכות והגרזן פלפלו ברזל ראש שמע בפנת בהבנתו וביתא באתבנותיה אבני שלמן מטקס אתבנו וארזובין וחולילין כל מהן דברדל לא אשתמע ביתא באיתבנותיה פתח הצלע התיכונה אדפתח הבית הומנית ובלולים עמו על דהתיכונה ומן התיכונה אלה שלשים תבשאר דמה יצתא אדעיתא פותיה יתא מימינא ובמסכתא פלקין מן אדעיתא לעיליתא באורח מציעתא ויבן פרו באת הבית ויכלהו ויספן את הבית גמלים ושררת בארזים ובנאות ביתא ושכלירין

אשר יצאנו ממצרים ויהי לנו לזכרון ויהי לנו לזכרון ויהי לנו לזכרון

וּטְלוּ יַת כְּבֹדָתְכֶם כִּי יִתֵּן עֲלֵיכֶם מִנְהוֹן כְּדֹלֵךְ דָּר וּכְפֹת לְיָשֵׁי שְׂבִיבֹת אֲרָזִים וַיִּבֶן
אֶת־הַיְצוֹעַ עַל־פְּלֵהֲבֵי־הַבַּיִת הַגָּשׁ אֲמֹת קָמְתוּ וַיֵּאָחֵז אֶת־הַבַּיִת בְּעֵצֵי אֲרָזִים וַיִּבְנֵה
יַת־הַיָּקָה עַל־פֶּל כְּבֹדָתְכֶם מִיִּן רֹמְיָהּ וְטְלוּ יַת כְּבֹדָתְכֶם כִּי יִתֵּן עֲלֵיכֶם מִנְהוֹן
וַיְהִי וַיְבָרַךְ יְהוָה אֶל־שְׁלֵמָה לֵאמֹר וַהֲוֵה מִתְּלַבֵּם נִבְוָאָה מִן קִדְּשֵׁי עַם שְׁלֵמָה לְמִמְלֹךְ
הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־אֵתֶּךָ בְּנֵה אִם־תֵּלֵךְ בַּחֲקֵתוֹ וְאֵת־מִשְׁפַּטֵּי־תַעֲשֶׂה וְשִׁמְרַת־אֶת
כָּל־מִצְוֹתַי לִלְכַת בְּהֶסֶךְ וְהַקְּמֵתִי אֶת־דְּבָרֵי אֲתָךְ אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ וְאֵת־כְּבֹדָתְכֶם
הַדִּין דָּאת כִּי אִם־תֵּלֵךְ בַּקְּמִיּוֹת דִּינֵי תַעֲבִיד וְהַטַּר יַת כָּל־קוֹדְרֵי לְמַהֲךְ כִּהוֹן
וְהַקְּיִים יַת כְּתַלְמִי עִמָּךְ דְּמַלְּוִלִית עִם דֹּר אֲבִיךָ וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְאֲשֶׁר־יִשְׁכְּנֵתִי בְּגוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֲרַחֵק יַת
עַמִּי יִשְׂרָאֵל

דוּאֵתָה תְצוּה בִיחֶזְקָא

אֵתֶּךָ בְּקִדְּשֵׁי־הַגָּד אֶת־בַּיִת
וַיְכַלְמוּ מַעֲשֵׂוֹתֵיהֶם וּמִדְּרוּ אֶת־תְּכַנְעַת אֵת בְּלֹא־דַם־חַיִּי יַת כִּי־תֵּן יִשְׂרָאֵל יַת־כִּי־תֵּן
וַיִּתְכַנְעוּן מִחֻבִּיּוֹן דִּי מִשְׁחוֹן יַת כִּי־קוֹסִיָּה וְאִם־כָּל־לְמוֹ מִכָּל אֲשֶׁר־עָשׂוּ צוֹת
הַבַּיִת וְתַכְנֵתוֹ וּמִי צִאִיו וּמוֹכַחִיו וְכָל צוֹתָו וְאֶת־כָּל חֲקֵתָו וְכָל צוֹרְתָו וְכָל־תוֹתָו
הוֹדַע אֲתֶם וּכְתַב לְעֵינֵיהֶם וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל צוֹרְתָו וְאֶת־כָּל חֲקֵתָו וְעָשׂוּ אֹתָם
וְאִם־יִתְכַנְעוּן מִכָּל דְּעַבְדוֹ בְּמַחֲזִיּוֹן צוֹרֵת בַּיִתָּא וְכִי־קוֹסִיָּה וּמִפְּקֻנָּהּ וּמִעֲלֻנָּהּ
וְכָל צוֹרְתָהּ וְכָל דְּחֵזִי לִיָּה הוֹדַע יִתְהוֹן וְכָתוּב לְעֵינֵיהוֹן דִּי פִּטְרוֹן יַת כָּל צוֹרְתֵיהוֹת
כָּל־גִּזְרֵתָהּ וְעַבְדוֹן יִתְהוֹן זֵאת תוֹרַת הַבַּיִת עַל־לֹא־שְׁהַר פֶּלְגֵלֹ סְבִיב סְבִיב
קִדְּשֵׁי־קִדְּשֵׁי־הַנֶּה זֵאת תוֹרַת הַבַּיִת דֹּא אֹרִי־יִתֵּן דְּבִיֵּתָא עַל־רִישׁ טוֹרָא כִּי־תוֹמִיָּה
סְחוֹר סְחוֹר קוֹדֵשׁ קוֹדֵשׁ שֵׁיךְ הָאֵלֹא־אֹרִי־יִתֵּן דְּבִיֵּתָא וְאֵלֶּה מִדּוֹת־הַמִּזְבְּחַ בְּאֲמֹתֵיהֶם
אֲמֵה וְטִפַּח וְחִיקָה אֲמֵה וְאֲמֵה לְחַב וּגְבֻלָּה אֶל־שַׁפְתָּה סְבִיב זֵרֵת הָאֲחֵר וְזֵה גִב
הַמִּזְבְּחַ וְיִצִּיךְ מִשְׁחַת מִדְּבַחֵהּ בְּאֲמֵה דְּהִיא אֲמֵה וּכְשֶׁךְ זֵתְשׁוּ יִתֵּן אֲמֵה
וְאֲמֵה פוֹתִיא וּגְבֻלָּמָא מִקָּה לִיָּה עַל סְפֻתָּה סְחוֹר סְחוֹר זֵרֵתָא הֲרֵאֵזִין פִּי־קוֹב
כִּי־דִּבְרָהּ וּמִחִיקָה אֶלְקֵי עַד־הַעֲזָרָה הַתַּחְתּוּנָה שְׁתֵּנִים אֲמֹת וְרַחֲבֵה אֲמֵה אֶחָ
וְאֵה עֲזָרָה הַקְּטָנָה עַד־הַעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה אַרְבַּע אֲמֹת וְרַחֲבֵה אֲמֵה וְאֵתֵשׁ
וְרֵשׁ עַד מִקְמַתָּא אֲרֵעִיתָא תִּרְתִּין אֲמִין וְפוֹתִיא אֲמֵתָא חֲדָא וּמִמִּסְמַתָּא זַעֲוָה

עליונים עמוס ויהוה יתברך ויהוה יתברך ויהוה יתברך ויהוה יתברך ויהוה יתברך

ויבלין אתהימים ויהיה כיום השמיני והלאה יעשוה פהנים עלה מזבח את
עולותיכם ואת שלמיכם ודצאתי אתכם נחם ארבע יהוה וישלמון ית וימא ויהי
ביום תמונה ולהלכה ויהוה יתברך ויהוה יתברך ויהוה יתברך ויהוה יתברך
ויהי קולן קודבנכון פדעוה אמר יהוה

עליונים עמוס ויהוה יתברך ויהוה יתברך ויהוה יתברך ויהוה יתברך

רבות שא במלכים בקימה ויהי ימים רבים
אזכהו בשניה השלישית לאמר

עליונים עמוס ויהוה יתברך ויהוה יתברך ויהוה יתברך ויהוה יתברך

ודבר יהוה היה אל
לך הדאה אל אחת ואתנה מפור על פני האדמה ופורה מזמן יומין סגיאין
זפתגס נבואה מן קדם ניהוה עם אליהו בשנת תליתאה למנימר אסיל לקדמות
אחאב זאתין מטרא על אפוארעא וילך אליהו להרוות את אחאב וחרעב
חזק בשמרון ואלל אליהו את חזאה לאחאב זפתגס שומרון ויחזק
אחאב אל עבדיה אשר עלה בית ועבדיהו היה ימא את יהוה מאד וקרא
אחאב לעובדיהו דמנעא על ביתא ועובדיה הוה חיל מן קדם יע לחוריה
ויסבה כדית איזבל את נביאי יהוה ויחח עבדיהו מאח נביאים ויחביאם
חמשים איש במערה וכלבלם לחם ומים ויהוה פד קטלת איזבל יתנבוא

דין ודבר עובדיה מאן נביאן ואטמר ינון חמשיין גבלא במערתא ומ
זכור ינון בלחמא ובמא ויאמר אחאב אל עבדיהו לך בארץ אלבל מעיני
המים ואה פלה נחלים אורי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוח נבדית סן חבאמה
ואמר אחאב לעובדיהו הליך בארעא על כל מבועי מא ועל כל נחליא מאי
נשפח עסבא ונקיים סוסין זכור נון ולא נמסוק מן בעירא ויחלקו להם את הארץ
לעבדיה אחאב הליך בררר אחד לבדו ועבדיהו הליך בררר אחד לבדו ופלגור
זת ארעא למעבדיה אחאב אזל באורח אחד בלחוריהו ועובדיהו אזל באור
חדא בלחוריהו ויהי עבדיהו בררר והנה אליהו לקראתו ועבדיהו ופל על פניו
ויאמר האתה זה ארני אליהו ויהוה עובדיהו חיל באורחא ויהוה לקדמות
ואשתמודעיה ונפל על אפוארעא ויאמר האת דין רבועי אליהו ויאמר לו אע לך
לארניך הנה אליהו ויאמר ליה אע איזיל אומר לדבוק הא אליהו ויאמר מהחם
בואתה נתן את עבדיך ביד אחאב להמיתני ויאמר מאחבית ארי את מסר לך

עליונים עמוס ויהוה יתברך ויהוה יתברך ויהוה יתברך ויהוה יתברך

עבד

אם עקבה כאסר עקבה נקט קטעים אם נקטים יצאן זמן חסרון זה ענין זה שזוהו יאכזבנים שיש עין
מעטות לכאסר וכן אם ניטלה ממנה ינועה מעטתה לכלסר ובעוף נלזל נכפל הדעות או הנקדים שיש

עבדך בירארהחב למקפולתי חיייתה אלהיך אסשמי וממלכה אשר לאשלה
אדני שם לבקשך ואמרתי וישכניע אתה ממלכה ואתה גוי כי לא ימי צאכה קיים
הוא יני אלה אס את עם ומלכו דלאשלה חסונות ממך למכרך ואמרו לאהזה כח ומ
ומומי יתמלכותה וית עמא ארילא משכחך ועתה אתה אמר לך אמר לאדני
הנה אלהי ובען את אמר אוזיל אימר לרבונך הא ליהו ויהיה אני ארך מאתך ורוח
יהוה ישאך על אשר לא ארע ובאתי להגיד לחתכ ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא
את יהוה מערני ויהי עוד דאמי אדיל מלותך ודוהא מן קדם יני יטלינך לאתך דלא
אדע וארך לחוואה לאהבך ולא ישכחנך ויקסלינני ועבדך דחול מן קדם יני מזעורי
הלא הגד לאדני את אשר עשיתי פהרג איזבל את נבאי יהוה ואחבא מנבאי יהוה
מאה איש המשים חמשים איש במערה ואכל כלם לחם ומים יהלא אתהוה לך
לרבונ ית דעבדית פד קטילת איזבל ית נביאי דיני ואטמרית מנביאי דיני מארה
בכל חמשיין חמשיין גבר במערתא וסובדתינון בלה מא ובמאי ועתה אתה אמר
לך אמר לאדני הנה אלהיך והרגני ובען את אמר אוזיל אימר לרבונך הא ליהו
ויקסלינני ויאמר אליהו חיי יהוה צבאות אשר עמדתי לסנו פניה יוס אראה חלון
ואמר אליה קיים הוא יני צבאות דמשמשנה קדמוהי אדני ומא דין אתחדי ליה
וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו וזחל עובדיה
לקדמות אחאב וחיי ליה ואזל אחאב לקדמות ליהו ויהי פדאות אחאב אתחליו
וימר אחאב אליה אתה זה עבד ישחאל וזהו כד הזא אחאב ית ליהו ויאמר
על עבדי וכלי דישרא ויאמר לא עבדתי את שראל כיאס אתה ובין
דיהב לה צות יהוה ותלך אחריה בעלים ויאמר לא עבדתי ית שראל
הין את ובית חבון בר שבקתון ית סקוד יאד יני ואזלתון בתך בער יא ועתה שלח
בך אלי את כל ישראל אלהך הפדמל ואתנבואי הפער אדבעמאות וחמשים
נביאי יהוה אשרה אדבעמאות אכלי שלחן איזבל ובען שלח כנוש לותי ית כר
שרא לפורא דפרמלא ויתנבוי בעלא אדבע מאה וחמשיין ונבייא שיהתה אדבע
מאה אכלי סתורא דאיזבל וישלח אחאב בכלבע
עבדי וסחף את הנביאים אלהך הפדמל ושלח אחאב בכל בני ישראל ובעש ית

על פי הקדש
זוהי את הוסיב
ואם לאו
ענין
דגדגת עוב
הוא לך משע
דדאית פד
שיבונ אוסר
היה צדק
נעדרה ליהוה
אפילו לאו
מן חסד
כה לשתים
אז את שבו
למען
אז את שבו
למען

100

דביען
הוא ית
הוא ית

וְיָשָׁר שֶׁאֵין מִלִּפְנֵי הַיְיָ וְיִשְׁחָטוּ בְּלִי לִבָּן עֲצֵמוֹ לִפְתָּחַהּ עַד יִצְחָק
וְיִשְׁחָטוּ בְּלִי לִבָּן עֲצֵמוֹ לִפְתָּחַהּ עַד יִצְחָק
וְיִשְׁחָטוּ בְּלִי לִבָּן עֲצֵמוֹ לִפְתָּחַהּ עַד יִצְחָק

נְבוֹי שֶׁקָּרָא לְטוֹר כְּרַמְלָא וְיָגֵשׁ אֵלָיו אֵל בְּלִי עֵס וְיֹאמֶר עַד מַתִּי אַתֶּם פְּסָחִים עָלוּ
שְׁתֵּי סַעֲפִים אֲסִיחָהּ הָאֱלֹהִים לְכוּ אַחֲרָיו וְאַסְהַפְעֵל לְכוּ אַחֲרָיו וְלֹא עֲנֵה עֵם
אֲתוּבְדַבֵּר וְיָקִיב אֵלָיו לֹא תִפֵּל עַמָּא זֵמֵר עַד אִימַתִּי אַתּוּן כְּלִיבִין לְתַרְזִין מִלְּכוּן
הָלֹא עֵינֵיהֶם מִלְּחוֹ קְרַמְוֵהִי בְּלַחְדוּהִי לְמַא אַתּוּן פִּי עֵין כְּתֵר כְּעֵל אֲדִילִית בְּיוֹ צְרוּךְ
וְלֹא אֲתִיבּוּ עַמָּא יִתְּהֵי מִתְּלַם וְיֹאמֶר אֵלָיו אֱלֹהֵ עֵס אֲנִי נִזְתַּרְתִּי נְבוֹי לִי הָיָה לְבָרִי
וְנְבוֹי אֲתוּבְפֵעַל אֲרַבְעַ מֵאוֹת וְחַמְשִׁים אִישׁ וְיֹאמֶר אֵלָיו לְעַמָּא אֲנִי אֲשֵׁת אַחֲרֵיהִי
נְבוֹיָא קְרַם עֵין בְּלַחְדוּי וְנְבוֹי בְּעֵלֵא אֲרַבְעַ מֵאוֹת חַמְשִׁין גְּבֵרָא וְיִתְנַלְכוּ שְׁנַיִם
פְּרִים וְיִבְחָרוּ לָהֶם הַפֶּר הָאֶחָד וְיִתְּתֵי וְיַתְּחֵחוּ וְיִשְׁימוּ עֲלֵה עֲצִים וְאִשׁ לְאִישׁ
וְחֵץ אֲעֵשֶׂה אַתְּהָ פֶר הָאֶחָד וְנִתְּתִי עֲלֵה עֲצִים וְאִשׁ לְאִישׁ וְיִתְּהֵבִין לְנֵא תְרִין
תּוֹרִין וְיִבְחָרוּן לְרוּן תּוֹרָא חַד וְיִהְיֶה מוֹנֵה וְיִשְׁוּן עַל אֲשֵׁתָא וְאִשְׁתָּא לֹא יִשְׁוּן
וְאִנּוּ אַעֲבִיד יִתְּתוּרָא חַד וְאֲתִין עַל אֲשֵׁתָא וְאִשְׁתָּא לֹא אֲשֵׁי וְיִקְרָאתֶם בְּשֵׁם
אֱלֹהִי כִּסּוּאֲנִי אֲקָרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְהִיָּה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲנֶה בְּאִשׁ הוּא הָאֱלֹהִים
וְיַעַן כְּלָה עֵס וְיֹאמְרוּ טוֹב הַדְּבַר וְיִתְּקִרוּן בְּשׁוֹם טַעוֹת כּוֹן וְלֹא תַתְעַנּוּן מִן
רוּם דְּלִית בֵּיהּ צְרוּךְ כְּרַם אֲנִי אֲצִלִי בְּשֵׁם אֲדִי וְיִשְׁלַח מִימְרֵיהּ וְיִיחֹת אֲשֵׁת
אֲדִי וְיִשְׁתַּחֲוֶי אֵלָיו וְיִתְּתֵי כָּל עַמָּא וְאֲמָרוּ תְּקִין מִתְּנַמָּא וְיֹאמֶר אֵלָיו לְנְבוֹי
הַפְּעֵל בְּחַדוּ לְכֶם הַפֶּר הָאֶחָד וְעֵשׂוּ דְאֲשׁוּנָה כִּי אַתֶּם הַדְּבָרִים וְקָרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהִים
וְאִשְׁלַח תְּשׁוּמוֹ וְיֹאמֶר אֵלָיו לְנְבוֹי בְּעֵלֵא בְּחַדוּ לְכוּן תּוֹרָא חַד וְעֲבִידוּ קְרַמִּיתָא
אֲדִי אַתּוּן סְגִיָּין וְקָרוּ בְּשׁוֹם טַעוֹת כּוֹן וְאִשְׁתָּא לֹא תְשׁוּן וְיִקְחוּ אֶתְהַפֵּל
וְיִתְּלֵהֶם וְעֵשׂוּ וְיִקְרָאוּ בְּשֵׁם הַפְּעֵל מִהַבְּקָר וְעַד הַצִּהְרִים לֹאמֵר הַפֶּ
וְאִין קוֹל וְאִין עֵנָה וְיִפְסְחוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה וְנִסְתְּהוּ יִתְּתוּרָא
וְעֲבִידוּ וְקָרוּ בְּשׁוֹם בְּעֵלֵא מִצְפְּרָאוֹ עַד עֵדִין טִיבָהּ דְּלִמִּימֵר בְּעֵלֵא עוֹתָא
קָל וְלִית דְּעֵבִיז מִשְׁתַּתְּפִין עַל אֲמוֹרָא דְּעַבְדִּי וְיִהְיֶה צְהָרִים וְיִתְּתֵל בְּהֶם אֵלָיו
וְיֹאמֶר קָרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹר כִּי אֱלֹהִים הוּא פִּישְׁתָּהּ וְכִי שִׁיג לּוֹ וְכִי דָרַךְ לּוֹ אֲתוּן יִשְׁ
הוּא וְיִקְצֵץ וְהִזָּה בְּעֵדִין טִיבָהּ דְּאֲתוּן בְּהוּן יִתְּתוּרָא חַד וְיֹאמֶר קָרוּ בְּקָל לְבִי אֲתוּן
אֲמָרִין דְּחֵלָא הוּא דְּלִמָּא שׁוֹעִי לִי הֵאֵן אֲשֶׁת דְּפָא אֲשֵׁת לִיָּהּ אֹן אֲוֹרָה הוּא דְּלִיָּהּ
לְנְבוֹי דְּמִיָּה הוּא וְיִתְּתֵי וְיִקְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְיִתְּגַדְּרוּ מִמֵּשְׁכַּתְּהֶם

וְיִתְּתֵי וְיִקְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְיִתְּגַדְּרוּ מִמֵּשְׁכַּתְּהֶם
וְיִתְּתֵי וְיִקְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְיִתְּגַדְּרוּ מִמֵּשְׁכַּתְּהֶם
וְיִתְּתֵי וְיִקְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְיִתְּגַדְּרוּ מִמֵּשְׁכַּתְּהֶם
וְיִתְּתֵי וְיִקְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְיִתְּגַדְּרוּ מִמֵּשְׁכַּתְּהֶם

וְיִתְּתֵי וְיִקְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְיִתְּגַדְּרוּ מִמֵּשְׁכַּתְּהֶם
וְיִתְּתֵי וְיִקְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְיִתְּגַדְּרוּ מִמֵּשְׁכַּתְּהֶם
וְיִתְּתֵי וְיִקְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְיִתְּגַדְּרוּ מִמֵּשְׁכַּתְּהֶם
וְיִתְּתֵי וְיִקְרָאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל וְיִתְּגַדְּרוּ מִמֵּשְׁכַּתְּהֶם

אם כן אחרים לאין אחרים ואלו הם עניני דת ואלו הם עניני מדינה ואלו הם עניני מעשה
וזהו סוד וזוהר על אבולענה בין המורה על יקר הלב ואפולת מזכור ואלוהי יצחקיה עמיה עמיה

עד שיטתם עליהם וקרוב בקל רב ואתה ממו בנימוסו חן בסופון ובחומון עד
ראשת סוף דמה עליהן ויהי סעבד הצהרים ויתנפחו עד לעלות המנחה
ואין קול ואין ענה ואין קשב זהו כמעבד פיה ראואשות פיאן עד למיסך
מנחתא דלית קול דלית עני דלית דמצית ויאמר אליהו לבלה עם גשו אליו ועשו
בלה עם אליו וירפא את מצפח יתוה הקרוס ויאמר יהוה לכל עמא תקדכו
לזת וקרוב לזתיה וננא ית מדבחה דיני דהוה מטגד ויקח אליו שתיים
עשרה אבנים כמספר שבט בני עקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישל
יהוה שמך ונסוב אליהו הדתא עסרי אבנא למניין שבט בני עקב דהוה
פתלמא דשי עמיה למימר ישל יהוה שמך ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה
ויעש תעלה קבית סאתים זרע סבב למזבח וננא ית אבנא מדבחה בשמא די
ועבד מזיקתא פבית סאתין זרעא סחור סחור למדבחה ויערך את העצים וינתן
את הפר ושם על העצים וסדר ית אעיה זהדים ית תולא ושוי על אעיה
ויאמר מלאו ארבעה פדים מים ויצקו על העלה ועלה עצים ויאמר שמו ושמו
ויאמר שלשון וישלשו דאמר מלו ארבעה פדין מלא דאריקו על עלתא ועל אעיה
ויאמר תנו ותנו ואתו ואתו ותליתו וילכו המים סבב למזבח וגם אתה תעבד
מלא מים ואלו מלא סחור סחור למדבחה ואף ית מזיקתא מלו מלא ויהי בעלות
המנחה ויגש אליו הנביא ויאמר יהוה אליה אבהם יצחק וישאל היום יורע פי
כזונה אלהים בישראל ואנן עבדך ובדבדך עשית את כל הרבדים הארד
והוה כמיסך מנחתא וקריב אליהו נביא ואמר עי איה דאברהם יצחק וישועה
ומה דיין יתודע ארי את עי דשכנתך שריא בושדא יאנא עבדך וכסתגמך
געבדית יתפל פתגמא השין עניי יהוה עניי וידעו העם חיה כי אתה יתוה האל
יתוה הסבת את לבם אחריות קביל צלותי עי באשתא קביל צלותי עי במטרא
עמא דיין במעבדך להון נכא ארי את עי איה שזאת בלה מתך יתהון משתחיל לה
תמימך לאתבותהון לדחלתך ואינון זהבנית לבחון פליג ותפל אש יתוה ומחבל חות
עלה ואת העצים ואת האבנים ואת העמד ואת המים אשר בתעלה לחכה ונכד
ונעתא מן קדם יעזאכלת ית עלתא וית אעיה וית אבנא וית עמא וית מלא דבמני

Handwritten text at the top of the page, likely a header or marginal note, partially obscured by the main text.

לחיבת וירא פל העם ופלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים
וחזו כל עמא ונפלו על אפיהו ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים ויאמר אליהו לאסאב
עלה אבל ושתה כז קול המון הגשם ויאמר אליהו להם תפשו את בני הי הפער
איש אל מלטהם ויתפשו ויורידם אליהו אל תהל קישון וישחטם שם ויאמר
אליהו להם אחוהו ית נבוי בעלה גבר לא ישתי נזב מנהו ואתה דונן ואתה נון אליהו
לנהלא דקישון ונפי סינן תמן ויאמר אליהו לחתאב עליה אבל ושתה כז קול המון הגשם
וואמר אליהו לחתאב סק אכול ואתה ארי קל אתה גושט מטרא ויעלה חתאב
לאכל ולשתות ואלהו עליה אל דאש הפך מל ויגהר ארצה וישם פניו בין בדבון
וסליק חתאב למיכל ולמשתת ויאיו סליק לרוש סודא דכדמלא ונחין לארעא זשוי על
אפוהי בין ברבוהי ויאמר אל תערו עליה נא הפט דרדום ויעל ויבט ויאמר אין
מאומה ויאמר שוב שבע פעמים ויאמר לעולימיה סק כעין סכי לארעא מעלכא
וסליק וסכא ויאמר לית מדעם ויאמר טוב שבע זמנין ויהי בשבע עית ויאמר הנה
עב קטנה פכה איש עליה מים ויאמר עליה אמר אל לחתאב אסרו לך ולא ישאכר
הגשם זהו בזמנא שבי עיתא ויאמר הא עננא סבון דעירא כפסת יד גבר סליק
ממערבא ויאמר סן אימר לחתאב אזרדז וחות ולא יעכבונך מטרא ויהי
עד פה ועד פה וזה שמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב חתאב ויק
זרעאלה וזהו עד דמיזרדז ונחית ושמיא אתה פואו עננא וזהו זהו מטרא
סגי זרכיב אחאב וזהו לזרעא

דו יקהל במלכים

וישלה המלך שלמה ויקח את החירס מצר

דשלה מלכא שלמה זרבר ית חירס מצר בן אשה אלמנה הוא ממפיה נפתר
אביו איש צרי חד שנהשת וימלא אתה חכמה ואתה תבונה ואתה תעתי לענין
מלאכה בנהשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו בר איתתו
המלכה הוא נמשבטא דבית נפתלי ואביו גבר צורי אומן בעובדא דנהשא
ואתמלי ית חוכמתא וית סוכלת מתא דית דעתא למעבד כל עבידא בנהשא ואת
לות מלכא שלמה זרבר ית כל עבידתה ויבצר את שני העמודים נחשות
עאנה עשורה אמה קומתה עמך האחד וחוט שותים עשורה אמה וסבא

Handwritten text at the bottom of the page, likely a footer or marginal note.

העמוד השני חצר את תלדין עמודיא דנחשאתמני עסדי אמין לומיה דעמודאחד
אוס משחתרתין עסדי אמין מקוק ליה זכין לעמודא תננא ושתוכרת עשה
תם על ראשו העמודים מצק נחשאתמשאמות קומת הכתרת האחת וחמש
אמות קומת הכתרת השנית ותלדין קרונתין עבד למיתין על ריש עמודיא מתין
נהשא חמיש אמין לומיה דקרונתא חלא זחמישאמין לומיה דקרונתא תניתא
שבבים מעשה שבכה גדלים מעשה שוד שרות לפתלת אשר על ראש הע
העמודים שבכה לפתרת האחת ושכשה לפתרת השנית סריגין עובד סריגא
קלויסן עובד גדולין לקרונתון דעל ריש עמודיא שבנא לקרונתא חלא זשבכה
לקרונתא תניתא ויעשו אתה עמודים ושני טורים סביב עליה שבכתרת האחת
לכסות אתה פתלת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לפתרת השנית
ועבד ית עמודיא ותלדין סריגין סחור סחור על סריגתם חלא לכסאה ית קרונתון
על ריש רמוניא זכין עבד לקרונתא תניתא וכתרת אשר על שני ראש
העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות וקרונתין דעל ריש עמודיא
עובד שושנתא לקיט באולם ארבע אמין וכתרת על שניה עמודים סביב
מעל מל עמת הפטון אשר לעבד שבכה והרמונים מאתם טורים סביב על
הפתרת השנית וקרונתא עלתלדין עמודיא אה מל עולא מל קביל רבקה דלעובד
סריגתא דרימוניא מאתם סריגין עבדין ליה סחור סחור על קרונתא תניתא וקום
אתה עמודים לאולם ההיכל ויקום אתה עמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקום את
העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז ואקים ית עמודיא לאולם דהיכלא
ואקים ית עמודא מימינא וקרא ית שגמיה יכין ואקים ית עמודא מסמלא וקרא
ית שגמיה בועז ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים
ועל ריש עמודיא עובד שושנתא ושוליימת עבדת עמודיא
ויעשו אתהים מוצק עשיר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב
וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב ועבד ית ימא מתך
עסר אמין מספתיה ועד ספתיה סגלגל סחור סחור וחמיש אמין לומיה וחוט משח
תלדין אמין מקוק ליה סחור סחור ופיקעיים מתחת לשפתו סביב סביב אתו עשיר

הנשר זכרון על העוף ואין צדיק בבה ניה בקה זכרה גלה אצלה כדמיה וצדקתה וכו' וכו' וכו'

מאתו אכל
העופות המושב
אלו המושבות

והנהגה
כדמיה
בדמיון
בדמיון
בדמיון

השבכה

והנהגה
כדמיה
בדמיון
בדמיון

... ואלו דברים אשר יעשה עמך ואלו דברים אשר יעשה עמך
... ואלו דברים אשר יעשה עמך ואלו דברים אשר יעשה עמך

באמה מקמום אחדים סביב שני טון וצקיים כי צקתו וצורת
ביעין מרע לספתיה סחור סחור תלין סדרין דמדת ביעין מתכין בהתכותיה
עמד על שני עשר בנות של שני פנים צלונה ושל שיה פעם ושל שיה
סבס נגנה ושל שיה פנים מזלחה צבים עליהם מלמ עליה וכל אחריהם ביתה
חאים על תלי על סד תורין ותלתא אפיהון לציונא ותלתא אפיהון לדדומא ותלתא
אפיהון למערבא ותלתא אפיהון למזרחא וזמא מתקן על צמחין מלעילא וכל
אחוריהון לגו ויעבין פופחו שפתו במעשה שפת קוס פכה שושן אלפים פת
זביל וסומפיה כושכא וספתיה כעוזר שפת פס סגלגל לקיט כשושנתא תרין
אמן בעתך בדטובא מחסיל

דאלה פקודי במלכים

ויעש חירום את הסירות ואת היעיס ואת

המזרקות
ויכל תירם לעשות את כל ומלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה ועבד
חירום ית כורא וזת מגדו פיתא וזת מזרקהיא ושיצי חירום למעבד ית כל עבדות
דעבד למלכא שלמה בית מקדשא דיעי עמדים שנים וגלתה כתר את אשר
על ראש העמודים שתיס וה שבכות שותוס לכסות את שתי גלותה כתר אשר
על ראש העמודים עמודיא תרין ואגני קרונתון דעל ריש עמודיא תרתין וזת
תרתי לכסאה ית תרין אגני קרונתון דעל ריש עמודיא ואת הרמנים ארבע מאות
לשתי השבכות שני טורים רמונים לשבכה האחת לכסות את שתי גלות הפתלת
אשר על פני העמודים וזת רמניא ארבע מאה לתרתין כרונתא תרין סדרין
דרמונין לסרינתא חדא לכסאה ית תרתין אגני קרונתון דעל אפי עמודיא ואת
המבנות עשר ואת הקירות עשרה על המבנות וזת כסיסא עשר וזת כוריא ע
עשרא על כסיסא ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים וזת ימא חד
וית תוריא תרי עשר תחות ימא ואת הסירות ואת היעיס ואת המזרקות ואת כל
הפלים האלה אשר עשה חירום למלך שלמה בית יהוה נחשת ממדטי וזת דודיא
וית מגדו פיתא וזת מזרקהיא וזת כל מנא חשין כעוזר מני משכנא דעבד מעשה כן
עבד חירום למלכא שלמה בית מקדשא דיעי חש טב בכפר הירדן וצקס המלך
במעבה הרמה בין סבות ובין צרתן במי שדו ירדנא אתיכונן מלכא בעובדי

... ואלו דברים אשר יעשה עמך ואלו דברים אשר יעשה עמך

קדושה כי צדי אחר עשר איברי... שאם יתן אחר צדי...
גדאט וזלג עם הקנה שלא והמורה וקני הכבוד והקניב והעניק והמקום וזאת הכוונה והדקדוק והדקדוק
הוא הושת צדי ביארנו שיעורו והוא המורה מן השטח צדינו ראוי לעולם

מרגי שהאבין סוכות זכין צרתן וינח שלמה את פלה פלים מרב מאד מאד לא
נחקר משקל הנחשת והצנע שלמה ית כל מצא מסג לחדא לחדא לית סורה
למתקל נחשא יעשי שלמה את פלה פלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת
השרתון אשר עליו לחם הפנים זהב ועבד שלמה ית כל מצא דבית מקדשא דינע
ית מדרבא דדהבא דית סתורא דעלוי להוילחום אפיא דהבא ואתה מנרות חמשומין
וחמש משמאול לבני הרביר זהב סגור והפנח והנקלת והמלקחוס זהב וית מנרתא
חמיש מימינא וחמש מסמלא קדם בית פורו דהבא טבא וששיתא וכוזינא וית
וציבתא דהבא וזהספות והמזמרות והמזרקות והפפות והמחלות זהב סגור וספתות
לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתות הבית להיכל זהב והוליא ומזמרות
ומזרקות וכוזיפוא ומחלתא דהבא טבא ומגולסא דרשי בית גואה לקדש קודשית
לדשי ביתא להיכלא דהבא ותשרלס פלהמלאכה אשר עשה המלך
שלמה בית יהוה ונבא שלמה את מקדש ירוך אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים
בא צלות בית יהוה ושלומת כל עבדי יהוה דעבד שלמה מלכא בית מקדשא ד
ואיתי שלמה ית קודשית דוד אבוהי ית כספא וית דהבא וית מצא יהב בא צדיה ב
מקדשא דינע
אז יקהל שלמה את זקני ישוראל את כל דאשי המט
נשיא והאבות לבני ישוראל אלהמלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית
מעיר דוד היא ציון בכין כנש שלמה ית סבי ישראל ית כל רישי שבטיא
אברהתא רבני ישראל לזות מלכא שלמה לירושלם להספא ית ארון קיימא דינע
דוד היא ציון
ויקהלו אלהמלך שלמה פלאושי ישראל ביררתא
במג הוא הקדש שה שביעי ואת כנש לזות מלכא שלמה כל אנשי ישראל ביררתא דעתיק
דקדן ליה ירהא קדמא ההגא וכען הוא ירהא שביעאה ונעלו את ארון יהוה ואת הקד
מועד ואת כל כליו הקדש אשר באה לו ועלו אתם הכהנים והלוים ואסיקו לית הרובה
דין וית משכן זמנא וית כל מצא קודשא דבמשכנא ואסיקו יתהון כהנא וזלזאי והמ
שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו ולפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא
יספרו ולא ימנו מרב ומלכא שלמה וכל כנשתא דישראל דאזר מנו עלוהי קיימין
עמיה קדם ארונא מנכסין ען ותורין דלא יתחשבון ולא יתמנון מסגי ויבאו הכהנים

על אע"פ שהוא סמוך לבבנו של נביא שנתחיל במורה אם היינו כלנו קרענו שלתמרה שאין ראשה חד מות
הוא חר כגד ענת הדית אסור שהרי נקבד אותה כשנכנסה וזה שלא יראה הנקב ממנו שהוא לך פירוש
קני הנבד והן המזדקים שבהן היום מתבשל אם נקב אחד מלין במנה שהוא טל. למו כך מחס

את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת פנכי
הברזים וזהו ה' כתב יתרון קיימאד עי' לאתריה לבית כמורו ומתקן ליה בגן
בית הקדש קודשיא לתחת פנכי כרוביא פי הברזים פרשים פנמים אל מקום
הארון ויסכנה פרזים על הארון ועל בדיו מלמ עליה ארי כרוביא פרוסקן פדמיהון על
אתר ארונא ומטלין כרוביא על ארונא ועל אריהווי מלעולא ונאר כוהבדריס וינאו
ראשי הברזים מן הקדש על פני הדביר ולא יראה חוצה ויהיו שם עד היום הזה
ואריכות אריהיא ומתחזק רישי אריהיא מן קודשא על אפי בית כמורו ולא מתחזק
לבד אזהותמן עד יומא הדין אין פתרון רק שני לחות האבנים אשר הנה שם משה
בחד אשר בדת יהוה עסבני ישראל בצאתם מארץ מצרים לית בארונא לחוד
תדין ליהי אבנא ראצנע משה בחודב דעליהון כתיבין עסדא פתגמי קיימא דגזר
ע עסבני ישראל במיפקהון מארעא דמצרים ויהי בצאת הפהגים מן הקדש והעני
מלא ארנבית יהוה והוה במיפק כהנא מן קודשא וענן אמיטתא אתמלי ית בית
מקדשא דישי אד אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערסל בכין אמר
ולמה יי אתרעי לא שראה שכניתי בירושלם בנה בניתי בית זבל לך מכון
כתב עולמים מבנא בניתי בית מקדשא קדמך אתר מתקן לבית שכניתי ע
ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמו
וסחר מלכא ית אמוהי וברוך ית כל קהלא דישראל וכל קהלא דישראל קאים
ויאמר ברך יהוה אלהי ישראל אשר רבד במין את דוד אבי ובניו מלא לאמר
ואמר ברך יי אהא דישראל דגזר במימריה עסדוד אבא וברעותיה קייס למימר
מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל ע
שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל
מן יומא דאפיקות ית עמי ית ישראל ממצרים לא אתרעיתי בקראא מכל שבטיא
דישראל למבני ביתא לא שראה שכניתי תמן ואתרעיתי בדוד למהווי מלכא ער
עמי ישראל ויהי עם לבדוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל זהוה בלכא
דדוד אבא למבני ביתא לשמיא די אהא די ישראל ויאמר יהוה אל דוד אבי יען
אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטובות ביתיה עם לבבך ויאמר יי לדוד

אבא
אבא
אבא
אבא

כרם שניקב כול ואין לו דבר שיקטום אותו עהרי החלב שעליו אסור וכן למטה וכו'
 שניקב אחר מזה לחוץ סליו ואם ניקב אחד מהן לטעם חללו חכמינו מזה מזה שנימצאת בעובי כו'
 ואם נקבה נקב מפולט ליתוך חלל בית הכסות ונמצאת טיפת דם במקום הנקב הרי זה טור

אבא חלה דהוה עם לבד למכני ביתא לשמי אתקונתא ארי הוה עם לבד רק אתה
 לאתבנה הבית פראסבנך היצא מתל ציף הוא זבנה הבית לשמי לחוד את לאתבנ
 ביתא להין ברדתוליד הוא ובני ביתא לשמי ויקם יהוה אתדברון אשר דבר ואם
 תחת דור אביו ואשב על פסא ישראל פאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשמי ויחור
 אלהי ישראל וקיים ימי יתמתגמיה דמליל וקמית תחות דור אבא זיתבית על כוונת
 מלכותא דישורא כמא דמליל ימי ובנית ביתא לשמי דשי אהא דישורא ואשם שם
 מקום לארון אשר שם בדיית יהוה אשר פדת עם אבתינו בהו ציאו אותם מארץ
 מצרים ושוייתתמן אתר מתקן לארונא דביה מהתין תלין לוחי אבנא דעליהן כ
 קיימא דיע דגדר עם אלהתנא באמקותיה יתהון מאר עא דמצרים

דויקרא בישעיה עסזו וצרת לי תהלת

יספרו עמא דין אתקונית
 למולחני בתושבחת ירוון
 משתעין וולא אתי קראת יעקב כייגעתי ישראל אמיר עלי דינציא ולא
 במולחני על עתון דבית יעקב אלא יתון באולפן אוריתי ושרא לא הבאת לי
 שיה עלתך וזבחך לא כבדתני לא העבדתך במטחה ולא הוגעתך בלבונה לא
 איתתא קדמי אימריין לעלתא זנכסת קוד שך לא יקרתא קדמי לא אסגית ערך
 בקודבציא ולא אתקונית עלך בלבונת לא קנית לי בכסף קנה וחלב זבחך לא
 הרויתני אך העבדתני בחטאותך הוגעתני בעונתיך לא זבניתא קדמי בכסף קני
 פוסם ותרב ניכסת קוד שך לא דהיעתא על מדבחי ברס אסגיתא קדמי בחובך אתקונית
 קדמי בעויתך אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתך לא אזכר אנא
 הוא שבתי לחובך בדיל יקר שמני וחטאך לא יה כרון הזפילני נשופיטה וחד ספר
 אתה למען תצדק אזכר פען נידון כהרא אשתעי את כדיל אס תפול ותזפי
 אביך הראשון חטא ומלי ציף פשעו בני אבון קדמא הה חטא ומלמך מדרו במימלי
 ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים ואפיס דברבי קודש
 ואמסר לקטלא יעקב וישראל להסודין ועתה שמע יעקב עבדי וישראל
 בחרתי בו ובען שמע יעקב עבדי וישראל דאתלעויתי ביה כה אמר יהוה ע
 עשר ויצדק מפטין ועזרך אלתורא עבדי יעקב וישראל בחרתי בו בדני אמר

במקום אחר יצא חכמינו ונעוץ אומיין דלילי יתקין קרב ויחייב מילתא דלילי
 ואתי מילתא דלילי דלילי ואתי מילתא דלילי דלילי ואתי מילתא דלילי דלילי
 ואתי מילתא דלילי דלילי ואתי מילתא דלילי דלילי ואתי מילתא דלילי דלילי

ואין צו ענינים והוא שרלעי יוצא בו מן המרוח והוא רבין בין עיקרי
 ביום שיהיה על כיוצא המעשים בלא בשניהם לחלל הצטן אבל אם יקרב צמקום
 ויטעו ממנו חנוס וצדק יולד אמת והוא שמתיר מארכו בטור כמו ארבע אצבעות
 שוק

ישי דעבדך ודאתקנדך ממעין יסעדינך לא תדהל עבדי יעקב וישלח את רעיית
 ביה פוי אצק מים על צמח ונוזלים על צמח אצק רוחי על זרעך ופרבתי
 על צאצאך וארוי כמא דמתיה בין מא על ארעא בית צהונא ומתנגדין על
 יבשותא בין אתון רוח קודשוי על בנך וברכתי על בני בנך וצמחו פבין חצוי
 בערבים על בלימים ויתרבון צדיקוא דפיכין ומפנקין כלבלי עסב כאילן
 דמשלח שרשוהי על נגדין דמיין דה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב
 וזה יכתב ירו ליהוה ובעים ישראל יבנה דיין יומר מדחליא דשי אנת ודיין יצלי
 בשום יעקב ודיין יקריב קורבניה קרב יעזב שמא דישלח יתקרב

כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אנדא שון ואני אחרון ומפלעתי
 אין אלהים פדנן אמר ישי מלכא דישלח ופרקיה שי צבאות אלא הוא דמלך דמין
 אה עלמו עלמא דילי אינון זכר מני לית לאה ומיבמוני יקרא עגידה וערבה
 לי משומי עסעולם ואתנות ואשרת תבאנה וגידו למי זמן כותי דיערענא ויהויה
 ויסדרונה קדמי משוית עמא דמין עלמא דאתון דשתדיין למיתת יחוזק לנא
 אלת סחרו ואלת דהוהלא מאז השמעתיה והגדתי ואהם עדי היש אלוה מבלעדי
 ואין צור בלדעת לא תדהלך ולא תתברון הלא מפכין בסרתך דחיותי דאתון פהדין
 קדמי האית לאה כדמינו לית דתקוה אהין דמין קדמי מתיחב ליה תקוה ויצרי
 פסל פלס תהו וחמודיהם בליז עילון ועדיהם אמה בליזאו ובלדעו למען יכשו
 עבדי עלמא כולהון למא זמלא חוזק דלא יהנון להון וספדין אינון בנפשית הון דלא
 חזקלא ודעיין כדיל דבהתון מי צרא אל ומסל נסך לבלתי הועיל מין עבד דהלא
 זצלמא אתך כדיל דלא להנאה הן פלחבריין ונשו ותרשים המה מאדם יתקבצו בלם
 יעמדו ויפחדו ויבשו ויחד הא כל פלחיהון ובהתון זאו מנין עבדונין מפני אנשא יתכנשו
 כולהון יקומו ויתברון יבהתון כהדא חרש ברזל מעצד ומעל בטחם ובמחבואם
 צרהו ומעלהו בזרו עכו גס רעב ואין פח לא שתה מיסו ויעה נמחא מבדדלא
 חציצה עביר ונמח גור בשיחורין ובמחובין מתקוה ליה זעביר ליה בתקוה חיליה
 דאס ובמן עבדיה לא יכול ללא יהיב חיל ואס צהי לא ישתו מיא יהי משלהי
 חרשי עצים נטה קו ותארהו בשדר ועשה במקצעות ובמחוגה ותארהו ויע

ביום שיהיה על כיוצא המעשים בלא בשניהם לחלל הצטן אבל אם יקרב צמקום
 ויטעו ממנו חנוס וצדק יולד אמת והוא שמתיר מארכו בטור כמו ארבע אצבעות
 שוק

ואין צו ענינים והוא שרלעי יוצא בו מן המרוח והוא רבין בין עיקרי
 ביום שיהיה על כיוצא המעשים בלא בשניהם לחלל הצטן אבל אם יקרב צמקום
 ויטעו ממנו חנוס וצדק יולד אמת והוא שמתיר מארכו בטור כמו ארבע אצבעות
 שוק

בן שתי מרודות או שני בני מעיים טור וכן כל פיוצא בק אבן או כל חומר שיש בו חמה וקור
מכלל המעיים

ועשהו כתבנית איש כתמורת אדם לשבת בית נגרא אעין נמוץ באוסא מסר
ליה במשקלותא מגני ליה באדמילא זכנצמין מאחור ליה ועביר ליה פרמות ככר
כתושכת אתא יתכת ביתא לכרת לן ארזים וניקה תרזה ואלון ויאמץ לן בעצי
יער נטע ארז ונשט בגדל למיקץ ליה ארזין ונסיב תרז ובלוט ומתקף ליה באעצי
חורשא נציב אורנא ומטרא מדכי והיה לאדם לבער ויקח מהסניחם אה שיק
ואפה לחם אה מעל אלון ושתחו עשהו פסל ויסגוד למו וזהו לאנשא לאר לקא זנסני
מנהון ושהין אה אזא זמפאלהים אה עכדיה דחלא זנסני אתכיה צלמא זבעא מנה
חצין שרף במזאש על חצין בשר יאכל יצלה צלי וישבע אה זחס ויאמר נח
חמות באיתי אור פלגיה אוקיר כנולא על פלגיה כסרא אכיל טויי טויי זנסני אה
שהין זמרא אה שהינית חזיתי אור וישאריתו לאר עשהו לפסל ויסגוד לן וישתחו
ויתפלל אלון ויאמרה צילני פיאולי אמה ושאדיה דחלא עכר לצלמא סגיר
זאשות עכיר ליה זבעא מיניה זמרא שדיכני ארי דחלתי את לא ידעו ולא יבינו
פי טח מדא זעניניהם מה שיפול לבתם לא ידעין ולא מסתכלין ארי מטמפין
מלמחזי עיניהון מלאסתכלא כלבהון ולא ישכיב ארל לבן ולא דעת ולא תכונה לאמר
חצין שרפת במזאש זמפאלהים אמיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכלו יתרון לתועבה
אעשה לבול עץ אסגוד ולא מתובל לליביה זלא מדע זלא סובלתנו למימר פלגיה
אוקירית כנולא זמפאלהים אמיתי על גומרוהי לחים טויי זנסני כסרא זאכלית ושארית לתועיפ
אעכיר לבלי אעה אסגוד רעה אמר לב הותל הטיה ולא ציל אתנמשו ולא יאמר
הלא שקר בימוני הא דחלתיה פלגיה קטמיה לביה שטיא אטיעזיה זלא זשויקיב
יתנשזיה זלא יימר הלא שוקרא עכרת ימיני זכר אלה יעקב וישאר ל פי עכר
אתה יצרתך עכר לוא אתה ישראל לאתנשני איה כרטי יעקב וישאר ארי עכדי
את אתקונתך למהווי עכר פלח קדמי את ישראל לאתנשני דחלתי מחיותי כעב
פשעו זבענן חטאתך שובה אלו כי גמלתך מחיותי כעב חובך זבעננא א
אעדי כל חטאך טוב למולחני ארי פדקתך רבו שמנים פיעשה יהוה הריעניתחנות
ארץ מצחודרים רנה יער ובלעץ בו כי גמל יהוה יעקב וישראל יתפאר שבתו
שמלא ארי עכדי עי מורקן לעמיה יבעון יסודי ארעה בוטו טורא תושבתתא חו

שני בני מעיים טור
מכלל המעיים
מנהון ושהין אה
חצין שרף במזאש
אמר נח חמות
שהין זמרא אה
ויתפלל אלון ויאמרה
זאשות עכיר ליה
פי טח מדא זעניניהם
מלמחזי עיניהון
חצין שרפת במזאש
אעשה לבול עץ
אוקירית כנולא
אעכיר לבלי אעה
הלא שקר בימוני
יתנשזיה זלא
אתה יצרתך עכר
את אתקונתך למהווי
פשעו זבענן חטאתך
אעדי כל חטאך טוב
ארץ מצחודרים רנה
שמלא ארי עכדי עי

לעוד
מכלל המעיים
מנהון ושהין אה
חצין שרף במזאש
אמר נח חמות
שהין זמרא אה
ויתפלל אלון ויאמרה
זאשות עכיר ליה
פי טח מדא זעניניהם
מלמחזי עיניהון
חצין שרפת במזאש
אעשה לבול עץ
אוקירית כנולא
אעכיר לבלי אעה
הלא שקר בימוני
יתנשזיה זלא
אתה יצרתך עכר
את אתקונתך למהווי
פשעו זבענן חטאתך
אעדי כל חטאך טוב
ארץ מצחודרים רנה
שמלא ארי עכדי עי

מכלל המעיים
מנהון ושהין אה
חצין שרף במזאש
אמר נח חמות
שהין זמרא אה
ויתפלל אלון ויאמרה
זאשות עכיר ליה
פי טח מדא זעניניהם
מלמחזי עיניהון
חצין שרפת במזאש
אעשה לבול עץ
אוקירית כנולא
אעכיר לבלי אעה
הלא שקר בימוני
יתנשזיה זלא
אתה יצרתך עכר
את אתקונתך למהווי
פשעו זבענן חטאתך
אעדי כל חטאך טוב
ארץ מצחודרים רנה
שמלא ארי עכדי עי

כ... אלא תעלה ו... אלא תעלה ו... אלא תעלה ו...

חור שאוכל אילני רביה ארי פרחי יתיערב ובישרא ישתבח

רצו בירמיה קה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל

עלותיכם סמו על זבחיכם ואכלו בשר פדנן אמר ית צבאות
אלהי ישראל עלותכן אוסיפו על זבכותי קודשיכו ואכלו בסרא כי לא דברתי
את צבאותיכם ולא צויתים ביום הוציא אתם מארץ מצרים על דברי עולה וזכה
ארי לא מלילית עם אלהתכן ולא מקודתינו ביום מאד אפיקות יתהון מאד עא רג
דמצרים על עסקי עלון ונכסת קודשיך כי אם אתה דבר הזה צוית אותם לאמר
שמעו בקולי ונהיית לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם וזה לכם בכל הדרך אשר
אצוה אתכם למען ייטב לכם ואלהין יתתגמא הדין מקודית יתהון למימר קבולו
למימר וזהו לבון לא זהו תהון קדמי לעם ותלכון בכל אור האדא מקוד
יתכון בדילך ויטב לבון ולא שמעו ולא הפיו את אזנם וילכו במעצות בשרות
לבס הרע ויהי לאחור ולא לפנים הלא קבילתי ולא ארפניו ית אודנהון ואזלו בע
בע צתהון בהרהור לבון בישא ואחחרו קרל בפולחני קד לולא שויא דחלתי להביל
אפיהון למדם יום אשר צאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשר
אליכם אתפלעבדו הנביאים ווס השכם ושלוח למי יומא דנפקון אלהתכן
מארעא דמצרים עד יומא הדין ושלחית לותכון ית כל עבדינביא יום מקדים
זמשלח ונלא שמעו אלי ולא הפיו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם
זלא קבילו למימר ולא ארפניו ית אודנהון ואקשיאו ית קדלהון אבאי שמו מאנהתון
ורברת עליהם את כל הדברים האלה ולא שמעו אלי וקראת עליהם ולא יע
יעטבה ותמוליל עמהון ית כל מתגמא השין ולא יקבלון מינד ותתנבי להון ולא
יתבונן ואמרת עליהם זה הגוי אשר לא שמעו בקולי וזהו אלהיו ולא לקחו
מוסר עברה האמונה ונכרתה מפיהם ותימר להון דין עמא דילא שמעו למ
למימר דאמרי להון ולא קבילו אולם פסקתהי מינותא ואת מעבת מסומהון
כה אמר יהוה אליתהלל סכס בממתו ואליתהלל בגבור
בגבורתו ואליתהלל עשיר בעשרו ופדנן אמר ית לא ישתבחה כימא בחובמתיה
זלא ישתבחה בגבורתיה דלא ישתבחה שתורה בעותריה כי אם בדת

מ... א... ב... ג... ד... ה... ו... ז... ח... ט... י... כ... ל... מ... נ... ס... ע... פ... צ... ק... ר... ש... ת... ית... ית... ית...

ככ

יתל... יתל...

על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדם הגתני ולא הכא דוד לאמנא לה לזניה ית
ארונא דיש לקדשא דוד ואמנייה דוד לבית עבד ארום גיתתה וישב ארון יהוה
בית עבד אדם הגתני שלשה חדשים ויבדך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו
ושרא ארונא דש לבית עבד ארום גיתתה תלתא ירחין וברוך יש ית עבד ארום
זות כל ביתיה ויצד למלך דוד לאמר ברכי יהוה את בית עבד אדם ואת פלא אשר
לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר
דוד בשמחה ואת חזה למלכא דוד למימר ברוך יש ית בית עבד ארום זות כל
דליה בריל ארונא דש ואזל דוד ואסיק ית ארונא דיש מבית עבד ארום לקדשא
דדוד בהרוא ויהי פי צערו ונשאתי ארון יהוה ששה צערים ויצבח שור ומריא
וחזה כד נטל ארונא דש שיתא דוגין אנפי סתור ומטיים ודוד מברך בכל עז
לפני יהוה ודוד חגור אמור בר ודוד משכח בכל תקוה קדם יש דוד אסיר כד דוט
דבוי וברוד וכל בית ישראל משלם את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר
ודוד וכל בית ישראל מסקיין ית ארונא דיש ביבכא וכל שומלא ויהי ארון יהוה
בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפדז
ומברכך לפני יהוה ותבד לו בלכה וזהו ארונא דיש אתא לקדשא דדוד ומיכל
בת שאול אסתביאת מן חר כאזהזת ית מלכא דוד מרקד ומשבח קדם יש ובסרת
עלוהי בלכה ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה
לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים ואית יאו ית ארונא דיש ואקומו יתיה
באתליה בגו משבנא רפרס ליה דוד ואסיק דוד עליון קדם יש ונכסת קודשין
ויכל דוד מה עלות עולה והשלמים ויבדך אתה עם בשם יהוה צבאות ושיצו
דוד מלאסקא עלתא וניכסת קודשין ויתעמא בשמא דיש צבאות ויחלוק
לכלה עם לכלה מון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחס אחת ואשפר
אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו ומליג לכל עמא לכל המונא די
דישראל מגבר ועד איתא לגבר גדי צתא חרזא זפלוג חרזא ומנתא חרזא ואזל כל
עמא נבד לביתיה וישב דוד לבדך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקדשא דוד
ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו בהגלות

נגלות

ארכע מווארע מווארע יע ביה ואלו ק' שמויה ככחל או דוקה כחצור או אדומה או כמראה העיניו וכו' עוף שנפל העור והדמיון לו עבדו או קרקבו או האדמו המעים שלא כל שהוא הרי זו טרף לכל הידוקן שהאוימו והאדמוין שחוריקן מאמת האו

נגלות אחר הרקים ותכדור לכל כא יתאנש בתייה ונמסת מיכל בת שאול להקמות דור אמרת מה אתי קר יומא דין מלכא דישראל דאתגלי יומא דין לעיני אמרות עבדוהי כמא דהליץ ומתגלי הדמן כדיקיא ונאמר רוד אל מיכל למע יתה אשר בחדשי מבין ומפל ביתו לצות אתי נגיד על עס יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה ואמר דור למיכל קדם ש דאיתר עיבי מהנוד ומיכל בתייה לפקדא יתלמחו מלכא על עמא דשי עלישראל ושבחית קדם יני ונקלת עור מזאת והיותי שפר בעיני ועסקאמהות אשר אמרת עמם הפכה וזעירנא עוד מהאזאיהי מפין בעיני נמשי מבין ועסאמהות אית אמרת בעיניהן איהי יקור וילמיכל ברת שאול לאתיה להולך עד יום מותה וילמיכל בת שאול לאהוה לה דלך עד יום מותה ויהי כר שבת המלך בביתו ויהוה הקנה לו מסביב מפל איבין ויהי כד יתיב מלכא ב בתייה דיהוה אנה ליה מסחר סחור מכל בעלי דבכוהי ויאמר המלך אלנת הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וחרון האלהים יושב בתוך היריעה ואמר מלכא לנתן נביא חזי כען דאנא יתיב בביתא דמטלל בכיור די ארזא דאלוונא דשי שרי ב כמשכנא בגו יריעתא ויאמר נתן אלה המלך סל אשר בלבבך לך עשה פי יהוה עמך ואמר נתן למלכא כל דבלבך איזיל עבד ארי מימרא דיני כסעך

עוף שנפל העור והדמיון לו עבדו או קרקבו או האדמו המעים שלא כל שהוא הרי זו טרף לכל הידוקן שהאוימו והאדמוין שחוריקן מאמת האו

ראשה כיתזריע ויאיש בא מפעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם במלכום בפודים עשורים לחם שערים וכדמל בצקלון ויאמר נתן לעם ויאכלו וגברא אתא מהרע דדומא ואתי לנבא דעגלחים בכורין עסרין טולמין רלחים סעורין ומירוכין בלבועייה ואמר הב לעמא ויבא ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר נתן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר ואמר משומשניה מה אתן דין קדם מאה גברא ואמר הב לעמא ויבא דארי כדבן אמר ישי וזבלון וזתרון ויעט למעגם ויאבלו ויתרו כוכב יחיה ונעמן שר צבא מלכא רם היה איש גדול לפני הדניו ונשא בנים כיבונתן והוה תשועה לארם ויהי שיהיה גבור חיל מצרעי ונעמן רב חלא דמלכא דארם הוה גבר רב קדם רבניה ונסוב אפין ארי עלידיה עבד שי נצחנא לאנשי ארם וכלא הוה גיבר חילא והוא לקי בסגירותא וארם צאוגדודים ומשפח

עוף שנפל העור והדמיון לו עבדו או קרקבו או האדמו המעים שלא כל שהוא הרי זו טרף לכל הידוקן שהאוימו והאדמוין שחוריקן מאמת האו

אמר וירא עד צמחה הראה עליו וקדש להות
אמר וירא עד צמחה הראה עליו וקדש להות
אמר וירא עד צמחה הראה עליו וקדש להות

לך ואתה ויחצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אליך יצא ועמד וקרא
בשם יהוה אלהיו והנני ירו אתה מקום וחסף המלך וירגז נעמן ואזל ואמר
הא הויתו אמר דלתי יפוק מיפק ויקום ויצלי בשמא דעי לא היה זירים ידוה עד
אתר בית מחתא ותיתסו סגירותא הלא טוב אפנה ומרמר גהרות דמשק מפל
מימי ישראל הלא ארמץ בהם וטהרתו ויטון וילך פחמה הלא טובין אמנה ומרמר
נהדי דמשק מפל מעאדעא דישורא הלא הטבול בהון ואתסוי ואתפני ואזל ברבד
ויגשו עבדי וירבו אליו ויאמרו אכלי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה
ואף פיאמר אליך רחץ וטהר וקר יבו עבדוהי דמלילו עמיה ואמרו מרו אלו
מתמא דכא נביא מליל עמך הלא תעביר ואף לאהין דאומר לך טבול ואתסוי
ויר ויטבול בנהון שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב פשרו כבשר נער
קטן ויטהר ונחתא טבול כירנא שבע זימנין כפתגמא נביא דעי אתכ בשריה
כבשר זניק דעיר ואתסוי וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו יבא ויעמד למעו
ויאמר הנהנא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אסבי שראו ועתה קחני כנב
מאת עבדך ואתכלות נביא דעי הוא וכל אשר יתיה ואתא וקם קדמוהי וזממה הא
כען ידעתי ארו לית לאה קיים בכל ארעא לאהין בישורא וכען קביל כען מקרובת
מן עבדך ויאמר חיהוה אשר עמדת לפנין אם אסח ויפצר בן לקחת וימאן
זממה קיים הוא יני דמשמשנא קדמוהי אם אקביל ואתקיה ביה להכלא זממה
ויאמר נעמן וליאתן נח לעבדך משא צמד סבדים ארמה פילא עשה עוד
עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה ויאמר נעמן וליאתן נח כען
לעבדך טעון זוג כור בזון מעמר ארממה ארו הלא יעפיד עוד עבדך עלתא וזבח
לפעות עממיה לאהין לשמא דעי ולחבר הזה וסלח יהוה לעבדך בבוא ארני ב
בית דמך שתיחניתי בית רמון וסלח יהוה לעבדך בדיקר הזה לפתגמא הרין
ישבוק יני לעבדך במיעל רבונני לפית רמון למסגד תמן והוא סמך על ידי דאסגור
בית רמון במסגדי בית רמון ושפוק עני לעבדך בפתגמא הרין ויאמר לו לך לשלום
וילך מנתו כפרת ארץ ויאמר ליה אוזול לשלום ואזל מלודתה כדוב ארעא

ראת תהיה במלכים יאמר ארשיע

בדיוק: הוידו על שאם ימחה קרע... נמוך על טפח
בדא או בחולו ונמצאת גשד בלא על הרצון טהור וזו הוא הנקראת בלוייה ואם נשאיר מן העור כליוקוה
ורוחב סלע על פרהטבור ורוחב סלע על ראשי אופייה קרע... וזו נקראת בלוייה ואם נשאיר מן העור כליוקוה

ישראל איש לזרעו היובך למען שמך דם והארבך בני שדא גבד לתוקמיה
הה בך בריל למשפך דם זפני אכ ואסתקלו בך לגד עשת בעשק בתוכך ותם
ואלמנה חנוכי בך אכ ואימח אקילו בך לגוהא אנסו אונסא בגוץ יתמין
ואדמין אונאו בך יקדשי בזות ואת שבתתיה חללת על קודשי בסבתות
יומי שפאדולי אחילת אנשי רכיל היו בך למען שמך דם ואל ההרים אכל
בך זמה עשו בתוכך גבד אכלי קרעא הון בך בריל למשפך דם זפני ונטורא
פלוו בך לפטעותא אדי עיצת חטאין עברו בגוץ ערות אכ גלה בך טמאת
הגדה עניבך ערית אכא גלואו בך איתא טומאה ענאו בך ואיש ארת
אשות רעהו עשה תועבה ואיש את פלתו טמא בזמה ואיש את אחתו פתגין
ענה בך וגבד ית איתת חכדיה עבד תועיבא וגבד יתכלתיה סאיכ בעיצת
חטאין וגבד ית אחתיה בת אבוהי עני בך שחד לקח בך למען שמך דם
נשך ותרבית לקחת ותכצעי רעך בעשק ואתי שבתת נחסא דני יהוה שוחא
קבילו בך בריל למשפך דם זפני חיבוליא ורעיתא נסיבת ואהנית לחמך באונסא
זמולחני שבתת אמר ישאיהם והנה הביתי כפי אל בצעך אשר עשיתו על דמך
אשר היו בתוכך והא איתתי סור ענותי עלך בחוכי ממון אונסך האנסת ועד
דם זפני דאשותמך בגוץ היעמד לבך אסתחזקנה ירף לימים אשר אני ע
עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתיה היתקף לבך אט יתחסני ירף ליומי
דאנא עתיד למעבד עמך אנא שיגדלית במימרי דאקיים והפיצותי אומך כ
בגוים וזריתך בארצות והתמתי טמאתך ממך והגלי יתך לכיני עממא
ואבדדניך במדינתא ואסוף סאזבתך מיניך ונחלת בך לעיני גוים זרעת כ
אני יהוה ואתקדש בך לעיני עממא ותדעין ארו אני יע

דקדושים ביחזקאל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
עמי למימרי בקצתם דבר את זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה
הלך רש אתי אתם באים חיי אני אסחדרש לכם ואם אדני יהוה בר אדם אתנכי
לסבי ושדא ותימר להון בדנן אמר ישאיהם הלמיתכע חולקין מין קדמי אתון

והיה פתגם נבואה מן קדם יע
והיה פתגם נבואה מן קדם יע
והיה פתגם נבואה מן קדם יע
והיה פתגם נבואה מן קדם יע

והיה פתגם נבואה מן קדם יע
והיה פתגם נבואה מן קדם יע
והיה פתגם נבואה מן קדם יע
והיה פתגם נבואה מן קדם יע

לכס בעבור עון דודם אמר אלו הם באו לדרוש על הגולה אם תשוב לארץ ינה שחמ להם דר אבות
כי קד דולהרע אמי כמי שאנו למשה ל ער עד חנה מותם לשמור ותרול ובספרת דם

אשר יצאנו ממצרים ואלה המצוות אשר צונו לומר ואלה המצוות אשר צונו לומר ואלה המצוות אשר צונו לומר

הגוים אשר היו צאתי אותם לעיניהם ואתיב ית מחת גבורתי ועבדות בריל שמני
בריל דלא יתהל לעיני עממא דאדא פוקות יתהון לעיניהון

דאמור ביהזקאל סימ מד ונהפגה לויס הלויס

בני צדק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות

בני ישראל למעלי המה יקרבו אלי לשדתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם

נאם אדני יהוה וכהניא ליזאי בני צדק דנטרו ית מסורת מקדשי במטעי

בני ישראל מכתד מולחני אינון יתקרבון למולחני לשמשא קדמי וישמשון

על מדבחי לקרבא קדמי תרבורם נכסת קודשיון אמר ישיאיים המה יבאו

אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשדתני ושמרו את משמרת אינון

ועלון למקדשי ואינון יתקרבון לפתור לחים אפיא לשמשא קדמי ויטרון

ית מסורת מימרי ויהי בכזאם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים

ולבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית ובצעה

ויהי במי עליהון לתרעי דרתא גויתא לבושי בנצא ולבשו וילא יהי עליהון

פסת עמר בשמשותהון בתרעי דרתא גויתא ולגיו פארי פשתים יהיו על

ראשם ומכנסי פשתים יהיו עלמתניהם לא יחגרו ביצע קובעין דבוץ יהון

על רישיהון ומכנסי דבוץ יהון על חרציהון לא ייסרון על חרציהון על

לכהון ייסרון ובצאתם אלה חצר החיצונה אלה חצר החיצונה אלה עם

ימטו את בגדיהם אשר המה משרתים בם והניחו אותם בלשכת הקדש

ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו אתה עם בגדיהם ובמי פקרון מדרתא

דקודשא לדרתא בדיתא לא תערבא עם עמא שיהון ית לבושיהון דאינון

משמשין בהון ויהון יתהון בלשכת קודשא ולבשו לבושיהון אחרני

זלא יתערבון עם עמא בלבושיהון וראשם לא יבלחו ופרע לא ישלחו כסום

יכסמו את ראשיהם ורישיהון לא יבלחו ופיהו לא יכסו ויבאו ית

סעד דישיהון ויין לא ישתו כל בקי בכזאם אלה חצר הפנימית וחמה יהי שוק

כל פהו במי עליהון לדרתא גויתא ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לבשו בני

אם בתולה מזיני בות ישראל ואלמנה אשר תהיה אלמנה מפקן יתהון

ואימנה

על כל עוונותי ואל תעשה עמו כעוונותיו כי רוב חסדך ורחמיך רבים עלי ואל תעשה עמו כעוונותיו כי רוב חסדך ורחמיך רבים עלי

הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם ואתנב ית מחת גבורתי וזעזית בריל שמי
בריל דלא ותהל לעיני עממי אדא פנקות יתהון לעיניהון

דאמור ביהזקאל סימ מד והפגיס הלויים

בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות

בני ישראל למעלה המה יקרבו אלי לשדתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם

נאם אדני יהוה וכהניא ליזאי בני צדוק נפשו ית מצולת מקדשי במטעי

בני ישראל מלתר מולחני אינון יתקרבוני למולחני לשמשא קדמי וישמשון

על מדבחי לקרבא קדמי תרבדרם ניכסת קודשיון אמר יעי שאים המה יבאו

אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשדתני ועמדו את משמרתני אינון

יעלו למקדשי ואינון יתקרבוני לפתור להים אפיא לשמשא קדמי ויטרון

ית מצולת מומרי ויהוה בנאם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים

ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית ובצעה

ויהו בני עליהון לתרעי דרתא גויתא לבושי בניצא ילבשו ואל יהי עליהון

כסת עמר בשמשותהון בתרעי דרתא גויתא ולגיו פארי פשתים יהיו על

ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביצע קובעין דבוץ יהון

על רישיהון ומכנסי דבוץ יהון על הר ציהון לא ייסרון על הר ציהון על

לכהון ייסרון ובצאתם אלה חצר החיצונה אלה חצר החיצונה אלה עם

ימטו את בגדיהם אשר המה משרתים בם והניחו אותם בלשכת הקדש

ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו אתה עם בגדיהם ובמיפקהון מדרתא

דקודשא לדרתא בדיתא לאתערבא עם עמא שיהון ית לבושיהון דאנוני

משמשון ביהון ויהון יתהון בלשכת קודשא וילבשו לבושיין אחר בני

דלא יתערבוני עם עמא בלבושיהון וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום

יכסמו את ראשיהם ורושיהון לא יגלחו ופירוע לא ילבון ספרא יסו ית

סעד רישיהון ויין לא ישתו פלפקו בכנאם אלה חצר הפנימית וחמר יתהון

וארמלה

ומשכן ביום עקאל שימע גבורתך עממיא ייתון מסימי ארעא יימרון ב
ברס לשקרא מלחו אפהתנא ללמא דלית בהון צדק היעשה לו ארם אלהים
יהמה לא אלהים האיפשר דיעביר ליה אנשא דחלו ואינון טעון דלית בהון צדק
לכן הגנו מזרועם בפעם הזאת חזר יעם את ידי ואת גבורתי וירעו כי שמי יהיה
בבין האנא מהוי להון בזמנא דהא אחוינון יתפור ענותי ויתמחת גבורתי אידעון
ארי שמי יני חטאת יהודה פתופה בעטי ברזל בצפורן שמיר חרושה על לוח
לפס ולקרבות מזבחותיכם חובי בית יהודה כתיבן בעיט דברזל אגודת השמים
בטפר שמיר חריתין על לוח לבהון ולקרנת איגוריוכון כזכר בניהם מזבחותם
ואשר יהם על עץ רענן על גבעות הגבוהות כאדכלא בניהון תחות כל
אילן עבות ועל רמתא מנסלתא ודררי בשורה חולך כל אוצרותך לבן את
במתך בחטאת בכלגבולך על דמלתון על טוריא בהחלא נכטיכון זכר
בית גנאיכון לבינא אמסר בחובין דהויתון מלחין לטעותא בכל תחומיכון
ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתך את איפוך בארץ אשר
לארעת פיאש קרחתם באפי עד עולם תקד ואיתי סנא על ארעכון
ותהו צדיא בשמיטתא ובכין אעביר מורעות דינין עד דאגלייתכון מה
מאחסנתכון דיהבית לכון ותשתעברון לבעלי דבכיכון בארעא דלא ידעין
ארי קדום תקוף כאשא נפק מן קדמי בדגז עד עלמא יחול
כה אמר יהוה ארוך הגבול אשר יבטח באדם ושם בשער זרועו ומן יהוה יסור
לבן כדגן אמר יי ליט גברא דאתרחיש באנשא וישווי בסרא דוחצניה ומן מימרא
דיני יעדיו לבזה והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכון חררים
במדבר ארץ מלחה ולא תשב ויהי כעכביתא במישורא ולא יחזי ארי ייתי
טובא וישרי דלא ולי במדברא פארע סדום דלא אתיתבת ברוך הגבר אשר
יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו ברוך גברא דיתרחיש במימרא דיני ויהי מימרא
דיני דוחצניה והיה כעץ שתול על מים ועל זבל ישלח שרשיו ולא ירא
כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא יומיש מעשות פדיו
ויהי כאילן דשתיל על מבוע דמיין ועל נהרין ושלח שורשואו ולא יחזי ארי

אמר יהוה ארוך הגבול אשר יבטח באדם ושם בשער זרועו ומן יהוה יסור לבן כדגן אמר יי ליט גברא דאתרחיש באנשא וישווי בסרא דוחצניה ומן מימרא דיני יעדיו לבזה והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכון חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב ויהי כעכביתא במישורא ולא יחזי ארי ייתי טובא וישרי דלא ולי במדברא פארע סדום דלא אתיתבת ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו ברוך גברא דיתרחיש במימרא דיני ויהי מימרא דיני דוחצניה והיה כעץ שתול על מים ועל זבל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא יומיש מעשות פדיו ויהי כאילן דשתיל על מבוע דמיין ועל נהרין ושלח שורשואו ולא יחזי ארי

אמר יהוה ארוך הגבול אשר יבטח באדם ושם בשער זרועו ומן יהוה יסור לבן כדגן אמר יי ליט גברא דאתרחיש באנשא וישווי בסרא דוחצניה ומן מימרא דיני יעדיו לבזה והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכון חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב ויהי כעכביתא במישורא ולא יחזי ארי ייתי טובא וישרי דלא ולי במדברא פארע סדום דלא אתיתבת ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו ברוך גברא דיתרחיש במימרא דיני ויהי מימרא דיני דוחצניה והיה כעץ שתול על מים ועל זבל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא יומיש מעשות פדיו ויהי כאילן דשתיל על מבוע דמיין ועל נהרין ושלח שורשואו ולא יחזי ארי

לפי שכל המצוות שהם מצוות אלהים הם מצוות אלהים ואלו המצוות שהם מצוות אדם הם מצוות אדם

והקמתי עליהם רעה אחר ורעה אחרון את עבדי ירוך הוא ירעה אתם והוא
יהיה להן לרעה ואקיים עליהן פונקס חד וימנע יתרון יתדוד עבדי הוא יפדניס
יתרון זהו יהיה להן למנע ואני יתון אהיה להם לאלהים ועבדי ירוך נשיא בתופס
אני יהיה דברתי ואנא עי אהוי להן ללא ועבדי דוד מלכא ביניהן אנא יש גדרית
במימרי וקרתו להם ברית שלום והשבתו חיה רעה מזה ארץ וישבו במדבר
לבטח וישבו ביעורים דאגדר להן קיים שלום ואבטל חיה בי שתא מן חדש
זיתבון במדברא לרוחצן ויתעתקון בחורשיא ונתתי אותם וגביבות גבשתי
ברכה והוררתי הגשם מעתו בשמי ברכה יהיו ואשרי יתרון חסחור סחור לבית
מקדשי ויהן מבורכין ואחית להן מסר ככור בעירניה מטרין דברכן יהן
נתן עץ השדה את פרו ותרץ תתן יכולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי
אני יהיה בשבדי את ממונת עלים והצלתיים מיד העבדים בהם דיתן אילן הקלא
יתא יביה דאר עתתן על ללה ויהן על ארעהן לרוחצן וידען אדיא מא ועבד
אתבר יתבר תוקמיהן ואשי יבנון מיד דמפלחין בהן וולא יהיו עוד בז לגוים
ותתה ארץ לאת אכלם וישבו לבטח ואין מקרדי וולא יהן עוד בזא לעממא
דמלכות ארעה לא ישו צינון דותבון לרוחצן ולית דמניד והקמתי להם מטיע
לשם וולא יהיו עוד אסקיר עב בארץ וולא ישאו עוד פלמתה גוים ואקיים להן
נצבא לקיימא וולא יהן עוד מטרי פלי כמנא בארעה וולא יקבלון עוד אתכנעות
עממא וידעו כיאני יהיה אלו יהם אתם והמה עמי בית ישראל נחם ארבי
יהוה וידעו אדיאנא ישי אהן מימדי בסעדהן ואיבון עמי בית ישראל אמר
ישאיהם ונתן צאני צאן מרעי ית אדם אתם אני אלהיכם נחם ארבי יהוה ונתן
עמי עם דאתקדי שמי עליהן בית לעדא אמר ישאיהם

דבמדבר סיני בתרי עשר וזויה מספר
בני ישראל לכחור הים

יספר וזהו במאוס אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אלהי
ויהי מען בני ישראל סגו בחלא דימא דלא מתכלו ולא מתמני ויהי בארעה

לפי שכל המצוות שהם מצוות אלהים הם מצוות אלהים ואלו המצוות שהם מצוות אדם הם מצוות אדם

לכל רביעי לא יסחוט העני עני תחלה ליל חמישי וכי אס שחט הראשון כסוף יום
לכל חמישי שחט הראשון בין השמשות שלש חמשים לא יסחוט השני עד ליל

יום בין השמשות אחריו מספר
ואם שחט ביום חמישי יתקן

פרק

ועי צהר וכסף הרביעי לה זזהב עשה לפעול ואמון לא ידעין אהי אנה בליכית
להון עבדרא וחמרא ומשחא וכספא אסגותי להון ודהבא מיניה עבדן לטעותא
לכן אשוב ולקחתי רגלי בעתו ותירושי במזעודן והצלתי צמדי ופשתתי לפת
את עדותי בפין יתוב מזמרו למלטי עבדרא בעידן חדריה וחמרא בזמן
מעצתיה וזא ציל כפות מולא ובין ירהבית לתלכסא יתקלעה ועתה
אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי וכען אגלי ית
קלנה דעיני עממיא רחמא ואנשי לאושי זבינה מידי וזה שבת יכל
משושה חנה חדשה ושפתה וכל מועדה ואבטיל כל חדותה חבה
ורחמא ושבהא וכל מועדהא והשמתי בסנה ותאנתה אשר אמרה אתנה
המה לוי אשר נתנולי מאהבי ושמותים ליער ואבלתם היתה שדה וחסי
מידי גופנה ותנית רהות אמרה יקר אימן לוי דיהבו לי עממיא רחמי ואשית
לחור שא ותיכלי עין הית בלא ופקדתו עליה אתימי הבעלים אשר תקטור
להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שבחה נאם יהוה ואסעל
עלת ית יומיא דהות מלה אלטי עותא רמסקא להון בוסמין הות רמיא לאתת
דשבקת ית בעלה וא ותקנת בקדשהא ובחליטת מדבליהא וטיעת בתר
רחמא בין כנישת ישראל רחומת למפלה לטעותא ופולחני שבקת אמר
שי לבן הנה אנכי מסתיה והלכתיה המדבר וזבדתי על לפה בכין הא אנה
משעבד לה לאוריתא ואעביר לה נסין ובבורן כמא דעבדית לה במדבלא
וביד עבדי צביא אמליל תחומין על ליבא ונתת לה את כלמיה משסוואת
עמק עכור לפתח תקוה וענתה שפיה פימי געוריה וכיום עלותה מארץ מ
מצרים ואמני לה ית פלנסהא מתמן וית מישר עכור לתחמודי נמשי וי
ותנהו תמן ~~ביום קדם ואף אנה אעביר להון ניסין ובבורן כיום~~
מסקהון מאר שאר מצרים ~~ללוליה~~ והיה ביום ההוא נחם יתוה
תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי ויהי בעידנא ההוא אמר יש תתנהו
לפולחני ולא תפולחני עוד לטעמא ~~והפרתי את שמות הבעלים~~
מפה ולא יזכרו עוד בשמים ואנדי ית שום טעות עממיא מטמהוהו

שלשה עשר

ביוקא דס

שחט

אחד באמיל

לוק

אם על העני

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אם

אלהי האדם אינו נותן כל בעוף ובהמה
אלהי האדם אינו נותן כל בעוף ובהמה
אלהי האדם אינו נותן כל בעוף ובהמה

יהי רצון שו'מרון עוזי וכרתי להם כרית ביום ההוא עס חנית השדה ועס עוף
השמים והמשה ארמה וקשת וחרב ומלחמה אשכור מן הארץ וה שכבתם
לבטח ואגדר להון קים בעידי נח ההוא והון שלם עס חנית כרא ועיט עופסא ד
דעמא ורחשא ארעא וקשתא וחרבא ועברי קרבא אכטיל למן ארעא וזה שדינו
לרוחצין ואר שותין לי לעולם ואר שותין לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים
ואקיימנכון קרמי לעולם וזה קיימנכון קרמי בקושטא ובדינא ובחסדא ובדחמי
ואר שותין לי באמונה ויר עת את יהוה זה קיימנכון קרמי בהמנותא ותדעון
למרחל מן קדם יקו **דנשא בשפטיוס ויהי איש אחד**
מצדעה ממשפחת הדני ושמו מנחם **הן נשפט** ואשתו עקרה
ולא ילדה וזהו גבלא חד מצדעה מדל עיות מנחה את תיה עקרא זלית
להולד ויורא מלאך יהוה אלהא שיה ויאמר אליה הנחנא את עקרה ולא
ילדת וזהו יולדת סין ואת חזי מלאכא דישי לאת תאמר לה הא את
פעין עקרא זלית ליק ולאת עדין ותלידין ברי ועתה השמרי נח ואלת שתי
יין ושכר ואלת אכלי כלטומא וכען אסתמרי בען את שתן חמר חדת
ועתיקולא תיכלין כלטומא כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא ועלה עלדאנין
כינזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד מ
כלשונם ארוהא את מעדיא ותלידין בהן מספר לא ועבד על לוי שיהא רי
נזירא די עיהורביא מן בטעיה והוא שיהן למפרק את ישראל מידא דכלשתא
ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומדא הוא כמדא
מלאך האלהים נזירא מאד ולא שאלתיו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד
לי ואתת איתתא אמרת לבעלה למימנה נביא דישי אתא לותו וחזויה כחידו
מלאכא דישי הסין לחדא ולא שאלתיה אי מדין הוא ואתת שאליה לא חזי לי
ואמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אלת שתי יין ושכר ואלת אכלי כלטומא
כינזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עדיוס מותו **ואמר**
לי הא את מעדיא ותלידין בהן מספר לאת שתן חמר חדת ועתיקולא תיכלין
כלטומא ארוי נזירא די עיהורביא מן בטעיה עדיוס מותיה

ואמר ליה מלאכא דיי למה דבן את שאיל לשמי והוא מפרשי וניקח מצוח
 אתגדו העדים ואת המנחה ויעל על הציר ליהוה ומפלא לעשות ומצוח ואשתו
 לאים ונפליב מצוח ות גדיא בר עזו ויהת תקרובתא ואסיק על טנרא קדם וזמפרש
 למעבת ומצוח ואתתיה חזן ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימיה ויעל
 מלאך יהוה בלהב המזבח ומצוח ואשתו לאים ויפלו על פניהם ארצה ויהוה
 במיסק של הוביתא מעליו מדבחה לצית שמיא ופליק מלאכא דיי בשלהובית
 מדבחה ומצוח ואתתיה חזן ונפלו על הפיהון על ארעא ולא יסף שר מלאך
 יהוה להראת אל מצוח של אשתו אז ידע מצוח כי מלאך יי הוא ולא אוסיף עוד
 מלאכא דיי לאתחזאה למצוח ולא אתתיה בכין ידע מצוח ארי מלאכא דיי הוא
 ויאמר מצוח אל אשתו מות גמות כי אלהים ראעו ויאמר מצוח לאתתיה ממת
 גמות ארי מלאכא דיי חזינא ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנולא לקח
 מיידנו שולה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו פואת ואמרת ליה
 אתתיה א לעזא קדם יל גמות לא קביל מענא עלתא ומנחתא ולא אחזינא יתכל
 ובעידן פנן לא אשמענא כהדא ותלך האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל
 הצער ויברכהו יהוה וילידת אתתא בר זקלת ית שמיה שמשון ורצא רביא

ברכת הפטררה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בכביאים בנבים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת
 ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובשלא עמו ובנביאי האמת והצדק
 ולאחר הפטררה מברך ברכות או
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים הצדיק בכל הדורות הא האומן
 והעושה שכל דבריו אמת וצדק כאמן אתה הוא יי אלהינו וכאמנים דבדיך ודבר אחד
 מדבליך אחור לא ישוב דיקס כי לאמך רחמן וכאמן אתה ברוך אתה יי הא האומן בכל דבריו
 יחס על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושבי תפקוס נקס במהרה בימינו ותבכר
 מהרה ברוך אתה יי משמח ציון בבניה
 צמח דניד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתיך ברוך אתה יי מגן דניד
 התורה ועל העבודה ועל הכביאים ועל יום השבת הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדושה
 ולמנוחה לכבוד ולתפארת על הכל יי אלהינו אנו מודים לך נמברכים את שמך יתברך
 שמך בפה כל חי תמיד לעולם ועד ברוך אתה יי מקדש השבת אמן

ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בן אדוני איש האלהים אשר שלחת לבנותי עור
 אל בני ויולגו מהעשה לפער הילד ויצלי מנוח קיצאמר בבעו ויעבוי די
 דשלחת איתי כען לותנא וילפיננא מאנעביד לרביא דיתלידו וישמע
 האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת
 בשדה ומנוח אישה איך עמה וקביל ילי עלותיה דמנוח ואתא מלאכא
 דיני עוד לזת אתתא והיא יתבא בחקלא מנוח בעלה לית עמה ותמחר
 האשה ותרכי ותגד לאישה ויאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר
 בא בימי אלי וואוהיאת אתתא ורהטת וחויאת לבעלה ואתתא ליה והיא
 אתחזי לי גברא דאתא ביוםא דיכי לותיו ויקם וילך מנוח אחרי אשתו
 ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר
 אני ויקם ואל מנוח בתר אתתיה ואתא לות גברא ואמר ליה האת גברא
 דמלילתא עם אתתא ואמר אנא ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה יהיה
 משפט הנער ומעשהו ויאמר מנוח פען יתקיימון פתגמך מאיה דחזי
 לרביא ונא נעביד ליה ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מפל אשר אמרת
 אל האשה תשמר ויאמר מלאכא דיני למנוח מכל דאמרית לאתתא
 תסתמר ומכל אשר ישא מגפן האיך לאתאכל ויין ושכר אל תשת וכל
 טמא לא תאכל כל אשר צויתיה תשמר ומכל דיפוק מגפנא דחמרא
 לא תיכול וזחמר חדת ועתיק לא תשת וכל מקאב לא תיכול כל דפקידתה
 תטרו ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרהבא אותך ונעשה לפענך גר
 עזים ויאמר מנוח למלאכא דיני ויחוד פען יתך ונעביד קדמך גדיא בר
 טעין ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואסתע
 עלה ליהוה תעלנא פי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא ויאמר מלאכא די
 למנוח אם תיחד ינני לא איכול בלחמך ואם תעביד עלתא קיש תסקנא איך
 לא ידע מנוח ארי מלאכא דיני הוא ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמר
 יבא דברך וכבדנך ויאמר מנוח למלאכא דיני מן שמן ארי יתקיימ

זכר כיה ליה ונתחל רוח יהוה לפעמיו כמזחנה דין בין צרעה ובין אשתאלי
ושרת לוח גבורא מן קדם יי לתלפותיה כמשורית דין בין צרעה ובין אשתאלי

דבה עלתך בתרי עמר

רבי ושמוחי בת ציון כיהנני בא ושכנתי
בתוכך נאם יהוה בועי וחדא כנשתא דציון ארי האנא מתגלי ואשרי
שכנתי בגויך אמר יי ונלוו גויס דבים אל יהוה ביום ההוא והיו לילעם
ושכנתי בתוכך וילעת כיהא עבאות שלחני אליה ויתוספון עממין פגאין על
עמיה דיע בעדנא ההוא יהוון קדמי לעם דאשרי שכנתי בגויך זהרעין ארי יי
צבאות שלחני לאתנבאה ליד ונחל יהוה את חלקו על ארמת הקדש וזכר עוד
בירושלים ודיחמין על לרבית יהודה חול קהון על ארעא דקדשא ויתרעי עוד
בירושלים והם כל בשר מפני יהוה כינעור ממעון קדשו ספו כל רשועיא
מן קדם יי ארי אתגלוי ממדוד קוד שיה ויראני אתה ושע הכהן הגדול עמד
לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו ואחזינו ית יהושע כהנא
לבא קאים קדם מלאכא דיי וחטא קאים על ימינה לאסטנא ליה
ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער ידוד בך
הזכר בירושלים הלוא זה אוד מצל מאש ואמר יי לחטא
יגער יי בך חטא ויגער יי בה דאתרעי לאשראה שכנתי בירושלם הלא
דין אוד משידיב מיקודא ויהושע היה לכוש בגדים צאים ועמד לפני
המלאך ויהושע הזה ליה בנין דנספן להון נשין דלא כשרין לכהונתא
וקאים קדם מלאכא ויען ויאמר אל העמדים לפעול לאמר הסירו ה
הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מחלצות ואתיב ואמר לדמשמשיך
קדמוהי למימראימרו ליה היפיק נשין דלא כשרן לכהנתא
מביותיה ואמר ליה חזי דאעדיתו חובק מעך ואלבישית יתך זכון
ואמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור עד

ראשו וילבושהו בגדים ומלאך יהוה עמו ואמרית שון מצנפא
דבוא על רישיה ושויאו מצנפא דכוא על רישיה ואסבוחי אלהיה
דכשרא לכהונתא ומלאכא די יי קאים ועל מלאך יהוה ביהושע
לאמר כדהאמר יהוה עבאת אם כדרכי תלך ואם את משמרת
תשמר וגם אתה תדין את בתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך
מהלכים בין העמרים האלה כדגן אמר יי עבאות אם בארז
דתקנן קדמי תהך ואם ית מפרת מימרי תטר ואף את תדין לחושמין
בבית מקדשי ואף תטר ית עזרתי ובהחיות מיתיא אהינך ואתי לך
הגליו מהלכך בין סרפיא האלין שמענא יהושע הפה הגדול אתה
ורעור הישבים לפניך כי אנשו מופת המה כיהנני מבוא את עבדי צמח
שמע בען יהושע כהנא רבא את זכרך דיתבין קדמך ארי גברין
כשרין למעבד להון נסא אינון ארי דאנא מידניסת עבדי משויחא
זיתגליו כי דגה האבן אשר לפני יהושע על אבן אחת שבעה
עצים דגני מפתח פתחה נאם יהוה עבאת ומשתי את הארץ והיא
ביום אחד ארי הא אבנא דיהבית קדם יהושע על אבנא דא שבעא
חזיו לה הא אבנא גלי חזיתך אמר יי עבאות ואער ית חוב ארעא
ההיא ביומא חד ביזם ההוא נאם יהוה עבאות תקראו איש אל
רעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה בעדנא ההוא אמר יי
עבאות תערעון גבר לחבריה לתחות פירי גופנוהי ולתחות
פירי תינוהי וישב המלאך הדבר בי ועירני פאיש אשר
יעור משותו ונתב מלאכא די ממליל עמי ואערני כגברא
דמתער משנתיה

ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר ראתי והנה מנרת זהב כלה וגלה על
 ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על
 ראשה ואמר לי מא את חזי ואמרית חזיתי והא מנרתא דדהבא כלה זגולתה
 על רישה ושבעה בוציעהא דעלה שבעה ושבעה דמליקין מנהון משרה
 לבוציעהא דעל רישה וישנים זתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על
 שמאלה ותרין זיתין דעלה חד מימין גולתהא וחד על סמלה ואען ואמר
 אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני ואתיבית ואמרית למלאכא
 דימליל עמי למימר מא איך רבוני ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלא
 ידעת מהדמה אלה ואמר לא אדני ואתיב מלאכא דימליל עמי ואמר
 לי הלא ידעתא מא אנון איך ואמרית לא רבוני ויען ויאמר אלו לאמר זה
 דבר יהוה אל זרובבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אספרוחי אמר יהוה צבאות
 ואתעב ואמר לי למימר דיך פתגמא דישי קדם זרובבל למימר לא בחיל ולא
 בגבורא אהין כמימרי אמר יש צבאות מי אתה הר הגדול לפני זרובבל
 למישור והוציא אתה אתך הראשה תשואות חן חן לה מא את השיבא
 מלכותא טפשתא קדם זרובבל הלא כמישרא ויגלי ית משיחיה דאמר
 שמייה מלקדמין וישלוט בכל מלכותא ויהידבר יהוה
 אלי לאמר וזהו פתגם כבואה מן קישי עמי למימר ידי זרובבל יסדו הבית
 הזה וידיו תבצענה וידעת פיהוה צבאות שלחני אליכם ידי זרובבל
 שריאה למבני ביתא הדין וידוהי תשכללניה ותדעין ארי יש צבאות שלחני
 לאתצבאה לכון

הפטרות שלח לך ביהושע ס"ב

וישלח יהושע בקרון מן השטאים שנים אנשים
 מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו ואלכו ויבאו בית
 אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה וישלח יהושע בר כון מן שטין
 תרין גוברין מאללין ברז למימר איזילו חזו ית ארעא וית יריחו ואת
 זעלה לבית אתתא פנדקיתא ושמה רחב ושכבו תמן ויאמר למלך
 יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ

זאת אמה למלכא דיריחו למימרה הא גבריא אתו הלכא בליליא מבני ישראל לאללא
 ית ארעא ושלח מלך יריחו אל דתב לאמר הוציאו האנשים הבאים אליך אשר
 באו לביתך כי אהפר את כל הארץ באו ושלח מלכא דיריחו לות דתב למימר
 אפיקי גובריא דאתו לותיך דעלו לביתך ארי לאללא ית כל אר את ותפד
 האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי
 מאין המה ודברת אתתא ית תרין גבריא דאטמרתנון דאמרת לין בקשטא
 אתו לותי גבריא ולא ידעית אימנן אנון ויהי השער לסגד פאשר והאנשים
 יצאו לאידעתיה אנה הלכו האנשים ודפו מהר אחריהם כי תשיגום
 זהוה עירן למיחה תרעא בקבלא וגבריא נפקו לא ידעית לאן אהל
 גבריא דרופו בפריע בתריהון ארי תדבקונון והיא העלתם הגג
 ותטמנם בפשתי העץ הערוכות לה על הגג והיא אסיקתנון לאגרא
 דאטמרתנון בטעוני כתנא דסדירין לה על אגרא והאנשים דרפ
 אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחלי פאשר יצאו
 הרפים אחריהם וגובריא דרפו בתריהון אורח ירדנא על מגזתא ותרעא
 אחזן בתנ דנפקו דרפא בתריהון והמה טרם ישכבא והיא עלתה
 עליהם על הגג דאנון עד לא שכבו והיא סליקת לותהון לאגרא ותאמר
 אלה אנשים ידעתי פיתון יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו
 וכי נמגו כל ישובי הארץ מפניכם דאמרת לגבריא ידענא ארי יתב
 לכונית ארעא דארי נפלת אימה כון עלנא דארי אתכלו כל יתבי ארעא
 מן קדמי כון כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מים סוף מפניכם
 בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר
 הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אתם ארי שמענא ית דיביש
 יש ית מי ימא דסוף מן קדמי כון במפקכון ממז דדעברתון לתרין מלכי
 אמוראה דבעברא דירדנא לסיחון ולעוג דגמרתון יתהון ונשמע
 וימם לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלוהיכם
 הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת ושמענא דאתמסי

לכנת זלא אשת ארת עוד רוח באנש מן קדמיכון ארי יש אהכון הוא
אהים דשכינתיה בשמיא מלעילא אשליט על ארעא מלרע ועתה
השפנותא לי ביהוה כיעשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית
אבי חסד ונתתם לי אות אמת וזכען קיימו כען לי במימלאדיש ארי
עבדית עמכון טיבו ותעבדון אף אתון עם בית אבא טיבו ותתנון לי את
אן שופו והחייאתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר
להם והצלתם את נפשותינו ממות ותיחון ית אבא דית אמא דית אחי דית
אחותי וית כל דילהון ותשיזבון ית נפשותנא ממותא ויאמרו לה האנשים
נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברינו זה והיה בתת יהוה לנו
את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת ואמרו לה גובריא נפשיתנא מסור
חלף נפשיתכון לממת אם לא תחון ית פתגמנא דיין ויהי כד יתיין ישלכא
ית ארעא ונעביד עמך טיבו וקשומט ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה
בקר החומה ובחומה היא יושבת ושלשילתנון באטנא מן חלכא
ארי ביתה בכתל שורא ובשורא היא יתכא וזתאמר להם תהנה לטו
פן עפעעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר
תלכו לרדפכם וזאמרת להון לטורא איזילא דלמא יערעון בכון דרפיא
ותטמרון תמן תלתא יומין עד דיתוכון דרפיא יזבתר כין תהכון לאורחכון
ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הנה אשר השבעתנו
זאמרו לה גבריא זכאין אנחנו ממוכותך הנה דכנימת עלנא הנה
אנחנו באים בארץ את תקות חוטי השני הנה תקשרי בחלון אשר
הורדתנו בו ואת אבך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אבך תאקפי
אליך הביתה הא אנחנו עליך בארית תורא דחוט זהוריתא הדין
תקטרין בחלכא ושלשילתניא בית דית אבך וית אמך וית אחי וית כל
בית אבך תכנשין לותך לביתא ויהיה כל אשר יצא מלתי ביתך
החוצה דמו בראשו ואתנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו
בראשו אסור תהיה בו ויהי כל דיפוק בר מדשי ביתך לברא חובת
קטליה ברישיה זאנחנו זכאין וכל דיהי עמך בביתא חובת

קטוליה ברישנא אס יד אנשתהי ביה ואסתגיד י את דברינו זה והיונו
בקים משבעתך אשר השבעתנו ואם תחוי ית פתגמנא דין ונהי זכאי
ממומתיר דקיימת עלנא ותאמר כדבריכם פדהוא ותשלחם וילכו
ותקשר את תקנות השני בחלוק ואמרת כפתגמיכון כין הוא שלחתנן
זאלו וקטרותית תורא דזה נריתא בחלכא וילכו ויבאו הורה וישבו
שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך וילכו
מצאו זאלו זעלו לטורא ויתעבו תמן תלתא יומין עד דתבו דרפיא
ובעו דרפיא בכל אורחא זלא אשכחו וישבו שני האנשים וירדו
מהר ויעברו ויבאו אליהו שע בן נון ויספרו לו את כל המצאות
אותם זתבו תלין גבריא ונחתו מן טורא זעברו זאתולות יהושע
בר נון זאשתעי או ליה ית כל דערעא יתחון ויאמרו אל יהושע
כינתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם גמגו כל ישיבי הארץ מפנינו
זאמרו ליהושע ארי מסר יש בידנא ית כל ארעא זאף אתבלו כל
זתבי ארעא מן קדמנא הפטרת ויקח קרח בשמואל סי יס
ויאמר שמואל אלהים לכו
וגחדש שם המלוכה זאמר שמואל לעמא איתחני זיל לגלגלא ונחדיית
תמן מלכותא וילכו בלהעם הגלגל וימליכו שם את שאול לפני יהוה
בגלגל ויזבחו שם זבחם שלמים לפני יהוה וישלח שם שאול וכל
אנשי ישראל עד מאד זאזלו כל עמא לגלגלא זאמליכו תמן ית שאול
קני בגלגלא זנכיסו תמן נכסת קד שין קשי וחדו תמן שאול זכל אנשי
ישראל עד לחרא ויאמר שמואל אל כל ישראל הנדו
שמעתי בקולם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך זאמר שמואל
לכל ישראל הא קבילית למימרכון לכל דאמרתון לי זאמליכית עליכון
מלכא ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבת י ובעי הנס
אתכם ואני התהלכתי לפניכם מענורי עד היום הזה וכען הא מלכא מדבר
ברי שכון זאנא קשית זסבית זבעי הא אינן עמכון זאנא הליכית קדמיכון

דך ארץ לא יאכל אדם בשר לא בהזמנה טעם כי תעשה נמשך לאכול בשר
בבדך רעצעו לחם למוסדת תורה חייך חלץ שכן כבוד לאכול וכלום תפקד לטעמו לא לטעמו
כסם בעלם בשר לא אכיל ולחם בבדך לשבוע בשר חלץ חן ופנינת אלמנה בשר טעם לא

מנעורי ועד יומא הרין והנני ענובי נגד יהוה ונגד משוהו את שוול מילקחת
וחמור מילקחת ואת מי עשקתי את מי ר צותי ומיד מילקחתני כפר
ואעליס עיני פנו ואשיב לכם והא עוד דאנא קיים אסהיד וביקרס שוקדם
משוהו ואת תורה דמן דכלית וחמלא דמן שהלית ואת מן עשקית ויתמן
אנסית ומיד מן קבילית ממין דשקרו וכבשית עיני בדעא מיניה ואתיב בשר
לכון ויאמרו לא עשקתנו ולא ר צותנו ולא לקחת מיד איש מאומה וא
ואמרו לא עשקתנו ולא אנסתנו ולא קבילתה מיד אנש מדעס ויאמר
אליהם עד יהוה בכס ועד משוהו ווסהוה פילא מצאתם בירי מאומר
ויאמר עד ויאמר להון סהיד מומלא ריש בכון וסהיד משוהו וומא הרין
ארו לא אשכחתון בירי מדעס ואמר סהיד
עמואל אלהים יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את
ייתכם מארץ מצרים ויאמר שמואל רעמא שידעבד בכורן עלידי משה
אהרן ואסיק ית אלהתכון מארעא דמצרים ועתה התיצבו ואשופט
אתכם למע יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם
שן אית עתדו ואתופח עמכון דעם אבהתכון פאשר באיעקב מצ
דעקו אבותיכם אליהו וישלח את משה ואת אהרן ויוציאו א
בנותיכם ממצרים וישיבוכם במקום הזה כד על זעקב למצרים ה
אהתכון ממצרים ואות בנין באתרא הרין וישכחו את יהוה אלהיהם
וינבר אתם ביר קוסרא שיר צבא חצור וביר מלשתים וביר מלך מואב ונתחמו
ום ואתנשו ואת מלחמא דשן מסר יתהון ביר קוסרא רב חילא דחצור וביר
לשתאי ובירא ימלכא דמואב ואגוהו קרבא בהון ויזעקו אלי יהוה ויאמר
טאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד אתה בעלים ואתה עשית קרות ועתה צילנו
איבנו ונעבדך וזעיקו קרס יש ואמרו חבנא ארו שבקנא ית מלחמא ד
נא ית בעלויא וית עשית קרותא וכען שייזבנא מיד בעלוי דבבנא ונמלח
וישלח יהוה את רב על ואת בנין ואת מפתח ואת שמואל ויצל אתכם
בכם מסביב ותשבון בפתח ושלח יש ויתגדעו

מלכה אשר ליהודי וכדכתיב הנפש ההיא יאצת בהמה חיה וע
במלכות וואצת חיה ועוף הטוקרים שחלב מותר להי שנ כל חלב
דבד הטובה בשד ובכשב ובשד יאצת לה שאינה קרויה חלב אלא לעע קרב

זאת שמואל ושיידיב יתכון מיד בעלי דבכיון מסחור סחוק ויתכונן לרוח צן
ותראו פני נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לוי לא כי מלך ומלך עלינו
יהוה אלהיכם מלככם וזהו יתון ארזי נחש מלכא דבני עמון אתא עליכון זה
אחמרתון לוי לא אהין מלכא ומלך עלנא דויי אהכון מלככון ועתה הנד
המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך וזכען הא
מלכא דאתדעיתון דשאלתון והא מני יי עליכון מלכא אסתיראו את יהוה
ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פני יהוה והייתם גם אתם וגם
המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם אסתרחלון קדם יי ותפלחון
קדמוהי ותקבלון למימריה ולא תסרבון על מימרא דיי ותהון אה אתון ואה
מלכא דמלך עליכון בתר מלחנא דיי אהכון ואם לא תשמעו בקול יהוה
ומריתם את פני יהוה והייתה יד יהוה בכם ובאכתיכם ואם לא תקבלון למימרא
ד יי ותסרבון על מימרא דיי ותהי מחתא דיי בכון כמא דהות באבה תכון
מסענה התעצבו וראו אתה דבד הגדולה אשר יהוה עשה לעיניכם אד
זית עתרו וזהו ית מתנמא רבא דיי דע עביר לעיניכון תלוא קציית
היום אקרא אלהיה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כיד עתכם רבה
תם בעיני יהוה לשאול לכם מלך זה לא חצד חטין יומא דין אצל ק יי
ולין ומטרא ודעו וזהו ארזי בישתכון סביאה דעבדתון קדם יי למשא
מלכא ויקרא שמואל אלהיה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא וייווא
כל העם מאד את יהוה ואת שמואל וצלי שמואל קדם יי ויהב יי קלין ומטר
ביום ההוא ורחיל כל עמא להדא מן קדם יי ומסתבמי שמואל ויאמר
כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אלהיה אלהיך ואלגמות כ
וספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך ואמרן כל עמא לשמואל
צלי על עבדיך קדם יי אהך ולא נמות ארזי אוספנא על כל חובנא ביש
למשאלנא מלכא ויאמך שמואל אלהים אלו
אתם עשיתם את מלך הרעה הדאת אך אלהי סורו מאחרי יהוה ועבדתם
יהוה וישמואל לעמא אתו בגרמתון זית הלבי שווא

מלך ויהוה אלהיכם מלככם וזהו יתון ארזי נחש מלכא דבני עמון אתא עליכון זה
אחמרתון לוי לא אהין מלכא ומלך עלנא דויי אהכון מלככון ועתה הנד
המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך וזכען הא
מלכא דאתדעיתון דשאלתון והא מני יי עליכון מלכא אסתיראו את יהוה
ועבדתם אתו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פני יהוה והייתם גם אתם וגם
המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם אסתרחלון קדם יי ותפלחון
קדמוהי ותקבלון למימריה ולא תסרבון על מימרא דיי ותהון אה אתון ואה
מלכא דמלך עליכון בתר מלחנא דיי אהכון ואם לא תשמעו בקול יהוה
ומריתם את פני יהוה והייתה יד יהוה בכם ובאכתיכם ואם לא תקבלון למימרא
ד יי ותסרבון על מימרא דיי ותהי מחתא דיי בכון כמא דהות באבה תכון
מסענה התעצבו וראו אתה דבד הגדולה אשר יהוה עשה לעיניכם אד
זית עתרו וזהו ית מתנמא רבא דיי דע עביר לעיניכון תלוא קציית
היום אקרא אלהיה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כיד עתכם רבה
תם בעיני יהוה לשאול לכם מלך זה לא חצד חטין יומא דין אצל ק יי
ולין ומטרא ודעו וזהו ארזי בישתכון סביאה דעבדתון קדם יי למשא
מלכא ויקרא שמואל אלהיה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא וייווא
כל העם מאד את יהוה ואת שמואל וצלי שמואל קדם יי ויהב יי קלין ומטר
ביום ההוא ורחיל כל עמא להדא מן קדם יי ומסתבמי שמואל ויאמר
כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אלהיה אלהיך ואלגמות כ
וספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך ואמרן כל עמא לשמואל
צלי על עבדיך קדם יי אהך ולא נמות ארזי אוספנא על כל חובנא ביש
למשאלנא מלכא ויאמך שמואל אלהים אלו
אתם עשיתם את מלך הרעה הדאת אך אלהי סורו מאחרי יהוה ועבדתם
יהוה וישמואל לעמא אתו בגרמתון זית הלבי שווא

ברם לא תסטיין מבתר פולחנא דעיות מלחון קדם עיב כל לכון ואלא תסויה
 זיאתרה תהו אשר לא יועיל לו ולא יעילו כיתה הוהמה זלאת סטיין מבתר
 מבתר פולחניה זלאת מלחון לטעות אראינן למאד לית כהון הנאה זלאת
 משיזבן ארי למא אינון ופי לאו טיש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול פי
 איל יהוה לעשות אתכם לו לעם וארי לא ירחיק ית עמיה ברזל שמיה
 בא ארי רעוא קרס עק למעבד יתכון קרמוהי לעם

וזאת הקת בשכטום

זעה גבור חיל והוא בן אשה ס"ב יא
 ופתח דיפתח גלעד אההזה ביבר חיל זה הוא בר איתתא פונד קיתא ואוליד
 גלעד ית ופתח ותלד אשת גלעד לו בנים וגדלו בנה אשה וגרשו את
 יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה וילידת
 אהת גלעד ליה בנין ורביאו בני אהתא ותריכו ית יפתח ואמרו ליה לא תחסי
 בבית אבונא ארי בר אהתא אוחרי את ויבדח יפתח מפני אחיו וישב בארץ
 טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו ויערק יפתח מן קדם אחוהו
 ויתיב בארע טוב ואת כעשו לו יפתח גבורין סריקין ונפקו עמיה
 ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל והיו לזמן יומין
 גיחו קרבא בני עמון עם ישראל ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל
 וכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב זהו פר אגיו קרבא
 בעמון עם ישראל ואזלו סבי גלעד למרד ית יפתח מארע טוב
 ורו ליפתח לכהו יתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון ואמרו ליפתח
 אל ותהי לנא לרבא ונביח קרבא בני עמון ויאמר יפתח לזקני גלעד
 אתם שונאתם אותי ותגר שוני מבית אבי ומדוע באתם ארי עתה
 שר צר לכם ויאמר יפתח לסבי גלעד הלא אתון סניתון יתי ותרוכתוני
 ת אבא זמא דיך אתיתון לו תי כען כד עקת לכון ויאמרו זקני גלעד
 פתח לכן עתה שבנו אליך והלחמנו ונלחמת בבני עמון ויביית לנו
 ויש לכלי שכי גלעד ויאמרו סבי גלעד כען כען תפנא לותך ותהי

והוא שכתוב
 ויהי מימים
 וילחמו בני
 עמון עם
 ישראל

אם כן פירש

עמלני ותגיה קרבה בבני עמון ותהי להנא לרישא לכל יתכני בלעדיו יאמר
 יפתח אל זקני גלעד אסמשיכים אתם אותי לתלחם בבני עמון ונתן יהוד
 אותם לפני אנכי אהיה לכם לראשי ויאמר יפתח לסכני גלעד אסמתיכין אתו
 ותהי לאגרה קרבה בבני עמון ויאמר עני יתרון קרמי ואנא אהוי לבון לרישא
 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהוה שימע פינתינו אמלא כדברך
 נעשה ויאמרו סכני גלעד ליפתח מימלא דשן יהי סרוד ביננא אס לאכטך
 פן נעבור ויולך יפתח עם זקני גלעד וישמיה עס אתו עליהם לראשי ונתן
 וידבר יפתח את פלדבריו לפני יהוה במצפה ואזל יפתח עם סכני גלעד ומן
 עמא יתיה עליהון לרישו ולרבה זסדר יפתח יתכל מתגמוהי קדם יש במצפ
 וישלה יפתח מלכים אל מלך בני עמון לאמר מה דינ
 פובאת אלי להלחם בארצי וישלה יפתח אגדין לות מלכא דבני עמון למנו
 מה לי זלך ארו אתתא לותי לאגרה קרבה בארעיו ויאמר מלך בני עמון או
 מלאכני יפתח פו לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארדנון ועד היב
 ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום ויאמר מלכא דבני עמון לאגדין יפת
 ארו נסיב ישראל ית ארעי במיסקוה ממצרים מארדנונה ועד יבקה ועד ירדן
 ובעין אתנכ יתהון בשלם ויוסקה עוד יפתח וישלה מלכים אל מלך בני ע
 ואוסקה עוד יפתח וישלה אגדין לות מלכא דבני עמון ויאמר לוקה אמר ית
 לא לקח ישראל את ארץ בני עמון ויאמר ליה כרני אמר יפתח לאנסיב יש
 ית ארעא דמואב לות ארעא דבני עמון פו בעלותם ממצרים ויולך ישח
 במדבר עדום סוקה ויבא קדשה וארי במסקהון ממצרים ואזל ישראל במ
 עד ומאד סוקה זרתא לדקם וישלה ישראל מלכים אל מלך ארום לאכ
 אעברה נח בארץ ולא שמע מלך ארום וגם אל מלך מואב שלח ולא
 וישב ישראל בקדש וישלה ישראל אגדין לות מלכא דארום למימר אעבר
 בארעך ולא קביל מלכא דארום ואה לות מלכא דמואב שלח ולא אבה ויתוב
 ברקם ויולך במדבר ניסב את ארץ ארום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח עומש
 מואב ויחנו בעבר ארנון ולא באו למואב פו ארעו גבול מואב ואזל ית

אמר יפתח
 יפתח אל זקני
 אותם לפני
 ותהי לאגרה
 ויאמרו זקני
 נעשה ויאמרו
 פן נעבור
 וידבר יפתח
 עמא יתיה
 וישלה יפתח
 פובאת אלי
 מה לי זלך
 מלאכני יפתח
 ועד הירדן
 ארו נסיב
 ובעין אתנכ
 ואוסקה עוד
 לא לקח ישר
 ית ארעא ד
 במדבר עדום
 עד ומאד סוק
 אעברה נח
 וישב ישרא
 בארעך ולא
 ברקם ויולך
 מואב ויחנו

אם כן פירש
 כאלה שם נעשה את
 הארץ ובגל הרב

אם כן פירש
 אלו פירש

ומשום יום ומשום עמנו שמטוס דסמוטי הלב וחוטוי הוד וחוטוי העוקי וחוטוי הלחי קתמיט
מכאן ומיכאן וכן החוטין הדין צבתוך הלב מקובכין שהן כמו בית עכביש הדי חמשה וצמעות זלוב
הטחול וחוט

ואתה יתאר עא דרדוס דית אר עא דמוא באתו ממדנה שמשאל לאר עא דמוא
ושלך בעבלא דארנון ולא עלו בתחום מוא בארני ארנון תחום מוא כן וישלח ישראל
מלאכים אלסוחן מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל לעבדתיך בארצך
עד מקדמיך ושלח ישראל אלגדין לזות סיחון מלך אדמוראה מלך אדחשבון
ואמר ליה ישראל לעבד כען בארעך עד אתי ואלא האמין סיחון את ישראל עבד
בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויחגו ביה צה וילחם עם ישראל ולא הימין סיחון
ית ישראל למעבד בתחומיה וכנעני סיחון ית כל עמיה ושרו ביה צה ואגיה קרבא עם
ישראל ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויבוס וירש
ישראל את כל ארץ האמרי וישב הארץ היא ומסר יק לאהדי ישראל ית סיחון
ית כל עמיה בידאדי ישראל ומהונן וירית ישראל ית כל ארע אדמוראה יתב ארע
היא ויירשו את כל גבול האמורי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן
ויריתו ית כל תחום אדמוראה מארנון ועד יבקה ומן מדברא ועד ירדנא וענתו
יהוה אלהי ישראל להזריש את האמרי מפני עמו ישראל ואדה תירשנו וכען
יק לאהדי ישראל תריך ית אדמוראה מן קדם עמיה ישראל ואת מרמי למירתה
הלא את אשר יורישך כמו שאלהיך אותו תירש ואת כל אשר הזריש יהודה
אלהינו מפנינו אתו נירש הלא ית ריחסנך כמוש טעותך יתיה תחסין וית
כל דתריך עי להנא מן קדמנא יתיה גרות
ועתה הטוב טוב
אתה מפלק בן צפור מלך מואב הרב עם ישראל אלס נלחם נלחם בס
וכען הטוב טוב את מפלק בן צפור מלך אדמואה מירדן עס ישראל אסקרבא
אגיה בהון בשבת ישראל בחשבון ובכנותה ובעדער ובכנותיה ובכל הערים
אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא כד יתב
ישלח בחשבון ובכפמלנהא וכעדרער ובכפמלנהא ובכל קרויא דעלת חומי ארנון
גלת מאה שנין ומאדין לא שייזבתין בעידנא ההיא ואנכי לא חטאתי לך
אתה עשה אתה רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין
בני עמון ואנא לא חטית לך ואת עביר עמי בישראל קובא בידין יק
עביר דינא וימאדין בין בני ישראל ובין בני עמון ולא שמע מלך בני עמון

ומשום יום ומשום עמנו שמטוס דסמוטי הלב וחוטוי הוד וחוטוי העוקי וחוטוי הלחי קתמיט
מכאן ומיכאן וכן החוטין הדין צבתוך הלב מקובכין שהן כמו בית עכביש הדי חמשה וצמעות זלוב
הטחול וחוט
ומשום יום ומשום עמנו שמטוס דסמוטי הלב וחוטוי הוד וחוטוי העוקי וחוטוי הלחי קתמיט
מכאן ומיכאן וכן החוטין הדין צבתוך הלב מקובכין שהן כמו בית עכביש הדי חמשה וצמעות זלוב
הטחול וחוט
ומשום יום ומשום עמנו שמטוס דסמוטי הלב וחוטוי הוד וחוטוי העוקי וחוטוי הלחי קתמיט
מכאן ומיכאן וכן החוטין הדין צבתוך הלב מקובכין שהן כמו בית עכביש הדי חמשה וצמעות זלוב
הטחול וחוט
ומשום יום ומשום עמנו שמטוס דסמוטי הלב וחוטוי הוד וחוטוי העוקי וחוטוי הלחי קתמיט
מכאן ומיכאן וכן החוטין הדין צבתוך הלב מקובכין שהן כמו בית עכביש הדי חמשה וצמעות זלוב
הטחול וחוט
ומשום יום ומשום עמנו שמטוס דסמוטי הלב וחוטוי הוד וחוטוי העוקי וחוטוי הלחי קתמיט
מכאן ומיכאן וכן החוטין הדין צבתוך הלב מקובכין שהן כמו בית עכביש הדי חמשה וצמעות זלוב
הטחול וחוט

על העינים במכות מרדנת; וכל חוט או קרום שהוא מקור משום דם עדיך לנטלו ואחר כך יודוך

וימלוך עליה וצפלי; הבשר ואם חתכו ומלחו אינו עדיך לנטלו ולא לחתכו; וכל חוט או קרום שהוא מקור חלב בין לעלן בין לקדרה עיר לנטלו מן הכהונה; בהמה שלטה מיני במהות (ה) טובה וכשבועת ומיני (ה) שאינה טובה

אחד בני ישראל אשר שלח אליו ולא הקביל מלפא דבני עמון לפתגמי ופתח דשלי

לותיה ותהי עלי פתח לזון יהוה ויעבד אתה גלעד ואת מנשה ויעבד את מצפן גלעד

וממציפה גלעד עבד בני עמון וישרת עלי פתח לזון גבורה מן קדם ית עבד ית גלעד ית מנשה ויעבד ית מצפיה גלעד וממציפה גלעד עבד

לות בני עמון ויבדד יפתח בדר ליהוה ויאמר אמר אבי חתן נתן את בני עמון בידי

וקיים יפתח קיום קדם שי ואמר אם ממסר תמסר ית בני עמון בידי והיה ה' יוצא

אשר יצא מרלתי בית לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה זלעליה ויהי עליה עולה

ויהי מי דיפוק מפך בדר מד שני ביתי לקדמותי כר אתוב בשלום מבני עמון והי קדם שי ואסקיניה עלתא

ויעבד יפתח אל בני עמון להלחם בס ויתנס יהוה בידו ויעבד יפתח לות בני עמון לאברה

קל בא בהון ומסרינון שי בידיה ויפס מערו וערו ועד בואך מנית עשרים עיר ועוה וער אכל כרמים מפה גדולה מאד

ויבנעו בני עמון מפני בני ישראל ומהונן מערו וער עד מעלגא דמענת עשרין קרוין ועד מישר כרמיא מהתא לבתא

לחדא ואיתברו בני עמון מן קדם בני ישראל ויבא יפתח המצפה

אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפיס וכמהלות ורק היא יחידה אין לה ממנובין אוזבת

ואתא ופתח למציפא לביתיה זהא ברתייה צסקת לקדמותיה בתומין וכחננין ולהוד היא יחידה

לית ליה מיניה בלא אוברתא ויהי פלאותו אותה ויקרע את בגדי ויאמר אהה בתיה כרע הכר עתני ואת היות בעברי

ואנכי פצתי פוא אליהוה ולא אוכל לשוב זהוה כדחזי יתה וכדע ית לבושיה ואמר ווי ברתי אכל עא אכל עתני ואתה ויתא בעברי ואנא פתחית פומי

קדם שי ולא איכול למתב ותאמר אליו אבי פציתם את פכי אליהוה עשה לי טאעד יצא מפסי אחלי אשר עשה לך יהוה נקמות מאנכך מבני עמון

ואמרת ליה אנא פתחתיא מומך בנדר קדם שי עביד לוי כמא דנמק מפומך בנדר עבד לך

שי פור ענותא מצע לוי דבכך מבני עמון ותאמר אלכיה יעטות ליה דבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכיה וירדתי עליה רים ואבכתי

בתולי אנכי ורעיתי ואמרת לאב האית עביר לוי פתגמא הדין שבוק ס

דברחות וחלבו אקור: חזקות בעיני וברי עד לחזקות ענהו וחלבו אקור: מפועלות בעיני
צד דאין מפועלות וחלבו מותר: הדדות בעיני הלכך כל הוכח דאיכא מפועלות לא בעי
אחריבא ט"ה מפועלות

תירחינן ואהך ואתגיד על טור יאובפה על בתולי אנא והכלותינאמר
לעיון שליח אותה שני חדשים ותלך היא זרעו ותנה ותבך על בתוליה על ה
הקדים: ואמר איזילי ושלח יתה תרין ירחין נאזלת היא והכלותיה וכפת על
בתוליה על טוריא ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את
גדו אשר עבר והיא לא ידעה איש ונתהיחק בישואלו זהו מסוף תרין ירחין
ותבת לות אבואה ועבר לה ותנדיה דנדר זה היא לא ידעת כנדר זהות לגזילה
בישא כדילך לא לאסקא גבתייה לליתא כמאד עבר יסתח גלעדאה
ולא שאול לפי עתה כהנא זאילו שאול לפי עתה כהנא הזה מריק יתה בדמין
מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתמות לפת סתח הקלעדי ארבע עתים
בשנה: מזמן למזן אהלן בנת ישראל ללאה ללכת יסתח גלעדאה ארבע

והיה עשר דוידא בלק בתרי עשר

שארית יעקב בקרב עמים רבים כפטר מאת
יהוה כדביבים עלי עשב אשר לא יזקוה לאיש ולא יחל לבני אדם ויהי שואל
דבית יעקב בגו עממין סגיאין כפלא מן קדם יק וכרסיסי מלקו שאר על עסבא
דלא מוריך לאנשא ולא מכתל לכד אנש והיה שארית יעקב בגוים בקרב
עמים רבים כארזיה בבהמות יער ככסור בער די צאן אשר אסעבר ודמס
וטרק ואין מציל ויהי שאר יעקב בעממיא בגו עממין סגיאין כארזא
כבעירא דחור שא כליתא בערדי ענא דאם יעדו וידמו כויה קטול ולית דמשייב
תלם ירך על צריך וכל אויבך יפרתו כגי מכין תתקף ירך ישלל על סנאך
וכל בעל יד בכך ישתיצון והיה ביום ההוא נאסיהו והכרתו סוסוף מקדבך
והכרתו מרפבתך ויהי בעי ידנא ההיא אמר ייזאשי צי סוסות עממיא
מבניך ואוביד דתיכיהון: והכרתני עלי ארצך והכרתני כל מבצריך וזאשי
קדו עממיא מאר עך ואסגל כל כדכיהון תקיפיא והכרתני כשמי צריך
ומעננים לא יהי לך וזאשי צי הרשין מבניך ומענני לא יהון לך והכרתני
כסילך ומצבתך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה ירך וזאשי צי צלמי
ממא וקמתהון מבינה ולא תשעבר עוד לעבדי ירך ונתשת אשירי

היה חזק ורבה והעיון בשמש ועדמה ופזלף ביד הדי זה מותר יעוף הבא בשע סומע
שאר עתה מותר והוא שלא יהיה חודם והוא שיכיר עודב וכל מי שערב שכך יש בהן שע
סומע אצבע יערה וקרקב עקדף ביד זמן ליק דפק לא מעיים משוכף: ואחר כך אכל

מקרבך והשמרת עקרב ואעקר שתלי עממא מבנך ואשיצי בעלך
דבבך ועשית כאף ובחנה נקס אתהגנים אשר לא שמעו דאעבד
ברגז ובהימא ית מור ענות דין פון עממא דלא קבולו אולפן אוליתא
שמעו לא את אשר יהוה אומר קום ריב אתה הרים ותשמענה הגבעות
קולך שמעו פלען ית דיני אמה קום דון עם טוריא דו שמען למתא קלך
ועם ישראל יתופר שמעו טוריא ית דיניא דש זעקלא יסודיא ארעא ארלי דינא
דינא קדב שי עם עמיה דעם ישראל עבד תוכחה עמי מה עשית לך
ומה דלא תב ענה בני עמי מא טכא אמרית למעבד לך ולא עבדית
או מא מרו עאק שיא אסגית עלך אסהיד בני פיה עליתך מאדך מצלים
ומבית עבדים פדיתך ואשלח לפניך את משאחדן ומרים ארי אסיקתך
מאר עאד מצרים ומבית עבדותה כדקתך ושלחית קדמך תלתא נביי
טעה לאלפא מסדת דינון אהרן לכפלא על עמא זמרים לאוראה לנשיא
עמי זכרנא מה יעש בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בקבעור מן ה
השטנים עדהגלגל למען דעת צדקת יהוה עמא אדכר פען מה מלך בלה
מלכא דמואב ומא אתיב יתיה בלעם כד בעוה הלא בכורן את עבדא לכון
ממויער שטון עד בית גלגלא בדיל למידע זכוותא דעני במה אקדם יהוה
אבך לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה במה אפלה קום שי
אשת עבד לאהא דשכנתיה בשמי מלומאה אפלה קדמוהי בעלזון בעגלין
בני שנה הירצה יהוה באלמו אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכודי פשעו כ
פרובטוני חטאיתנשיי היתרעיי יע באמו דיכרין בליבבת נחלין דמשותה האתן
בוכדי חלה חובנ חבוב מעי חלה הפואי נפשי הגיד לך אדם מה טוב ומה טובה
דוד שממך כיאס עשות משפטי ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך החיי
לך אעשא מה טוב ומה יי תבע מינך להיין למעבד דין דקשוטו ולמרחם במילות
חסדא נהוי צניע להלכא בהליתא דאך

דפנחס במלכים

היה יתה ביתה אל אליהו ונשכח מתענו וירץ לפע
סומיט אהאם
על

למען יוכל את העב ואת האור ש יתכללו בא ללמד וכמנע למד בא ללמד צבי ואיל שיהא בעהותה
למד סוף שיהא פטור מן המלגת כמות ונאכל בכל השערים בטומאה וטהרה מן קן כן תכללו לא לפעם
ק גזירה שונה פ

ערבאכה וירעאלה ורוחגבורה מן קרבם שיהות עם איהו זלויז חרציה ורה ט
קרבם אחאב עדרה את אליהו עט ויגד אחאב לאיזבל את פלא אשר עשה אלוהו
ואת פלא אשר הרג את פלהנפואים בחרב יחוי אחאב לאיזבל את כל רעבד איהו
זית כל רחטלות כל נביי שקרא בחרבא ותשלח איזבל מלאך אלהיהו לאמר לאמר
כדו עשין אלהים וכה יוספון כיפעת מחר אשים אתנפשך פנפש אחד מהם
ושלחת איזבל אגדאלות ליהו למימר פדון יעבדון דהלתא וכדון יוספון
אין פנידנא הדין מחר אשוי יתנפשך פנפש אחד מנהון וירא ויקם זין
אלנפשך ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח אתנערך שם וחזא וקם וחדל
לשייזבל מפני ואתא לבאר שבע ולשכב יהודה ושכב ית עול ימיה תמן
והוא הלך במדבר הרך יום ויבא וישבת תחת רתם אהת וישאל אתנפשך למות
ויאמר לב עתה יהוה קחנפשי כילא טוב אנכי מאבתי והוא הלך במדבר
מהלך יומא ואתו יתיב תחות רתמא חד ושאל ימיה נפשיה לממת ויאמר סגן
לי ארפא עד אמתי אנה מטרה פדון כעין יני סב יתנפשי אהי לא טב אנה
מאבתי וישכב וישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בנו ויאמר לו קום
אכול ושכב ודמוך תחות רתמא חד והא דין מלאכא קריב ביה ויאמר ליה
קום אכול ויבט והנה מראשותיו עגת צמיס וצפחת מיס ויאכל וישת ו
וישב וישכב ואסתכי והא הסד והיה לרא מעפמא וצלוחיתא דמיא אהכר
ושתו ותב ושכב וישכב מלאך יהוה שנית ויגע בנו ויאמר קום אכול כירב
ממך הדרך ותב מלאכא דשתינות וקריב ביה ויאמר ליה קום אכול וישכב
מינך אורחא ויקם ויאכל וישתה וילך בכחה אכילה ההיא ארבעים יום
וארבעים לילה עד חד האלהים חרב וקם ויחל ושתו ויחל בחילה דאכילת
היא ארבעין ימין וארבעין לילין עד דאתא לפורא דאתגלי עלוהי יקרא
ויבא שם אלה מערה וילך שם והנה רבד וחה
אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו ועלת תמן למערתא ובת תמן והא פתגמא דייש
יאמר ליה מאלך פה איה ויאמר קנא קנאת ליהוה אלהי צבאות פי
דיתך בני ישראל אתמנבחתך הרסו ואתנפואך הרגו בחרב ואתר

למען יוכל את העב ואת האור ש יתכללו בא ללמד וכמנע למד בא ללמד צבי ואיל שיהא בעהותה
למד סוף שיהא פטור מן המלגת כמות ונאכל בכל השערים בטומאה וטהרה מן קן כן תכללו לא לפעם
ק גזירה שונה פ

לא אחרים מצדך על העשייה ואם היתה חובה אם היתה לו מצדך לעשות
לא אחרים ונתבון להוציא עצמו מידי חובה ולהוציא אחרים מצדך לעשות והורה מעני

אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה ואמר קנאה קניתי קדם יש אהא צבאות
ארי שבקו קיימך בני ישראל את מדבחק פגרו וית נבייך קטלו בהרבא ואשתאריה
אנא בלהודי ובעו יתנפשו למקטלה ויאמר צאו עמדת בהל לפני יהוה והנה
יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפירק הרים ומשביר סלעים לפני יהוה לא ברזח
יהוה ואחר הרוח לעש לא ברעש יהוה ואמר פוק את קום בטורא קדם יש והא יש
מתגלו וקר מוהי משרית מלאכי רוחא מפרקין טוריא ומתברין פיתא קדם יש
אלא במשרית מלאכי רוחא שכינתא דשכינתא משרית מלאכי רוחא משרית
מלאכי דיעא ולא במשרית מלאכי דיעא שכינתא דיעא ואחר הרעש אש
לא באש יהוה ואחר האש קול דממה רקה וכתר משרית מלאכי דיעא
אישאמלא במשרית מלאכי אשתא שכינתא דיעא כתר משרית מלאכי
אישאמלא קול דמשבחין בחשאי ויהי כששמע אליהו וילט פנו באדרתו ויצא
זיעמו פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מהלך פה אליהו והוה כד שמע
אלהו וכליך אפודי בשוש יפיה תכק וקס בתרע מערתא והא עמיה קלא ו
ואמר מא לך פא איה ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כיעבו ב
בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בהרב וחותר אני לבני
ויבקשו את נפשי לקחתה ואמר קנאה קניתי קדם יש אהא צבאות ארי שבקו
קיימך בני ישראל את מדבחק פגרו וית נבייך קטלו בהרבא ואשתאריה אנא
בלהודי ובעו יתנפשו למקטלה
ויאמר יהוה אליו לך שוב
לדרכך מרבבה רמטוק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם ואמר קני ליה
איזיל תוב לאורחך למרבלא דמשק ותהך ותמשה ית חזאל למלכא על ארם
ואת יהוה בן גמשי תמשה למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבד
מחולה תמשה לנביא תחתך וית יהוה בר גמשי תמשה למהווי מלכא על
ישראל וית אלישע בר שפט ממישד מחולה תמשה למהווי נביא תחתך
והיה הנמלט מחרב חזאל ומית יהוה והנמלט מחרב יהוה ומית אלי
ויהודי שתי לב מחרבא דחזאל ויקטול יהוה וישתי לב מחרבא דיהוה
אישעי והשארתי בישאל שבעת אלפים בלהברביס אשר לאב

אשר לאב
אשר לאב
אשר לאב

מפני שכל המצות אשר צונו לא נשמרנו בהם וכל מצותך אשר צונו לא נשמרנו בהם
כי עתה נפשך צרפה הוא הדין על כי נדעם כיום הנפש שובד בלא תעשה וקרינו בסכל לב
במעלה ואנוהו לפי שכל

וכר חפה אשר לא נשמרנו לו ונאשר בישורא שבטא לסיין כל רכוביא דלא פלעו ויהו לאו
לבעלא וכל סומא דלא נשיק ליה ויולד משסו נמצא את אלישע בן שפט
והוא חרש שנים עשר צמדים למנין והוא בשנים העשר ויעבד אליהו
אליהו שילך ארדתו אליו וזאל מתמין ואשבחות ישע בר שפט והוא דרין
אתרי עסר פלנין דתורה צמידין קדמוה ויהוא בחר מתרי עסר לאו עבד ליהו
לזניה ודמא שוש יפיה עלוה ויניעזב אתה בקר וירא אחר אליהו ויאמר
אשקה נא לאבי ולאמי ולאכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשית
לך ועבד ית תור אורה טבתך אליהו ואמה אשק פען לאבא ולאמתי
ואתך בתך ואמר ליה איזיל תוב מה עבדית לך וישב מאחריו ויקח את
גמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעס ויאכלו ויקם
ילך אחרי אליהו וישקתהו ותב מבת לרה ונסעב ית פרו תוריא ודה דמיה
במנ תוריא בשיל להן בקראו יהב לעמא ואכלו וקס וזאל בתך אליהו
שמעיה

באתה מבית בני עמיה

וין ישעיהו בקאמוץ אשר חזה על יהודה קימא וירושלם בימי מלשי
ויהו יומא אחד יחד קיהו מלכי יהודה נבואת ישעיה בר אמון דאתנבי בשע
מלאנשי יהודה ויתבי ירושלם בימי עליה יותם אחד יחד קיהו מלכא דבית
יהודה שמשו שמים והאזיני ארץ פיו וחה דבר בנים גר לתי ורו ממתי והם
פשעו בני שמענו שמיא דרעו כר יהבית אוריתי לעמיה ואציתי ארעה
דאתר גיפת מן קדם סתממא דרי יני מליל עמי בית ישראל קריתי להון בנין
חבבי מן ויקחתי מן ואינן מדרון במימדי ויע שור קנהו וחמור אבוס
בעלי ישראל לא ירע עמי לאהתבונן ידע תורה זכנה וחמלא אוריא
דמדרה ישלש לא אילק למידע דחלתי עמי לא אסתפל למתב לאור עתי
חוסא עסעב עון דרע מר עיס בנים משחותים עזב את יהוה מחצו
יש ידוק נזרו אחרור ווי על דאתקריאו עס קדי שוהטו פנשא בחירא
לא חבבי אתכלש בזה עארחימא ואבאי שוהטו ממלהו בני חביבין
ארה נהון סברות פלחנא דשקצו ברחלתא קדי

קודר ומורה אשן לא תתכל
שמינת וימים אשן לא תתכל

אשר צו עתה מללן על דמכם : ויחזק לחטן ימנה צדק אחד שחטב קדם שנתה נפשו וכוונתו יפה
כיעד מולחן : כיעד וביעז מדתין : אן הכיר ונא כיעד וכו' אא אס ט
כיעד מולחן : כיעד וביעז מדתין : אן הכיר ונא כיעד וכו' אא אס ט

עובדיהון בישא אסתחרו וזהו לאחרא על מה תבו עורתו סיפון סרה פל
ראש לחליו וכל לבב דווי : לא מסתכלין למימר על מה לקינא עור מוסופין
למחטיי לא אמרין מאדין כל ריש מדע וכל לבדיי : מפך דגל ועד ראסי
אזבו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לאזרו ולא חפשו ולא רכבה בשומן
משאר עמא ועד רישא לית בהון דשליס בדחלתי כולהון סרבין ומרדין
אנתג עלו בחובין כמחא מרססא לא שבקיין מזדוניהון ולא מהמדין לתוונתו
זאף לא זכוון להון לאגנא עליהון : ארצכם שוממה עריכם שדמות אש
אדמתכם לנגדכם דריס אכלים אתה ושממה כמה פכת זריס ארעכון
צדיא קרוי כון יקידת נור ארעכון לקנליכון עממיא מהסנין יתה ונחוביכון
צדיאת מנכון ואתה לפת זהות לזכראין ונותרה בת ציון כספה בכרם
כמלונה במקשה פעיר נצורה : זא שתארת פנשתא דציון כמטל רתא
כדרמא בתר דקטמוהי כערסל מבתותא במקטיא בתר דאפעיוהי כקר
דצידרין עלה ולוליינה ינבאות הותר לנו שריד פמעטי כסרס היובו
לעמרה דמינו : אילו לטון מותר טוביה דשי צבאות אשאר לנא שידכו
כרחמוהי אית עמנא חובין דנאנש סרוס פון אבדנא וכיתבי עמורה

אשתי צונא
שמעוד בד יהוה קציני סרס האדינו
תורת אלה ינו עם עמרה קבילו מתגמא דשי שלטונא דעובדיהון בישין
כשלטוני סרוס אציתו לאוריתא דאנא עמא דעובדיהון דמן לעס עמרה
למה לירב צבתיכם יאמר יהוה שבעת עלות אילים וחלב מריאים ורס פרום
וכבשים ועמורים לא חמצני לארעוא קדמי בסגיאות נכסת קוד שיוכון
אמר ש פפפת מיסה עלות דברין ותלב פטימין ורס תורין ואימרין וגדין ר
דכאין לארעוא קדמי בהון פית באוללות פנע מיבקש זאת מעדכם רכס
הצרי דאתון אתן לאתהזאה קדמי מן תבעדא מירכון למיתני לא
עזרת : לא תוסיונהביא מנת שוא קטרות תועבה היא לי חרש ו
מקרא ישיב לאון ועצרה : לא תיסמן לאיתאה מנהא דגיסא קרבי
הוא קרבי כנישא אתון מתפנשין לא שבקיין חוביכון

אשר צו עתה מללן על דמכם : ויחזק לחטן ימנה צדק אחד שחטב קדם שנתה נפשו וכוונתו יפה
כיעד מולחן : כיעד וביעז מדתין : אן הכיר ונא כיעד וכו' אא אס ט

שבעה עשר ימים ושמונה עשרות שנים ושלשה עשר חודשים ושלשה ימים
לדבריו מני חכמים יש בהן שמות מינון וכו' ושלשה חודשים ושלשה ימים

בעירך פני שתכון יחד שיכסו ומועד ריכס שגאה נמשי יהיו עלי לטרח נלאותי
נשא ירחיכון ומועד ריכון רחוק מימרי יהו קדמי לריחוק אסגית למשבקו וכו'

ובמרשכם בפניכם אעלים עיני מפס גם כיתרבות פלה אינני שמע יריכס רמים
מלאו יזכר פה נא מרסין יריחון רצלאה עליכון מסל יקנא אפי שכינת מנכוכ

ואף כר אתון מסגין רצלאה לא רענא קדמי להכלא צלותכון מדיר כון רבם דכאי
מליין רחצוה לכו הסודו רע מעלליכם מנגד ענין חד לחרע יתובו לאוריתא

ואירפון מהזכירין ואעדו כישות עובדיוכון מקביל מימרי אתמני עו מלאה אשי
למרו היטב דרשו משפט אשרו המון שפטו יתום ריבו אלמנה אולמולא טבח

תבעו דינא זכור דאניס המדין יתמא אפיק קבילת ארמלתא
כא ונוכחה יאמר יהוה אסיהו חסאיכם כשעם כשלג ילפינו אסזא דימו כ

כתולע כצמר יהיו בכין כד תתוכון לאורייתא תבעון מן קדמי ואעביר בעותכון
אמר יהוה אסיהו חזביפון כתימין כצבעונין כתלגא יחזוקין אס יסמקון כזהורית

בעמר נקי יהון אסתאכו ושמעתם טובה ארץ תאכלו אסתובון ותקבלון
למימרי טובה ארעאתי כלון ואסתמאנו ומריתם חרב תאכלו כיסי יהוה

דבר ואסתטרבון ולא תקבלון למימרי בחרכסנה התקטלון ארו במימרא
רשי גזיר פין **דראשי המטות בירמיה**

דברי ירמיהו בן חלקיהו מזה כהניס אשר בענתות בארץ בעמן פתגמי
נבואת ירמיהו בן חלקיהו מן רשעי מטרת כהנא מן אמר פלי ארהו בירושלים

בובלא דקביל אחסנתיה בענתות בארע שונכט בעמן אשר היה דבר יהוה
אלין בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו דהוה

פתגם נבואה מן קרסי עמיה ביומי יאשיהו בן אמון מלך שונכטא דבית
יהודה בתלת עשרי שתיין לממלכיה ויהי בימי יהונקים בן יאשיהו מלך

יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות
ירושלם בחדש החמישי יהוה ביומי יהונקים בן יאשיהו מלך שיכטא

בית יהודה עד דרשלימא הדא עסרי שנין לצדקיהו אחוהי בן יאשיהו מלך
עבטא דבית יהודה עד דאתא נבוכד נצר מלכא דבבל נצר על ירושלם תלת

שנים ושלשה חודשים ושלשה ימים ושלשה חודשים ושלשה ימים

שחוקרהו גירבה הקוביה עקבה המרה עקבו הדקן י הברס הפעמיסה שעקבה או שנקרע רוב חתונותה
המסוד זכרם הנקודת שעקבו לחץ גמלה מן הקב ונשאתברו רוב גלעיותיו ודרוסת הזאבי הא חמש שלחמ מיתנה
שהיה חללה דלסה הגלמה ועקרו צדק לפרש אותה עכל הדברים האן גל פה ענה בה) פת פי על פי הדברים

שננה ירושלים ועל כלחמתיה סביב ועל קלערי וחדרה אריה הנאמכר
לכל אד עזת מלכות צפונא אמר עיוזיתון וירמון גבר פורסוהי לקביל לתרעו
ירושלים ועל כל שורה אחור סחור ועל כל קרויא דבית יהודה ודברתי משפט
אותם על פלדעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי

יריהם ואמליל מורענותיני מנהון על כל כי שאתהון רשבקו מולחני ואסיקו
בוסמין לטיעות עממיא ואשתעבירו לעובדי יריהן ואפרה אדור מתעב
וקמת ודברת חליהם אתפל אשר אנכי אצוך אלתחת מפניהם פן אחרת
למניהם ואתתקה חר צבותקוס ותתפני להון יתכל האנא ממקיד לך לא

תתמנע מלאוכהותהון דלמא אתבריך קדמיהון ואנהנה נתעב היום
לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחומת נחשת על בלהארץ למלכי יהודה
לשריה לכהניה ולעם הארץ ואנא הא יהבתך יומא דין תקפה בקריא כריכא
וכעמוד דברזל וכשור רנחש לאשקאה כס דלוט לכל יתבי ארעא למלכיא

דבית יהודה לדברבהא לכהניהא ולעמא דארעא ונלחמ חליך ולאזכולך כד
אתק אנני נחש יהוק להצילך זיהון ריינין ומגיהון לקבלך למסתר ית מתגמי נכ
נבואתך ולא יכלין לך ארי בשערך מימרי אמר עי לשיזבונך
ויהי דברתה אלי לחמר וזהו מתגם נבואה מיקדם יי

עמילמימר ה לך וקראת באזני ירושלים לחמר פה אמר יהוה זכרת לך חסד
נעודיך אהבת כלולתך לכפת אחר במרבר פארץ לא זרועה איזיל ותתנע
קדם עמא דבירושלים למימר כרנן אמר עי דבורנא לבון פבוות יומי קדם

רחימת אלהתכון דהיימינו במימרי ואזלו בתר תרין שרליהי בתר משה ואהרן
במדברא ארבעין שנין בלאזורין בארעא לא מזהרעא קרש ישראל ליהוה
ראשית תבואתה בלאכליון יאשמור עה תבא אליהם נאם יהוה קדישא אנן
דבית ישראל קדם עי על בזה יהון פדימא ארמות על לארמין אכיל מעה חייב
לממת נכשירו חצר עומר ארמותא דעד לא מהרבין מניה כהנא כנע אהרן

א על מדברחא בלאכלמיניה מתהיב ארמין כל בזויהון דבית ישראל
משפט עטעתי גדולה אש עייו בודעי כש ולא נב נקב כעכעג ביונה פש שחט כחלום שחוק
מות לא אסין היה למקב באימר מעד אחד או חשני צדיה כדי שיכנס אימך למבוא על שחט
זת הארץ עט

קדושה בטה שיהא כד שחם בקווי כל כלא חלל כיעד בוסטו ממשלת המדום ששחחובין אותו מוקדב
מוקד ביעוד ויחסיף חיות פרעו פרעו כפרד זה הוא מקום השחיטה בוסט גתב בקון נב מחיים כמאקל אושניב
בוטט בכל שקום במקום גויאן לשחיטה יררי זו נב שחט במשפד פלו כמאקל מן למטה במקום זה והוא מחולל
גם חיים שמיטו

חובן רין דקטולובי שמתות עליון אפר ליי

שבת של שירת דאלה הדברים בישעיה אוכה היתה

לזונה קריה נאמנה מלאה משפט צדק ילון בה וענה

מרצחים איכרין תבו עובדהא למיהוי כט עיתא קרתא מהימנתא דהות מלוא

עברו דינא קושטא הוה מתעביר בה ופען אינון קטולוי נמשין בספך היר

לסיגים סבאך מהיר בפמים כספך הוה לפסולא המריך מערהב במא שרון

סודלים וחבלי גנבים מלו אהב שחר ורף שלמנים יתום לא ישפטו וריב

אלמנה לאבוא אליהם ככלבך מרדין ושוחתסין לגנבין כולהון לחמין לקבל

שוחרא אמרין גבר לחכרוה עכיר לוי כפד בדיע זא שולם לך בדיעך דין יתמא

לא דינין וקבילת ארמלתא לא עלת לקדמיהון לפן נאם

הארון יהוה צבאות אכיר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי בכין אמר

רבין עלמא יעי צבאות תקיפא דושדא קרתא ירושלם אנא עתיד לנהמותה

כרס וני לרעיה עליא פראתגלי למעבר פור ענות דין מסנאי עמיו זאתיב נקמה

לבעול רצפא ואשיבה ירי עליך ואצקה פנר סיגיר ואסירה כלבד יליך

זאתיב מחת גבוהתי עלך זאבדר כמא דמנאן בבוריתא בלרשיעיה ואעדי כל

חייבך ואשיבה שפטיך כפדא שנה ויעצך כבתחלה אחריבין יקרא לך

עיר הצדק קריה נאמנה ואמע ביך דייע קושטא תקנין כד בקדמיתא ומלכ

מלכך כד מן אולא ונתר כין יתקדי לך קרתא דקושטא קרתא מהימנתא

ציון במשפטתפדה ושפיה בצדקה ציון כד יתעביר בה דינא תתפריקודעני

אוריתא יתובון לה בזכר ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו

ויתברון מרודין וחיובין כהראוד שברקו אוריתא רשישתוצון כויבשו מ

מאליס אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם הרי תבדתן מאולני

פעותא דהמיראתן זתבכנעון מגינאך פעזתא דאתון מסתיעין בהון

כיתה כאלה נבלת עלה וכפסא שרמים אין לה אריתהון כבוטמא די

מיתר טרפותי וכגינת שקא דמיין ליתלה וריה החסן לנערת ומעון לניצ

בערו שמהם יחדו יחן מכבד דיהי תקמחון דלשיעיא כנעולת כתמא זטובד

יד יהון כניצוץ כלא דמחלבין דין לסטר דין חלוק תלדיהון כחלא כין יע

יבדותה שיעיא וליה עליהון חו

יבדותה שיעיא וליה עליהון חו

יבדותה שיעיא וליה עליהון חו

לְתַשְׁעָה בְּאֵב בִּירְמִיָּה
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן

לְתַשְׁעָה בְּאֵב בִּירְמִיָּה

כֹּה אָמַר יְהוָה עֲמַדְיָ עַל דַּרְכֵיכֶם וְלֹא יוֹשְׁאוּ לִי לְנִתְבָּזֹת עוֹלָם אִי זֶה דֶּרֶךְ
הַטּוֹב וְלִכְבוֹדָהּ וּמִצִּיּוֹן מִרְגּוֹעַ לְנַפְשֵׁכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא נִלְדָּה כִּדְבַר אָמַר יְיָ
קוֹמֵנוּ עַל אֹרְחֵינוּ וְשִׂיבֵנוּ לְשִׁבְלֵינוּ דְמִן עַל מַאֲוִידָה אֹרְחֵנוּ דִּתְקַנְנָה
זֵה לִיכּוֹן בְּהָוָה וְאֶשְׁכְּחוּ נִחַל לְנַפְשֵׁכֶם וְאֶמְרוּ לֹא עֲזַלְנוּ וְהִקִּימַתְנִי עֲלֵיכֶם צַפִּים
צַפִּים הִקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפֵר וַיֹּאמְרוּ לֹא נִקְשִׁיב וְהִקִּימַתְנִי עֲלֵיכֶם מִלְּפִינֵי
הַכִּבִּיל לְמַלְאֲכֵי נְבִיאֵי אֱמָרוּ לֹא נִקְבַּל
אִסְתָּה אִסְיִנְסָה נָא מִזְחֹר
אִינְ עַמִּים בְּגִמְן וְאִינְתַּנְסֵם בְּתַנְנָה וְהָעֵלָה נִפְלָא וְאֶתְנִי לְהֵם יַעֲבְדוּם וְשִׂיבֵנוּ
אֶשְׂרֵינוּ אָמַר עֲנִי סוֹפוֹן כַּמְסָה עֲנִי מִכִּנְיָן מִכִּנְיָן וְכַנְבֵּלָה מִתְּוֹכְכֵם מִן
אֵילָן עַל דִּיהֵבִית אֱלֹהֵי מַסִּינָה וְעַבְדֵי עֵלָה עַל מַה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
הָאֲרָצָה וְנִבְיָא אֱלֹהֵינוּ הַמַּבְצֵר וְנִדְמָה שֵׁם כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ הַמְּנִי וְיִשְׁקֵנוּ
מִדְּרָאשׁ כִּי חֲטֵאוֹנוּ לִיהוָה עַל מַאֲוִידָה וְתִבְיָא אֶתְכֶם שִׁנְנוּ עוֹלָם לְהַקְדִּינָה כִּי
בְּיַדְכֶם תִּמְלֵךְ אֱרֵץ שְׂאֵה נָא אֵתִי עַל נַח תִּבְרָךְ וְאֶבְרָתְנָה וְאֶשְׁקִינָה פֶסֶס
בְּבֵרְיָנוּ יִשְׂרָאֵל וְיִינְאֵרֵי הַבְּנָה קֹדֶם שִׂי קוּה לְשִׁלּוֹם וְאִינְ טוֹב לְשֵׁת מִרְעָה
וְשִׁנְנָה סְבִרְנָה לְשׁוֹלָם דְּלִית טַב לְעִידָן סְלִיחוֹת חוֹבִין וְהָא פּוֹר עֲנִי
נִשְׁמַע עֲנָחְרַת סוֹפוֹן מִקּוֹל מְצַה לְוֹת אֲבִירֵינוּ רַעֲשָׂה כַּדְּאֶרֶץ
וְיִאֲכֹל אֶרֶץ וּמְדוּחָה עִירוֹ וְשִׁבְיָה עַל מַלְחָה לְעַמְלֵי דְבִרְוֹן מִלְּךְ
וְיִתְּנֵם עֲלֵינוּ וְיִגְלֵי יִתְּנוּ מִקַּל פְּסִיעוֹת נִיבְרָה וְיִזְדוּעוֹן כֹּל יִתְּבִי
וְיִתְּנֵם וְיִבְדוּן אֶרֶץ אֲמֵלָה וְיִתְּנֵם וְיִבְדוּן אֶרֶץ אֲמֵלָה
וְנִשְׁכֵּן אֶתְכֶם נָא מִזְחֹר אֱרֵץ הַבְּנָה מִגְּוִי
דְּלִית לְוִיָּן לְחֵשׁ אֵיךְ טָלוֹן יִתְּכֶם אָמַר
עַל דְּהוּן מִלְּעַבְיָן לְקִבִּיל נְבִיא דְּמַתְנַבְּן
דְּרַם חוֹבֵהוּן עַלִּיהוּן אָמַר נְבִיא לְבִי דְּוִי
דְּקִיבֵם הִי הָוָה אִין בְּצִיּוֹן חַסְמִלְפָה אִין בְּהַ
יִבְרָה אֶתְכֶם צִוְּהַת כְּנִיעַתְהוֹן דְּעַמְיָנוּ
וְיִתְּנֵם וְיִבְדוּן אֶרֶץ אֲמֵלָה וְיִתְּנֵם וְיִבְדוּן אֶרֶץ אֲמֵלָה

לְתַשְׁעָה בְּאֵב בִּירְמִיָּה
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן

וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן

וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן
וְיָמְדָה הוּא בְּקִרְבֵּי הַצִּיּוֹן

לְתַשְׁעָה בְּאֵב בִּירְמִיָּה

כֹּה אָמַר יְהוָה עַמְדוּ עַל דַּרְכֵיכֶם וְאַל תִּשְׁאַלְוּ לִנְתִיבוֹת עוֹלָם אֵיזָה דֶרֶךְ
הַטוֹב וְלִכְבוֹדָהּ וּמִצְחוֹ מִרְגוּעַ לִנְפְשֵׁיכֶם וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר נִלְדָּה כִּדְבַר אֲמֹר יְעִי
קוֹמֵנוּ עַל אֹרְחֵי אֲזָחוֹ וְשִׂאֵלֵנוּ לְשִׁבְלֵי יוֹדֵדִים עַל מֵאָה אִידָא אֹרְחֵי אֲדִתְקַנְנָה
יִהְיִיכּוֹנֵה וְאִשְׁכְּחוּ נִחַל לִנְפְשֵׁיכֶם וְאַמְרוּ לֵאמֹר לֹא נִזְדַּלְנוּ וְהִקִּימְתֵנוּ עֲלֵיכֶם צַפִּי
צַפִּים הַקְשִׁיבִי בְּיָקוֹל שׁוֹמֵר וַיֹּאמְרוּ לֹא נִקְשִׁיב וְהִקִּימְתֵנוּ עַל יְכוֹן מַלְפִּינֵינוּ
הַבִּילוֹל מֵלֵי נְפִי אִידָא מֵרוּ לֹא נִקְבֵּל

אֵינִי עֲשִׂים בְּגִמְן וְאֵינִי תֹנֵם בְּתִמְנָה וְהָעֵלָה נִכְלָה וְאַתָּן לֵהֶם יַעֲבֹדוּם שִׂי צִוְּוָה
אֲשִׁי צִוְּוָה אֲמֹר עֵינֵי סוֹפֹן כַּמֶּסֶךְ עַנְבִּין מִגִּבְעָה וְכִנְבֵּלָה מִתְּהַוֵּי וְכַמְטֵרָה מִן
אֵילָן עַל דִּיהֵבִית אֲדִיתִי מִסִּינַי וְעַבְדוּ עֵלָה עַל מֵהָאֲנָחְנוּ יֹשְׁבֵים הָאֵרֶץ
וְהַסְבִּיב וּנְבִיא אֱלֹהֵי הַמִּבְצָר וְנִרְמָה שֵׁם כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי יְבוּהֵר מִנּוּ וַיִּשְׁקֵנוּ
מִיֶּדְאֵשׁ כִּי חֲטָאנוּ לִיהוָה עַל מֵאָה אִנְחָנָה יִתְבַּיֵּא אֶת כַּנְשֵׁנוּ עוֹלָה לְהַקְדִּיחַ כִּי
כִּי יִהְיֶה תִמְנָה אֲרִי שִׂי אִנְחָנָה אֶתֵּנוּ עַל מֵאָה תִבְרָךְ וְאַכְהֵתֵנָה וְאִשְׁתִּינָה פֶסֶס
יְבִרָה לִישֵׁי חֵיוֹן אֲרִי חֲבֵלָה קִדְּסֵי קוֹה לְשִׁלּוֹם וְאֵין טוֹב לְשֵׁת מִרְמָה
וְשִׁנְהוּ סִבְרָנָה לְשׁוֹלָם וְלִית טַב לְעִידוֹן סְלִיחוֹת חֹבִיין וְהָא מוֹרַעַנְוֹרַת
נִשְׁמַעַנְחֵרַת סוֹסִין מִקוֹל מִצְהָלוֹת אֲבִיבִין רֵשְׁשָׁה פִלְהֵאֲרֵץ
וְיִאכְלוּ אֲרֵץ וּמִדוֹחָה עִירוֹ וְשִׁבְיָהּ עַל מֵהָאֲרֵץ לְעַלְיָה רִבְדוֹן מִלֵּךְ
יִתְיַסֵּק עַל יִהוֹן וְיִגְלֵי יִתְרָן מִהַל פְּסוּעוֹת מִיבְרוּהֵי יִזוּעוֹן כִּלֵּי יִתְכִּי
יִיתָן וְיִבְדוּן אֲדַעַה וּמִלֵּאָה קִדְּוִיא וְרוֹתְכִין בְּהוֹן כִּי אִנְנֵנוּ מִשְׁלַח בְּכַסֵּם
עַל צַפְעֵיכֶם אֲשֶׁר אֵין לֵהֶם לְחֵשׁוֹן שִׁכְוֵן אֶתְכֶם נִאֵס יִהוָה אֲרִי אִנְנֵנוּ מִגְרוֹ
מִלֵּךְ קִטוֹלִין כִּי חֵיוֹן חוֹדֵמֵנִי לִית לֵהוֹן לְחֵשׁוֹן אִידָא וְיִתְכִין אֲמֹר
בְּלִיבִיתִי עַל יִגְוֹן עַלִּי לְכִי דוֹן עַל דְּהוֹן מִלְעַבְיָן לְהַבִּיל נְפִי אֲדִתְקַנְנָה
וְנִי וְתִלְחַתְתֵּנִי עַל יִהוֹן מִן קִדְּסֵי חֹבִיין עַל יִהוֹן אֲמֹר נְבִיא לְכִי דוֹן
לְשׁוֹעַתָּה עַמִּי מֵאֲרֵץ מִהַזְקִים הִיבִיחָה אֵין בְּצִיּוֹן חֵסִי מִלְפָּנֵי אֵין נִי
הַכְּטִי סוֹנֵי בְּכִסִּי לִיהֵם כִּהְבִּירָנִכֵּי הָאֵל צִוְּוָהת כִּנְשֵׁנוּ אֲדַעַה עַמִּי מִן
הָאֵל הָאֵל אֲדִתְקַנְנָה יִתְכִין עַל מֵהָאֲרֵץ עַל מֵהָאֲרֵץ עַל מֵהָאֲרֵץ

גרמבטגרו מהסופר משה...
הם שם אצל ליתוסק על יסב לא...
ולומן מרבי יתגב אשקלן מבל...
הוא מרבי יתגב אשקלן מבל...

כפי שכתבנו בזה המקום כי כל המעשים אשר עשה לנו ה' אלהינו הם כפי צרכינו וכו' וכן הלאה

מאדיו מרבדיו קדמי בצלמנהו כמולחן טענתו עתה קציר פלה קיץ ומונה
לאנושענו אמרת כנישתא דישא ערא למנח שלים קיצא זאנהוא לא
מתפרקון על שכר בתעמי השכרתני קרדתני שמה החזיקתני אמרת
זרו שלום על תבר כנישתא דעמי אדר עד עית זאתה פיא ואפי אפרוס אוכמין
פקדרא אשותאמו אחרתני יהצרי אין בגלעד אסדסא אין שם פי מדוע
לא עלתה ארוכת בתעמי אמר ירמיה נביא דלמא לא אית לי עובדיו טבין
למבטי עלבית ושורא הלא מהמיד הוית לאולפנה דאליה נביא דמבלעו
דפתגמוה אינון אסותא ארי על דלא תכניבין לא סליקת אסו למחת כנישתא
דעמי מיתון ראשי מים ועיני מקור דמעה ואכפה יומם ולילה ונתחלל
בתעמי מן יתן רישי פנהל דמיון ועני כמבועא דמעיון ואכפי יומם ולילה
על קטיילי פנישתא דעמי מי אתנע במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי
ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עזרת בגדים ומן יתניני במדברא בירת
מבתות עדי אורחן ואשבוק ותכנישתא דעמי וזהך מלותהון ארי

דנחין סי עת שקרין וידרכו אתל שונם קשתם שוקר ולא לאמוני
בארע פי מרעה אלדעה יצאו ואתי לא ידעו נאס זהוה זאלי פנייה
סתמי שוקר דמן אינון פקשתא נפילא זאללהי מנתח תקיפו בארע
מכשתא לבשתא נטקו ומדע ידעני לא אילפו אמר ען ואיש מלע
השמרון על פלאח ארתכטחו ביכלאח נקוב יתקב וכלרע רכי
ובבר מהבריה אסתמרון על כל אחא לאתתלחצו אריו כל אחא מכ
וכל רחום בנכילו מהלוד ואוש ברעהו יתתל ואמת לא ידברו לב
לשונם דבר שקר העוה נלאו ובבר בהבריה משקרין וקושטא ל
ממלדין איפו לישנהון פתגמי שוקר אנופשין טעו שבתך בתך מק
במרמה מאנוד עתאותג נאכזהוה יתבין בבית פנישתא וזמשה
על יתו דהון כנכילן מסרביין למידע דהלתני אמר ען

אמל יהוה צבאות הנע צורם ובזעזעם פיאוך אעשה מפע ברע
דנאמר ית עזא

ע בורא ששחית שחוט פ
מאדא מן מדקתו ע
מל צממ צממ

אמר ית עזא

עלה ליהוה זבחים וזאת היא קדש קדשים וזאת היא קדש קדשים וזאת היא קדש קדשים

אִיבְרִיָּהוּ אֵעֲבִיָּה מִן קִדְשֵׁי חֻבֹּי כַּעֲשֵׂתִי אֲדַעֲמִי חָץ שׁוֹחֵט לְשׁוֹנֵם מִדְּמָה דְּבַר
בְּפִי שְׁלוֹם אֲתָר עָוִי וְיִבְדֹּב וּבִקְלָבוֹ יִשְׁיִים אֲרָבֹן כִּגְרִי דְמַחֲרִיָּה לִישׁוֹנֵהוּן
נְכַלִּין מִהַשִּׁיב בְּפִי מִהוֹן שׁוֹלֵמָא גְבַר עִם חֲכָרִיָּה מִמְלִלִין וְכַמְעוּהוּ מִשְׁוִי
בְּמִנְתֵּהוּ יְהִי עַל אֱלֹהֵי לֹא אֶסְקֵד בְּכִסְיָהוּ אֲסִפְּקוּ אֲשֶׁר פִּזְהָ לֹא תִתְנַקֵּם
נִמְשִׁי יְהִי עַל אֵין לֹא אֶסְקֵר לֹא יִתְהַה עֲלֵיהוֹן כִּישׁוֹתִי אֲמַר שְׁוֹאֵם מִן עֲמָא
דְּכִרִין עֲוֹבֵרוֹהֵי לֹא אֲתִפְרַע מִנְהוֹן פְּרַעוֹתֵי
בְּכִינְוֵהוּ וְעַל צִחוֹת מִדְּבַר קִינָה פִינְבִּיתוּ מִכְּלֵי אִישׁ עֲוֹבֵר וְלֹא שְׁמַעוּ קוֹל
מִקְנֵה מַעֲוָה הַשְּׁמַיִם וְעַרְפָּה מִהַ נְדָוֵה לְכֹוֹ עַל טוֹרֵא אֵנָּה מֵרִיֵס קֹלֵי
זְכִי מִצִּחוֹת עַל דִּירוֹת מִדְּבַר אֱלֹהֵי אֲרִי צְרִיאֵן מִכְּלֵי אֲנֵשׁ דְּעִי יִתְהַה
אֲשֵׁת מַעַקֵל בְּעִירָא בְּאֵר עֲהוֹן מִעוֹפֵאֵד שְׁמַיָא זְעַד בְּעִירָא אִוְטִלְפִילוּ
גְלוּ וְנִתְתִי אֲתִי קוֹשֵׁלִים לְגַלִּים מִעוֹן תַּעֲסִים וְאֲתֵ עֲרִי יְהוֹדֵה אֲתֵן שְׁמַמָּה
וּמְבִלִין שֶׁב וְאֲתֵינן יִתִירוֹ שֵׁלֵם לִיגְרִין מִדּוֹר וְדוֹרִין וְיִתְקַרְוִי אֲדִבִּית יְהוֹדֵה
יִתְנִין לְצִדוֹ מִכְּלֵי יִתֵּב מִיְהֵאִישׁ הַחֲכָסִים וְיִכְּן אֲתֵהָ אֲתֵן אֲשֶׁר דְּבַר כִּי יְהוֹה
יִחְלִין וְיִבְדֹּב עַל מִה אֲבִדָּה הָאָרֶץ נִצְתָה כַּמִּדְּבַר מִכְּלֵי עוֹבֵר מִן גְּבִיָּה
דְּחַכִּים וְיִסְבֵּר יִתְדָא וְדָאֵת מִלֵּל מִן קִדְשֵׁי עֲמִיָּה וְיִחְוִינָה עַל מִה הַרְוֹבֵר
יִתְנִין צְרִי צְדִי אֲתֵ כַּמִּדְּבַר מִכְּלֵי עֲרִי
וְיִאמֵר יְהוֹה עַל עֲזָבִים אֲתֵ
מִוֹרֵתֵי אֲשֶׁר נִתְתִי לְפַעֲהֵם וְלֹא שְׁוֹאֵם עוֹבֵר וְלֹא חֲכָרִיָּה וְאֲמַר שְׁעַל דְּשִׁבְרֵן
יִתְחַרְוֵהוּ יְהוֹבִית קִדְמִיָּהוֹן וְלֹא קְבִילוּ דְּמִימְרֵי וְלֹא חֲלִיכֵן בְּהֵן וְיִוֹרְכֵן אֲהֵרִי
שִׁרְרוֹת לְפָס וְאַחֲרֵי הַבְּעִלִים אֲשֶׁר לְמַדּוֹס אֲבוֹתֵם וְאַזְלוּ בְּתֵר הַרְהוּוּ לְבִהוּוֹ
זְבַתְךָ בְּעֵלְוֵי דְּאִיִּם וְנִי אֲבִהֵתְהוֹן
לְכֹן כִּהָ אֲמַר יְהוֹה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הִנֵּעַ מֵאֲכִילֵם אֲתֵהָ עִם הַזֶּה לְעֵנָה וְהַשְׁקִיטִים מִיְהֵאֵשׁ בְּפִי פִינָן
אֲמַר שְׁ צְבָאוֹת יְהוֹה דְּשִׁרְרָא הָאֵנָּה מִיְהֵי עֲקָא עַל עֲמֵאֵדֵי מִדְּרֵי בְּגִרֵי
וְהַשְׁקִיטֵן כִּסְרֵי לֵט כְּלִישֵׁי חִוּיִן וְהַפְּצוֹתֵם בְּגוֹסֵם אֲשֶׁר לֹא יִבְדֹּב וְיִתְנִין
וְאֲבוֹתֵם וְשִׁלְחֵתֵי אֲחֵרֵי הֵם אֲתֵהָ חֲרָב עַד כְּלוֹתֵי אֲוֹתֵם וְיִאבְדֵי יִנְקֵן שְׁיִיב
לְכֹן מִיָּה דְּלֹא יִדְעוּ אִינְקֵן וְאַבְהֵתְהוֹן וְיִאבְדֵי בְּתֵר יְהוֹן דְּקִטְלִין בְּחֵרְתֵי אֲבִי
וְאֵשִׁי יִתְהוֹן

כִּהָ אֲמַר יְהוֹה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּעַ מֵאֲכִילֵם אֲתֵהָ עִם הַזֶּה לְעֵנָה וְהַשְׁקִיטִים מִיְהֵאֵשׁ בְּפִי פִינָן

ותבוא יענה ואליהם כמדות שלהן ותבואנה כדנאמר עי עצמות אסתכלה
קרו לאילוזא דייחיון לה כפיצתא שלהן ודיחיון ותמחרנה ותשנה עליכונה
ותרעה עיניכוד מעשה ופעפסו וידלו מים וזוהין דייחיון עלנא לא יושגין
עזנא דמעיון גלגל עינא דנר מלא כזון לנהי נשמע מציון חיה עי
שדרו בשנוי מאד פי עזבנו ארץ כניה שלכו משכנותינו אגרי קל
אליה אשתמע מציון איכדין אתבלדנת בהיתה להא ארי חרובת
ארענת ארי צדיא ברניתא כיעצמנה נשים דבדחהו

ותקחונכם דבר פיו ולמדנה בנתיכם נהי ונאשה לעיתה קינה ארו שאלענ
נשיא פתמא דשיתנות אודניכון למלי נביוה וזאינא לבנתוכון לא נתנת
להכרתה ענוא פועלה מות פחלונינא בארמנרנינו להכרת עולה
מחוץ בהורים מרחקות ארי סליק מותא בהדפנא על בכרניתנא לשינא
ינקין משוקא עולימין מרחובין דגד פה נאם זהוה ונבלה נכלת האדם כ
כדמן עלפעה שדה וכעמיר מאחר יקוצר ואין מאקה אתנכי כדנן
אמר שיתרמי נבילתא דאנשא כזכל מחדר על אפי הקלא וכעמורה

מבית הצורא ארית דמכנשו כה אמר יהוה אליתא
חכב בחכמתו ואליה יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעושתיו
כדנאמר שלא ישתכה שלמה גשיר הכנימא בהוכמתיה
ולא ישתבח שמשון בר מנח גיברא בגבורתיה ולא ישתבח אחאב
בין עמרי עתלא בעותריה כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכר
ווירע אותי כנאני יהוה עשה חסד משפט ויצדקה בארץ פיבאלה
הפצתו נאם זהוה אלהי ברוא ישותכה דמשתבת דחכום ואילת
למורע דהלתו ארי אנא עי עביר הקרא דין דקשוי וזכנ בארעא
אייבאין לעיא קרמי אמר עי

לא יבא יענה א ויהוה אליתא כה אמר יהוה אליתא
חכב בחכמתו ואליה יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעושתיו
כדנאמר שלא ישתכה שלמה גשיר הכנימא בהוכמתיה
ולא ישתבח שמשון בר מנח גיברא בגבורתיה ולא ישתבח אחאב
בין עמרי עתלא בעותריה כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכר
ווירע אותי כנאני יהוה עשה חסד משפט ויצדקה בארץ פיבאלה
הפצתו נאם זהוה אלהי ברוא ישותכה דמשתבת דחכום ואילת
למורע דהלתו ארי אנא עי עביר הקרא דין דקשוי וזכנ בארעא
אייבאין לעיא קרמי אמר עי

ט' מאה ה' ערעת בגדים

שנים שמה ד' אע"פ שבע בחלב וכמעט בו כהנהו כותב בו זה ערלה וכלא ה' כלם וקובץ

מפניו ר' בשביל אומר

ובערו שניהם יחדו ואין מפכה ויהי תוקם הון דלשיעיא פנעוורת כיתנא
ועוברי דיהון כנעיוץ גורא פמאד מקרבין רין לספר דין ודלקין תרווהון כחוא
פין יסומון דשיעיא אינן ועובדיהון כישיא ולא יהי עליהון חוס:

שבתורה
מקורה

דואתחנן בושעוה נחמו נחמו עמי תנחומין על עמי אמר אלהון

ט' מאה
כנחמות

דבר ועל לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבחה פינדה עונה פילקתה
מירי תהוה פפלים בכלחטאתיה מלילן על לב אדירושלם דאתננו עליה

שעיה 3
ויחן
שבר

אדיר עתידא דתתמלי מעם גלותהא אדיר אשת כיקולה חובה אדיר קבולת
כוס תנחומין מן קדם עי פאלקת על חד תדין בכלחטאהא קול קורא במדבר

לא שונה
דיתחנני

פנו דרד יהוה ישראל בערבה מסלה לאלהינו קלר מכלב מדבלת פנו אורחא
מן קדם עמיה דין פבישו במי שרא פכשי קדם פנש אד אהנא כלביא

חמשי לכו
ימים וסדרות
אחד אמר
ענין ימים

יבשא וכלהר וגבעה ישפלו ויהיה העקב למשור וחרב סיס לבקעה כל ה
חיליא ידאמון וכל כחר ורמא ומאכון ויהי כסלא למי שרא זבית גידודין

מקורא לבי
ענין ימים

לבקעה ונגלה פבור יהוה וראו כל פשר יתבו כי פי יהוה דבר דיתגלי יקרא
דישי ויחזון כל בני בסלא פחרא אדיר כמי מרא דישי גזיר פין קול אמר קרא

מקורא לבי
ענין ימים

ואמר מה אקרא בלה פשר חציר וכלחסדו פציץ השרה קלראמר אתננו
זמתנב ואמר מה אתננו פל דשיעיא פעשכא דכל תוקם הון פמוצא דחוק

מקורא לבי
ענין ימים

ובש חציר נכל ציץ פי רוח יהוה נשבה גן חכן חציר העש יביש עסבא
נתר נציה אלה דרוחא מן קדם עי נשבת ביה בכין פעשבא השיבון דעויעיא

מקורא לבי
ענין ימים

בעמא ובש חציר נכל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם מית דשיעיא חנו
עשתונתהיזמתגמא דאהנא קיים לעלמין עלהר גבוה עלילך מבשרת

מקורא לבי
ענין ימים

ציון הרימי בפח קולך מבשרת ירושלם הרימי אלהי אדיר אמרי לעשר
יהודה הנה אלהיכם על טור רם סקונביא דמכסרין ל ציון ארומובחור

מקורא לבי
ענין ימים

וקלכון דמכסרין לירושלם אדירמו לאתרחלון אמלודלקתהיא דביתיהודת
אתגליאת מלכותה דאהכון הנה אדיר יהוה פחזק יבוא וקר עו משלה לו

מקורא לבי
ענין ימים

הנה שברו אתו ופעלתו לפניו הא יע אהים בתקוף מתגלי ונתקוף דרע
דבן עול פל מוסר חמשה או מן כידו שחטן מותה דחור וכלור ימים ימים

מקורא לבי
ענין ימים

בביתו ידוע וצדקתו נראה... וידוע כי יצאנו ממצרים...

בביתו ידוע וצדקתו נראה... וידוע כי יצאנו ממצרים...
פירותיה ירדו מן השמים... וידוע כי יצאנו ממצרים...
על כל אשר יצונו... וידוע כי יצאנו ממצרים...
... וידוע כי יצאנו ממצרים...

... וידוע כי יצאנו ממצרים...
... וידוע כי יצאנו ממצרים...
... וידוע כי יצאנו ממצרים...
... וידוע כי יצאנו ממצרים...
... וידוע כי יצאנו ממצרים...

... וידוע כי יצאנו ממצרים...
... וידוע כי יצאנו ממצרים...
... וידוע כי יצאנו ממצרים...

באהל עֵינֵי הַמֶּלֶךְ בַּתְּקוּף לֹמֵא שְׂכִינֵת יִקְרֶיהוּ כִּלְיָתָבִי אֲרַעֵה שִׁיבֹן
קִדְמוֹתֵי כִּקְמֵצִין דְּגַמְתָּהּ כִּזְעִיר שְׂמִיָּא זְמַרְסֹנֹן כְּמִשְׁכֵּן יִקְרָא לְבֵית שְׂכִינֵתָהּ
הַנּוֹתֵן לְזֵנִים לְאֵין שִׁפְטֵי אֲרֶץ כִּתְהוּ עֲשֵׂה יִדְמֶסֶר שֶׁלֹּטוֹנִין לְחֹלֶשׁ דִּי יִנְיָ
אֲרַעֵה כִּלְמָא עֲבִיד יֵאָף פִּלְגִּטְעוֹנָאָה פִּלְזִלְעוֹנָאָה בִּלְשַׁר שִׁפְטֵי אֲרֶץ גְּזַעִים
וְגַם נְעֻשָׁה בְּהַסְוִיבֵשׁוּ וְסַעֲרָה בְּקִשְׁתֵּי שֵׁאִס יֵאֲמִילוּ יִפְשׁוּן אֲמִילוּ יִסְגֹּן אֲמִילוּ
יִתְרַבֹּן כְּאֲרַעֵה בְּנֵהוּן וְהָאָה דְּגִזְיָה יִשְׁלַח בְּהוּן דִּי יִפְהֵתוּן וְיִמְיָרִיָּה כְּעֵלְעוֹרָא
לְקִשָׁא יִכְדֵּר יִתְהוּן וְיֵאֲלֵמִי תְּבַמְיוֹנֵי וְהַשְׁוֶה יֵאֲמַר קְדוּשָׁה יִלְמֵן תְּדַמּוּן קְדָמִי
וְתִשְׁוֹן יִימַר קְדִישָׁא שְׂאֵוּ מְלוֹס עֵינִיכֶם וְרֵאוּ מִי בְּרָא אֱלֹהֵי הַמוֹצֵא בְּ
בְּמִסְפַּר צְבָאָה לְבָלֵם בְּשֵׁם יִקְרָא מְרַב אֲוִיבִים וְהַמִּיץ פֶּחַ אִישׁ לֹא נַעֲדָר
דְּקוֹפֵו לְרֹמָא עֵינִיכֹן וְחִלּוֹ לְמַרְחֵל אֲדָם מִן דְּבִרָא אֲלֵין דְּהַפִּיק בְּמִנֵּן חִירוֹ
שְׂמִיָּא לְכֹלְהוּן בְּשִׁמְהֵן יִקְרִי מִפְּגִיבְכוּן וְתִקְוָה חֵילְכֶד מִסְדֵּרִיָּה לֹא מֵתַעֲכֵב
לְמָה תֵּאֲמַר יַעֲקֹב וְתִדְבַר יִשְׂרָאֵל נִסְתַּרְהָ בְּרַכִּי מִיָּהוָה
וּמֵאֱלֹהֵי מִשְׁפַּטֵּי יַעֲקֹב לְמָה תִּימַר יַעֲקֹב וְתִמְלִיל יִשְׂרָאֵל מִטְּמֵרָא אֲוֹרָה
מִן קִדְּם עֵי וּמִן קִדְּם לְהִיבִי יַעֲדִי יִהְיֶה לֹא יִרְעַת אִסְלָא שְׂמֵעַת אֱלֹהֵי עֹלָם
יְהוָה בֹּרָא קְצוֹת אֲרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגַע אֵין חֶקֶר דְּתַבְּנִיתוּ הֵלֵא יִרְעַתָּה
אִסְלָא שְׂמֵעַתָּה אֵהָא עֲלֵמָא יִשְׂדִּבְרָא יִסְוֵדִי אֲרַעֵה לֹא כְּעַמְלֵל וְלֹא כְּלִיאַן לִית
סוּף לְסוּף וְכִלְתֵּינִיָּה גִוְתָן לִיעַף פֶּחַ וְלֵאֵין אֲוִיבִים עֲצֵמָה יִרְבֵּה יִהְיֶה לְצִרֵי קִדְּ
דְּמִשְׁלֵהֵן לְמִתְגַּמִּי אֲוִרִיתָא חֹכְמָא וְדִלִיתְהוּן תִּקְוָה בְּכִסְיָן מִסְגִּי וְיַעֲכוּ
נְעֵרִיטֵו וְיַגְעוּ וּבְחֹרִים פְּשׁוּל יִפְשִׁלוּ דִישְׁתִּלְהוּן עֹלִימִין חֵוִיבִין וְיִלְאֵין
זְרוּקֵי דְשִׁיעִיָּא אֲתִקְלָא יִתְקִלוּן וְקוּן יִהוּהִי יִחְלִימוּ כְּחֵי עֵלוּ אֲבָד בְּנִשְׁרִים
יִרוּצוּ וְלֹא יִיגְעוּ וְלִכְוֹלָא יִיעֲמוּ וְרִסְכְּלוּ לְמֹרְקֵנָה דְשִׁי תִפְנִשׁוּן מִבְּוֹב
גְלוֹתְהוּן דִּי סוּמֹן חֵיל וְיִתְחַפְּתוּן לְעֵלִי מוֹתְהוּן כְּצִימוּחַ דְּסִלִיק עַל גְּדָמֵי נִשְׁוִין
יִדְהֵטוּן וְלֹא יִלְאֵין יִהְכּוּן וְלֹא יִשְׁתִּלְהוּן
הַחֲרִישׁוּ אֲלֵי
אֵיִס וְלֵאמִים יִחְלִימוּ בְּחֵי גְשׁוּאָה יִדְבְּרוּ וְיַחֲבִין לְמִשְׁפַּט בְּקִרְבָּה אֲצִירָתוּ
לְמִימַר צְמוּן וּמְלִכּוּן יִסְמֹן חֵיל יִתְקַדְּבוּן בְּכִין יִמְלִלוּן כְּחֵדָא לְרִיגָה נִתְקַרְבָּה
מִיָּה עִיר מְמַרְחָ צִדִּיק יִקְרָא הוּא לְרַגְלוֹ יִתְּוּ לְפָנֵינוּ גּוֹיִס וּמְלָכִים יִרְדּוּ יִתְּוּ כְּעַמְר

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the words "חללה עמיה" and "הוללה עמיה".

חדלון פקש נכה קשתו מן איתי בגלוי ממר נחא אברהם בהיר צרה קא פקשוע
קרבנה לאהריו מסד קד מוהי עממין ומלכין תכר דמא פלמלא קטיילין
קרבן חרביה פקשא דרפינון קרם קשתיה וירדמם יעבור שלום ארח ב
כנגליו לא יבא הרפינון עדא שלים הילת אודה ברגלוהי לא עלת מיפעל
ועשה קרנו חללות מראש אבי יהוה ראשון ואת אחרנים אנן יהוה מן
אמר לין קים אומר ועביר דסדר דרין מלקדמין אנן יביבדית עלמא מן
מבראשית אף עלמין עלמין דילי אינון בר מני לית ליה לאו איים וייראו
קצות הארץ וחדרו וקרבו ויאתו ויחזו כמותא זיר הלון דכספי ארעא וי
יאזעון ויתקרבון וייתון איש את דעהו ועדו וילא היו יאמר חזק נכר ית
הבריה יסערו וילא חוהי וימר תקף ויחזק חרש את צלף מחליק פטיש
אתהולם פעם אומר לך טוב הוא ויחזקו במסמרים לא ימייטי הלא
יבאתון בעזברי הון דמתקוף כגלא עם קינאה מחוי במטישא עם דמטפח
בקרנסא זמנא אומר על דבקה תקין הוא ומתקוף ליה במסמרים הלא יעטי
ואתה ישראל עבדי ישקב אשר בחרתם זרע אברהם
איתי ואת ישראל עבדי ישקב דאתר עיתי בכך דרעיה דאברהם לחמי
אשר החזקתם מקצות הארץ ומא עיליה קראתם ואמר לך עבדי אתה
בחרתם ולא מאסתם דהר יבתך מזרעית ארעא ומלכותא בחרתך
ואמרת לך עבדי את אתר עיתי בכך זלא אדה קינך אל תירא פיעמך אנן
אלתשתע פיאנן אלהיך אמצתם אף עזרתם אף מתמכתם בימין צדיק
לא תדהל ארי בסעך מימרי לא תתבר ארי אנן אף אתק פונך אף אסערינך
אף אחר נך בימין קושטייהון ובשוו ויכלמו פלה נחרים בכך יהו כאן ויאבו
אנשי דיבך הא יביתון ויתכנעון כל עממין דהון מתגרין בכך יהו כלמא
ויברין אנשי דינך תבקשם ולא תמצאם אנשי מצות יהו כאן וכאמס
אנשי מלחמתך תבעינון ולא תשפחיןן לאנשי מצותך יהו כלמא זכלא
מרעם בוברין דהון מתגרין למעבד עמך קרב פיאנן יהוה אלהיך מחזיק
ימינך האמר לך אל תירא אנן עזרתם ארי אנן אף אתקין ימינך

Additional handwritten marginal notes at the bottom of the page.

ואמרתי לה' אלהיך... בן ערוך... אלתידאיתו לער ועקב מתן ישוע
אני עזרתך נחם יהוה וגאלך קרוש ישראל לא תדהלון שבט יהודה בית
יעקב דרעיתא דישועא מימרי בסער כון אמר שי זמרי קכון קרי שאר ישוע
הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיסיות פרוש הרים ותדק וגבעות פמוץ
תשים היא שרית כון למורג תקוף חדת מלוי סמסודין תקטיל עממא אות שרית
ומלכותא כמו צאת שרית תורם ורוח תשאם וסערה תמיץ אתם ואתה תגור
ביהוה בקרוש ישראל תתהלל תדריוןן ורוחא תטליןן ומימר יה כעל עולה
לקשא יכדד יתהון ואת תכוע במימר ארעני בקרי שאר ישועא תשתבח
העניים ויהא בנינים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשמתה אני יהוה הענים
אלהי ישראל לא אעזבם יענ וגא והשיכא רמה מרין לאולפנה הא
כצה יא למיא ולא משפחין רוהיה לבבגא מא משלה יא אנא שי הקביל עלותהון

ללא שחוני עד
ששחתי נפשי
הבס ואתה
49 צאת אני
עורף כלכות
הנה מערה
צמא עיני
ללא שחוני עד
ששחתי נפשי
הבס ואתה
49 צאת אני
עורף כלכות
הנה מערה
צמא עיני

אהא דישועא לא ארחיקנן ^{שבת} דוהיה עקב בישועיה ^{שניה}

ותאמר ציון עזבני יהוה וארני שכחני ^{על דאמרת} ^{ס' מ' מ'ט}

ציון סליק שבניעתיה שי מינינשי ריחקני התשפון אשה עולה מרחם בן

בטנה גס אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך האמשיך דתתנשי אתתא

ברה מלרחמא על כד מעהא אהאס צין ותנשיין ומימריו לא יהח קנין

הן על כפיס חקתיך חומתיך נגרי תמיד יהא פד על ידיו את צורא קדמיה

שורך לקבלי תירא מהרו בפניך מהר סיד ומחריבין ממך יצאו יוחי

~~מפגך ומחרבך מינך יגלון שאי סביב עיניך ורא~~

כלם נקב צובאלך חיאני נאם יהוה כי כלם בעדי תלבשי ותקשרים כפלה

זרופי ירושלים סהור סהור עינך וחזא כל בני עמם גלותיך מתכנשין ואר

לגויך קיים אנא אמר שי ארי פולהון לך פלכוש דיהקר זענבר יהון בגויך

פק שוט פלתיא פיתרבתך ושמתך וארץ הרסתך כישתה תצרי מינשי

ורחקו מפלעיך ארי הרבתך וצריותיך וארע מפגדותיך ארי בעין תרחקו

מיתבי תרחקו מסלעמך עור אמרו בתזניך בני שוכדיך צרלי המקוב

גשה ליי ואשבה מפעני ימרונ חד חד בגויך בני עמם גלותיך עק ליי אתל אדות

מבטא... מנע... מנע... מנע

מבטא... מנע... מנע... מנע

פירוש חמדי... וכן אמר... ואלה שמות...

לוא תיב ואמרת כלבך מיעלך לוא אתה לה ואני שכולה וגלמדה גולה
וסובה ואלה מיגלה להן אני נשאתני לבדי אלה איפה הם ותימרין בליבך
מרבין לית לין ואנא תכלא זיהודא בלא זיהודא בלא זין מן רבי האנא
אשתארית בלהודי לין איכאהוון כה אמר צדיק יהוה הנה אשה אר
גוים ירי וארעמים אריס נסי והביאו בניה בחין ובנתך על פתח הנשאת
פרנן אמר עידיס האגלי בעמו מליה גמלת למלכות אהריס נסי וייתן
בנך בצלון ובנתך על פלון יתנולון והיו מרכס אמענד ושדותיהם מ
מיעקו תוך אפיס ארץ ושתחולך ועפר רגליך ילחכו וירעת כי אני יהוה
אשר לא זכרו קני ויהוון מלכיא תודביני ומלכותהון ישמשונך על
אפיהון על ארעא ושתתחון למבעי מנך ונפך רגלך ילחכו ותידי עין ארי
אנא ישרלא יבהתון צדיקיא דמסכרי ויכולקני ויקח מגבור מלקוח ואם
שבי צדיק ימלט האפשר דיתנסיב מגבורא עדי ואם דשבו דפאין יש
שתנזב כיכר אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עדין ימלט ואת
יריבך אנכי ארבי ואת בנך אנכי אשיע ארי פרנן אמר ין אה דשבו
וצרינ אתיב דרעון תקימין אשייזוב דית פור ענותך אנא אתמלעב וית בנך
אנא אמרוק ונהאכלתי אתמוניך את פשרם וכעסיס דמס ישכרון וידעו
כל פשר פואני יהוה מושיעך וגאלך אכיר יעקב זרתין את בסר דהוון מנב
ליך מיכל לכל עופא דשמאי וכמא דמתלון מן המלא מרית כין חית בלא מ
מדמהון תרנו וידעון כל בני בסרא ארי אנא ין פרקיד ומשייבך תקימ
דועקב
כה אמר יהוה אי זה ספר פדיות אמכם אשר
שלחתה או מי מעושי אשר מקדתי אתכם לו הן בעונתיכם נמפרתם וב
ובפשעיכם שלחה אמכם פרנן אמר ין אידא היא איגלת פיטולין דיהבית
לכנשתכון ארו אתרחקת או מן גבד דיליה חובא קדמי דלבינת יתכון ליה הא
בהוביכון אדרבנתון וכמר דיכון אתרחקת פנעשתכון מדוע באתו ואין איש
קדאתו ואין עונה הקצור קצרה ירי מפדות ואסאין ביכח להציל הן בגערתי

אחרים... וכן אמר... ואלה שמות...

אחרים יום אשים נהרות מדבר תבאש דעתם מאין מים ותמת בצמא מא דין
שלחית נביא ולא תבו אתנביא חל לא קבילו האתקפרא אתקפדת גבורתי מלמפרק
ואם לית קדמי חיל לשיקנא הא במזופית אחריב ימא אשוי נהרין מדבר
יסרון נזנהון כובלימא וימותין בצחותא אלביש שמים קדרות ושק אשים
פסותם אכסי שמיא כד בקבלא וכסקא אשוי כסותהון אדני יהוה נתן לי
לשון פלמודים לדעת לעות את יעק ובר יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמע
פלמודים יני אהים יהב לי לישן דמלפין להודעא לאלפא לצדיקיא דמשלחן
לפתגמי אוריתיה חכמא כנין בצפר בצפר מקדים לשלחא נבוהי מאם
יתפתהון אודני חייביא ויקבלון לפני אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מרירתי
אחור לא נסוגתי ויני אהים שלחני לאתנבא אהאנא לא סריבית לאחרא לא
אסתחרית גוינתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתני מפלמות זכר
גבי יהבית למחן אליסתי למרטיין אפי לא סמריית מאתכנעו זרין ואדני יהוה
יעזר לי עלפן לא נכלמתי עלפן שמתי פני כחלמיש ואדעני לא אבוש ויני אהים
סעיד לי על פני לא אתכנעית עלפן שויתתי אפי תקיפין כטלרא וידענא אדני לא
אבהת בקרוב מצדיקיי מיריב אתי נעמדה יחד מיבעל משפטי יגש אלי קרינא
זכותי מן ידני עמי נקום כחדא מן בעול דיני יתקרב לותי הקאדני יהוה יעזר לי
מי הוא ירשיעני הן כלם כפוד נבלו עש יאכלם הא יני אהים סעיד לי מן הוא
דיחייכנני הא כולהון כלבושא דבלו דעשא אכול ליה מי בכנס ירא יהוה שמע
בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו
מן בכון מדחילא דיני דשמע בכל עבדותי נביתא דעכוד אוריתא בעקא כגבר
דמהליך בקבלא זולית זיהור ליה מתרחיק בשמא דיני ומסתמיך על פרקנא
דאהיה הן כלם קדחי אש מאזרי זיקות לכי באור אשכס וביזקות בערתם מיד
היתה זאת לכם למעצבה תשבכון הא כולכון יגדן באישא מתקפי חרב איזילו
פילו באישא דגרי יתון זבחרב דתקיפתון ממיימרי הות דא לכון לתקלתכון תתוכון
שמעו אלי חפידון מבקשוי יהוה הביטוי אל צור חצבתם ואל מקבת בור
נקרתם קבילו למימרי דרפי קשטא דבען אלפן מן קיי אסתכלו דנהציטא

U

מטיילת את ציבתיו ונפסולת דמגוז דיקן אתפסילתיו תבטול אל אנביהם אנבי
 ואל שרה תחוללכם כד אחד קראתיו ס' אנביהם ואנביהם אסתכלו באנביהם
 אלו כוכב וצורה דער יאתכון ארי חד הזה אנביהם יחידאי בעלמא קרינדין
 לפלחני וכליכתיה ואסגיתיה כי נחם יהיה ציון נחם כל חרבתיה וישם מדבריה
 בעדן וערבתי כגן יהיה ששון ושמחה ימצא בה תורה וקול זמרה ארי עתיד
 יש לנחמא ציון לנחמא כל חרבתהא וישוי מדברה כעדן ומעשרה כגענתא ויש
 ביע וחרוא ושתלח בה מעלוי תורתא זקל דמשבחין כבתג עניה סועיה ויהי לעיל

הפטרות שפטים בישעיה ס"ב **אנכי אנכי הוא מנחמכם**

מיאת ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר
 ינתן אנא אנא הוא מנחמכון ממין אתון דחלין מאנשא דמאית ומבן אנשא
 דכעקבא חשיב ותשכח יהוה עשר נטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל
 היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואנה חמת המציק ואתנשיתא
 פלחנא דיש דעבדך דתלא שמיא דשכליל ארעא ודחילתא תדילא כל יומא
 מן קדם חמת מעיקא כמא דמתקנין לחבלא וכען אן היא חמת מעיקא מהר
 צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו מוחי פורענא לאתגלא
 זלא ימותין עדיקיא לחבלא זלא ימותין יחסרון מזונתון ואנכי יהוה אלדין
 רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו ואנא יש אהך דנזיק בימא זהמן גלורתי
 יש צבאות שמיא ואשויס דברי בפוך ובצל ידי כסיתוך לנטע שמים וליסד
 ארץ ולאמר לציון עמי אתה דשויתי בתגמי נבואתי בפומך ובטלל גבורתי
 אגינת עלך לקיימא עמא דאמיר עליהון יסגון ככופי שמיא ולשכללא
 כנשתא דאמיר עליהון יסגון כעפלא דארעא ולמימר לדדידין בציון עמי אתון
 התעוררי התעוררי קומי ירושלים אשר שתית מיד יהוה
 את כוס חמתו אתה בלעת כוס התרעלה שתית מצית אתגלא אתגלא קומי
 ירושלים דקבילת מן קיש ית כסא דחמתיה ית פילי כסא דלחטא שדערת
 אערית אין מנהל לה מכל בניס ילדה ואין מחזיק בידה מכל בניס גדלה
 לית דמנחיס לה מכל בנין דילידת וא לית דמתקין בידת מכל בנין דנביאת
 שתים הנה קראתוך מי ענד לך השוד והעבר והרעב ותחלב מי אנחמך

אנכי
 אנכי

תרתין עבין אתאה עלך ירושלם לא כילת למקם כד ארבע יותין עלך בזאותמא
זכפנא זחרבא לית דינחמנך להין אנא בנך עלפן שכבו בראש כל חוצות פתוא
מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך בנך יהון מטרפין רמז בריש כל
שוקיא כמזרבי מצרין מלן חמתא מן קיני מזופיתא מן קדם אלהיך לכן שמעני
נא זאת עניה ושכירת ולא מיין בכין שמעני כען דא מטולטולתא דרזיא
מן עמאלתא מן חמר כה אמר אדנך יהוה ואלהיך יריב עמו

תה לקחתי מידך את כוס התרעלה אתקבעת כוס חמתי לאתוספי לשתור זה
עוד כדנן אמר לבונך יש ואלהיך דעתיד למעבד פורענות דין עמיה הא כבילית
מן שיך ית כסא דלוטא ית פיילי כסא דחמתי לא תיספין למשתהי עוד ושמתי
ביד מוגיך אשר אמרו לנפשו שחי ונעברה ותשימי כארץ גור וכחויג לעברים
זאמסנה ביד דהון מונן ליה דהון אמרין לנפשיך אמאיכי זנעדי זאמאיכד
כארעא יקריך זהוית כשוק לערין עוריעורי לבשי

עזר ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסף יבאך עוד
ערל וטמא אתגלא אתגלא לבשי תקפך ציון לבשי תשכחתיך
ירושלם קרתא דכדשא ארי לא ייספון דיעדון ביד עוד ערלין ומסאבין ה
הנערי מעפרא קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שכייה בתציון
אתנפצי מעפרא קומי תיבי על כורסי דקריך ירושלם אתפסקו חנקי צוליכון
שבוני כנשותא דציון כיפה אמר יהוה חנם נמכרתם

ולא בכסף תגאלו ארי כתן אמר יש מגן אדכנתון ולא בכסף תתפרקון כי
כל אמר יהוה מצרים ירד עמי בראשונה לגר שם ואשור באפס עשקו ארי
כדנן אמר יש אהים למצרים נחת עמי בקדמיתא לאתותבא תמן ואתוואה
בלמא אנסיה ועתה מהליפה נאם יהוה פילקח עמי חנם משלו יהילילן
נאם יהוה ותמיד פלדיזם שמי מנאן וכען שתדנא למפרק אמר יש ארי
אדבן עמי מגן עממיא דשליטו בהון משתבחין אמר יש ותדירא
כל יומא על פולחן שמי מרגזין לכן ידע שמי לכן ביזם ההוא פד אבי
המדבר הנני בכין יתרבא בעממיא שמי בכין בעדנא ההוא תדעון

ארזי ארצה הוא מלילית זמימרי לעלמא קיים
 נאוו על ההלים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה
 אמר לציון מלך אלהיר: מאי יאייז על טורי ארעה דישראל רגלי מבשר
 משמע שלום מבשר טוב משמע פרקן אמר לכנשתא דציון אתגליאת
 מלכותא דאלהיר: קול צופיר נשא וקול יחדו ירננו. כי עין בעין יראו ונאוב
 יחזה ציון: קל פרנסך דמרימין קלהון פחדא משבחין ארזי בעניהון יחזון
 גבורן דיעביר יש. כד יתיב יש שכינתיה לציון: פצחו רננו יחדו חרבנות
 ירושלם כי נחם יהוה ציון גאל ירושלם: בזעוד שבחו כחדא חזבת השלם
 ארזי עתיד יש לרחמא עליה פרק ירושלם: חשף יהוה חזנוע קדשו
 לעיני כל הגוים וראו בלא פסי ארץ את ישועת אלהינו: גלא יש ידת
 דרע קדשיה לעיני כל עממיא דזחזון כל דבסיפוי ארעה את פרקנא
 דאלהנא: סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו: צאו מ
 מתוכה תברו נשאי כלי יהוה: אתפרשו אתפרשו פוקו מתמן במשך
 לא תקרבון פוקו מגזה אתפחחו נטלי מני בית מקדשא דיני: כי לא
 בחפזן תצאו ובמנוסה לא תלכו כיהלך לפניכם יהוה ומאספכם אלה
 ישראל: ארזי לא בבהילו תפקון מביני עממיא ובעירוהי לא תתולכו לארעון
 ארזי מדבר קדמיכון יני דעתיך לבנשא גלותכון אלה דישראל

שבת חמישית רבו תצא רני עקרה לא ילדה וכו' עד אמר מרחמך ה' והיה בתובה למעלה בהפטרות
 נח" שבת ששית

הפטרות כי תבוא בישועה סימן פ
 קומי אורי פיבא אורך
 ובכבוד יהוה עליך זרח: קומי אנדורי
 ירושלם, ארזי מטא זמן פורקנה ויקרא דיני עלך יתגלי: כי הנה החשך יכסה
 ארץ וערפל לאומים ועליך יזרח יהוה ובכבודו עליך יראה: ארזי חשוכא
 יחפי ארעה תבלא למלכותא וביך ישורי שכינתיה יש. ויקריה עלך יתגלי
 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך: ויהלכו עממיא לניהוריק. אמלכיה
 לקביל זיהוריק: שאי סביב עיניך יראי כלם נקבצו באולך פגל מרחק
 יבאו ובתיר על צד תאמנה: זקופי ירושלם צניץ סח סח עינד וחזא כלבני

הַמִּשְׁכָּן וְהָיוּ קָדָשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ מִקִּדְשׁוֹ קִדְשׁוֹ
לֵב וְשִׁמְעִים קְרִימוֹת: הַיְהוָה כָּל קָדָשׁ יִי קִדְשׁוֹ אֱלֹהֵינוּ
עַל כֵּן אֱלֹהֵינוּ מִלְּקַדְשׁוֹ:

עֲקֹב בְּתַר עֲסֵר בְּכֹסֶעַ ס' י"א

שֶׁל יְהוָה יִתֵּן לָנוּ יְרוּמִים: זַעֲמוּ פְּלִיגָה לְמִתְּבַל לְאוֹרֵינוּ

עם גלותך מתכנשין ואתך לגויר בנך מרחיק ייתוך ובנתך על גמין יתנסבון
אז תראי ונהרת נפחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך
בכין תחזן ותנהרין ותרחלין ויפתי לביר בדחלת חטאין ארי אתחלה לך עותר
מערבא נכסי עממיא יתעלון לגויר שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה
כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו שיירת ערבא
תחפי סהלנד הוגני מדין זחולר כולהון משבא ייתוך דהב ולבונה יהון טענין
ודאתן עמהון בתשבחתא די יהון משותען כל צאן קרל ימכצולך איל
גביות ישראל יעלו עלר צון מזבחי ובית תפארתי אפאר כל ען ערבא
יתכנשון לגויר רבלי בבטי ישמשונוך יתסקון לרעוא על מדבחי וביר
תשבחתי אשבח מי אלה פעב תעופינה וכינים אל ארבותיהם מן ארין
דאתן בגלאי כעננין קלילין זלא לאתעכבא גלותא די שרא דמתכנשין ואתן
לארעהון הא כיונין דתיבן לגו שובכיהון פילי איים יקון ואניות תרשיש
בראשנה להביא בנך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה ארין
ולקדוש ישראל פי פארך ארי למימרי גוון יסבר ונחת ספיני ימא אידא
פרסאקלעהא בקדמיתא לאיתאה בנך מרחיק כספהון ודהבא עמהון
לשמא די עזהר ולקדושא די שרא ארי שבחך ובנו בני ככל חומרין
ומלכיהם ישראל ונך פי בקצפי הביתך ובדצוני ריחמתך ובנו בני עממיא
שאר ומלכותהון ישמשונוך ארי ברוגי אקיתך וברעותי ארחים עלך ופתחו
שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא בנך חיל גוים ומלכיהם נהגים
זיתתחון תרעך תדירא יומם ולילה לא יתאחזין לאעלא לגויר נכסי
עממיא מלכיהון זקיקין כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדך והגוים חרוב
יחבבו ארי עם ומלכו דלא יתלחזנוך ירשלם יבדוק עממיא אשת יצאה
ושתי צון כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום
מקדשי ומקום רגלי אכבד יקר לבנך לגויר יתעל ביר וזן מורנץ ואשכר ען
כחד אל שבחא אתר בית מקדש יתאחר בית אשריות שכינתי איקר והלכו
אליך שחוח בני מענך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציר וקראו לך
עיד יהוה ציון קדוש ישראל ויהכין לגויר כפיפין בני מעבדך וישתחוו

למבעי מניך על פרסת רגליך כל דהווי מרגזין לייך זיקרון לייך קרתא דיי ציון
 דאמרי עלי בה קדישא דישרא תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר
 ושמתוך לגאון עולם משוש דור ודור חלק דהוית שביקא ומטולטלא חלית
 דעדין ואשויניך ליקר עלם בית דייך דר זרר וינקת חלב גוים ושד מלכים
 תנקי וידעת פיאני יהוה מושייך וגאלך אביר יעקב ותסבעין נכסי
 עממיא ובבזת מלכיהון תתפנקין ותדעין ארי אנא יי פרקיה ומשיחך
 תקיפא דיעקב תחת הנחשות אביא זהב ותחת הכרזל אביא כסף ותחת
 העצים נחשות ותחת האבנים ברזל ושמתו פקדתך שלום ונגשיר צדקה
 חלק נחשא דבזו מניך ירעלם איתי דהבא ותקא ברזלא איתי כספא וחלק
 אעיא נחשא וחלק אבניא ברזלא ואשוי פרנסך שלם עלטונך בזכו
 לא ישמע עוד חמס בארץך שד ושבר בגבולך וקראת ישועה חמתך
 ושערך תהלה לא ישמע עוד חטפא בארעך ביזא ותברא בתחומך
 ויערעון פרקן על שורק דעל תרעך יהון משבחין לא יהיה לך עוד השמש
 לאור יומם ולילה הירח לא יאיר לך ויהיה לך יהוה לאור עולם וארץך
 לתפארתך לא תצטרך עוד לניהור שמשא ביממא זאף לא לזיהור
 סיהרא כליליא ויהי לייך יש לניהור עלם זאהיך לתושבחתך לא יבא עוד
 שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבליך
 לא תבטל עוד מלכותך ויקדיך לא יעזב ארי יי יהי לייך לניהור עלם
 וישלמו ימי אבליך ועמך כלם צדיקים לעולם יורשו ארץ נצר מטעו
 מעשה ידי להתפאר ועמך כולהון זכאין לעלם חסנון אה נצבא
 דחרותי עובר גבורתי לא שתכחא הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי
 עצום אני יהוה בעתה אחישנה דזעיר בהון יהי לאלפא ודחלש לעם
 תקיף אנא יי בזמנה איתינה הפטרת נצבים בישעיה ס' סא
 ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך
 העמים כל לאיהם יבירו כי הם זרע ברך יהוה ויתרבו בעממיא בניהון
 זבני בניהון בגו מלכותא כל חזואיהון ישתמוד עונכונ ארי אנא זרעא דברכה
 שוש אשיש ביהוה תגל בפשי באלהי כי הלבישנו

ה' ייחודי ונבחר
זרדי בלתי ייחודי ונבחר
מכל ליבוי ונבחר
בארץ מן והמלכות
העולם וההנהגה על כל נבחר

~~לכל ייחודי ונבחר~~
עני כפש ביעד
לא קיים שלוש פקודים מן התורה
אפינן להם כפש טון גתון תתן לו פי פתוח
תפתח טון שלח לחמך על פני המים כי בלוב
הימים תמצאנו

טעם נחמד

פוחח את ידך ומשביע לכל חי ריעון כי יערד לית בלכת המנהג
פחו טעם הווה ואדנות א ונבחר תיבות חתך קופי
ארבע צמחות ושבעה ועשרים המלחך שהיא
ממנה על הפר דקה ומבאריע עולה חתך

הי ל מעלה
עמן ז דל
אין לנו

מק
והד
מ
ז
א
ע

בגדי שש מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וכפלה תערה כליה אמר
ירשום מחדא אחדי במימרא דיש תבווע נפשי בפורקנא דאיהי איהי אבשני
לבושין דפורקן מעיל דזכו עטפני כחתנא דמצלח בגנוניה וכלהנא דבמ
דמיתקן בלבושוהי וככלתא דמתקשטא בתיקונהא פי כארץ תוציא צמחה
ובגנה זירועיה תצמיח בין ארבי יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים
ארי כארעא דמפקא צמחה וכגנת שקיא דזירועהא מרביא בין יע אהים
יגלי זכותה ותשבחתה דירשום לקביל כל עממיא למען ציון לא
אחשה למען ירושום לא אשקט עד יצא כנגלה צדקה וישועתה כלפיך
יבער עד דאעביד פורקן לציון לא אנהי לעממיא ועד דאיתי נהמא
לירשום לא אשקוט למלכותא עד דיתגלי כשפרפרא נהורה ופורקנא
כבעור יבער וראגוים צדקך וכל מלכים פבורך וקרא לך שם חדש אשר
פי יהוה יקבנו ויחזון עממיא זכותך וכל מלכיא יקריך ויקרין לך שמא
חרתא דבמימריה יע פרשניה והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצננה
מלכה בכף אלהיך ותהן כליל דחדא קיש וכתר דתשבחה קדם אהיך לא
יאמר עוד עזובה ולא רצך לא יאמר עוד שממה פי לך וקרא חפצי בך
ולא תאמר עוד כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל לא יתאמר לך עוד שביקא ולא עין
לא יתאמר עוד צדיא אלהי לך יתקרי עבדי רעותי בה ולא רעך יתבא איהי תרי
רעוא מן קיטי בוך וארעך תתיתב פי בעל בחור בתולה יבעלך בנך ומשמש
חתן עלולה ישש עליך אלהיך איהי כמא דמתיתב עוליס עם בתולה בין
יתבון בגוין בנבי וכמא דחרי תתנא עם כלתא יהדי עלך אהיך

על חומתך ירושום הפקדתי שמרים פלהיום וכלה לויס
תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה אלהיך לכס הא עובדי אבהתך צדיקיא
ברתא דירשום מתקנין ונשירין קדמוי כל יממא וכל ליליא תדירא לא פסקין
מתאמר דבר טבותך קיש לא פסיק ואלתתנו דמי לו עד כונן ועדי ששים
את ירושום תהלה בארץ זלא יפסוק דוכרנהון מן קדמוהי עד דיתקין ועד
דישוו ית ירושום תשבחה בארעא נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אס

אתן את דגנך עוד מנאכל לאיביך ואם ישותו בעתו תירשך אשר יגערך
בן ימים יש בימיניה וסדרע תוקפיה אם אתן ית עבורך עוד מיכל לבער
דפכך אם ישותן בני עממיה חמריך דלית ביה בני מאסיו יאכלהו והללו
אתי הוה ומקבציו ישותהו בחצרות קדשיו ארי דכשוהי לעבדא כל צירי
וישבחו קושי זרעלוהי לחמלא ישותניה בלרת קדשיו עברו
עברו בשערים פנו דרך העם מלו קלו המקלה סקלו מאבן הקימוגם על
העמים ונביא עיברו ותבו בתרעיא אפנו לב עמא לאורח תקנא בסרו
בסורן טבן ונחמך לצדיקיא דסליקו הרחור יצרא דהוא כאבן תקלא ארימו
אתא על עממיה הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה
ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו הא יש אשמע לסיפ אר אימרו
לכנשתא דציון הא פרקיך מתגלי הא אגר עבדי מימריה עמיה דכל עובדיהון
גלן קדמתיך וקראו להם עם הקדש גאלי יהוה ולל יקרא דרושה עיר
לא נעזבה ויקרון להון עמא דקדשא פריקיא דיש זליך יתברי תביעתא
קרתא דלא אתרחקת
מיזה בא מאדום חמוץ בגרמ
מפצה זה הדור בלבשו צעה ברוב כחו אני מזכר בצדקת
להושיע מן אמר אין דעתיד לאתאה מחא על אדום פורענא תקנא
על בצרת למעבד דין עמיה כמא דקיים להון במימריה אמר הא אגמ
מתגלי כמא דמלילית בצבו סגי קדמי חיל למפרק מדוע אדום ללבשו
ובגדיך כדורך בגת ומדין יסמקון טוריך מדם קטילין ומישרין יפיקון כחמר
במעצרא פורה דנכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרבם באפי וארמסם
בחמתי ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי הא לבעיט דמתבעיט
במעצרא פיג יסגי קטול במשודית עממיה ולא יהי להון תקוף קדמי
ואקטילנן ברוגזי ואדושישנן בחמתי ואתבר תקוף תקיפיהון קדמי
וכל חכימיהון אסלעים ופיוס נקם בלבי ושנת גאלי באה אריוס פורענותא
קדמי ושנת פורקן עמי מטת ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע
לו זרועי וחמתי היא ממכתני וגלי קדמי זלית גבר דליח עובדין טבין ודיע קדמי זלית

אנש דיקום זיבעי עליהון ופרקתינון בדרע תוקפי ובמימר דעתי סעדתינון ואנש עמיס באפ
ואשכרם בחמתי ואזריד לארץ נצחם ואקטיל עמליא ברגזי דאדו שישנון בחמתי ואדמו לארע
ארעיתא קטילי גיבריהון וחסרי יהוה אזכיר תהלות יהוה פעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל
אשר גמלם כרחמי וברב חסדיו אמר נביא טבותא דיני אנא מדכר תשבחתא דיני פעל כל דגמלנא
יש זסגי טוביה לבית ישראל דגמלינון כלחמוהי וכסגיאת טבותיה ויאמר ארעמי תמה בנים לא יאקרו
ויהי להם למושיע ואמר ברם עמי אנון בניא דלא ישקרוז זהוה מימריה להון לפריק בכל צרתם
לא צר ומלאך פנוו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינצלם וינשאם פלזמי עולם בכל ערו
דחבו קדמוהי לאיתאה עליהון עקא לא אעיק להון ומלאך שליח מן קדמוהי פרקינון ברחמתי
ובמחסייה עליהון הוא שיזיבנון ונפילנון וסוברינון כל יומי עלמא דיוולך משה בתע
שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך טוב ישראל לדחלתא דיני להך ארי אתקילתא בחופך
קחו עמכם דברים ושבו אל יהוה ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב וגשלמה פרים שפתינון קריבו
עמכו פתגמי דאתורא ואתובו לפלחנא דיני ואמרו קדמוהי קריב קדמך למשבק על עון נתקבל
דא כטביני גיהויין מלי ספוטנא מתקבלין קדמך כתורין לדעווא על מדבחך אשר לא יושיענו על
סג לא גרע ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בר ירוחם יתום מלכי אתור לא יתקננא
על רבני סוסין לא נרחיק ולא נימר עוד להנא לעוברי דיני דמן קדמך מתרחם על אבהתנא
דהו בכלל הא כיתמי ארפא משובתם אוהבם גדבה פי שב אפי ממנו אקבילנון בתובתהון
אשובק לחוביהון ארחימנון כל יתובין בנדבא ארי תב רוגזי מנהון אהיה בטל לישדא
יפרח בפח שנה ויד שרשיו כלבנון יהי מימרי בטלא לישרא ידהון כשושניא ויתבון על
תקוה ארעהון כאילן לבנן דמשלח עוברתיה וכל יונקוהו יהי כצת הודו וניח לו מלבנון
יסגן בנו וכן יהי כזיו מנלת קדשא דיהוה וריחהון כריח קטורת בוסמיא ושובו ושבו
בעלון יחי דגן ויפרחו כגפן זכרו פיין לבנון ויתכנשו מביני גלותהון יתבון בטלל משיחיהון
ויחון מיתיא זיסג טובא בארעא זיהי דכלן טבותהון עלילזלא פסיק כדכרין יבנות חנוצלתא
על חמר עתיק דמתנסך בבית מקדשא אפלים מה לי עוד לעצבים אני עבתי ואשרבו
אני כפרוש רענן ממני פריך גמצא וימרון בית ישראל מא לנא עוד למפלה לפעודתא
אנא במימרי אקביל פלותיה דישרא וארחים עלוהי במימרי אעבדניה כפירון שפיר
דמן קדמי סליח לתובתהון משתכחא מי חכס נבן אלה נבון וידעם פרי ישראלים
דרכי יהוה וצדיקים ילכו בם ופושעים יפשלו בם מן חכים זיסבר לין סכלתן זיד ענן
ארי תקנן אורחתא דיני וצדיקא דהליכו בהון יחון בהון בהי עלמא ורשיעיא

ותמסרון לגיהנם על דלא הליכו בהון : לשבת האזינו אם היתה אחר כפור
בה אמר ארני יהוה ולקחתי את מצמת

ביחזקאל ס"ג י"ג

האז הרמה ונתתי מראש יונקותיו רך אקטוף ושתלתי אני על הר גבוה ותלוי
בדג אחר יש אהים ואהריב אנא ממלכותא דבית דויד דמתיל בארזא רמא
ואקיימניה מבני בנוהי יעק ארבי ואקיימניה במימרי בטור לס ומנאל בחד מרום
ישראל אשתלגו ונשא ענה ועשה פרי ותיא לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור
כל כנף בצל דליותיו תשכנה בטור קדשא דישראל אקיימניה ויכנש משדון
ויעביר סמכוז ניהי למלך תקיף ויסתמכון עלוהי כל צדיקיא זכל ענותניא בטלל
מלכותה ישרון וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלת עץ גבוה הגבהתי
עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי וידעו
כל מלכי עממיא ארי אנא יש אמאילית מלכות דהות תקיפא תקיפית מלכות
דהות הלשא אמאילית מלכות עממיא דהות תקיפא כמע דטיב תקיפית מלכות
בית דויד דהות הלשא כמע יביש אנא יש גזרית במימרי ואקיים

ויהי דבר יהוה אלי לאמר וזהה פתגם נבואה מן בני עמי
למימר מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר
אבות יאכלו בשר ושני הבנים תקהינה מא לבון דאתון מתלין ית מתלא הדין
על ארעא דישראל למימר אבהתא חטן זכניא לבן חי אני נאם ארני יהוה אם
יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל וקיים אנא אמר יש אהים אם יהי לבון
עוד מתל מתלא הדין בישראל הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן
הנה הנפש החטאת היא תמות דא כל נפשתיא דילי אנון כנפש אבא וכנפש
ברא דילי אנון אנש דיחטי הוא ימות ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה
וצד ארו יהי צדי ויעביר דין דקשוט דזכו אל ההרים לא אכל ועינו לאנשא אל
גלגלי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה גרה לא יקרב
בטוריא לא פלח לטעותא ועינוהי לא זקף לפלחן טעות בית ישראל וית אתת
חבריה לא סאיב ולות אתת טמאה לא על ואיש לא יונה חבלתו חוב

הכלתו חוב ישיב גדלה לא יגדל לחמו לרעב ותנוע ירם יפסה בגר ואנש
לא אובי משפון רחובתא התיב גדילא לא גדל מלהמיה לכפנא יהבו ערטרלא
כסי מפסותיה בנשך לא תנו וערבית לא יקה מעול ישיב ירו משפטאמת
יעשה בין איש לאיש בחיבוליא לא יסב ורביתא לא נסיב משקלא התיב
ידיה דין דקשוט עבד בין גבר לגבר פהקתו יתלך ומשפטו שומר לעשות
אמת צדיק הוא חיה יתיה נאס ארעי יהוה בקימיה לייך ודיני נטר למעבד
קשוט צדיקא הוא מיהא יתיה אמר שאהים והוליד בן פריץ שפך דסו עשה
אח מהחמת מאלה ואוליד בדר רשיע אשיר דסו עבד לא חוהי מהדא מאין
והוא אתכלא לה לא עשה פוגם אלההדים אכל ואת אשת רעיהו טמא
והוא יתכלאין לא עבד אהין בטוריא מלה לט עותא וית אדת חבריה סאוב
עני ואביון הונה גדילות מזל חבל לא ישיב ואלה גלולים נשא עינו תועיבה
עשה מספין והשיך אובי גדילא גדל משפונא לא התיב ולפלחן טישותא זקף
עינוהי תועיבה עבד בנשך נתן ותדבית לקחוחי לא יחיה אתכל התועיבות
האלה עשה מות יומת דמיון כו זהיה בחיבוליא יהב ורביתא נסיב היתקניס
לא יתקיים כל תועיבה אהין עבד ממת ימות חובת קטוליה ביה תהי והנה
הוליד בן וירא אתפלחטות אכיו אשר עשה וירא ולא עשה פהין והא
אוליד בדרחזא ות כל חוב אכזה דעבד וחזא ולא עבד כותהון עלההדים
לא אכל ועינו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעיהו לא טמא על
טוריא לא פלח לטענתא ועינוהי לא זקף לפלחן מעות בית ישראל את
חבריה לא סאוב ואיש לא הונה חבול לא חבל וגדלה לא גדל לחמו לרעב
נתן וערוס פסה בגר ואנש לא אובי משפונא לא נסיב וגדילא לא גדל
מלהמיה לכפנא יהבו ערטרלאה פסי מפסותיה מעליה שייב ירו נשך
ותרבית לא לקח משפטו עשה בחקנותיה לך הוא לא ימות בעון אביו
חיה יתיה ממספנא התיב ידיה חיבוליא ורביתא לא נסיב דיני עבד בחיב
הליך הוא לא ימות בנובי אכזה מיהא יתיה אכיו פי עשק עשה גדר

אחרי כן בלא חזק א' אחרי ענין ש' ואקדמות ש' וכל א' הו' יקול כי מואלע מרבות חזק
היה על דבריו א' א' נמצא הדואה תלויה בקדמות כמו מוש' א' האז' א' א'

גדל אחי אשר לא טוב עשה בתוך עמיו והגה מת בעונו אבואו אדוי עשה
עשה גדל גדל לא לא לא לא תלון עכד כגו עמיה זהא מית

בחוביה ואמרתם מדוע לא נשא הפן בעון האב והפן משפטו וצדקה
עשה את פלהקותי שמר ויעשה אתם חיה יחיה ותימרון מדין לא להי

בלא בחובי אלא ובלא דין דקשוט וזכו עכד יתכלה קמינטר ועכד יתהון
מיהא יחיה הנמש החטאתה היא תמות פן לא ישא בעון האב לא ישא בעון

הפן צדקה צדקה עליו תהיה ורשעת הרשע עליו תהיה אנשי דיחטויהוא
ימות בלא לא ולהי בחובי אלא אבא לא ולהי בחובי בלא דכזא אהנה יתקיים

וחובת חייבא עלוהי תהי והרשע פני ישוב מפל חטאתיו אשר
עשה ושמר את פלהקותי ועשה משפטו וצדקה חיה יחיה לא ימות ורשע

אדוי יתוב מפל חובו דעכד ויטר יתכל קיימי ויעכד דין דקשוט וזכו מיהא
יחיה לא ימות בלפש עיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקה תואשר עשה יחיה

כל חובו דעכד לא יזכרו ליה בזכותיה דעכד יתקיים החפץ החפץ מורת
רשע נאם אדני יהוה הלא בשוכו מדרכו ויחיה המרעא רענא מותוה דרשיעא

אמר יק' אהים הלא פד יתוב מאורחיה דיתקיים ובשוב צדיק מצדקתו
ועשה עמל ככל התועבות אשר עשה הרשע ויעשה וחי כל צדקותיו אשר עשה

לא תזכרנה במעלה אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בנס ימות וכד יתוב זבאה
מצכותיה דיעכד שיקר ככלתו עיבתא דעכד רשיעא יעכד היתקיים כל דכותיה

דעכד לא יזכרו בשקרוה דשיקר ובחוביה דהב כהון ימות ואמרתם לא יתכן
הרד אדני שומעו נא בית ישראל הלא יתכן הלא דרביכם לא יתכן ו

ואמרתון לא ממדשין לנא אורחת טובא דיש שומעו כעין בית ישראל האורחת
טובי לא ממדשין לכוה לא אורחת כון דילכו לא תקנו בשוב צדיק מצדקתו ועשה

עול וימת עליהם בעולו אשר עשה ימות פד יתוב זבאה מצכותיה דיעכד שיקר
וימות עליוהון בשקרוה דעכד ימות ובשוב רשע מרשעתו א
אשר עשה ויעש משפטו וצדקה הוא אתנפטו ויחיה וכד יתוב רשיעא מחוביה

מגו עמיה זהא מית
מיהא יחיה
הנמש החטאתה היא תמות פן
לא ישא בעון האב לא ישא בעון
הפן צדקה צדקה עליו תהיה
ורשעת הרשע עליו תהיה
אנשי דיחטויהוא
ימות בלא לא ולהי בחובי
אלא אבא לא ולהי בחובי
בלא דכזא אהנה יתקיים
וחובת חייבא עלוהי תהי
והרשע פני ישוב מפל חטאתיו אשר
עשה ושמר את פלהקותי ועשה
משפטו וצדקה חיה יחיה לא ימות
ורשע אדוי יתוב מפל חובו דעכד
ויטר יתכל קיימי ויעכד דין דקשוט
וזכו מיהא יחיה לא ימות בלפש עיו
אשר עשה לא יזכרו לו בצדקה תואשר
עשה יחיה כל חובו דעכד לא יזכרו
ליה בזכותיה דעכד יתקיים החפץ
החפץ מורת רשע נאם אדני יהוה
הלא בשוכו מדרכו ויחיה המרעא
רענא מותוה דרשיעא אמר יק' אהים
הלא פד יתוב מאורחיה דיתקיים
ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עמל
ככל התועבות אשר עשה הרשע
ויעשה וחי כל צדקותיו אשר עשה
לא תזכרנה במעלה אשר מעל
ובחטאתו אשר חטא בנס ימות
וכד יתוב זבאה מצכותיה דיעכד
שיקר ככלתו עיבתא דעכד רשיעא
יעכד היתקיים כל דכותיה דעכד
לא יזכרו בשקרוה דשיקר ובחוביה
דהב כהון ימות ואמרתם לא יתכן
הרד אדני שומעו נא בית ישראל
הלא יתכן הלא דרביכם לא יתכן
ואמרתון לא ממדשין לנא אורחת
טובא דיש שומעו כעין בית ישראל
האורחת טובי לא ממדשין לכוה לא
אורחת כון דילכו לא תקנו בשוב
צדיק מצדקתו ועשה עול וימת
עליהם בעולו אשר עשה ימות
פד יתוב זבאה מצכותיה דיעכד
שיקר וימות עליוהון בשקרוה
דעכד ימות ובשוב רשע מרשעתו
אשר עשה ויעש משפטו וצדקה
הוא אתנפטו ויחיה וכד יתוב רשיעא
מחוביה

אם ירד ויבא יתקדש כבודו ויבא ארון מרובד עבדו אלוהים ימנעו לולא
שמואל לא יבא אל דבורו כי לא יבא אל דבורו כי לא יבא אל דבורו כי לא יבא אל דבורו

דעבדו ויעבדו דין דק שומוזכו הוא יתנפשיה יקיים ויראהו וישוב מכל כש וישב
פשינו אשר עשה חיו יתנה לא ימות זה הזאתב מכל חובוה ידעבד מיהא ייחז לא

ימות ואמרובית ישראל לא יבין דרך אדני דרכי לא יבנו בית ישראל הלא
דרכיכם לא יתבנו אמרו בית ישראל לא מפרשן לנא אורחת טובא דעי האורחת

טובי לא מפרשן לבין בית ישראל הלא אורחתכון דילכון לא תקנן לבין איש כ
בדרךכו אשפט אתכם בית ישראל נחם אדני יהוה שוכו והשיבו מפרש עיכם

ולא יהיה לכם למכשול עון בכין אנש באורחתיה אתפרע מנכון בית ישראל
אמר ישא היכתבו למלחני ואערו מנכון פלהן פשתכון ולא יהיו לכון לתקלת חובין

השליכו מעליכם אתפלשע עיכם אשר פשתם פס ועשו לכם לבחד שורוח
חדשה ולמה תמותו בית ישראל ארהיקו מנכון לתכל חוביכון דחבתון כהון לעבדו

לכון לבדחול ורוה דהלא ולמאתמותון בית ישראל ופילא אחפץ במות המתנחם
אדני יהוה והשבנו וחייו ארי לא רענא כמותא דחייב לממת אמר נבי אהיס תנו

למלחני ואתקיימו **לש** חדש שחל להיות בשבת בישעיה
כה אמר יהוה השמים בסאי ונהארץ הדום רגלי איהו בית אשר תבנו לי ואיהו מקום

מנוחתי פדנן אמר יעי שמיא פרסי יקרי זאר עא פובשי קדמי אידין ביתא ד
דתבנון קדמי ואידין הוא אתר בית אשר ליות שוכיתני ואתפלאלהי עשתה

ויהו כל אלה נאם יהוה ואלזה אפיט אלעני ונכה לוח וסוד אל דבני דיות כל
אין כבורתי עבדתה לא הזאה כפיין אמר יעי ובדין רענא קדמי לאסתכלא ביה בר

בר ענותן ומפיך רוח ומשתני לקביל מתנמי שוחטה שחר מפה איש זכחה שיה
עורף פלב מעלה מנכה דסחזיר מזכיר לבונה מבקד און גסהמה פחרו ובר פיהם

ובשיקו ציהם נמשם חמצה נכיס תור כהטיילגבר דכח אימר כנקה כלב מסיק
קרבן דס חזירא קרבן מתנתהון מתנת אוניס אה אינון אתר עיאו באורחתהון

ובשיקו ציהון נפשיהון אתר עיאת גס אנו אבחר בתעלוליהם ומגורותם אביא
להם נינן קלאתי ואין עונה דפרדתו ולא שומעו ויעשוה רע בעיני ובאשר לא ח

חמצתי בחרו אה אנו אצבי בתכרהון וממאד יצימולא ישותיזכון חלק דשלחית
כבייתלא תבו אתנביאו ולא קבילו ועבדו דביש קדמי וכלא צבינא אתר עיאו

כבייתלא תבו אתנביאו ולא קבילו ועבדו דביש קדמי וכלא צבינא אתר עיאו

ישב
קדמו
שוכו
מפרש
עיכם
ישראל
אדני
יהוה
אמר
ישא
היכתבו
למלחני
ואערו
מנכון
פלהן
פשתכון
ולא
יהיו
לכון
לתקלת
חובין
השליכו
מעליכם
אתפלשע
עיכם
אשר
פשתם
פס
ועשו
לכם
לבחד
שורוח
חדשה
ולמה
תמותו
בית
ישראל
ארהיקו
מנכון
לתכל
חוביכון
דחבתון
כהון
לעבדו
לכון
לבדחול
ורוה
דהלא
ולמאת
מותון
בית
ישראל
ופילא
אחפץ
במות
המתנחם
אדני
יהוה
והשבנו
וחייו
ארי
לא
רענא
כמותא
דחייב
לממת
אמר
נבי
אהיס
תנו
למלחני
ואתקיימו
לש
חדש
שחל
להיות
בשבת
בישעיה
כה
אמר
יהוה
השמים
בסאי
ונהארץ
הדום
רגלי
איהו
בית
אשר
תבנו
לי
ואיהו
מקום
מנוחתי
פדנן
אמר
יעי
שמיא
פרסי
יקרי
זאר
עא
פובשי
קדמי
אידין
ביתא
דתבנון
קדמי
ואידין
הוא
אתר
בית
אשר
ליות
שוכיתני
ואתפלאלהי
עשתה
ויהו
כל
אלה
נאם
יהוה
ואלזה
אפיט
אלעני
ונכה
לוח
וסוד
אל
דבני
דיות
כל
אין
כבורתי
עבדתה
לא
הזאה
כפיין
אמר
יעי
ובדין
רענא
קדמי
לאסתכלא
ביה
בר
בר
ענותן
ומפיך
רוח
ומשתני
לקביל
מתנמי
שוחטה
שחר
מפה
איש
זכחה
שיה
עורף
פלב
מעלה
מנכה
דסחזיר
מזכיר
לבונה
מבקד
און
גסהמה
פחרו
ובר
פיהם
ובשיקו
ציהם
נמשם
חמצה
נכיס
תור
כהטיילגבר
דכח
אימר
כנקה
כלב
מסיק
קרבן
דס
חזירא
קרבן
מתנתהון
מתנת
אוניס
אה
אינון
אתר
עיאו
באורחתהון
ובשיקו
ציהון
נפשיהון
אתר
עיאת
גס
אנו
אבחר
בתעלוליהם
ומגורותם
אביא
להם
נינן
קלאתי
ואין
עונה
דפרדתו
ולא
שומעו
ויעשוה
רע
בעיני
ובאשר
לא
ח
חמצתי
בחרו
אה
אנו
אצבי
בתכרהון
וממאד
יצימולא
ישותיזכון
חלק
דשלחית
כבייתלא
תבו
אתנביאו
ולא
קבילו
ועבדו
דביש
קדמי
וכלא
צבינא
אתר
עיאו

אנשי כבוד ו...
אנשי כבוד ו...
אנשי כבוד ו...

שמעו דבר יהוה הקדוש אמרו אחיכם שנאיכם
מנדיכם למען שמייכפד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו קבילו פתגמא
דין יקרא דמשתון להכיל פתגמי רעותיה אמרו אחיכון שני איכון מלה קיכון
כדיל שמי וסני יקרא דשני זנחזו כהדותכון דאיכון יבהתון קול שאון מעיר
קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו קל אתרבושא מקרתא דרו שלם קלא
מהיכלא קל מימרא דשן דמשלם גמלא לבעלי דבבוהי בטרם תהו ליברה בטרם
יבוא חבל לה והמלי שוה דבר עד לא מיתו עקא לה תתפרוק ועד לא יותי לה
די עכבולין על יורה ותגלי מלכה מי שמע כזאת מידא פאלה היו חל ארץ
ביום אחר אס וגר גוי פעם אחת כיתה גמילה ציון אתפניה מן שמע פה דא
מן חזא כסין האפשר דתתעביר ארעא כיוצא אחר אס יתכדי עמה דמן הרא אר
עתיד אדתתנהם ציון ותתמלי מעם גלותהא האנא שביר ולא אוליד יאמר יהוה
אס אע המוליד ועצרתני אמר אלהיך אנה אה ברית עלמא מבדא שית א
אמר יש אנה ברית כל אבשא אנה ברית יתהון לעממא אה אנה עתיד
לכנשא גלותך אמר אלהיך שמחו אתיר שלם וגילו בה פל יה
אזהביה שישו אתה מישוש פלה מתאכלים עליה חרו בירו שלם זבועו בה
כל דהמלה דרוצו עמה דיץ פל דהו מתאכלין עליה למען תנקו ושבעתם
משוד תנחמיה למען תמוצו והתעבנתם מזיד כבורה כדיל דתתפנקון ות
ותשבטון מבאדתנהו מהא כדיל דתשתון ותתרון מהמר יקרה פד
כהאמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנהל שוטף פבור גוים וינקתם
על צל תנשאו ועל ברקים תשעשעו ארי כדן אמר יק האנא מיתו לה כשפע
נהר מלת שלם וכנהל כנהר יקר עממא ותתפנקון על גיסי תתנולון ועל הנ
דכוכין תתלבון כאיש אשר אמו תנתמנו כן אנכי אנהמכם ובירו שלם תעומו
כגבר דאמיה מנהמא ליה כן מימרי ינחום יתכון ובירו שלם תתנחמו וראותם
ושש לבכם ועממותיכם כדשא תמרחנה ונודעה בר יהוה את עבדיו וזעם ארת
איביו ותחזון דחדדי לבכון וגויתכון כדאין יזהרון ותתגלי כבורתא דשן לאיטבא
לעבדוהי כד יקרא ויתו לופ לבעלי דבבוהי

פיהנה יהוה

באש

באש יצוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אמו וגערתו בלהבי אש יאמר
 ויש באשתא מתגלי וכעל עולין לתכוהי לאתבא בתקוף רוגזיה
 ומזומיתיה בשלהובית אישתא כי באש יהוה נשפט ובחר בואת כל
 בשר ורבן חללי יהוה וארי באישתא עתיד יול למדן ובחר ביה יה כל
 דסגי אין קטיליא קדם יול המתקדשים והמטהרים אלהגנת אחר
 אחת בתוך אכלי בשר החזיר והשקע והעכבר וחדיו יסופו נאם יהוה
 למזדמען ודמידכך לגניאך טעותא סיעא בתר סיעא אכלי בסר חזירא
 דשקעא ועכבלא כחדא יסופון אמר יקי ואנכו מעשיהם ומחשבותי
 הם במה לקבע את כל דגונים והל שונות וכאו ורא את כבודי וקדמי
 גלן עובריהון ועשתוביהן עתידנא לכנשא יה כל עממיא אזליא עלינא
 דויתון דווחון ית יקרי ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פלטים אל הגוים תרביש
 פול ולור משכי בשת תוכל ויון האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי
 ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים ואת שוי בהון אתא זאשלה
 מנהון משיזבין לביע עממיא למדינת ימא פולא זלוצא דמתחין זמרון
 בכשתא למדינת תובל ויון נאותא לחוקיא דלא שמעו אית שוימע גבורתי
 זלא חזו ית יקרי ויחון ית יקרי בעממיא זדיביאו את כל אחיכם מכל דגונים
 מנחה ליהוה בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרבות על דר מד שוי דושלם
 אמר יהוה כאשר בא אג בני ישראל את המערה בכלי טהור ביהוה וייתון לכל
 אחיכון מכל עממיא קרבנא קדם יקי בסוסון וברתובין ובחלון ובכודרון ובתשבון
 על טורא דקודשוי דיו שלם אמר יקי כמא דויתון בני ישראל ית קרבנא במן דכי
 לבית מוקדשא דיקי כי באשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשד
 עומדים לפני נאם יהוה בן יעמד זר עכס ושמכם אמר כמא דשממיא חדתין זארעון
 חדתא דאנא עבוד קיימין קדמי אמר יקי כן יתקיים זה עבון זשומכון יהוה מרד
 חדש בחד שו ונדוי שמת בשבתו ובוא כל בשר להשתחוות לפני אמר יהוה ויהי
 כזמן ירח בירח וכזמן שבא בשבא ייתון כל בני בקרא למסגר קדמי אמר יקי ויצאו
 וראו בפגרי האנשים הפשעים כי כיתולעתם לאתמות ואשם לא תכסה
 והיו דראון לכל בשר ויפקון ויחזון בפגרי גבריא חזיפיא דמרדו במימרי אר

גשמת

וגם מהם אפקו להכניסם ללגים אמר יהוה ואף מנהון אקריב למכרי לנחא לנחא אמר יקי

גשמתהון לא ימותון ואישתהון לא תטפי והון מדדנין רשיעיא כגיהנם עד
דיימרון עליוהון צדיקים מסת חזינא
והיה מחבון שבוכ כלל לא יהוה

תפטרת ספר חדש בשמואל

ויאמר לו יהונתן ספר חדש
ונפלתה כי יפקד מושבעך ואמר ליה
יהונתן וירחא דהתבעי ארי יהוה מרוח בית אסחורתך וישלשת תרד מאד
ובאת אל המקום אשר נספרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזול
וכתלתות ירחא תתבעי להדא ותחד לאתרא דאסמרתה תמן ביומא דהולא
אתיב בסטר אבן אתא ונאני שלשתה צעם צדה אורה לשלח לי למטרה וזאת
תלתא גורין בקשת שרי לממחי לי לפלגליסא והנה אשרה את חיצוני ל
לך מעצא אתה חצנים אסמרת אמר לנער הנה חצנים ממך והנה קמנו
ובואה בישלום לך ואין דבר מי יהוה יודא אשלה ית שלימא אזיל אתא ית
גוריא אם מימר אימר לעולימא דאגורא מנד ולכא סברו דאיתתא אריגולם
לדגולית מדעם ביש קיים הוא ישי ואם פה אמר לעולם הנה חצנים ממך והל
וחלאת לך פושלחה יהוה וזאת כרין אימר לעולימא דא גורא מנד ודחלאת
אחלאתו שיזכר קי ודדבר אשר דברנו את נאמה הנה יהוה בני ובעך עד
עולם ופתגמא דלילגא אנא זאת הא ית מיכדא דדיה פדור כינא ופנד עד
עלמא ויפתר דור בשדה ויתו בחדש וישב דמלה על חלחם לאכל ואסמ
דור פתגמא יהוה ירחא ואסחר מלכא על לחמא למיכדא וישב דמלה ע
פא מושבו פפעם בפעם על מושב הנור וקם והוצתו וישב אבנ
מפר שאל ויפקד מקום בנד ואסחר מלכא על שזויה נאמר וזמן על
שזויה פמתקן ליה בסטר כותלמא וקם יהונתן ואסחר אבנר מספרת
דשאל וזוה אתלא דדור מלכא ולא דבר שאל מאומא ביום ההוה
בי אמר ספרתהוה בלתי טהור הוא סילא טהור וזלא כליל שאל
בזעם ביומא ההוה ארי אמר דלכא עירוע הוה ליה זלא דמי הוא דלכא
דאזרח אול ונהנה לא זמנה ויהו ממחנת החדש השני ויפקד מקום
רוד ויאמר שאל ליהונתן בנו מרוח לא בא בני ויש אסמול אסחורין
אחלחם וזוה ביומא דפתרוהו דהוה שבוך ורחא תנא וזוה אתלא דרין
לרוח אמר שאל ליהונתן ביה מרין לא אתת בר ישי אף תללי אף ישי

דין ללחמא ויען יהונתן את שאול גשאל גשאל דניד מעמדי עד בית לחב
 דאתיב יהונתן ית שאול אשתאלא אשתאל דניד מני למיזל עד בית לחב
 ויאמר שלחנינא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא עדה אחיועקה אבו
 סעאתי חן בעעיק אמלטה נא ואראה את אחי על פן לא נא אר
 שלחן המלך ויאמר שלחני כען ארי שירו נכסת לדשיא לכל
 דרעיתא לנא בקרתא והוא פקיד לי אחי וכען אם אשכחית לחמין
 בעינך אשתיזב כען ואחזי ית אחי על כן לא על לפתורא דמלכא
 ויחר אף דוד שאול ביהונתן ויאמר לו פן

בעת המרהות הלא ידעת כי בקר אתה לבן יישי לבשתך ולבש
 ערות אמיה ויתקיף רגזא דשאול ביהונתן ואמר ל ליה בר סגנדי
 דכדרדזתה קשיא הלא דענא ארי רעי אתלצר יישי לכהתתך ולצר
 קלן אימך כי כל דימים אשר פן יישי חי על האדמה לא תפן אקה ומלכות
 ועפה שלח וקח אותו אלי פיבורמות הוא ארי כל יומיא דבר יישי קיים על ארי
 לא תתכן את ומלכותך וכען שלח ואיתעיה דודי ארי גבר הייב קטול הוא ויש
 יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מהעשה ואתיב יהונתן ית שאול
 אבוהי ואמר ליה למא יתקטיל מא עבר ויטל שאול אתהחצת עלץ להכור
 וירע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד ואריס שאול ית מורגילא
 עלהו לממחה וידע יהונתן ארי גמילא הוא מן אבוהי למקטל ית דוד

ויקם יהונתן מעם השלחן בחרתא ולא אכל ביום ההחש
 דשגלחם פיגעצב אל דוד פן הכל ימו אביו זקם יהונתן מן פתורא בתקוה
 ולא אכל ביום עיבור ירחא תנינא לחמא ארי אתנסיס ית דוד אכלמיה אבוהי ויען
 בפקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ובער מטן עמו והוה בעפרא ונפך יהונתן
 לחקלא לדמנא ואמר ליה דוד דענק דעיר עמיה ויאמר לנערו רוג מצאנא איד
 החצים אשר אנכי מונה בער כן והוא צורה החצי להעבירו ואמר לעולימיה דהגם
 איתא כען ית גיליא דאנא שרי עולימא דהט והוא שדא גילא לא עברותיה ויבו
 דבער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקלא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלא חת
 ממה והלאה ואתא עולימא עד אתר גילא דשדא יהונתן וקלא יהונתן בחר עולי
 אמרה הלא גילא מנך ולהלאה ויקבא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעב
 וילקט גער יהונתן אתהחצים ויבא אל אדניו וקרא יהונתן בתר

עולמימא אחר כפריע לא תתעכב ולקוט עולמימא דיהונתן ית גירימא אמתא לות
 לבניה ודבער לארבע מאומה אד יהונתן וכו' ידעו אתה דבר דעולמימא לא ידע
 מלעם כלם יהונתן דדוד ידעין ית פתגמא ויתון יהונתן אתה כילין אדלמא אשירלו
 ויאמר לו לה נבא העיר ויהב יהונתן ית מני זיניה לעולמימא דיליה ואמר ליה
 איזול אוכלהי להרתא הער באורוד קם מאצל הגב ויפל לאפיו **אמר**
 וישחיו שלש פעמיסו ושקטאיש אתה עהונו בסו איש אחד עהו ערוד הגדיל
 עולמימא אתה אורוד קם מסטר אבן אתה דלקביל דרומא ופל על אמוהי על ארעא
 וסגיד תלת זמנין זנשי יאן גבר ית חבריה וכו' גבר ית חבריה עד דדוד אסגו ויאמר
 יהונתן לדוד לה לשלום אשר בשבענך שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יתן
 בעי וביניה ובין זבין זרעה עד עולם ויאמר יהונתן לדוד איזול לשלם דלוימנא
 חרפתא אנהא בשלמא דיש למימר מימרא דניי זהו פהיר בינא זבין זבין זבין
 בנך עד עלמא **בסוף**

לשבת שקלים במלכים

בן שבע שנים יהואש במלכו בר
 כד מלך בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך **שבע** שנין יהואש
 אמו צביה מסאר שבע בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעין שנין מלך ביהואש
 ושם אמו יהוצביה מסאר שבע ויעש יהואש הישר בעי יהוה כל ימיו אשר הורהו
 יהוה המלך וזכר יהואש דכשר קדם כל ימיה דאלפיה והוידע כלנה ית חבמות
 לא פרו עוד העם מזבחים ומקפורים בחמות לחוד במתא לא עטרא עד כען עמא
 מדבחי ומסקון בסמין על בלתא **ויאמר** יהואש אל חכמיים
 לסקה תגר שים אשר יובא בית יהוה כסף עבר איש כסף נפשות ערכו כל כסף
 אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה ואמר יהואש לכהניא כל כסף כור שיה
 דמת על לבית מקדשא דיש כסף תהל ית דעבר על מנין גבריה כסף פרסן גשתא
 כמיתן גבר פרסן נפשו יה אף כל כסף דמתגרב גבר בלביה לאותאחד לבית מקדשא
 ויקחו להם תפדעם איש מאת מפרו והם יחזקו את בנין הבית לכל אשר
 בון להון כהניא גבר מן מכריה אמנון יתקפון ית בדין ארבייתא **מצא** שם בדין
 לכל אתה דמתנח תמן

והקשיב יי וינא לך אקווה ולבו ישעך יתא יי ועלוב עבדך ל

דביתא לכל אתר דישתכח סמין בדרקא

ויהי בשנת עשרים

ושלש שנה למלך יהואש לאחזקו הפהנים את בדרק הבית והוא בשנת ע
עסרין ובלת שנין למלכא יהואש לאתקו כהנא ית בדרקא דביתא ויקרא
המלך יהואש ליהערע הפהני ולכהנא ויאמר אליהם מרוע אינכם מחזקים את
בדרק הבית ועתה אל תקחו פסא מתת מפר יכם פול בדרק הבית תתנהו וקרא מ
מלכא יהואש ליהוידע כהנא ולכהנא ויאמר להון ליתכון מתקמין ית בדרקא דביתא
וכעין לא תסבון פסמא מן מפליכון לאהין לבדרקא דביתא תתנוניה ויאתו הפהנים
לבלת קחת פסא מתת העם ולבלתי חזק את בדרק הבית ואפססון כהנא בריל דלא
למיסב כסמא מן עמא ובריל דלא לתקמא ית בדרקא דביתא ויקח יהוידע הפסא חרן
אחר ויקב הר ברלתו ויתסאתו אצל המדבח בימין בכוא איש בית יהוה ועתנו שמה
הפהנים שומרי הפסא את פלה פסא המובא בית יהוה ונסיב יהוידע כהנא ארונה
חד ונקב חורא בר שיהיזיהב עתה בסטר מדבחה מימינא במיעל גברא לבית מקדשא
דעין ויהי פלאותם פירב הכקה בארון ולעל ספר המלך והפקן הגדול ויצורו ויה
ימנו את דבסא הנמצא בית יהוה והוא כר הזו ארי סגי פסמא בארונה וסליק סמא
מלכא וצורו ומנו ית כסמא דאשתכח בבית מקדשא דשי ונתנו את
כפני עילוי עשוי במלאכה המסקדים בית יהוה ויו ציאהו לחרשי העץ
שנים בית יהוה ויה בין ית כסמא דמטקס על ידי עבדי עבדיתא דממנו
א דיני ולגדרים ולחוצבי האבן לקנות עצים ואבני מחצב לחזק אר
ה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה ולא רגובליא ולסלי אבניא ולמזבן
סלי לתקמא ית בדרק בית מקדשא דשי ולכל דיסוק על ביתא לתקמותה
בית יהוה ספות פסא מזמרות ומזרקות חצו צלות כלכלי זהב וכל
ה המובא בית יהוה פס לא מתעבנה בית מקדשא דשי קולין וכס
יא חצויהו כלמזרדי ומור כסא מן בהמא

במדת המורה ושיבת עבוד שובה וצו
לך לזכור ולחיות לך לחי ונשמעתי לך ויהי אלהיך נבלי נעמך היא תבונת לך

מה שבין עסגבה יאדי הכין יתכססא על ירהון למיתן לעבדי שביתתא אדי כהימנע
אינון עבדין פסקא שום וכסקא חטאות לא יובא בית יהוה לפהנים יהיון כסקא שמו
וכסקא חטאות לא מתעל לבית מקדשא דיעל כהנא יהבין ליה

לשבת זכור בשומאל ותהיה מלחמה חזקה על
שאל וראה שאל כל איש גבור
פלשתים כל ימי

וכלבן חיל ונאספהו אליו ויהוה קרב את קוץ על כל שותאי כל יומי שאל ורחדי
שאל כל גבר גיבר וכל גבר עביר קרב וכנש ליה לותיה ויאמר

שמאל אל שאל אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה
שמע לקול דברי יהוה ויאמר שמואל לשאל לית שלח יש להביותך למרהוי

מלכא על עמיה על ישראל וכען קביל למומר מתמאדשי
יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל ששם לו בדרך בע

בעלות ממצרים כדנן אמר יש צבאות דכרנא אתד עבד עמלק לושרא דכמ
ליה באורחא כמסקיה ממצרים עתה לד והכית את עמלק ותחזמתם אתם

אשר לון ולא תחמל עליו והמיתה מאיש עדאשה מעול ל ועד זונה משונו
ועד שיה מגמל ועד חמוד וכען איזיל ותמחו ות דבית עמלק ותפ

דולהון ולא תהוס עליהון ותקטול מגבר ועד איתא מעולם ועד יניו
אמר מגמל לעד המר וישמע שאל אתה עמו

בטלאים מאתים אלה רגלי ועשדת אלפים את איש יהודה וכנש
עמא ומננן באמרי פסה יא מאתן לפין גבר רגלי ועסדא לפין יתאם
ויבא שאל עד עיר עמלק וירב בנחל ואתא שאל עד קרתא דמ
וסקיס משוריתיה בנחלא ויאמר שאל אלה קני לבו סורח רדוס
ין אוקיפך עמו ואתה עשית חסד עם כל בני ישראל בעלותם ס

לכבודי ועליו לא על כלבדו חמסי וחלונתי וועת יעלו עלי כלפי עונתי ופניתי מאחורי
לכבודי ועליו לא על כלבדו חמסי וחלונתי וועת יעלו עלי כלפי עונתי ופניתי מאחורי

דגל אפי מצרים ונתפש את אגב מלך עמלק חינו את בלה עס ההרים לפי חרב
ואחר ית אגב מלכא דבית עמלק כיד חיות כל עמא גמר למתגם דאלב ויהמל
שאול זה עס על אגב ועל מיטבה צאן זה בקר והמשנים ועלה ברים ועל בלה פונג
ולא אבנה חרומס ובלה מלאכה נמבזה ונמס אותה החרים מו יחק שאול ועמא על
אגב ועל שפר ענא ותורי ועמיניא ופטימיא ועל בל דטב ולא אבו לגמדותה ון
ובל מדעס דשיטוד בכיר יתה גמרו

לאמר זהוה פתגם נבואה מן קדס נני עס שמואל למימר ונהמתני פיה מלכתי ארת
שאול למלך פושב מאחלי ואת דברי לא הקים ויחל לשמואל לנידעק אל זהוה כל
הלילה תבית במימרי ארי אמלי בית ית שאול למהו מלכא ארי תב מבתך פלחע
ויתסתגמי לא קייס ותקוף לשמואל וצלי קדס שי כל ליליא וישכס שמואל לקראת
שאול בבקר ויבר לשמואל לאמר בא שחול הכר מלה והנה מציע לך ויסבו ועבר
ויחד המלך והקדים שמואל לקדמות שאול בצפלא ואמרה לשמואל למימר אתה
שאול לכרמלא זהוה מתקין ליה תמן אתה לפלגא ביה באתה ואסתחר ועבר ובהת
לבלגלא ונבא שמואל אל שאול ויאמר לו ברוך אתה ליהוה הקימותי את דבר יהוה
ואתה שמואל לות שאול ואמר ליה שאול ברוך אתה קדס שי קיימית ית פתגמא דישי
ויאמר שמואל לומה קולה צאן הזה באצני וקולה בקר אשר אנכי שמע ואמר שמע
לאהקדמתה ומה קל ענא הרין בארבי וקל תורא דאנא שמע ויאמר שאול מע
מעמלקי הביאוס אשר חמלה עס על מיטבה צאן זה בקר למען זבח ליהוה אלהיך
ואתה יתגד חרמבו ויאמר שאול מעמלקאה הית ואונודחס עמא על שפר ענא
ותורי בדיל לדבחה קדס שי אהך וית מותלא גמרנא

אל שאול הקר ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמר לו דבר ויאמר
שמע לשאול אורין ואחוי לך ית דאתמלל מן קדס נני עמי בליליא ואמר ליה מליל
ויאמר שמואל הרא אסקטן אתה בעיניך ראשי שבטי ישראל אתה וימשיחך
והוה למלך על ישראל ויאמר שמואל הלא מן שור יותך היתא שיט והלשי בעיני
נפשך ברס דכות שבטא דבנימין אבוך היא גלמת לך דבעא למעבר בימא ק בני
דיל פין רביך נני למהו מלכא על ישראל וישלחך יהוה ברק

קָרָא וַתִּחַרְמַמְנָה אֶתְהֶם צָרוּסִים אֶתְעַמְלֵק וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד בְּלוֹתָם אֹתָם וְשִׁלַּחְךָ יְיָ בְּ
בְאוֹרְהָא וְאָמַר אִיזִיל וְתִגְמַר יִתְחַיֵּיבָא יִתְדַבֵּיב עִמְלֵק וְתִגְיַח קִרְבָּא בְּהוֹן עַד
רַתְעֵי צִי וְתִהוֹן וְלִמָּה לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְתַעֲשֵׂי אֱלֹהִי שְׁלַל וְתַעֲשֵׂי הַרְע
בְּעֵינֵי יִתְוָה וְלִמָּה לֹא קָבִילְתָּ לְמוֹמְלָא דִּישָׁא אֶתְפִּנְתָּא עַל בְּזִתָּא זַעֲבָדְתָּ דְבִישׁ
קָדְשֵׁי

וְאֵלֶּךְ בְּרִדְךָ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ יְהוָה וְחָבִיא אֶתְאַבְגַּמְלֵךְ עִמְלֵק וְאֶתְעַמְלֵק הַחֲרַמְתָּ
זֶאמַר שְׂאֵל לְשִׁמּוֹנָא דְקָבִילְתָּ לְמוֹמְלָא דִּישָׁא וְאֶזְלִית בְּאוֹרְהָא דְשִׁלַּחְתָּ יְיָ וְאִיתְוַן
יִתְאַבְגַּמְלֵךְ דְּבִית עִמְלֵק וְיִתְדַבֵּיב עִמְלֵק גְּמַרְיָת וְיִסְחַרְהֵעַס מִהַשְׁלַל צָחַן
וְבִקֵּר רַחֲשֵׁי תִהְרַם לְזִבְחֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּגִלְגָּל וְזֶאפְרִישׁ עַמְלָא מִן בְּזִתָּא עַל
זִתְוִין קָדְשֵׁי דִיהֲרַמּוֹן לְדַבְחֵי קָדְשֵׁי יְיָ הֵךְ בְּגִלְגָּל וְיִאמַר שְׂמֹאֵל

הַחֲמֵץ לִיהוָה בְּעוֹלוֹת וְזִבְחִים כְּשִׁמְעַתָּה בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה שׁוֹמֵעַ מִזְבַּח מִזְבַּח לְהַקְשִׁיב
מִחֲלָב אֱלֹהִים וְאָמַר שְׂמֹאֵל הֲדַעְוָא קָדְשֵׁי בְּעַלְזִין וְנִכְסְתָּ קַדְשֵׁיךָ כְּקָבִילְתָּ לְמוֹמְלָא
דִּישָׁא קָבִילְתָּ לְמוֹמְרִיָּה מִנְכְּסְתָּ קַדְשֵׁיךָ טַב לֹא צָטָא לְמַלְיָא בְּזוּוָה מִתְּרַבְּסֵי יַמִּין
כִּי־סָטָא תִקְסֵם מְרִי וְחָוִן וְתִדְפִיס הַפְּצֵר יַעֲן מִאֲסַת אֶתְדַבֵּר יְהוָה וְיַמְאֶסְךָ מִמְלַךְ
אֲרִי כַחוּבֵי גְבַרְנָא דְשִׁא לִין בְּהַקְסָמָא כִּין חוּבְתָּ כִּלְגַבְרֵי דְמַסְרִיב עַל פְּתַגְמֵי אוֹרְחָא
וְכַחוּבֵי עַמְלָא דְרִטְעֵן בְּתַר טִעוּתָא כִּין חוּבְתָּ כִּלְ אַנְשֵׁי דְבַצֵּר וְמוֹסְרָא עַל מַלְיָא בְּזִיָּא
הֵלֶךְ דְקִצְתָּא בְּפִלְחָנָא דִּישָׁא וְרַחֲקֵךְ מִלְמַהוֹן מִלְכָּא וְיִאמַר שְׂאֵל

אֱלֹהֵי שְׂמֹאֵל חֲטָאתִי כִּי־עֲבַרְתָּ אֶתְפִּיחֵהוֹן וְאֶתְדַבֵּרְךָ כִּי־לֹאֲתָא אֶתְהֵעַם וְאֶ
וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם וְאָמַר שְׂאֵל לְשִׁמּוֹנָא הַבִּית אֲרִי עֲבָדִית עַל מוֹמְרָא דִּישָׁא
זְכַרְיָת עַל פְּתַגְמֵךְ אֲרִי דְחִילִית מִן עַמְלָא וְקָבִילְתָּ לְמוֹמְרָא הוֹן וְעַתָּה שְׂאֵל נָה
אֶתְחַפְּיָאנִי וְשׁוֹב עִמִּי וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לְיְהוָה וְכַעֲן שְׂבוּק פְּעֵךְ לְחוּבֵי זִתְוֵי עַמִּי וְאֶסְגִּיד
קָדְשֵׁיךָ וְיִאמַר שְׂמֹאֵל לֹאֲשִׁא אֵל לֹאֲשׁוֹב עִמָּךְ כִּי־מִאֲסַת אֶתְדַבֵּר יְהוָה
וְיַמְאֶסְךָ יְהוָה מִקִּזְוֹת מִלְכָּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאָמַר שְׂמֹאֵל לֹאֲשִׁא אֵל לֹאֲשׁוֹב עִמָּךְ
אֲרִי קִצְתָּא בְּפִתְגָמָא דִּישָׁא וְרַחֲקֵךְ יְיָ מִלְמַהוֹן מִלְכָּא עַל־יִשְׂרָאֵל וְיִסַּב

וְשְׂמֹאֵל לְלַבַּת וְיַחֲזֵק בְּכַנְף מַעִילָא וְנִקְרַע וְזֶאסְתַּחֲרַר שְׂמֹאֵל לְמוֹזְלָא וְאֶתְקִיף
עַל־יָהּ וְזֶאֲתַבְּרֵעַ וְיִאמַר אֱלֹהֵי שְׂמֹאֵל קְרַע יְהוָה אֶתְמַלְכוּתֵי יִשְׂרָאֵל

מעניך

מִשְׁלַח הַיּוֹם וְעַתָּה לִרְעוּתָהּ טוֹב מִמֶּנּוּ וְהֵאמֵר לֵיהּ שְׂמוֹנֶה אֶעֱרִי יָשִׁית מַלְכוּתָהּ
לְאִישׁוֹ קְרוּלָה יַעֲקֹב פִּילָה חָדָשׁ הוּא לְהַנְחִים וְהֵאמֵר תִּמְרָה אֶתֵּן מִחוּבֵי דְוִשְׁתִּיכָה
לְבַרְיָהּ דְּהָעֲבוּר מַלְכוּתָהּ אֲנִי וְכִנֵּי עַל יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵס כְּכַד גְּזִיר עַלְךָ מִן קִדְ מַלְוִי
הוּא דְהָמַרְיָ וְכַד בִּין גְּזִירָהּ אֲנִי וְהֵאמֵר שִׁקְרָהּ אֲנִי מִמָּה דְהָמַר אֲנִי לֹא כְכַנֵּי אֲנִישָׁה
אֲנִי עֲמִי וְנִגְדִי יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹב עִמִּי וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהֵאמֵר חֲבִית כְּעַן
אֲחֵרִי שְׂמֹאל וְיִשְׁתַּחֲוֶה שְׂמֹאל לַיהוָה וְהֵאמֵר שְׂמֹאל בְּתֵד שְׂמֹאל לֹסְבִיר שְׂמֹאל קֹדֶם יָנִי
מִעֲרָבוֹת וְהֵאמֵר אֲנִי חֲכִין מִדְּמִית וְהֵאמֵר שְׂמֹאל קֹדֶם יָנִי וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי
מִלְכָּה בֵּית עַמְלֹק וְהֵאמֵר אֲנִי מִפְּנֵקָה וְהֵאמֵר אֲנִי כְכַעֲו רְבוּנֵי מְרוֹר
וְיִשְׁלַח שְׂמֹאל אֶת אֲנִי לְפָנֵי יְהוָה בְּמַלְאָךְ וְהֵאמֵר שְׂמֹאל כְּמָה דְהֵאמֵר כְּפִילָה
נְשִׂא חֲדָכְךָ בִּין תִּתְכַל מִנְשִׂיא אֲמֵךְ וְפִשְׁחֵךְ שְׂמֹאל יֵת אֲנִי קֹדֶם שְׂבַגְלָהּ
לְשׁוֹבֵת פְּרָה בּוֹחֲזָקָה וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי
זֶהוּ פֶתַח נְכוּאָה
בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל אֲרָמָתָם וְיִשְׁמָחוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם וּבְעַלְיוֹתָם כִּי
כְּשִׂמְחַת הַנְּעִה הִיחָה דְרָכָם לְפָנֵי כָר אֲדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יִתְכַן עַל אֲרֵעֵהוֹן
וְסִיבוּ יִתְתַּבְּאוּ הִתְהוֹן וְכַעֲבוּ בְרִי הִתְהוֹן כְּסֹאֲכֵת אִיתָה טִימָה הִתְהוֹן אֲוֹרְהִי
קֹדֶם יָנִי וְהֵאמֵר חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם עַל הָדָם אֲשֶׁר עֹמְכִין עַל הָאָרֶץ וּבְגִלְוֵיהֶם
טִימָה אֲנִי וְשִׁפְכוֹת חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם עַל הָדָם לְכִי דְאֲשֶׁרוֹן עַל אֲרֵעֵה וּבְכַלְהֵי
שִׁפְכוֹתָם וְהֵאמֵר יִתְהוֹן לְכִי עֲמָמִיא וְהֵאמֵר כְּמָה יִתְתַּבְּאוּ כְּמָה יִתְתַּבְּאוּ
כִּי שְׂמֹאל וְכַעֲבוּ יִתְהוֹן מִקֹּרְהֵלִיא אֲתַפְלַעִיתָ הִתְהוֹן וְיִבְתָּ

מִשְׁלַח הַיּוֹם וְעַתָּה לִרְעוּתָהּ טוֹב מִמֶּנּוּ וְהֵאמֵר לֵיהּ שְׂמוֹנֶה אֶעֱרִי יָשִׁית מַלְכוּתָהּ
לְאִישׁוֹ קְרוּלָה יַעֲקֹב פִּילָה חָדָשׁ הוּא לְהַנְחִים וְהֵאמֵר תִּמְרָה אֶתֵּן מִחוּבֵי דְוִשְׁתִּיכָה
לְבַרְיָהּ דְּהָעֲבוּר מַלְכוּתָהּ אֲנִי וְכִנֵּי עַל יִשְׂרָאֵל לְעַלְמֵס כְּכַד גְּזִיר עַלְךָ מִן קִדְ מַלְוִי
הוּא דְהָמַרְיָ וְכַד בִּין גְּזִירָהּ אֲנִי וְהֵאמֵר שִׁקְרָהּ אֲנִי מִמָּה דְהָמַר אֲנִי לֹא כְכַנֵּי אֲנִישָׁה
אֲנִי עֲמִי וְנִגְדִי יִשְׂרָאֵל וְשׁוֹב עִמִּי וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהֵאמֵר חֲבִית כְּעַן
אֲחֵרִי שְׂמֹאל וְיִשְׁתַּחֲוֶה שְׂמֹאל לַיהוָה וְהֵאמֵר שְׂמֹאל בְּתֵד שְׂמֹאל לֹסְבִיר שְׂמֹאל קֹדֶם יָנִי
מִעֲרָבוֹת וְהֵאמֵר אֲנִי חֲכִין מִדְּמִית וְהֵאמֵר שְׂמֹאל קֹדֶם יָנִי וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי
מִלְכָּה בֵּית עַמְלֹק וְהֵאמֵר אֲנִי מִפְּנֵקָה וְהֵאמֵר אֲנִי כְכַעֲו רְבוּנֵי מְרוֹר
וְיִשְׁלַח שְׂמֹאל אֶת אֲנִי לְפָנֵי יְהוָה בְּמַלְאָךְ וְהֵאמֵר שְׂמֹאל כְּמָה דְהֵאמֵר כְּפִילָה
נְשִׂא חֲדָכְךָ בִּין תִּתְכַל מִנְשִׂיא אֲמֵךְ וְפִשְׁחֵךְ שְׂמֹאל יֵת אֲנִי קֹדֶם שְׂבַגְלָהּ
לְשׁוֹבֵת פְּרָה בּוֹחֲזָקָה וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי וְהֵאמֵר אֲנִי
זֶהוּ פֶתַח נְכוּאָה
בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל אֲרָמָתָם וְיִשְׁמָחוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם וּבְעַלְיוֹתָם כִּי
כְּשִׂמְחַת הַנְּעִה הִיחָה דְרָכָם לְפָנֵי כָר אֲדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יִתְכַן עַל אֲרֵעֵהוֹן
וְסִיבוּ יִתְתַּבְּאוּ הִתְהוֹן וְכַעֲבוּ בְרִי הִתְהוֹן כְּסֹאֲכֵת אִיתָה טִימָה הִתְהוֹן אֲוֹרְהִי
קֹדֶם יָנִי וְהֵאמֵר חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם עַל הָדָם אֲשֶׁר עֹמְכִין עַל הָאָרֶץ וּבְגִלְוֵיהֶם
טִימָה אֲנִי וְשִׁפְכוֹת חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם עַל הָדָם לְכִי דְאֲשֶׁרוֹן עַל אֲרֵעֵה וּבְכַלְהֵי
שִׁפְכוֹתָם וְהֵאמֵר יִתְהוֹן לְכִי עֲמָמִיא וְהֵאמֵר כְּמָה יִתְתַּבְּאוּ כְּמָה יִתְתַּבְּאוּ
כִּי שְׂמֹאל וְכַעֲבוּ יִתְהוֹן מִקֹּרְהֵלִיא אֲתַפְלַעִיתָ הִתְהוֹן וְיִבְתָּ

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל עֲלֵא עֲלֵא בְרַחֲמֵי אֱלֹהִים כְּדֵי שֶׁיִּשְׁמַע אֶת צְעָקְךָ וְיִשְׁמַע אֶת
כָּל צְעָקְךָ וְיִשְׁמַע אֶת צְעָקְךָ וְיִשְׁמַע אֶת צְעָקְךָ וְיִשְׁמַע אֶת צְעָקְךָ וְיִשְׁמַע אֶת צְעָקְךָ

בְּאֵשׁ וּבְחֵלֶל אֶת שֵׁם קֹדֶשׁוֹ כִּי אָמַר לְהֵסֵד עִירָה אֱלֹהִים וּמִדָּרְצוֹן יִצְאוּ
וְעָלוּ לְבֵינֵי עַמְּמִיאֵל דֵּאֵתְגְּלִיאָן לְתַמְן עַל דֵּאֵתְגְּלִיאָן יִתְּשֵׁמֵא דֵּקְדִישׁוֹ בְּרֵאֲמַר לִין
לְהִין אִם עֵמִיד דֵּי יֵי אֵין וְאוֹכְרִין מֵהֵרַע בֵּית שְׂכִינְתָהּ גְּלוּ וְאוֹחַמְלַע לְעֵלְשֵׁם
קֹדֶשׁ אֲשֶׁר חֲלָלְוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר בָּאן שְׂמָה וְזַחְסִית עַל שְׂמָה
דֵּקְדִישׁ אֲחֵלְוֵהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בֵּינֵי עַמְּמִיאֵל דֵּאֵתְגְּלִיאָן לְתַמְן לְכֹן
אֲמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל כִּי אֲחַמְלְאֲנֵי יְהוָה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי
אִם לְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ אֲשֶׁר חֲלָלְתֶם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר בָּאתֶם שָׁם בְּכִין אִימַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל
כְּדָנָן אֲמַר יְיָ אֱלֹהִים לֹא בְּרִילְכּוֹן אֲנִי עֹבֵד בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲהִין לְשֵׁמֵא דֵּקְדִישׁוֹ לְ
דֵּאֵתְגְּלִיאָן בֵּינֵי עַמְּמִיאֵל דֵּאֵתְגְּלִיאָן לְתַמְן וְקֹדֶשׁ אֲתֵי אֵת שְׂמִי הַגְּדוֹל הַמְּחוֹלַל
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חֲלָלְתֶם בְּתוֹכֶם וְיִרְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהוָה נִחַם אֲרַבֵּי יְהוָה בְּהַקְדִישׁוֹ
בְּכֶסֶם לְעֵינֵיהֶם וְזִהְרִישׁוּ שְׂמִי לְכֹן דֵּאֵתְגְּלִיאָן בֵּינֵי עַמְּמִיאֵל דֵּאֵתְגְּלִיאָן בֵּינֵיהוֹן
וְיִרְעוּן עַמְּמִיאֵל דֵּי אֲנִי עֹשֶׂה אֲמַר יְיָ אֱלֹהִים כְּדֵי אֲתֵקְדִישׁ בְּכּוֹן לְעֵינֵיהוֹן וְלְקַחְתִּי
אֶתְכֶם מִקְּהָלֵי גוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל אֶרֶץ צוֹר וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם עַל אֶרֶץ מְתַכֶּם
וְאֶקְרִיב יִתְכּוֹן מִבֵּינֵי עַמְּמִיאֵל וְהַכְנִישׁ יִתְכּוֹן מִכָּל מוֹדֵינָא וְאֵעִיל יִתְכּוֹן
לְאַרְעֵכּוֹן וְחֲרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם סְהוּרִים וּסְהַרְתֶּם מִכָּל טִמְאַתְיֹכֶם וּמִכָּל
גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם וְאֲשַׁבֵּק לְחֹבֵיכּוֹן כְּמֵאד מֵרֵפֶן בְּמִי אֲדִי וְתָא וּכְ
וּבְקִטְסֵי תוֹרְתָא דְחֻטְאֵי וְתִדְכּוֹן מִכָּל חֹבֵיכּוֹן וּמִכָּל פְּלִחָן טַעוֹתְכּוֹן אֲדָכִי
יִתְכּוֹן וְנִתְתִּי לְכֶסֶם לְבַח דֵּשׁוֹר נַח חֲדָשָׁה אֲתָן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסִּירוּתִי אֶתְלַב
הָאֲבִין מִבְּשַׂרְכֶם וְנִתְתִּי לְבַח דֵּשׁוֹר וְאֲתָן לְכּוֹן לְבַח דְּחֹל וְרוּחַ דְּחֵלָא אֲתָן
בְּמַעֲכּוֹן וְאֲתָבֵר יִתְלִיבָא דְרֵשׁ עַמְּ דְּהוּא תְּקוּף פִּאֲנָא מִבְּסִדְכּוֹן וְאֲתָן לְכּוֹן
לְבַח דְּחֹל קִדְמִי לְמַעַבְדֵי רַעוּתִי וְאֲתִדְוַחֵי אֲתָן בְּקִרְבְּכֶם וְעֵשִׂיתִי אֶתְאֲשֶׁר
בְּחֻקֵי תְּלִכוֹן וּמַשְׁפַּטֵי תְּשִׁמְרוּן וְעֵשִׂיתֶם דֵּי תְּרוּחַ קֹדֶשׁוֹ אֲתָן כְּמַעֲכּוֹן
שְׂמִי וְעַבְדֵי יִתְדְּבַקִימִי תְּהַלְכוּן וְדִיתִי תְּטְרוּן וְתַעֲבִדוּן וְיִשְׁבַתֶם בְּאַרְצָא אֲשֶׁר
נִי לְאַבְתְּיֹכֶם וְהֵייתֶם לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לְכֶם לֵאלֹהִים וְתִתְכּוֹן בְּאַרְעָא
וְתִתְכּוֹן וְתִתְהוֹן דְּמִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לְכּוֹן לְאֵה וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם

25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

כדלפי טהורה פגעם השמים וכו'
 מכל שכן כהן אשר לעבדון פלאים טוים ידעו הכנים וקדאם טעמו נלאו ב טוב
 יודעת חפץ תמים יעום את יודע חפץ ומשלל מם לרגעיה יודע חטאים וחובי

יזכרו יעשו
 כפודיה ב
 מכלך חוש
 את עם פ
 מנודך מ
 לא נעלא
 הוא נלא
 כחוק
 כל יעד
 חקד מע
 ועיקר
 בלא דגל
 יעשו
 יעשו
 יעשו

מכל שכן אותיכם וקראתי אל הדגן והרבבותי אותי ולא אתן עליכם
 רעב ואמרתי לתכון מכל סואתכון ואברך את עבדך ואקרא ואקרא יתהוה
 אתין עליכון לפלא והרבתי את פני העץ ותנובת השדה למען אשר לא
 תקחו עוד חרסת רעב בגוים ואקרא ית פיהו אילנא ועללת חקלא כדיל
 דלא תקבלון עוד חיסודי פסלא בניי עממיא וזכרתם את דרפיכם הרעים
 ומעל לויכם אשר לא טובים ונקו טותם בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם
 ותדכרון ית אורה תכון בישתא ועזכדיכון דלא תקטין ותדנקון ותהון חזן
 על חוביכון ועל תועיבתכון לא למענכם אנני עשה נאם יהוה אלהים
 יודע לכם בושיו והכלמו מדרפיכם בית ישראל לא כדילכון אנני עבד
 אמר יי אלהים יתודע לכון בהיתו ואתכנעו מאורה תכון בית ישראל
 כה אמר אדני יהוה פיוס טהרי אתכם מכל עונותיכם
 והושבתי את הערים ונבנו החרבות כדנן אמר יי אלהים כיומא דאדכי
 יתכון מכל חוביכון ואיתניב יתקלויא ויתבנין חרבתיא והארץ הנשמה
 תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובד וארעא דהות צריא
 תתמלא חלה דהות צדג לעיני כל דעדי ואמרו הארץ הלזו הנשמה
 היתה פגד עדי והערים החרבות והנשממות והנתרסות בצורות ישבו
 וזימרון ארעא רפיין דישאל דהות צריא תבת למחזי כגנתא דעדן וקלויא
 חרבתיא וצרייתיא ומפגדתא פרכין תקיפין יתיבו וירעו הגוים אשר ישארין
 סביבותיכם פיאני יהוה בלתי הנהרסות נטיעתי הנשמה אנני יהוה דברתי
 ועשיתי יודעין עממיא דישאל חרון סחרניכון אדני אנני יעובעתי מטגלתא
 ביומיות צדיתיא אנני יע גלרית במימרי ואקוים

לשבת החדש הזה בוחדקאר
 כה אמר אדני יהוה
 שיאי ישראל חמט ושד הסידו ומטפט וצדקה עשו הדימוגדושון
 על עמי נאם אדני יהוה פרנן אמר יי אלהים לכון רבדביי שוה
 אעדן וריין דקשוט וזכו עבדו סליקו תליתכון מעל עמי אמר

הוא תפארת יהוה נהדרת בארץ אלה שם עושה אשר חפץ ומעניין אשר אצד עדין
אשר על עשיר עשיר מעט יתן על כל פני עממי פנמה לאהיה מסלולך את שם פועלך
ישראל כונן אל הפלטר בניוער להלכות פני הארץ יתן על כל פני עממי

מאזני צדק ואיפת צדק וצבת צדק יהוה לכם: מודנן דקשוט ומכילין דקשוט
ופתן דקשוט יהוה לבון והאימה והבת תבן אחר יהיה לשאת מעשר החמר
הפת מעשרית החמל האימה אלה חמר יהיה מתכנתו ומכלתא זכרתא
פיהם חד יהוה סבוס תלת כאין למיסב מעכר פורא במקלת דטיבא בתא
זעסר פורא זבישא מכילתא מן פורא הוין טייקוסיה והשקל עשרים גרה
עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל חמנה
יהיה לכם זסלעא עסרין מעין תלתות מציא עסרין סלעין מע כסמא ע
עסרין וחמיש סלעין רבעות מציא חמיש עסרי סלעין פורא הוין שותין מציא
רבא מציא קדשא יהוה לבון זאת התרומה אשר תרומן ששית האמה מחמר
החטים וששית האמה מחומר השעורים: דא אמר שותא דתכרשון
חד מן שיאתא במכילתא מכור הטיין זחד מן שיאתא במכלתא מכור סע
סערין וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הפך עשרת הפתים
חמר פיעשרת הפתים חמר זדחזי למכב מן משחא במכלתא דטיבא
מעסר אפתא מן פורא חד מן עסלא הוין בתא מן פורא ארבע עסר פתין
פורא: ושה אחת מקה צאן מקה מאתים ממשהקת ישראל למנחה
ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה זאימר חד מן ענא
מן מאתן דחזי למיסב מפטמא דישראל למנחתא ולעולה ולזכסר
דשוא לכפלא עליהוין אמר עי אהים:

יהוה אלהי תחמה הזאת לנשיא בישראל: כל עמא דארעא יהוה עכדין
יתאמר שותא הודא להבא בישראל: ועל הנשיא יהיה העולת והמנחה
והנסך בחגים ובחד שיום ובשבתות בכל מזעדי בית ישראל הוא יעשה
את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד פני
ישראל: ועל להבאתה עליה זמנחתא ונסכא בהגא זביתא זכסר
למזעדי בית ישראל היא יעביד ית חטתא זית מנחתא זית עלתא

כה אמר אדני יהוה: כל העם הארץ
ישראל יקדש שוא לכפלא עלקת ישראל
למזעדי בית ישראל

ספר שמות פרק כג
וּמַגִּיד לְפָנֶיךָ אֵת כָּל עֲוֹנוֹתַי וְלֹא יִשְׁפָּט
אֱלֹהִים כְּעֹשֶׂה עֲוֹן אָדָם

כִּדְבַר אֲמַר עֲשֵׂה לָּךְ בְּקַרְמָאָה בַּחֹדֶר לִידְחָתִיסָב תּוֹר בְּרֵתוֹרֵי שְׁלִיס־חַת
וּתְרַפִּי יִתְמַקְדֶּשׁוּ וְלִקְחָהּ כֶּהֱן מִדָּם הַחַטָּאת וְנָתַן אֶל מִזְבֵּחַ הַכֹּהֵן
וְאֶל־אֲרָבַע פְּנוֹת הַעֲזָרָה לְמִזְבֵּחַ וְעַל מִזְבֵּחַ שְׁעַר הַחֹדֶר הַפְּנִמִּית
וְיִסָּב כֶּהֱנָה מִדָּמָה דַּחֲטָאתָא נִיתִין עַל סְקוֹפַת בֵּיתָא וְעַל־אֲרָבַע חִזְרֵי
מִבַּמְתָּא לְמַדְבַּחָא וְעַל סְקוֹפַת תְּלַע דִּלְתָא גְזִיתָא וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשַׁבְעָה
בַּחֹדֶשׁ מֵאִישׁ שַׁנָּה וּמִסֵּתִי וּכְפָרְתִים אֶת־הַבַּיִת יִזְכֶּן הַעֲבִיד בְּשַׁבְעָה
בִּידְחָא מִגִּבְרַת דְּמִשְׁתַּלִּי וּמִסְמַשׁ וְתַכְמִדוֹן עַל בֵּיתָא בְּרֹאשׁוֹן בָּחֹדֶשׁ
עֲשׂוֹר יוֹם לְחֹדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶסֶם הַפִּסְחָה חֲג שְׁבַע עֹוֹת גְּמִים מִזְוֹת יִאֲכַל
בְּנֵי־כֵן בָּחֹדֶשׁ עֶסְרָא יוֹמָא לִידְחָא יִהְיֶה לְכֹוֹן פְּסַחָא הַגָּא שׁוֹבְעָה יוֹמִין
פְּטִילָא יִתְאֲכִיל וְעַשְׂוֹה הַנְּשִׂיא בְּיוֹם הַהוּא בְּעָרְזוֹ וּבְעַךְ כָּל עֵסְוֹהֶרֶץ
פֶּד חֲטָאתִי יִזְעַבִּיד רַבָּא בְּיוֹמָא הַהוּא חֲלִי־נֹוּהִי וְהִלָּף כָּל עֲמָא דֶּאֲרַעָא תּוֹלָא
דַּחֲטָתָא וְשַׁבְעָת יִמֵּי חֲחַג יַעֲשֶׂה עֲלֶה לְיַהוָה שַׁבְעָת פְּרִים וְשַׁבְעָת
אֲלִים תְּמִימִים לְיוֹם שַׁבְעָת הַיּוֹמִים וְחַטָּאת שְׁעִיר עֲזִים לְיוֹם יִשׁוֹבְעָה
יוֹמֵי חֲגָא יַעֲבִיד עַלְתָא קָדָם יֵץ שַׁבְעָה תּוֹרִין וְשַׁבְעָה דְכַרִּין שׁוֹכְמִין
לְיוֹמָא שַׁבְעָה יוֹמָיָא וְחַטָּאת צִמִּיר בְּרַעְזִין לְיוֹמָא וְמִנְחָה אִימָה לְפָר
וְאִימָה לְאִיל יַעֲשֶׂה וְשִׁמְךָ הֵין לְאִימָה וְמִנְחָתָא מְכִילְתָא לְתוֹלָא וּמְכַלְתָּא
לְדְכַלָּא יַעֲבִיד וּמַשְׁחָא מְלִי הֵינָא לְמְכִילְתָּא בְּשַׁבְעֵי בַחֲמֵשׁ עֲשׂוֹר
יוֹם לְחֹדֶשׁ בַּחֲחַג יַעֲשֶׂה כָּאֶלָּה שַׁבְעָת הַיּוֹמִים בַּחֲטָאת פְּעוֹלָה וּכְמִנְחָה
וּכְשִׁמְךָ בְּשַׁבְעֵי עֲמָה בַחֲמִישֵׁת עֶסְרָא יוֹמָא לִידְחָא בַּחֲחַג יַעֲבִיד פְּרִין
שַׁבְעָה גּוֹמָזָא חֲחַג וְחַטָּאת וּמִנְחָתָא וּכְמִשְׁחָא

בַּחֲחַג יַעֲשֶׂה כָּאֶלָּה שַׁבְעָת הַיּוֹמִים בַּחֲטָאת פְּעוֹלָה וּכְמִנְחָה

וּכְשִׁמְךָ בְּשַׁבְעֵי עֲמָה בַחֲמִישֵׁת עֶסְרָא יוֹמָא לִידְחָא בַּחֲחַג יַעֲבִיד פְּרִין
שַׁבְעָה גּוֹמָזָא חֲחַג וְחַטָּאת וּמִנְחָתָא וּכְמִשְׁחָא
וְכִשְׁמֵךְ בְּשַׁבְעֵי עֲמָה בַחֲמִישֵׁת עֶסְרָא יוֹמָא לִידְחָא בַּחֲחַג יַעֲבִיד פְּרִין
שַׁבְעָה גּוֹמָזָא חֲחַג וְחַטָּאת וּמִנְחָתָא וּכְמִשְׁחָא
וְכִשְׁמֵךְ בְּשַׁבְעֵי עֲמָה בַחֲמִישֵׁת עֶסְרָא יוֹמָא לִידְחָא בַּחֲחַג יַעֲבִיד פְּרִין
שַׁבְעָה גּוֹמָזָא חֲחַג וְחַטָּאת וּמִנְחָתָא וּכְמִשְׁחָא
וְכִשְׁמֵךְ בְּשַׁבְעֵי עֲמָה בַחֲמִישֵׁת עֶסְרָא יוֹמָא לִידְחָא בַּחֲחַג יַעֲבִיד פְּרִין
שַׁבְעָה גּוֹמָזָא חֲחַג וְחַטָּאת וּמִנְחָתָא וּכְמִשְׁחָא

ספר ערה ערב וייעול רבא באורח אולמא דתרעא מלבלא ויקום על
סקופת תרעא ויעבדון כהנא ית עלתיה וית נכסת קדשוה דויסקוד על
סקופת תרעא ויפוק ותלעא לא יתאחד עד רמשא וזה שתחוו עסדהא קץ
פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה וויסקודן עמא דארעא
במעלנא דתרעא ההוא בשביא ובירחא קדם יעי וזה עולה אשר יקריב
הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואילתמים ועתה
דיקריב רבא קדם יעי ביומא דשבתא שיתא אמרין שלמין ודכד שלים
ומגסה אויפה לאיל ולכבשים מנה מתנדו ושמן הין לאיפה ומנחתה
מכילתא לרברא ולא מריא מנחתה דתדביק ידיה ומשהא מלי הינא ל
למכילתא
וביום החדש פר בן בקר תמימים וששת
כבשים ואילתמימים יהוין וביומא דירחא תור בר תורי שלים ושתה
אמרין ודכד שלמין יהוין ואיפה לפר ואיפה לאיל ועשה מנה ולכבשים
פאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה ומכילתא לתורא ומכילתא לרברא
יעביד מנחתה ולא מריא פמא דתדביק ידיה ומשהא מלי הינא למ
למכילתא ובבוא הנשיא דרך אולם השער ובוא ובדרבן יצא
ובמיעל רבא באורח אולמא דתרעא ויעול ובאורחיה יפוק ובבוא עם
הארץ להשתחוות לפני יהוה במועדים הפא דרך שער צפון להשתחוות
יצא דרך שער נגב והפא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא
ישוב דרך השער אשר פא בן כנחוי יצאו ובמיעל עמא דארעא
למכוד קדם יעי פא יא דעליל באורחיה ויעלמא דהארץ יפוק
באורח תלמי ויעלמא דהארץ יפוק

והנשיא
ויעול

ועתה חסדך ורחמיך עלינו ואל תעזבנו כי נשבעת לנו כי נחיה ואל תעזבנו כי נשבעת לנו כי נחיה

הארץ ממחנת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה וזכרון מעבורת דארעא מצבת
פסחא פטיר וקלוי בכרך יומא הרין וישבת המן ממחנת פסחא מעבורת הארץ
ולא הנה עוד לבני ישראל מן וזכרון מתבוות ארץ פנען בשנה ההיא ופסחא מנה
ביוםא דבת דהין במי פלהון מעבורת דארעא ולא הנה עוד לבני ישראל מנה זכרון
מעללת דרעא דכנען בשנת ההיא

ויהי בהיות יהושע ביריחו
וישע עיניו וירא והנה איש עומד לגדוד וחרבו שלופה בגדו וילך יהושע אליו
ויאמר לו הלנו אתה אם לא צרינו זהה פר הזה יהושע ביריחו ודקה עינוהי וזכא זהה
בברא קאים לקבליה וחדביה שליפה ביריחא וזכא זהה יהושע ביריחו ודקה עינוהי וזכא זהה

אתה אם לא בעל דבנא ויאמר לא כי אני שר צבא זהה עתה באתי ויפך
יהושע אל פניו ורצה וישתחו ויאמר לו מה חרני מדבר אל עבדך ויאמר לה ארי
אנא מלאך שליח מן קדם עי כען אתתני ונפלא יהושע על אמוהי על אדעא וסגיר
זאמר ליה מא דבנא ממליל עם עבדוה ויאמר שר צבא יהוה אלהי יהושע שר

נעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן
זאמר מלאכא דשליח מן קדם עי ליהושע שרו סונך מי על רגלך ארו את לא דאת
קאים עלוהי קדיש הוא ועבד יהושע כפין ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל

אין יצא ואין בא ויריחו אחורא ומתקא סקדום בני ישראל לית מנהון נפיקו על ליל
ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ וזהה מי מראדעי כסעדיה דיהושע
זהה שמעיה סגי בכל ארעא

יום שני במלכים

בן שמונה שנה יאשיהו במלכו וישלשים
מלך בירושלים ויש חמו דורה בת עדיה מפצקת ברתמני שבין יאשיהו כד
מלך ותלתין וחרא שבין מלך בירושלים ושם אמיה יריה בת עדיה מפצקת
ויעש יהושע בעיני יהוה וילך בכל דרך רוד אביו ולא סר ימיו ושמואל וזעב

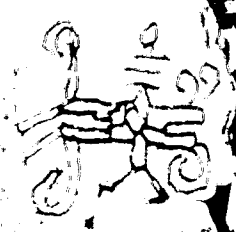
דבשר קו ועי זכאל בכל אורח דור אביו ולא ספא לימינה ולסמלא
ויהי בשמונה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שופן בן חצליהו בן
משלם הסם בית יהוה לאמר זהה בתמנה עשרי שבין למלכא יאשיהו שלח
מלכא ית שופן אל ליה בר משלם ספלא בית מקדשא דיעלמימר עליה

ויהי כשם ששופן בא אל המלך ויאמר לו ויהי כשם ששופן בא אל המלך ויאמר לו ויהי כשם ששופן בא אל המלך

אלהיהוה בהן הגדולותם אתהפסקהמוכח ביתיהוה אשרספושמרוהסכה
מאתהעם סגלותחלקיה כהנא רבא ויפיקסיתכסמא דאתעל לביתמקדשא
דישודכנשו אמרפלוא מןעמא ונתנוהעלבר עשיהמלאכה המפסקים בית
יהוה ונתנו אתו לעשיהמלאכה אשר בבית יהוה לחזק אתבניק הבית ויתמונה
עלדי עבדי עבדתארממן בבית מקדשא דשוייתמן ונתיה לעבדי עבדתה
רבבית מקדשא דשוי לתקמא ית בדרקא דביתא ולחר שנים ולבנים ולבדרים ולקנות
עצים ואבני מחצב לחזק אתהבית לנגד יא ולאדגובלוא ולמדבן העין והבנין
פסולן לתקמא אתביתא ואך לא יחשב אתהפסקה העמן עלידם פיבאמונה הש
עשים בדם לא מתה שוב עמאון כסמא דמתיהוב על ידהון ארי בהימנותא חנן
עבדין ויצוהמלך אתכלהעם לאמר עשו פסכה ליהוה אלהיכם
פכתוב עלספר הבדית הזה ופקוד מלכא ית כל עמא למימר עבדין פסחא קד
עין הכון כמא דכתוב עלספרא דקומא הרין כילא נעשה כפסח הזה מימי
השפטים אשר שיפטו את ישראל וכל מי מלכוי ישראל ומלכי יהודה ארי
לא אתעבד כפסחא הרין מיומי נגוד יארדנו ית ישראל וכל יומי מלכוי ישראל ו
ומלכוי דבית יהודה פיאס בשמונה עשרה שנה למלך יאשנהו נעשה הפסח
הזה ליהוה בירושלם ויהין בתמנא עשרי שנין למלכא יאשיה אתעבד פסחא
הרין קדם יעי בירושלם וגם אתהאפת ואתההידענים ואתהתלמיס ואתהמגוליס
ואתפכה שיקוצים אשר נלאו בארץ יהודה ובירושלם כיעד יאשיהו למען
הקיס אתדבר יהתורה הפתובים עלה הפסח אשר מצא חלקיהו הפתון ביתיהוה
ואך ית ברין וית זכור וית צלמניא וית פטותא וית כל שיקוציא דאיתחזוהו באר
דבית יהודה ובירושלם פלו יאשיהו ברין לקומא ית סתגמא אוריתא דכתובין
עלספרא דאשכח חלקיה כהנא בית מקדשא דיני וכמותו לאהיה לפענו מלך
אשר עבד ליהוה בכל לבבן ובכלתפשו ובכל מאורו ככל תורת משה ואחריו לא
קם כמותו וכותיה לאהיה קדמוהי מלכא דתכלתחמא דיני ככל מביה ובכר
נפשיה ובכל נכסוה ובכל אוריתא דמשה ובתורה לאקם כותיה

לשבת שלחולו שלפסח ביהדקא

עלמשי יהוה
לא סתב
ולא דבילוי
ועלם
היום

מב ער

כַּהֲמַלְאֵרֵנִי יְהוָה עוֹר דְּאֵת אַבְרָשׁ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לְהַסְתִּיר אֹתָם
פָּצְאָן אֲדָם כְּרֵכָא מֵיֵשׁ אֵלִים עוֹר דְּאֵת אֲחַתְאָהִיל בְּמֵימְרֵי לְבַיִת יִשְׂרָאֵל לַמַּעֲבָד
לְהוֹן אֲסָגִינוֹן בְּאַנְשָׁא דְאַעֲלִינוֹן כְּכֵילָא וּפְצָאן קְבָשִׁים פְּצָאן יְהוּשֻׁעַ
בְּמוֹעֲדֵיהֶּ כֵּן תְּהֵינֵה לְעַרְסֵי הַחֶרְבּוֹת מְלֵאֹת צֶאֱן אֲדָם וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
בְּעֲמֹא קִדְישָׁא כַּעֲמָה מִדִּפְּן דְּאַתְן לֵידוּשְׁלָם בְּדִמְךָ מוֹעֲדֵי וּפְסֵחָא בְּיָן יְהוּדַי
קְרוּן אַדְעָא דְעֻשְׂלָא דְהָוָה דְרַבְּן מֵרְיָן אַנְשָׁא עֲמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל דִּידְעוּן אֲדֵי אֲנִי
הָיִתָּה עֲלֵי יְרֵהוּוָה וְיָוֵצְאֵנִי בְּלוֹחַ יְהוָה וּנְחַנְנִי בְּתוֹךְ הַבָּקְעָה
וְהָיָה מִלְּאָה עֲצֻמוֹת יֵשׁוּת עֲלֵי רִיחַ נְכוּאָה מִן קַדְשֵׁי וְאֲמַקְנֵי בְּלוֹחַ נְכוּאָה
דְּשׁוֹת עֲלֵי וְאֵשׁ רִיבִי כִּגוֹן בְּקַעֲתָא הָוָה מְלֵאֹת גִּרְמֵי אֲנְשָׁא וְזוּעֵבִירֵנִי עֲלֵיכֶם
סַבִּיב סַבִּיב וְהֵנָּה רְפוּת מְאֹד עַל פְּעֻלַתְכֶּנּוּ וְהֵנָּה יְבִישׁוֹת מְאֹד וְאֵעֲבֹד עַלְמָא
עַל יְהוּדַי סַחֲוֹר סִהוּוָה אֲסָגִינוֹן לְהוֹדָא עֲלָא פִי בְּקַעֲתָא הָוָה אֲדֵי בֵישׁ לְחֻדָּא וַיֹּאמֶר
אֲלֵי בְּרַחֲמֵי הַתְּלִינֵה עֲצֻמוֹת הָאֵלֵהּ וְאַמְרָ אַדְנֵי יְהוָה אַתְּהָ יֵדְעַת וְאֹמְרָ
לִי בְּרַחֲמֵי הָוָה וְיִחְוֹן בְּרַחֲמֵי הָוָה וְאֹמְרֵי עֲשִׂי אֵלִים אֲתָּה בְּרֵי הַדְּמִד וַיֹּאמֶר אֲלֵי
הַנְּבַח עֲלֵי הַעֲצֻמוֹת הָאֵלֵהּ וְאַמְרַת אֵלֵיהֶם הַעֲצֻמוֹת הָוָה יְבִישׁוֹת עוֹמְעוֹן דְּבָר
יְהוָה וַיֹּאמֶר לִנְתִּיבֵי עַל גְּרַמֵּי הָוָה וְיִחְוֹן בְּרַחֲמֵי אֲדֵי בֵישׁ יִשְׂרָאֵל וְיִחְוֵן עַל פְּעֻלַתְכֶּנּוּ
דִּיעֵי כֵּהֲמַלְאֵרֵנִי יְהוָה לַעֲצֻמוֹת הָאֵלֵהּ הֵנָּה אֲנִי מְבִיא בְּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם
כִּדְבַר אֲמֵר יֵשׁוּת בְּרַחֲמֵי הָוָה אֲנִי אֲנִי מְעִיל בְּכֹחַ רוּחִי וְתִיחְוֹן וְנַתְתִּי עֲלֵיכֶם
בִּידֵי יְשׁוּת עֲלֵיכֶם פֶּשֶׁר וּקְרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנַתְתִּי בְּכֶם רוּחַ וְחַיִּיתֶם
וַיֵּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה וְאַתְּן עֲלֵיכֶם בִּידֵיךָ וְאֲסִיק עֲלֵיכֶם בְּסִלָּא וְאֵת הָרוּס עֲלֵיכֶם
מִשְׁכָּחֵי אַתְּן בְּכֹחַ רוּחִי וְתִיחְוֹן עוֹן אֲרִי אֲנִי יֵשׁוּת וְנַתְתִּי בְּכֶם פֶּשֶׁר צִדִּיק
וְהָיָה קוֹל כַּהֲנֻכְחֵי וְהֵנָּה לְעִשׁ וְתַקְרַבוּ עֲצֻמוֹת עַצֵּם אֲלֵי עַצְמוֹ וְאַתְּנֵי בֵּית כִּמָּא
דְּאַתְּסַקְרוּ וְתִהְוָה קֵל כֵּהֲנֵי וְתִיחְוֹן דִּיעֵי אֲזַעֲחַ וְהָרִיבּוּ גִרְמֵי אֲנִי מְלֹחַ חֲבָרִיקָה
וְרַאִיתִי וְהֵנָּה עֲלֵיכֶם בִּידֵי יְשׁוּת וְנַתְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר מִלְמַעְלָה וְדִירָה
אֲיֻנְבְּחֶם וְהִדִּיקָה וְהָוָה עֲלֵיהֶם בִּידֵיךָ וּבְסִלָּא כְּלִיקָה וְהָדָם עֲלֵיהֶם וְיִחְוֹן מְשֻׁכָּא מִלְעֵילָא
וְרוּחֵהּ לִיתְ בְּהוֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵי הַנְּבַח אֵלֵהּ רוּחַ הַנְּבַח בְּרַחֲמֵי אֲנִי אֲנִי רוּחַ
כֵּהֲמַלְאֵרֵנִי יְהוָה מְאֹד בְּרַחֲמֵי בְּרַחֲמֵי הָוָה וּמְכָחֵי בְּהָרֵי גִיסֵי הָאֵלֵהּ וְיִחְוֹן וַיֹּאמֶר

Handwritten marginal notes in Syriac script, providing commentary or additional text on the main passage.

לוא אתכבי על רוחה אתכבי כד ארסותי מרל רוחה פדנן אמר עשאים מהדבע
רוחיה איתח רוחה עמלי בקטייליא האין דיווחין והנפאתי פאשר צוני ותבוא
בהם הרוח וניהיוני עמרו על דגליהם חול גדול מאד ואתנבית פלא
דפקדני ועלת בהון רוחה וזהו זקמו על רבליהון משרין סגיאן לחדא להדא
ויאמר אל בן אדם העצמות האלה פלפית ישאל המה הנה אמרים יבשו
עצמותנו ואברה תקותינו ונקדרנו לבנו ואמר ליבר ארס ברמיה האין פד
בית ישראל אינון האינון אמרין יבשו בדמנה מסק סיבורנה אברנא לנה
לבן הנבא ואמרת אליהם כהאמר ארני יהוה הנה אני סתון

אתקבלותיכם ועלית אתכם מקבלותיכם עמי והבאתי אתכם אל ארמת
ישראל בכין אתכבי ותומר להון פדנן אמר עשאים האנה פתח יתקבל יכון
ואסיק יתכון מקבליכון עמי ואעיד יתכון לאדעא דישראל וינערתם פיאני
יהוה בפתחי אתקבלותיכם ובה עלית אתכם מקבלותיכם עמי ותירעון ארי
אנה יניכר אפתח יתקבליכון וכד אסיק יתכון מקבליכון עמי ונתגי רוחי בכם
וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וירעתם פיאני יהוה דברתי ועשית
כאסיהוה ואתין רוחי בכון ותיוחון ואשר יתכון על ארעכון ותירעון ארי אנה
לשביעני שרפסקה בשמיני

ויבקר דור ליהוה את דברי השירה
הזאת פיוס הצייל יהוה
אתו מפך פלאובין ומפך
שאול ויאמר יהוה
סלעי ומצרתני ומסלטי לך
אלהי צורי אהסה בומבני
יקדן ישעי משנפני ומנוסי

משיעי מחמסתו שיעני תקוה ופכהק לאתקברא על בעני
מהלל אהלא יהוה ומחויבי אושעי דבבי רחצני דעל מימרדיה
פיוס סוכני משבדימות טו רחיש בעידן עקא מגין עליו
על יבני חבלי שאול בפני בעלי רבני וקמר לאדמא

מחמסתו שיעני
מהלל אהלא יהוה ומחויבי אושעי
פיוס סוכני משבדימות טו רחיש בעידן עקא מגין עליו
על יבני חבלי שאול בפני בעלי רבני וקמר לאדמא

בְּמַהֲרָא סַמְכֵנִי דְהוּא מִימְדִיה סַמְך לִי כִּד הוּיִתִּי עֲרִיק מִן קִדְם לְרַפִּי פִּתְקֵנִי
מִכַּעֲלֵי דְכַפִּי דְאִקְמִיד כְּלִהְטוּפִין שׁוּיָדִיב יִתֵּי אִמְלֵךְ דְּוִיד בְּתַשְׁבַּח אֲבָא
מִלְּעֵלֵי קִדְיָן דְּבִכְל פִּי דִן מִכַּעֲלֵי דְכַפִּי כְּרִיק יִתֵּי אִרִי אִקְוִסְתֵּנִי עִקְחָא כְּהִתָּא
דִּיתָכָא עַל מַתְבַּרְא זְהוּל לִיתְלָה לְמִילָךְ זֵה יֵא מִסְכַּכָּא לְמַמַּת סִיעַתָּה יִיבִין
בְּעִיתָתִי מְשׁוּרָתָה לְשׁוּעִין אִקְפֹּנִי קְדָמוֹנִי דְמִדִּינִן בְּמִנֵּי קְטוּלָה אִמְלֵךְ

דְּוִיד כִּד עִיקָא לִי אֲבָא מִלְּעֵלֵי קִדְיָן יִתֵּי אִרִי

אֲבָא מִתְהַנֵּן וּמִקְבִּיל מְהִיכְלִיה צְלוּתֵי
זְבַעוֹתֵי קְדָמוֹהִי מִתְעַכְרָא זְאֵתְרֵגִיסְתָּ
זְאֵתְרֵגִו שׁוֹת אֲרַעָא שׁוּכְלוּלֵי שׁוּמִיא לְ
לְעוֹ זְאֵתְרֵכִינֵן אֲרִי תְקוּף רֹגְזִיה יִסְלִיק
דְּרֹגְזִיה דְּפִרְעָה כְּתַנְלָא קְדָמוֹהִי בְּכִין מִ
שְׁלַח רֹגְזִיה כְּאִי שׁוּא בְּעִרְא דְּמִן קְדָמוֹהִי
מְשׁוּיָצִיא מִזֹּפִיתִיה כְּבֹמֵרִין דְּנֹר דְּלִהָא
מִמִּירִיה יִזְאֵר כִּין שׁוּמִיא זְאֵתְגִלִּי יִקְרִיה
זְעִנְךָ אִמִּיפִתָּא פִּיבְשֵׁי קְדָמוֹהִי זְאֵתְגִלִּי
כְּכֹרְתִיה עַל כְּלוּפִין קְלִילִין זְבַר בְּתִקוּף
עַל כְּנִפְסֵי רֹחָא אֲשֵׁרִי שׁוּכִיבְתִיה בְּעִרְפִּלָּא
עִנְךָ יִקְרֵה סַחֲסָה לִיה מַחֲוֵת מִיךְ תְּקוּפִין מִ
מִיר כְּפִת עִנְנֵן קְלִילִין כְּרוֹס עֲרִמָּא
מִדִּין יִקְרִיה מִבְּהִרִין שׁוּמִיא עֲרִמָּא מִ
מִזֹּפִיתִיה כְּבֹמֵרִין דְּנֹר דְּלִהָא מִמִּירִיה
אֲבָלִי מִן שׁוּמִיא יִן וְעִלָּה אֲרִיס מִימְרִיה
וְשִׁלַּח מַחֲתִיה כְּבִירִין זְבַר דִּינִךְ כְּרִקִין וְעַ
זְשׁוּיָצִין זְאֵתְחִזְוִא עִמְהִי יִמָּא אִיתְגִּלָּא
שׁוּכְלוּלֵי תְבַל בְּמִלְּזֹפִיתָא מִן קִדְיָן מִמִּימְרֵךְ
תְּקוּף רֹגְזִיהוּ שִׁלַּח בְּכִוְיָה מִלְּךְ תְּקוּף
מִנְשַׁמַּת רֹחָא אֲשֵׁרִי יִשְׁלַח מִמִּ

קְדָמוֹנִי זְמוּק שׁוּיָצִימֹת
בְּצִרְלֵי אִקְרָא יִהוּה
אִקְרָא וְיִשְׁמַע
מְהִיכְלוּ קִדְיָן וְשׁוּעֵתֵךְ
בְּחִזְנֵךְ וְתַמַּע שׁוּתֵלְעֵשׁ
הָאֲרֵץ מוֹסְרֹת הַשָּׁמַיִם
יִרְבֵּזוּ וְתַבַּע שׁוּ פִי
חֲרָה לִי עֲלֵה עֲשֵׁן בְּאִפִּין
וְאֵשׁ מִפְּוֹתֵי אֲבָל
בְּחִלִּים פְּעִרֵךְ מִמִּנִּי וְיִטֵּי
שָׁמַיִם וְיִרְדּוּ וְעִרְפֵל
תַּחַת רַגְלֵי וְיִדְכַב עַל
פְּרוּב וְעֵתָה וְיִרָא
עַל בְּנִפְרִיחַ וְיִשֵּׁת חֶשֶׁךְ
סְפִיבְתִין סְפֹת חֶשֶׁת
מִיִּם עֲבִי שְׁמַיִם גְּמִלִי מִנְּהָ
כְּבִירִין בְּעִרְוֵי אֲשֵׁרִי
יִדְעִים מִן שׁוּמִיִּם יִהוּה
יִתְקַלְלוּ וְיִשְׁלַח
חֲצִיִּם וְיִפְיָצִים בְּרֵךְ
עֲזִירָא אִסְקֵנִים וְיִבְרַךְ
יִעֲבֹרְתֵי הַיָּם

ד'תיב בתקוה רומא רבני שידבני מ
 מעממין סגיאין שידבני משנאי ארי
 תקפני מפעלי רבני ארי אתבכרי עלי
 יחדמני ביום טל טוליה זהה מימרא דין
 סמך ליו ואפיק להחא יתי שידבני ארי
 אתרעי בני אמר דיןך ישלמינני יני
 בזכותי ככריות רמתניב ליה ארי
 נפריית אורה הן דתקנן קדם ימי זולא הליכות
 ברשע קדם ארי ארי כל דינוהי גלך
 לקבלי דמעבדה הון וקאמוהי לא עדיית
 מכהון זהוית שלים בדחלתיה זהוית נפרי
 נפשי מהונבי ואתניב יני לי כזכותי כב
 כפריותי קדם מימליה אברהם ר
 דאשתכח חסיד קדמך בכין אסמירנא
 למעבד חסדא עם דרעיה יצחק דהוה
 שלים בדחלתך בכך אשלימתי מימלך
 דעותך עמיה דעקב דהליך בבדי דהוה
 קדמך בדחלתא בנוהי מכל עממיה
 אמלי שתיא דרעיה מכל פסולא פרעה
 זמצראו דחשיבו מחשבין על עמך
 כלבילתנני כמחשבית הון יוית עמא
 בית ישראל דמתקין בעלמא הרין עס חשיך את עתיה דממירק ובמימלך תקיפיה דמתקבדי
 עליהון תמאין ארי אתהוה מריה עהוריה דישו דניו עדיסקנני מחשביתא לנהורא דיחזינני
 בעלמא דעתיה למיתוד לצדיקא ארי במימלך אסגיא עמדין בנימיר אהי הכפיש
 כל כדכין תקיפין דלאה דפוזנה אור היה אורייתא דני פחידא היא תקוה הוא לבב
 דמתלחצין על מימריה בכין על נפסא זמרא דתעביד למשיש

ימשיני ממים רבים
 יצילני מחובי
 פיא מצו ממני
 יקדמוני ביום
 יהוה
 למדחב אותי
 חסן בניינגמלני יהוה
 בצרתי פבר
 פילמשפטו לגברי
 וחקותיו לא
 וזהוה
 תמים לו ואשתמרה
 מעוני
 וישב יהוה
 בצרתי פבר לגבר
 עיניו
 עסחסיד
 תתחסר עם
 תמים תתמם עם
 תתבר
 ועסעקש
 ואתעם עניו שיע
 ועיניו
 רמים תשפול
 פיאמה יקרי יהוה ויהוה יגיה
 חשפיו
 פייבכה
 ארוץ גדוד
 באלהי
 ארלב שור
 האל
 בית ישראל דמתקין בעלמא הרין עס חשיך את עתיה דממירק ובמימלך תקיפיה דמתקבדי
 עליהון תמאין ארי אתהוה מריה עהוריה דישו דניו עדיסקנני מחשביתא לנהורא דיחזינני
 בעלמא דעתיה למיתוד לצדיקא ארי במימלך אסגיא עמדין בנימיר אהי הכפיש
 כל כדכין תקיפין דלאה דפוזנה אור היה אורייתא דני פחידא היא תקוה הוא לבב
 דמתלחצין על מימריה בכין על נפסא זמרא דתעביד למשיש

כי שמרת
 הרבני יתנו
 רשעתי
 מצלתי

דעמך דושתהדין זודין כל עממא
אומיא זלוי שניא אומיא דיתל אולא
עו ארילית בר מיכר ועמך זומרון לית
דתקין עא אלהא דאהאד סעיד לוי בחוזה
זמתקין שלים אורחי ומשון דגלי קולין
כחזלתא ועל בית תקם יקומינני מלוק
דדי למעכד קלפא זמתקין כה שית
כה שא דד עוי ויהבת לי תקון פרוקתני
זבמימרך אסמיתני אסמיתא פסעתי
קדמך זלא אדך עד עא דכונתי דרפית
סנא דשי ציתנון זלא תבית עד דג
דגמרתנון דשי ציתנון זגמרתנון זלא
ימלו למקס זכסלו קטילין תחות פדסת
דגלי זסעדתני בחולא למעכד קלפא
זביתא עמא דק ימין לאכא שא לוי
תחות זסנאי תביתא קדמי מחודדי
קול בעלי דבבי דשי ציתנון זבען
סעיד זלית להון פריק זמערין קדס שי
זלא זבתק בלא צלותהון זודו שישתנון
סמא דאר עא כסין שוהין בעטית
בהון דמסתנון זת שדכעני ממלונת
עמא תמנוני דישאלע ממיא עם
דלא ידעית זסלהנני בני עממא
זתכדון ליל שויממע אדך זשתמעון
זבני עממא זסומון זידוע

תמים

דר כו אמרת יהוה

צדוקה מגן הוא לכל

החוסים פו פני מיאל מכל עדי

יהוה זמר האל מעויד חיל ועגל

תמים דרבי משוה דגל

כאילות ועל במתי יעמידני

מלמד ידי למלחמה

וגבת קשיתנח ושה זרעתי

ותקדלי מגן ישעך זענתך

תדבני מרחיב צעדי תחתני

זלא מעדן קוסלי

אודמה אובי זאשמידס זלא אשוב

עד פלותם זאבלס

זאמחצס זלא זקומען זמלותתך דגל

זמלדני חיל למלחמה

תכריע קמי תחתני זאוביתמה

לי ערה משנאי זאצמיתם

ישען זאין מושיע אלהיך

זלא ענס זאשחקס פפעך

אדך פטיט חצות אד יקס ארקעם

זתמלטיני מריבו עמית שמרני ל

לראש גוים עם לא ידעתי

זעבדני זפני נכר זתפחשוך

ליל שמוע אדן זשמעולני

בני נכר זפלוני זחגדו ממסרותם

תִּיהוֹה
וְיָשֶׁה
הַבְּתוּלָה
עָמִים
וּמִקָּמִית לְוַמִּמֵּט
חַמְסִים
אִדְבֶּה יְהוָה
חֲזַמְרֵי מַגְדִּיל
כּוֹלֵפוֹ עֵשֶׂה
וְלַדְרֵעוֹ

בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ
אוֹרֵנוּ וְאוֹרֵי
דְמֵנוּ וְרַמְנוּ
וְמִלְאָם לְאֵה תַקוּף
לְאֵה עֵבְרֵנוּ
לְאֵה שְׂאֵלֵנוּ
וּלְאֵה שְׂאֵלֵינוּ
לְאֵה שְׂאֵלֵנוּ
לְאֵה שְׂאֵלֵנוּ

וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה

וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה

וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה
וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה

וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה וְיָשֶׁה

עיניו שפשוט ולא למשמע אדניו יבין ויקרבינה לך חלתיך עי ולא להיזן עינות
 יהי דאין ולא למשמע אדניו יהי ימיכה וישפט בצדק דלים והוכיח במישור
 לענוי ארץ והפחדך בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע ויודין בקשטא
 מסכנין ויוכח מנוות אלה שיבי עמא דומה חייבי אדעא במימר פומיה
 ובממלך סמותיהי מאות רשיעא ונהיה צדק אדור מתעו והאמונה אדור
 חלציו ויהון יבי וקאסחור סה ליה ועבדי הימנותא מקרבין ליה וקר זאב
 עסכב עתמר עסגרי ירבץ ועבל ובסור ומריא יחדין ובער קטן נהג במ
 ב' אומהי דמשיחא דישלח וסגיי שלמא בארעא וידור דיבא עם אמרא
 זגמרא עם ברעא ושרי דעגל זארעא אפטיים כחרא דניק דעיר מדבר להון
 וברה ורזבתר ענה יחרו ירבצו לרעה ואריה בבקר יאכל תבן ותורתא
 זרובא ירעין כחרא ישחון בניהון זארעא בתורא ויכול תבנא וישעשע
 יונק על חור פתו ועל מאורת צפונג מולדו הרה ויהיך ינקה על חור חו
 פתו ועל חו גר בלי עיני חו הרמן חסילא ירוהי יושיטו לא גרעו וקא
 ישחיתו כבדה קרשי פימלאה הארץ רעה את חוזה פמים לים מכסים
 לא יבא שון ולא יחבלון בכל טורא דקרשי ארי תתמלי ארעא מדע ית
 דחלתא דשי כמא דלומא חסין והיה ביום ההוא שרשי יושי
 אשר עמר לבס עמים אליו גוים ידלו שו והיתה מנחתו בכור ויהי בעלמא
 ההוא בר ברוה דיישי דעתוד דיקום את לעממא ליה מלכין ושתמעון
 ויהי אתר בית משרוהי ביקר והיה ביום ההוא יוסף אדני
 שנות ירו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתחוס
 ומפוש ומעילס ומשנער ומחמת ומאויגים ויהי בעלמא ההוא יוסף יק
 תנינות בבורתיה למסדה ות שארא דשמיה דישתאר מאתור וממצרים
 ומפתחוס ומהרו ומיעילס ומפבל ומחמת ומנגנת דימא ונשאגס לגוים
 ואספה נדהי ישראל ונסו צונו והתה יקבץ מארבע פנסות הארץ ד' זיקום
 את לעממא ויבסע מפורדין שלח זבלות יהודה יקריב מארבע דוהי
 ידעא ונעין צדדי יהודה יפרתו אפלים לא יקנא את החורה

כתב